

Μαθήματα στο Πανεπιστήμιο

9-20

σχετικά με τον Αριστοτέλη

Χειμώνας 1954 -

20 / 5 / 1955

Acology

Ματ. 9^ο

ὅσοι πορεύονται ὡς ἐγώ
ἐν τῷ κόσμῳ - δουλοῦ

προβλεπόμενοι: ὅπως καὶ ἡ ἀρχὴ
δουλείας;

Πρὶν ἐννοεῖν δουλοῦ

Ορισμός

.. ἡμεῖς ποὺ εἰναι ἀνθρώποις δὲ
ἀνίστασθαι ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' αὐτοὶ
... πρὶν ἀνίστασθαι αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου, ἐν τῷ
κόσμῳ, ἐν τῇ δουλείᾳ αὐτοῦ.....

ἡμεῖς ἐν τῇ δουλείᾳ, ὅταν ἐκ τῆς δουλείας
(μὲν) ὑποτασσόμεθα τῷ Θεῷ ὡς ὅτι καὶ ἡμεῖς

Μετὰ τὴν δουλείαν :

Τὴν δουλείαν :

παρρησιαζόμενοι τὸν Θεόν
ἀποδοῦναι τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ

ἐν τῇ δουλείᾳ - σὺν

- ἡ ἀρχὴ δουλείας ^{ὅτι παρ' ἡμῶν} παρ' ἡμῶν

Nô da ~~lia~~ Diapivore
 dogor 900 gendres;

Nôis Live upelipix

Quis:

1) 'fô' ~~the~~ ^{the} ~~owzale~~;
 nat' appur vas' -

app fapcor
 fup gendres a owzale dogor
 fup dogor a owzale gendres

2) fô' ~~the~~ ^{the} fup's;
 app ôis da Diapivore

app fup's a Diapivore

2.3
Ἀφοῦ ἡ φύση δέν μᾶς δίνει κριτήριο, μένει νά δοῦμε ἂν μᾶς δίνει
ἡ κοινωνική τάξη ἢ ὁ νόμος.

Δοῦλοι μπορεῖ νά εἶναι β) οἱ μὴ Ἕλληνες, οἱ βάρβαροι

α) οἱ αἰχμαλῶτοι πολέμου

Εἶναι ἄραγε αὐτά στερεά κριτήρια ; Ἴδού κείμενο:

8
Ἀλλά δέν εἶναι δύσκολο νά καταλάβῃ κανεὶς ὅτι ἔχουν δίκαιο καὶ ἐκεῖνοι πού
λέν τὰ ἀντίθετα (ἀπό μιάν ὠρισμένην ἀποφ.) Διότι μέ δύο σημασίες μεταχειζό-
μαστε τίς λέξεις δοῦλος καὶ δουλεύειν (δουλεία). Ὑπάρχει δηλαδή δοῦλος καὶ
δουλεία βάσει τοῦ νόμου, αὐτός δέ ὁ νόμος εἶναι μία συμφωνία, κατὰ τὴν ὁποία
ὅσα κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πολέμου καταχτῶνται, ἀνήκουν σε αὐτούς πού τὰ
κατακτήσανε. Τό δικαίωμα ὅμως τοῦτο πολλοὶ ἀπό τοὺς ἔμπειρους σταΐζητήματα
τῶν νόμων τό ἀποκρούουν, ὅπως ἀποκρούεται ὁ ρήτορας (πολιτικός) πού προτείνει
πράγματα ἀντίθετα πρὸς τοὺς νόμους, διότι τό θεωροῦν τρομερό, ἂν ὁποῖος ὑπέ-
κυψε στή βία, ἐξουσιάζεται καὶ γίνεται δοῦλος ἐκεῖνου πού, ὑπερέχοντας κατὰ
τὴν ὕλική δύναμη, μπορεῖ νά ἀσκήσῃ βία. Καί μεταξύ τῶν σοφῶν οἱ μὲν σκέπτον-
ται ἔτσι καὶ οἱ ἄλλοι ἄλλοιως. Αἰτία αὐτῆς τῆς ἀμφισβήτησης πού κάνει νά
συγκρούωνται οἱ θέωρίες εἶναι ὅτι ἡ ικανότητα (ἀρετή) (κατὰ κάποιον τρόπο
ὅταν διαθέτει καὶ ὕλικά μέσα δικαιούται) καὶ νά ἀσκήσῃ βία καὶ ὅτι ἐκεῖνος
πού ἐπικρατεῖ θαῦ ὑπερέχῃ καὶ κατὰ κάποιο ἀγαθό (κάποιαν ἀξία). Καί ἔτσι
φαίνεται πὼς τῆς βίας δέν τῆς λείπει καποία ἀρετή (ἀξιότητα). Ἀλλά μία μόνο
εἶναι ἡ ἀμφισβήτηση, [γιά τό δίκαιο] (δηλ. γιά τό ἂν αὐτό εἶναι καὶ δίκαιο)

1.
Ἐδῶ ἀναπτύσσει τὴ θεωρία τοῦ αἰχμαλῶτου - δούλου.

Ἐξηγεῖ γιατί ὁ αἰχμαλῶτος θεωρητικά πρέπει νά θεωρεῖται καὶ
δοῦλος. Τό τεκμήριο τῆς ὑπεροχῆς εἶναι ἡ ὕλική ἐπικράτηση, διότι
ἡ ὕλική τοιαύτη ὑποσημαίνει καὶ κάποιαν ὑπεροχή στήν ἀρετή,

Δέν λέει ὅτι δικαιώνεται ἡ δουλεία τοῦ δορυῶλτου ἀπὸ τῶν τό-
γεγονός τῆς ὑπεροχῆς στήν ὑλική δύναμη. Λέει ὅτι ὅτι αὐτή ἡ
ὕλική ὑπεροχή εἶναι ἔνδειξη ὅτι ὑπάρχει κάποια ἄλλη ἀξιολογική
ὑπεροχή καί ἀπὸ αὐτὴν δικαιώ-νεται ἡ δουλεία τοῦ αἰχμαλώτου.

2. — Ὁ Ἀρ. μεταχειρίζεται τὴ λέξη ἀρετὴ πού δέν σημαίνει τὴν ἠθική
ἀρετὴ μόνο, δέν ἔχει τὴ σημερινή στενώτερη ἔννοια. Σημαίνει
κάθε εἶδους ικανότητα τεχνική, πνευματική. Κάποια τέτοια ικανό-
τητα πρέπει νὰ ἔχη ἐκεῖνος πού ὑπερέχει ὑλικά, σωματικά. //

3. — Ἡ σκέψη αὐτὴ ἔχει κάποια ^{διαδοχή} ~~φαισιότητα~~. Καί σήμερα λαοὶ πού ὑπε-
ρέχουν ὑλικά ~~καὶ ἄλλοι~~, λέμε: εἶναι νέοι, ὑγιεῖς, δυναμικοί,
λαοὶ τοῦ μέλλοντος κ.τ.λ.

4. Εἶναι μιὰ θεωρία πού δέν εἶναι ξένη ἀπὸ πολλές νεώτερες
Ἀλλὰ ὁ Ἀρ. ἀμέσως σημειώνει τὸ ἀσθενές σημείο.

Βέβαια ὑπάρχει κάποια ὑπεροχή π.χπ. πολεμική ---- ἀλλὰ δέν
εἶναι τὸ κρισιμὸ

Τὸ κριτήριο στήν περίπτωση αὐτὴ δέν εἶναι ὅποιαδήποτε ὑπεροχή
οἷαδήποτε ἀρετὴ ----

Τὸ κριτήριο εἶναι ἡ δικαιοσύνη, τὸ δίκαιο

"Αν εἶναι δίκαιο νὰ ἐξουσιάζῃ ὅποιος ἔχει μιὰ ὅποιαδήποτε
ὑπεροχή-ἀρετὴ, τότε αὐτὰ εἶναι σωστά, ἀλλὰ ἂν αὐτό δέν εἶναι
τὸ δίκαιο;

9. << (Ἡ ἀμφισβήτηση εἶναι μόνο γιὰ τὸ δίκαιο << (διότι γιὰ τοὺς μὲν δίκαιο εἶναι
κάποια εὖνοια, ἄλλοι δέ θεωροῦν δίκαιο ἀκριβῶς αὐτό αὐτό, νὰ ἄρχῃ ὁ κρείσσων //

Εὖνοια ἀγαθότητα -- τὸ ἀντίθετο ἀπὸ τὸ νὰ ταυτίσῃς τὴ δύ-
ναμη μὲ τὸ καλὸ

Κρείσσων -- ὁ ἀξιώτερος, κατὰ ὅποιαδήποτε ἀρετὴ, ὁ δυνατώτερος
λόγῳ αὐτοῦ ἀκριβῶς.

9α << γιατί ἂν βάλωμε κατὰ μέρος αὐτὴν τὴν διχογνωμία γύρω ἀπὸ τὴν ἔννοια τοῦ
δικαίου, τότε οὔτε ἔρεισμα ἔχουν, οὔτε καί πιθανοὶ εἶναι οἱ ἄλλοι ἰσχυρισμοί,
ὅτι δέν πρέπει νὰ ἄρχῃ καί νὰ δεσποζῇ ὅποιος εἶναι μιὰν ὑπεροχή σὲ
ὅποινδήποτε ἀρετὴ (τομέα δράσης) >>

Μόνο δηλαδή ἂν τὸ δίκαιο εἶναι εὖνοια, μόνο τότε μπορεῖ νὰ
ἀνατρέψωμε τὴ θεωρία ὅτι δίκαιο εἶναι νὰ ἄρχῃ ὁ κρείσσων.

Ὁ Ἀρ. δέν παίρνει σαφῶς θέση σὲ αὐτὴ τὴ διχογνωμία πού
εἶναι βροσιή εἶναι βασιική. θέτει τὸ ζήτημα. // Εἰς τούτοις ἀπὸ τὰ παρα κάτω
βλέπομε ὅτι ἀποκρούει ^{εἰδική} αὐτὴ τὴν θεωρία πού δίκαιώνει τὴ δου-
λεία τοῦ αἰχμαλώτου. Στὸ γενικὸ θέμα ἐδῶ δέν ἀπαντᾷ. Ἀπαντᾷ
ὅμως ἄλλοι.

Μερικοί υπερασπίζοντας μέ πεῖσμα κάτι πού, καθώς νομίζουν, εἶναι δίκαιον, (διότι καὶ ὁ νόμος (πού ἔχει θέσει ἡ πόλις) εἶναι κάπως δίκαιον) ὑποστηρίζουν πώς ἡ δουλεία πού προέρχεται ἀπὸ τὸν πόλεμο εἶναι δίκαιη. Ταυτοχρόνως ὅμως δέν τὴν ὑποστηρίζουν, διότι ἡ ἀρχὴ τῶν πολέμων ἐνδέχεται νά μὴν εἶναι δίκαιη καὶ ποτέ δέν θά παραδεχτῇ κανεὶς πὺς ὁ ἀνάξιος νά δουλεύει μπορεῖ νά εἶναι δοῦλος. Εἰ δέ μὴ θά συμβῇ ἐκεῖνοι πού θεωροῦνται εὐγενέστατοι νά εἶναι δοῦλοι ἢ νά κατάγονται ἀπὸ δούλους, ἂν τύχαινε νά πιαστοῦν αἰχμάλωτοι καὶ νά πουληθοῦν. Γι' αὐτὸ τοὺς ἑαυτοὺς ^{μὴ} δέν θέλουν νά τοὺς λέν δοῦλους, ἀλλὰ τοὺς βαρβάρους. "Ὅταν ὅμως ὑποστηρίζουν τοῦτο, τίποτα ἄλλο δέν ζητοῦνε παρὰ τὸ φύσει δοῦλον, πού ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἀναφέραμε, δηλαδή κατ' ἀνάγκην ὁμολογοῦν, πὺς ὑπάρχουν ἄνθρωποι που εἶναι παντοῦ δοῦλοι καὶ ἄλλοι πουθενά
 .... "Ὅταν ὅμως ~~ἔ~~ ἔτσι μιλοῦν με κανέναν ἄλλον τρόπο δέν ξεχωρίζουν τὸν δοῦλο ἀπὸ τὸν ἐλεύθερο καὶ τοὺς εὐγενεῖς ἀπὸ τοὺς μὴ εὐγενεῖς παρὰ μέ τὴν ἀρετὴ καὶ τὴν κακία.....»

Ἀπὸ τὴν κοινωνικὴ πλευρὰ ἡ διάκριση εἶναι ἐπίσης δύσκολη.

Ἡ θεωρία τοῦ δούλου αἰχμαλώτου ἀπορρίπτεται

φαίνεται νά μένει μόνο ἡ θεωρία τοῦ δούλου βαρβάρου

Κιόλας στήν I 2 (2) λέει

« I 2 (2).... Στούς βαρβάρους τὸ θῆλυ καὶ τὸ δοῦλον ἀνήκουν στήν ἴδια τάξη. Καὶ αὐτὸ ὀφείλεται στὸ ὅτι αὐτοὶ, οἱ βάρβαροι, δέν ἔχουν φύσει ἄρχοντες ^{καὶ} ~~ἐν αὐτῷ~~ ἡ ἀναμεταξύ τους σχέσις εἶναι δούλου καὶ δούλης ^{γὰρ οἱ} καὶ οἱ ποιητές ἀποφάνονται ὅτι «ἀρμόζει οἱ Ἕλληνες νά ἄρχουν τῶν βαρβάρων», καθότι συμπίπτουν τὸ φύσει βάρβαρον καὶ τὸ δοῦλον» ^{*Εὐευνίδης - Ἰεγεύειος}

Ἔτσι φαίνεται νά θεωρῇ ὁ Ἀρ. σάν τὴν πιὸ εὐλόγοφανή διάκριση ἐκείνη πού ταυτίζει τὸ δοῦλο μέ τὸν βάρβαρο.

Ἀλλά καὶ αὕτη εἶναι ἐλαττωματικὴ, γιατί προϋποθέτει τὴν ἐννοία τῆς ἀκαμπτοῦς κληρονομικότητος καὶ τὸ δεκαπιστώνει:

« διότι ἰσχυρίζονται ὅτι ὅπως ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο γεννιέται ἄνθρωπος καὶ ἀπὸ τὸ θηρίο θηρίο, ἔτσι καὶ ἀπὸ τὸν ἀγαθὸ ἀγαθός. καὶ ἡ φύσις μὲν θέλει αὐτὸ πολὺ συχνά νά τὸ κάνει, ἀλλὰ συχνά δέν τὸ κατορθώνει»

Ἔτσι καὶ κριτήριον τοῦ Ἕλληνος καὶ βαρβάρου εἶναι σχετικόν. Καὶ καταλήγομε στὸ συμπέρασμα ὅτι ἐνῷ ἡ δουλεία στηρίζεται σὲ μιὰ ἀλήθεια -- τὸ φύσει ἄρχον καὶ τὸ φύσει δοῦλον -- δέν ὑπάρχει κανένα ἐξωτερικὸ κριτήριον ἀσφαλές γιὰ νά ξεχωρίσωμε τὸν δοῦλο ἀπὸ τὸν ἐλεύθερο

Παρ' ὅλην ὅμως αὐτὴν τὴν διάκριση τοῦ δούλου, ἡ θέση του εἶ-
ναι ἓνα γεγονός.

Εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ἀρχαία οἰκονομία.

Καί μένει νά δοῦμε ὁ δούλος τί ιδιότητες πρέπει νά ἔχη καί τί
ἀρετές καί ποιὰ μεταχείρισι τοῦ ὀφείλεται.

Καί σέ αὐτό τό σημεῖο γεννῶνται δυσκολίες.

Πρῶτα πρέπει νά ἔχη τὴν ιδιότητα τοῦ ἀρχομένου. Ἀλλά ποιές
ἀρετές; = Φυσικά αὐτές πού τόν κάνουν κατάλληλο γιὰ δούλο.

1259
§ 13
γ. 20

«Πρῶτα λοιπόν γιὰ τοὺς δούλους θά πρέπη νά ἐξετάσῃ κανεὶς, τί ἀπὸ τὰ δύο:
ἐκτός ἀπὸ τίς ἀρεττές του ὡς ὀργάνου καί ὑπηρετῆ, ἔχουν καὶ καμμιά ἄλλη
ἀρετὴ ἀνώτερη, ὅπως ἡ σωφροσύνη, ἡ ἀνδρεία καί ἡ δικαιοσύνη καί οἱ ἄλλες
παρόμοιες ἀρετές (ἔξεις) ἢ μήπως δέν ἔχουν καμμιά ἄλλη ἀρετὴ, ἐκτός ἀπὸ
ἐκεῖνες πού χρειάζονται γιὰ τίς σωματικές ὑπηρεσίες; Γιατί καί θί δύο ἐν-
δοχές γεννοῦν ζητήματα. Ἄν ἔχουν τέτοιες ἀρετές, τί διαφέρουν ἀπὸ τοὺς
ἐλεύθερους; καί ἂν δέν ἔχουν, αὐτό φαίνεται ἄτοπο, ἀφοῦ εἶναι ἄνθρωποι καί
μετέχουν τοῦ λόγου (ἔχουν λογικὲς ικανότητες).

Καί ἐπειδὴ ὁ ἄνδρας ἔρχεται καὶ τῶν γυναικῶν καί τῶν παιδιῶν
τίθεται καί γι' αὐτοὺς τό ἴδιο ζήτημα. Ἄν καί τὰ παιδιά καί οἱ
γυναῖκες πρέπει νά ἔχουν καί μποροῦν τὴν τέλειαν ἀρετὴ τότε
γιατί ὁ ἄνθρωπος νά ἀρχῇ στὸν οἶκο;

1^{ον} Περὶ ἐπὶ πλεόν πρέπει νά ἀπορριφθῇ ἡ ἀποψη ὅτι ὅλοι ἔχουν τίς ἴδιες
ἀρετές ἀλλὰ μὲ διαφορὰ ποσότητος. Τό ἀρχεῖν καὶ τό ἀρχεσθαι
διαφέρει κατὰ ποιότητα, κατ' εἶδος. Εἶναι καὶ ἀρετὴ λαὸν.

2^{ον} Διάλογος: καὶ ἐν τῷ ἀρχεῖν καὶ ἐν τῷ ἀρχεσθαι εἶναι ἄλλοι
οἱ λόγοι. von der Beziehung
ἀπὸ μόρια τῆς ψυχῆς (θερητικόν, αἰσθητικόν, νοητικόν)

στὸ διανοητικὸ στοιχεῖο: ὁ ἄνθρωπος τὸ ἔχει τέλειον, ἡ γυναῖκα
ἄτονον καὶ τὸ παιδί ἀτελές. (παραλληλὰ ἀναγορεύει)
Τὸ διανοητικὸ στοιχεῖο, ὁ λόγος κάνει τὸν ἀρχοντα. Γιατί ὁ λόγος
εἶναι ὁ ἀρχιτέκτων πού κάνει καθε ἔργον; — — 21-13.
Εἰς ἡθικὰς ἀρετὰς τὸ ἴδιο συμβαίνει.

Σύμφωνα με αὐτὴν
διαιρέσιν:
δ/ διανοητικὴ
ε/ ἡθικὴ

Ἄλλη ποιότητα, ἔχουν οἱ ἀρχοντες καὶ ἄλλη οἱ ἀρχόμενοι.
Τελεία ἀρετὴ — καὶ ἀρετὴ εἰδική διὰ τὸ ἐπιτελούμενον ἔργον.
Ἔτσι δέν εἶναι ἡ ἀρετὴ, ἡ σωφροσύνη, ἡ ἀνδρεία καί ἡ δικαιοσύνη
στὸν ἄνδρα καὶ στή γυναῖκα καὶ στὸ παιδί, το αὐτό
(Ἄντίθετα μὲ Πλάτωνα)

Ἀνδρεία τοῦ ἀνδρός ἀρχικὴ τῆς γυναικὸς ὑπηρετικὴ κ.τ.λ. =

= 21-16

"Όσα λέει για τή γυναίκα καί τά παιδιά, ισχύουν καί για τό δοῦ-
λο. Περ-

14 Παραδεχτήκαμε πώς ὁ δοῦλος εἶναι χρήσιμος για τίς ἀνάγκες τῆς ζωῆς, ὥστε
εἶναι φανερό πως χρειάζεται κάποια μικρή ἀρετή, ἀρκετή ὥστε νά μήμ ὑστερή-
στά ἔργα του ἀπό ἀκολασία ἢ ἀπό ἀπό δειλία.

Παραλείπω τήν παρένθεση

15 Εἶναι λοιπόν φανερό πως πρέπει ὁ δεσπότης (νά προκαλῇ) τήν νά εὐπνεύσῃ
ἀρετή αὐτή στήν ψυχή τοῦ δούλου, ἀλλά ὅχι ἐκεῖνος πού ἐπιτακτικῶς διδάσκει
τά ἔργα τῶν δούλων. Γι' αὐτό δέν ἔχουν δικηο ἐκεῖνοι πού λεγουν πῶε οἱ δοῦ-
λοι στεροῦνται διανοητικῆς ικανότητος (λόγου) καί θέλουν μόνο μέ διαταγές
νά τοὺς κατευθύνουν. Διότι πρέπει κανείς νά νουθετῇ τοὺς δούλους περισσότε-
ρο καί ἀπό τά παιδιά. Ἀλλά για τοὺς δούλους εἶπαμε αὐτά πού εἶχαμε νά
ποῦμε". . . . .

Μεταχείριση τῶν δούλων σάν ἀνθρώπων. Περισσότερο φαίνεται ἀπό

27. 112
YII, 10, -1330 α 25 "Τίνα δέ δεῖ τρόπον χρῆσθαι δούλους καί διότρελτιον
πᾶσι τοῖς δοῦλοις ἄλλον προκεῖσθαι τήν ἐλευθερίαν, ὕστερον ἐροῦμεν"

1. Ἀρ. βγαίνει ἀπό παραδεδομένη ἀποδοχή δουλείας.
2. Διαπιστώνει ἀνισότητα ικανοτήτων -- δίνει στόν καθένα ὅ,τι τοῦ
ἀνήκει
3. Παραδέχεται ὅτι ἡ δουλεία εἶναι ἀσυμβίβαστη μέ τήν ἀνθρώπινη
ἀξιοπρέπεια -- σάν κάθε Ἕλληνας τῆς ἐποχῆς -- (σ. 10)
4. Αὐτήν τήν ἀξιοπρέπεια δέν τήν ἀναγνωρίζει σέ κάθε ἄνθρωπο.
5. Καί ἐμεῖς ξέρομε διαφορά ποιότητας ἀνθρώπων, ἀλλά τήν ἐλευθερίαν
καί τά πολιτικά δικαιώματα τά δίνομε, ὅχι μόνο σέ ὅσους εἶναι
ἄξιοι, σέ ὅσους εἶναι πραγματικοί ἐλεύθεροι πολῖτες, ἀλλά καί
σέ ὅσους ἔχουν τή δυνατότητα νά τό γίνουν, δηλαδή σέ ὅλους τοὺς
ῥιμούς καί ὑγιεῖς. Ἐμεῖς ἀριουμεθα μέ τή δυνατότητα, αὐτή
εἶναι ἡ διαφορά. — Καὶ τὸ ποῖόν.
6. Τήν ἐπὶ τὰ βελτίω ἐξέλιξη ὁ Ἀριστ τήν θεωρεῖ μίαν ἐξαίρεση
Ἐμεῖς ὅχι. Θεωροῦμε τὴν στατική, δική μας, δυναμική.
7. Ἄνθρωποι διαβαδρῖται γενοφίς - δική
Τοῦτο δεοντολογία μας
8. Στὴν πραγματικότητα ἔχομε καί ἐμεῖς δούλους μέ μόνο τυπικά δι-
καιώματα. Τά τυπικά αὐτά ὅμως δέν εἶναι χωρίς σημασία. Μέσω
αὐτῶν καταχτιῶνται σιγά καί τὰ οὐσιαστικά.
Ἐξέλιξη τελευταίων 150 ἐτῶν τό ἀποδείχνει
Ἀρχαία κοινωνία ἔχει τό μειονέκτημα δούλων χωρίς δικαιώματα
τυπικά -- δική μας, τό μειονέκτημα τυπικά ἐλεύθερων πού δέν
εἶναι οὐσιαστικά καί. τό ἀντίθετο των φύσει δούλων πού ἔχουν
ἔστω καί τύπικά ἢ καί οὐσιαστικά δικαιώματα καί τὰ καταχρῶνται
(καποῖς)

Wed. 10°

do 1° de Maio;

for my dear boy

Αρχὴ, ἀπὸ γενεῶν ἐννοε
μαρτυρίᾳ

~~ms~~ ⁷ms by colipa popuz no 15

Kayops. No less than 200 eggs noivens.
~~The white perine~~

Upon upon day 3

Stor opor upcom id. antepo
propagato

mayor orden

Грѣхъ (покаяніе) омоу
игоу

Σαγορί = εισλαρία

— *Andropogon scoparius*
gongylus, 2px -

of 4000 fr - 50 fr

Στο πρωτο βιβλίο --- γενικός όρισμός.
Κατά πέσοδο του έτερι ονομαστέ εσυνέγραψα και τας συμπληρώσεις
πολλέας. --- εν τμή

~~Kölp~~ ⁴Augordis
áhi göf, ena myrni
= fjör auglunir.

Volpa epura þopur
Óino : — þayoz &
4 ofiðoz
1) vþyð — þayoz —
3) þayoz — 4) þayoz
En þá þó þyðoz, upur
eðgubur —

Epuz ðabazyl : þayoz

^{Augordis} þayoz : þayoz þayoz
Óinoz, óinoz þayoz þayoz
eðgubur eðgubur

Στὸ πρῶτο βιβλίον --- γενησὺς ὁρισμένος.
κατὰ μέγεθος τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ὕδατος καὶ τῆς πυρρῆς
πολλῆς. --- ὅς ἐστιν

the rotunda library
= Prudentia x apantia
Antipater - epic
growth epichorale (epichorale)
4 epichorale epic.
epichorale: epichorale
(epichorale - epic).

Wells epichorale epichorale is
to B. —

the two epichorale

Koivoulou
(epichorale epichorale)

100th epichorale
(epichorale)

Ἐπειδὴ λοιπὸν πρόθεσὴ μας εἶναι νὰ ἐρευνήσωμε τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν
 ποὺ εἶναι ἡ καλλίτερη ἀπὸ ὅλες γιὰ ἐκείνους ποὺ μποροῦν νὰ ζήσουν
 ὅσο τὸ δυνατόν συμφωνότερα μὲ τὸν ἰδεωδὴ τρόπο ζωῆς, πρέπει νὰ ἐξετάσωμε
 καὶ τὰ ἄλλα πολιτεύματα ποὺ ἰσχύουν σὲ μερικὲς πόλεις, ποὺ θεωρεῖται
 ὅτι εὐνομοῦνται, καθὼς καὶ τὰ πολιτεύματα ποὺ μερικοὶ (σοφοί) ἔχουν
 πλάσει καὶ ποὺ θεωρεῖται ὅτι καλῶς ἔχουν πλασθῇ, ὥστε ὅ, τι χρήσιμο
 καὶ ὀρθὸ περιέχουν αὐτὰ τὰ πολιτεύματα νὰ τὸ ξέρωμε καὶ ἐπὶ πλέον
 ὥστε νὰ μὴ θεωρηθῇ ~~ὅτι~~, ὅταν ζητοῦμε νὰ φτιάξωμε καὶ ἄλλο πολίτευμα,
 κιντὰ στὰ ὑπάρχοντα, πῶς θέλωμε νὰ δεῖξωμε σοφία, ἀλλὰ ὅτι ~~θεωροῦμε~~ ^{διαγιγώσκουμε} πῶς
 ἐπιβάλλεται αὐτὴ ἡ ἐρευνα (μέθοδος), διότι δέν μᾶς ικανοποιοῦν τὰ ὑπαρ-
 χοντα πολιτεύματα.

Θὰ ἀρχίσωμε δὲ ἀπὸ τὸ σημεῖο ποὺ ἀποτελεῖ τὴ φυσικὴν ἀφετηρίαν
 αὐτῶν τῶν σκέψεων.

Κατὰ λογικὴν ἀνάγκην ἡ ὅλη οἱ πολῖτες θὰ τὰ ἔχουν ὅλα κοινά, ἢ
 τίποτα δέν θὰ εἶναι κοινό, ἢ ἄλλα μὲν θὰ εἶναι κοινά καὶ ἄλλα ὄχι.
 Εἶναι φανερό ὅμως πῶς τὸ νὰ μὴν εἶναι τίποτα κοινό, εἶναι κάτι ἀδύνατο.
 (Διότι ἡ πολιτικὴ ζωὴ εἶναι ἓνα εἶδος κοινωνίας καὶ πρῶτα κατ'ἀνάγκην
 πρέπει νὰ εἶναι κοινό τὸ ~~ἔδαφος~~ (ὁ χῶρος) γιατί μιὰ καὶ ἐνιαία εἶναι
 ἡ χώρα (τὸ ἔδαφος) καθὲς πόλης, καὶ ἡ πόλις ἀνήκει σὲ ὅλους τοὺς πολῖτες
 μαζί.

Ἀλλὰ σχετικὰ μὲ αὐτὰ ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι κοινὰ γιὰ ὅλους τοὺς
 πολῖτες, τί ἀπὸ τὰ δύο εἶναι καλλίτερο γιὰ τὴν πόλιν ποὺ πρόκειται νὰ
 συνταχθῇ κατὰ τὸ καλλίτερο τρόπο, ὅλα νὰ εἶναι κοινά ἢ ἄλλα νὰ εἶναι καὶ
 ἄλλα ὄχι; Διότι μπορεῖ νὰ γίνουν κοινὰ γιὰ ὅλους τοὺς πολῖτες τὰ παιδιὰ
 οἱ γυναῖκες καὶ οἱ περιουσίαι, ὅπως τὸ διαγράφει στὴν Πολιτείαν τοῦ ὁ
 Πλάτων. Ἐπειδὴ ~~εἶμε~~ ὁ Σωκράτης λέει ὅτι πρέπει νὰ εἶναι κοινὰ τὰ παι-
 διὰ καὶ οἱ γυναῖκες καὶ τὰ κτήματα. Ποιὸ λοιπὸν εἶναι τὸ καλλίτερο, τὸ
 σημερινὸ καθεστὼς ἢ οἱ νόμοι ποὺ διατυπώνονται στὴν Πολιτείαν;

Στῆς ἐπόμενες παραγράφους ἐξετάζεται ζήτημα κοινογαμίας
 καὶ κοινῶν τέκνων. Ἀντίκρουσις Πολιτείας.

Βασικὸ ἐπιχείρημα:

"Ἄν ἔχωμε αὐτὰ καὶ κοινοκτημοσύνη φτάνομε στὴν ἀπόλυτη ἐνό-
 τητα τῆς πόλης. - Ἀλλὰ τότε ἡ πόλις παύει νὰ εἶναι πόλις.
 Πληθος γάρ τι τὴν φύσιν ἐστὶ πόλις

"Ὅταν ἀπὸ πληθος γίνῃ κάτι ἐνιαῖο, θὰ καταντήσῃ οἰκία
 καὶ ἀπὸ οἰκίας ἓνας ἄνθρωπος
 γιατί κάτι πῶς ἐνιαῖο ἀπὸ τὴν πόλιν ἢ οἰκίαν καὶ ὁ ἄνθρωπος
 ἀπὸ τὸν

I

Ὁργανικὸ ἐπιχείρημα 1.
 = Διαφοροποίηση

από την οikia.

μέ αυτή τή στροφή πρὸς τό ἐνσώτο θά ἀναιρούντανε ἡ ἐννοια τῆς πόλης.

Διότι θά ἔλειπε α) τό στοιχεῖο τῆς πο. λότητος

β) ὁ διαφορισμός κατ' εἶδος

= Ἀλλά καί ὅπου ὁ.οι ἴσοι, πρέπει νά ὑπάρχουν διαφορές:

ὡς πρὸς τὸν χρόνο πού ἐνλλάξ θά ἄρχουν, -- ἂν δέν ἄρχουν πάντα οἱ καταλληλότεροι ὅπερ καλλίτερο.

2. Δεύτερο ἐπιχείρημα ἡ αὐτάρκεια. Τό ἐν - ἄνθρωπος - λιγώτερο αὐταρκές ἀπό οἶο -- οἶκος λιγώτερο ἀπό κώμη --- πόλη

Εἶναι δέ πιο αὐτάρκης ἀπὸ τό διαφορισμό

Ψυχολογική εὐχρησμία II. -- Βιτὸς τῆς αὐτάρκειας ἡ κοινότητα αὐτή ἡ ἐνιαία ἔχει καί ἄλλα ἐπιζήμια αποτελεσματα.

« α) ἥμισυ γάρ ἐπιμελείας συγχάνει τό πλείστων κοινόν / τῶν γάρ ἰδίων μάλιστα φροντίζουσιν, τῶν δέ κοινῶν ἥττον »

3 - 35 - 1262β

(φροντίζου, ὅτι διὰ μας, ὅτι ἐμαυτοῦ...)

« Πρὸς γάρ τοὺς ἄλλοις, ὡς ἐτέροφ φροντίζοντος, ὀλιγωροῦσι μᾶλλον »

Ὡστε ἂν δεχθῶμε κοινοκτημοσύνη γυναικῶν καί παιδιῶν σκο-
τῶνόμε δύο κίνητρα πού κάνουν τοὺς ἀνθρώπους νά φροντί-
ζουν καί νά ἀγαποῦν τό ἴδιον καί τό ἀγαπητόν, ἡ ἰδιοκτη-
σία καί ἡ στοργή.

Στό 50// εἰδικώτερα περί κοινοκτημοσύνης

θέμα ἐπίκαιρο καί σήμερα καί ἀξίζει νά δοῦμε πῶς τήν ἀντι-
κρουεῖ ὁ Ἀριστ. Δέν θέλω νά πῶ τή γνώμη μου. Ἀλλα πάντως
τά βασικώτερα ἐπιχειρήματα κατὰ τῆς κοινοκτημοσύνης τά
εἶπε ἔκτοτε Ἀριστ.

Θά ἐξετάσωμε τώρα τό ζήτημα τῆς ἰδιοκτησίας, πού συνάπτεται μέ αὐτά
πού εἶπαμε πρίν, κατὰ ποιόν τρόπο πρέπει νά ρυθμίζεται γιά ἐκείνους πού
πρόκειται νά γίνουν οἱ ~~ἄνθρωποι~~ πολῖτες τῆς ἄριστης πολιτείας. Τί ἀπο-
τά δύο πρέπει νά εἶναι κοινή ἢ ὄχι ἡ ἰδιοκτησία; -- Αὐτό εἶναι ἓνα ζήτημα
πού μπορεῖ νά τό συζητήτῃ χωριστά ἀπὸ ὅσα εἶναι θεσπισμένα γιά τά
παιδιά καί τίς γυναῖκες. Ἐρωτῶ λοιπόν σχετικά μέ τήν ἰδιοκτησία, (καί
ἂν δέν εἶναι κοινά τά παιδιά καί οἱ γυναῖκες, ὅπως σήμερα εἶναι τά πράγ-
ματα,) τί ἀπὸ ὅλα εἶναι καλλίτερο, νά εἶναι κοινή ἡ ἰδιοκτησία μόνο ἢ
καί ἡ χρῆση, δηλαδή τά μέν κτήματα νά ἀνήκουν χωριστά στόν καθένα, νά
εἶναι ὅμως κοινοί οἱ καρποί, οἱ ὅποιοι καί νά ~~πρόσφέρονται~~ στήν ὁλότητα
γιά νά ἀναλωθοῦν (θεσμός πού ἐπικρατεῖ σέ ὠρισμένες ἐθνότητες) ἢ
ἀντιθέτως ἡ γῆ νά εἶναι κοινή καί ἀπὸ κοινού νά καλλιεργῇται, ἀλλά οἱ
καρποί νά μοιράζονται, στοὺς πολῖτες γιά τὴν ἀτομική τους χρῆση

(λέγεται δέ πώς μερικά βαρβαρικά ἔθνη ἔχουν αὐτό τό εἶδος τῆς κοινοκτημοσύνης) ἢ μήπως πρέπει καί ἡ γῆ καί οἱ καρποί νά εἶναι κοινοί; Καί ἂν μὲν ἄλλοι ἐκτός ἀπό τούς πολῖτες καλλιεργοῦσαν θά δημιουργότανε μιά διαφορετική κατάσταση, πῶς εὐκολη νά ἀντιμετωπισθῇ. Ἄν ὅμως οἱ ἴδιοι οἱ πολῖτες ἀσχολοῦνταν μέ τήν καλλιεργεία τῶν κτημάτων, τότε θά προκύπτανε δυσκολίες περισσότερες. Διότι ἂν δέν ὑπάρχει ἰσότης στίς ἀπολαύσεις καί στήν ἐργασία, κατ' ἀνάγκην θά δημιουργηθοῦν παράπονα ἐναντίον ἐκείνων πού ἀπολαμβάνουν ἢ παίρνουν πολλά καί κοπιάζουν λίγο ἐκ μέρους ἐκείνων πού περισσότερο μοχθοῦν καί παίρνουν λιγώτερα. Ἀπό ὅλα τά ἀνθρώπινα τό πῶς δύσκολο εἶναι ἡ συμβίωση καί ἡ κοινή συμμετοχή σέ αὐτοῦ τοῦ εἶδους τίς σχέσεις. Τό ἀποδείχνουν αὐτό οἱ συντροφίες πού σχηματίζονται μεταξύ ἐκείνων πού ἀποδημοῦν μαζί. Οἱ περισσότεροι σχεδόν ἀπό αὐτούς διαφωνοῦν καί συγκρούονται ἀναμεταξύ τους γιά τά ζητήματα οὗ σκουνταν τά πόδια τους, (γιά τά πρῶτα τυχόντα-) καί τά πῶς ἀσήμεντα. Ἐπί πλεόν καί ἐμεῖς συγκροοῦμεθα πῶς συχνά μέ τούς ὑπηρετές πού μεταχειριζόμαστε στίς ὑπηρεσίες τοῦ στενοῦ μας κύκλου, τίς πῶς προσωπικές.

Ἡ κοινοκτημοσύνη λοιπόν τῶν ἀγαθῶν παρουσιάζει αὐτές καί ἄλλες τέτοιες δυσκολίες. Τό σημερινό ὅμως καθεστῶς ἂν θεμελιωθῇ στά καλὰ ἤθη καί στή θέσπιση ὁρθῶν νόμων, θά διέφερε κατὰ πολύ, θά εἶχε δηλαδή πολλά πλεονεκτήματα. Διότι θά ἔχη τότε τά πλεονεκτήματα ἀμφοτέρων τῶν σωστημάτων. Λέγω δηλαδή ὅτι θά ἔχη τά πλεονεκτήματα καί τῆς κοινοκτημοσύνης καί τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας. Διότι τά ἀγαθὰ κατ' ἀρχήν μὲν πρέπει νά εἶναι ἀτομική ἰδιοκτησία, ἀλλά καί κατ' ἄποιοι τρέπονται νά εἶναι κοινά. Ἐπειδή ὅταν ἡ καλλιεργεία τῆς γῆς γίνεται χωριστά, τότε δέν θά δημιουργοῦνται μεταξύ τῶν πολιτῶν παράπονα, καί μᾶλλον θά δέξουν ἐπίδοση στήν καλλιέργεια, ἀφοῦ ὁ καθένας θά φροντίζει γιά κατι πού θεωρεῖ δικό του.

Ἡ ἀρετή ὅμως θά καθορίσῃ τήν χρήση τῶν καρπῶν συμφωνά μέ τήν παροιμία «κοινά τά τῶν φίλων»

Καί ἀναφέρει τήν Λακεδαιμόνα ὅπου κατὰ παράδοση οἱ πολῖτες μεταχειρίζονται ἀπό κοινοῦ τούς δούλους, τά σκυλιά, τά ἄλογα, καί ὅσα ἄλλα ὄργανα χρειάζονται γιά τή γεωργία.

Φανερό λοιπόν εἶναι ὅτι σωστότερο οἱ ἰδιοκτησίες νά εἶναι ἀτομικές, ἀλλά ἡ χρήση τους νά γίνεται κοινή. Τό πῶς θά γίνη αὐτό, τοῦτο εἶναι ἔργο τοῦ νομοθέτου

Δηλ. Ὁ νομοθέτης ἀφ' ἑνός θά διατηρήσῃ τό καθεστῶς τῆς ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας, ἀφ' ἑτέρου θά θεσπίσῃ κανόνες πού θά ἐπι-

Τ
Δυσκολία
σὲ διάφορ.
καρπῶν

βάλλουν σέ ὠρισμένους τομεῖς τήν κοινή χρήση. "Ίσως ὅμως καί παιδευτικές ἀρχές πού θά δημιουργοῦσαν τό ἥθος πού θά ἐπέβαλε χρέος τήν κοινή χρήση. Αὐτόδέν εἶναι καθαρό.

Ἀφ' ἑτέρου εἶναι ἀδύνατον νά ἐκφράσωμε πόσο διαφέρει αὐτό τό σύστημα τῆς ἀτομικῆς ιδιοκτησίας κατὰ τήν ἡδονή πού προξενεῖ καί πού τό αἰσθάνεσαι ἀτομικό δικό σου. Διότι δέν εἶναι κάτι μάταιο ἢ φιλία πού ὁ καθένας ἔχει γιά τόν ἑαυτό του (ἡ ἀγάπη), ἀλλά κάτι φυσικό. Ἀντιθέτως δικαία φέγεται ὅποιος εἶναι φίλαυτος διότι δέν εἶναι πιά ἀγάπη τοῦ ἑαυτοῦ σου, ἀλλά ἀγάπη πού ξεπερνάει τό πρέπον μέτρο, ὅπως ἡ φιλοχρηματία εἶναι ἡ ὑπέρ τό μέτρον ἀγάπη τοῦ χρήματος, γιατί ὅλοι ἀγαπούν καθενα ἀπό τά ^{ἐξ}ἑαυτοῦ ἀγαθά.

Ἀλλά καί τό νά βοηθήσης ἀνθρώπους πού ἀγαπᾷς εἴτε συντρόφους σου εἴτε καί ξένους, εἶναι γλυκύτατο. Αὐτό ὅμως γίνεται ὅταν ὑπάρχει ἀτομική ιδιοκτησία

..... (8) ὁ ^{θεσμός} νομοθεσία ~~περὶ~~ κοινοκτημοσύνης ἔχει κάτι πού μᾶς ἐλκύει καί φαίνεται νά εἶναι φιλόανθρωπος. Ὅποιος τήν ἀκούει τήν ἀποδέχεται μέ προθυμία, νομίζοντας πώς θά δημιουργήσῃ μιάν ἀξιοθαύμαστην ἀγάπην ὅλων πρὸς ὅλους, καί μάλιστα ^{πλεονεξία} ~~διὰ~~ κατηγοροῦν τά ἄτοπα πού συμβαίνουν τώρα στίς πόλεις, ἀποδιδοντάς τα εἰς τήν ἔλλειψιν κοινοκτημοσύνης. Καί ἐννοῶ τίς δίνες μεταξύ τῶν πολιτῶν γιά τίς μεταξύ τῶν συμβάσεις, τίς δίνες γιά τίς ψευδομαρτυρίες καί τίς κλοκακείες τῶν πλουσίων. Κανένα ὅμως ἀπό αὐτά δέν γίνονται ἀπό τήν ἔλλειψιν κοινοκτημοσύνης, ἀλλά ἀπο τήν κακότητα τῶν ἀνθρώπων. Γιατί καί ἐκεῖνοι πού κατέχουν ἢ χρησιμοποιοῦν ἀπό κοινοῦ τά ἀγαθά τοὺς βλέπομε πολύ περυσσώτερο νά ἔρχονται σέ διάσταση ἀπό ἐκείνους πού ἔχουν ἀτομικῆς ιδιοκτησίας. Ἀλλά θεωροῦμε λίγους τοὺς ἐρχομένους σέ διάσταση λόγῳ τῆς κοινοκτημοσύνης, διότι τοὺς συγκρίνομε μέ τοὺς πολλοὺς πού ἔχουν ἀτομικῆς ιδιοκτησίας.

Ἐπὶ πλέον εἶναι δίκαιον νά μὴν ἀναφέρωμε μόνο τά κακά πού θά λείφουν ἅμα φθάσωμε στήν κοινοκτημοσύνη, ἀλλά καί ποιά καλά.

Φαίνεται ~~καὶ~~ λοιπὸν ὅτι εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατος ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ αὐτό τό καθεστῶς τῆς κοινοκτημοσύνης.

Πρέπει νά θεωρήσωμε ὡς αἰτία τῆς πλάνης τοῦ Σωκράτους τό ὅτι ἡ βάση ἀπὸ τήν ὁποία ξεκινᾷ δέν εἶναι σωστή. Διότι κατὰ κάποιο μὲν τρόπο πρέπει νά εἶναι ~~μία~~ ^{ἐνιαία} καί ἡ οἰκία καί ἡ πόλις, ἀλλά ὅχι ἐντελῶς. Ἐπειδὴ θά συμβῇ ἂν προχωροῦν ἔτσι τά πράγματα ἢ πόλις νά μὴν εἶναι πόλις, ἢ ἂν εἶναι, ὅσο θά πλησιάσῃ νά μὴν εἶναι πόλις θά γίνεται χειρότερη πόλις, ὅπως θά συνέβαινε ἂν μετέβαλες τὴ μουσικὴν συμφωνίαν σέ ταυτοφωνίαν ἢ τό χορευτικὸν ρυθμὸν σέ ἓνα μόνο βῆμα.

Ἀλλά πρέπει ἡ πόλις ἂν καί εἶναι μιά διαφορισμένη πολλότης, διὰ τῆς παιδείας ^ἢ νά γίνεται κοινή ὅλως καί ~~μέ~~ ^{ἐν} ἐνιαία. Καί ὅποιος πρόκειται νά εἰσέλθῃ

εἰσαγάγη συστήματα παιδείας στήν πόλη καί πιστεύει πώς διὰ τῆς παιδείας ἡ πόλη θά τρανέψη, εἶναι ἄτοπο νά νομίζει πώς μέ τέτοια συστήματα (κοινοκτημοσύνης) θά τήν ἀνορθώσῃ, καί ὅχι μέ τά χρηστά ἥθη καί τή φιλοσοφία καί τούς νόμους.....

Αὕτῃ θεωρία περί ἰδιοκτησίας καί κοινοκτημοσύνης.

110
Med.

Τουρκία

Τό μέγα κοινωνικό πρόβλημα τῆς ἐποχῆς μας , ἡ κοινωνική ἐλευθερία τ οὔ ἀνθρώπου.
Σέ πολλά στάδια, - τελευταίον Γαλλική Ἐπανάσταση - καταλύθηκε ἡ πολιτική ἀνελευθερία ---- Ἀποκτᾷ ὁ ἄνθρωπος πολιτικά δικαιώματα καί ἀτομικές ἐλευθερίες
Ἀλλά ---- ἀνακάλυψη τῆς μηχανῆς ἐπέτεινε τήν οὐσιαστικήν δουλείαν του ---- νέος ἀγώνας

Οὐσιαστική ἰσότης

Ἡ λύση δέν βρίσκεται στήν παροχή μόνο τυπικῶν δικαιωμάτων πολιτικῶν φῆφος, ἀτομικαί ἐλευθερίαι κ.τ.λ.
Χρειάζεται ἡ οὐσιαστική δυνατότητα νά ἀναπτύξη τό ἄτομο ὅ,τις του τίς δυνατότητες καί αὐτό ἔχει ὡς προϋπόθεση, ἐκτός ἀπό ἄλλα ---- τήν μορφωτική καί τήν οἰκονομική ἐπάρκεια
Ἡ πλήρης λύσις τοῦ προβλήματος εἶναι ἡ κατάστασις ὅπου δέν θά ἐξαρτᾷται εἰς οὐδεμίαν ὁ ἓνας ἄνθρωπος ἀπό τόν ἄλλον κατὰ ἓνα ἄνισο μέτρο. - (Δικαιολογία Kant)

Ἀρχαίοι

Ἄς ποῦμε, ἰσοτητα κοινωνικῶν δυναμειῶν (οἰκον. καί πνευματικῶν)
Γιά τήν ἐπίτευξιν αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ τοῦ ὁποίου τήν σημασίαν δια αἰσθάνθησαν καί οἱ ἄρχαοι
(μεταρρυθμίσεις Σόλωνος, θεωρίαι Πλάτωνος, σοφιστῶν)

Κοινωνισμός

ἐπροτάθηκε ἀπό τήν ἀρχαιότητα ἤδη / ἡ κοινωνικοσύνη, σέ διάφορες μορφές καί σέ διάφορη ἔκτασιν ἡ ἰσοτητα πηγῶν
Τό πρόβλημα ἐτέθηκε ἀπό τόν κομμουνισμό καί σήμερον, πού ζητεῖ τήν κοινωνικοσύνην στά μέσα παραγωγῆς ἀλλά καί στούς καρπούς τῆς ἐργασίας.

Αἰσθησιολογία

Ἐξ οὗ ἐπικαιρότητα προβλήματος πού θέτει Ἄρ.
(Δέν συζητήσαμε ἰσότητα ἰδιοκτησίας, ἀλλά κοινωνικοσύνη)
Καί Ἄρ. ἐμφανίζεται πολέμιος, μέ ὅ,τις ἐχειρήματα πού μποροῦσε κανείς νά ἔχη στήν ἐποχή του καί τῶν ὁποίων τά πλεονεκτήματα ἰσχύουν καί σήμερον.

~~Προβλήματα ἐπικαιρότητας - ψυχολογικά - ἀπό αὐτό ὅλα τά ἄλλα~~

Αύταρκεια

Βασικό επιχείρημα -- οργανικόν--ανάγκη διαφορισμού, διότι
 από αυτόν (αυτόρκεια) --- μέγα πλεονέκτημα πόλεως, πού δίνει
 τό εὖ ζην

)

Ἀλλά ἐρωτᾶται ἀποκλείεται ὁ διαφορισμός, ὄντως ἀπαραίτητος
 μέ μορφές κοινοκτημοσύνης ;

"Αν ὑπάρξη διαφορισμός σέ ὅλα τὰ ἄλλα, ἐκτός ἀπό τήν ἰδιοκτη-
 σία, δέν πραγματοποιεῖται σκοπός πόλης, -αὐτάρκεια-- εὖ ζην;

Φυσιολογία

Ὁ Ἀρ. φαίνεται πώς τό ἀποκλείει. Δέν τό ἀντιμετωπίζει
 ὡς ἐνδεχόμενον, διότι, -- ὑποθέτω, -- τό θεωρεῖ ψυχολογικῶς ἀδύνα-
 το. ^{ἐκ φύσεως ἀτομικῆς} Πιστεύει πώς οἱ διαφορές θά παρασύρουνε καί διαφορά στήν
 κτήση ἢ στήν χρήση τῶν ἀγαθῶν, ἢ ἀδιαφορία για εὖ ζην
αὐτῶν.

Παιδεία;

"Ἔτσι τό βαρύτερο ἐπιχείρημα Ἀρ. εἶναι τό ψυχολογικό

"Αν ὅμως μιά ὠρισμένη ψυχολογία εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἀδυναμίας
 νά φτάσωμε στήν κοινοκτημοσύνη, μήπως μιά ὠρισμένη παιδεία
 θά μπορούσε νά μᾶς ἀπαλλάξη ἀπό αὐτό τό ἐλάττωμα ;

"Ὡς ἓνα σημεῖο ναί. --- Καί ὡς ἓνα σημεῖο τό θέλει ὁ Ἀρ.

Ἀλλά πιστεύει πώς στή βάση, δηλαδή ἀπόλυτη κοινοκτημοσύνη
 εἶναι ἀντίθετη μέ βασικά, ἀμετάβλητα χαρακτηριστικά τοῦ
 ἀνθρώπου.

)

"Ἐχει δικηο;

Καλλ' ἔτερα νά δοῦμε καί ὅσα λέει γιά τό ἄλλο θέμα
 τήν ισότητα ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας
 καί ὕστερα νά συμπεράνωμε

Τό ζήτημα τῆς ἰσότητος τῶν περιουσιῶν τό θίγει ἀφοῦ τελειώ-
ση τήν κριτική τῶν πλατωνικῶν πολιτειῶν
 πού σέ πολλά σημεῖα ἄδικη καί ξένη μέ τους κύριους σκοπούς
 λέει (1265α) ^{33/} ~~καί περισσολογίαν μέν...~~ ^{εἶναι}

« Καί ἐξέχοντες καί κομποί καί πρωτότυποι καί προάγουν τήν
 « ἔρευνα οἱ λόγοι τοῦ Σωκράτη, δύσκολο ὅμως ἴσως νά εἶναι
 « ὅλοι σωστοί »

Ἀφοῦ τελειώσει μέ Πλάτωνα Ἄρ. προχωρεῖ στήν κριτική ἄλλων
 1266β

^{36/} « Υπάρχουν δέ καί ἄλλα πολιτεύματα πού συντεθήκανε ἀπό ἰδιώ-
 τας, ἀπό φιλοσόφους καί πολιτικούς, πού ὅλα κεῖνται πιά κοντά
 στά σημερινά ἰσχύοντα πολιτεύματα ἀπό τοῦτα ἐδῶ τά δύο, »
 (ἐννοεῖ τήν Πολιτεία καί τούς Νομούς)

« γιὰτί κανένας ἄλλος δέν εἰσήγαγε τήν καινοτομία τῆς κοινη-
 τήσυνης τῶν παιδιῶν καί τῶν γυναικῶν, οὔτε τά κοινά συσσίτια
 τῶν γυναικῶν. Ὅλοι ἀρχίζουν μάλλον ἀπό τίς πιο ἀναγκάσιες
 μεταρρυθμίσεις. θεωροῦν μερικοί ὅτι καλῶς ἔχει λεχθῇ ὅτι τό
 ζήτημα τῆς διαρρύθμισης τῶν περιουσιῶν εἶναι τό μέγιστο
 πολιτικό ζήτημα. Διότι ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ ζητήματος προκαλοῦν-
 ται ὅλες οἱ ἐπαναστάσεις. »

« Γι'αὐτό καί ὁ Φαλέας ὁ Χαλκηδόνιος εἰσήγαγε τό ζήτημα τοῦτο
 πρῶτος »

Φαλέας -- ἄγνωστος -- μόνον ἀπό ὅσα λέει Ἄρ. --

Χαλκηδών πόλις τοῦ Εὐσπόρου (Βιθυνίας-Μικρῆς Ἀσίας)

« ...λέει ὅτι πρέπει νά εἶναι ἴσες οἱ περιουσίες τῶν πολιτῶν »
 (φυσικά δοῦλοι μένουν ἀπ' ἐξω ἀπό συζήτησιν)

« Καί τοῦτο γιά τίς πολιτεῖες πού τῶρα ἰδρύονται δέν θεωροῦσε
 πῶς ἦταν ^{λογε} δύσκολο. Γιά τίς πολιτεῖες ὅμως πού κιάλας κατοικοῦν-
 ται τό θεωροῦσε δυσκολώτερο. Ἀλλά θεωροῦσε πῶς μπορούσαν
 πολύ γρήγορα νά ἐξομαλυνθοῦν οἱ ἀνισότητες μέ τό νά δίνουν
 μέν προῖκες οἱ πλούσιοι καί νά μήν λαμβάνουν, οἱ δέ πένητες
 νά παίρνουν καί νά μήν δίνουν. »

« — Ὁ Πλάτων ὅταν ἔγραφε τοὺς νόμους ^{ἔγραψε} ὅτι μέχρις ὠρισμένου
 ὁρίου πρέπει νά ἀφήσῃ τήν ἀνισότητα τῶν περιουσιῶν. Ἀλλά
 περισσότερο ἀπό τό πενταπλάσιο τῆς περιουσίας σέ κανένα πολίτη
 δέν ἔδινε τό δικαίωμα νά ἀποκτήσῃ, ὅπως εἴπαμε προηγουμένως.
 Πρέπει δέ νά μήν διαφεύγῃ τοῦτο σέ αὐτούς πού προτείνουν τέτο-
 οῖους νόμους, πρᾶγμα πού τῶρα τοὺς διαφεύγει, ὅτι ὅταν προσδιο-
 ρίζομε τό ποσόν τῆς περιουσίας πρέπει νά προσδιορίζομε καί

~~το~~ ~~πρό~~ ~~των~~ αριθμό των παιδιών. Διότι αν είναι δυσανάλογος μέ τό μέγεθος
 της περιουσίας ο αριθμός των παιδιών, κατ'ανάγκην ο νόμος αυτός θα καταρ-
 γηθῇ. Καί αν δέν καταργηθῇ, θα συμβῇ τό κακό νά γίνωνται πολλοί από πλού-
 σιοι φτωχοί. Δύσκολο δέ είναι οί φτωχοί αὐτοί νά μή γίνωνται νεωτεροποι-
 ού (ὑποστηρικταί κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων). Καί ὅτι ἔχει κάποια καλή
 ἐπιρροή στή ζωή των πολιτειῶν ἡ ἐξομάλυνση των περιουσιακῶν ἀνισοτήτων,
 αὐτό τό διαγνώσασθε, φαίνεται, μερικοί ἀπό τά παλιά χρόνια, ὅπως ὁ Σολων
 πού ἔκανε νόμους (γι' αὐτό τό σκοπο) >>

(σεισάχθεια -)

Προχωρεῖ ὕστερα ἀν φέροντας σχετινά παραδείγματα καί περιπ-
 τώσεις. Καί ὕστερα προχωρεῖ στή διατύπωση ὠρισμένων ἀντιρρή-
 σεων.

38. < Ἀλλά εἶναι δυνατόν νά ὑπάρχη περιουσιακή ἰσοτητα, ἀλλά ἡ περιουσίες ἡ
 νά εἶναι πολύ μεγάλες καί τότε νά γίνωνται οί πολῖτες μαλθακοί, ἡ νά εἶ-
 ναι πολύ μικρά καί τότε νά ζοῦν πενιχρά. Ἀπό αὐτά ἀποδεικνύεται ὅτι δέν
 φτάνει νά ~~φτιάξῃ~~ ^{καταρτίσῃ} ὁ νομοθέτης τίς περιουσίες ἴσες, ἀλλά πρέπει νά σκεφθῇ
 ποιό εἶναι τό μέσο μέτρον ~~των περιουσιῶν~~ >>

< Ἀλλά καί ^ἡ ~~κάποιος~~ ὁρίσῃ αὐτό τό μέσον μέτρον τῆς περιουσίας γιά ὅλους
 τοὺς πολῖτες, δέν θά προκύψῃ ὠφέλεια. Διότι ~~πρῶτον πρέπει νά~~ ^{περισσότερο εἶναι} ἀνάγκη
 νά ἐξισωθοῦν οἱ ἐπιθυμίες παρὰ οἱ περιουσίες. Τοῦτο δέ δέν θά κατορθωθῇ
 αν δέν ἐπιβάλουν τήν σχετική παιδεία οἱ νόμοι >>

Ισολῆς

Ἀρ. κατ'ἀρχήν δέχεται ὅτι συμφέρει νά μὴν ὑπάρχουν μεγά-
λες περιουσιακές ἀνισότητες.

Δέν ἀφαίνεται αν θέλῃ τήν ἀπόλυτη ἰσότητα ἡ τήν σχετική
 πού δέχονται Νόμοι

Παιδεία

Ἀλλά, μέ δεδομένο τήν ρύθμιση τοῦ ἀριθμοῦ παιδιῶν---

μόνο τότε ἔχει νόημα ρύθμιση περιουσιακῆς ἰσότητας

Δηλαδή ὅταν μπαίνομε σέ ρύθμιση τόσο ἀπόλυτη περιουσίας

κατὰ Ἀρ. πρέπει νά ἐπεκταθῇ ρύθμιση σέ οἰκογενειακά

βάρη

Κληρονομία

καί σέ ζητήματα κληρονομικά, διότι γιά νά διατηρηθοῦν ἴσες
 περιουσίες θά μένουν μερικοί ἄκληροι

καί τότε καταλύεται ἡ ἰσότητα.

Γενικοί

Αὐτές τίς δυσκολίες παρουσιάζει ὁ Ἀρ. καί δέν φαίνεται
νά ἀποκλείῃ τήν ρύθμιση ἀριθμοῦ παιδιῶν ἀπολύτως--σημειώ
νει ἁπλῶς πὸ δύσκολο.

Μεταρρύθμιση

Τό πῶς σπουδαῖο ὅμως εἶναι : ὅτι ὁρος γιά νά πετύχουν τέ-
 τοιες οἰκονομικές μεταρρυθμίσεις εἶναι πάντοτε ἡ κοινω
νική παιδεία καί ἡ ἠθική τάξη τῆς κοινωνίας πού παιδεύα
θά δημιουργήσῃ

Τό αἰώνιο δίδαγμα: Καμιά μεταρρύθμιση μηχανική ἢ οργανωτική τῆς ὑλικῆς ζωῆς δέν μπορεῖ μόνη τῆς νά λύσῃ τό μέγα πρόβλημα πού μᾶς ἀπασχόλησε ἀπό ἀρχή : κοινωνικῆς ἐλευθερίας, πού προϋποθέτει κοινωνική δικαιοσύνη

χρειάζεται τό βαθύτερο: ἠθική παιδεία

Θεοοί ὅπως καταργήσεως ἀτομικῆς ἰδιοκτησίας ἢ ἰσότητος περιουσιακῆς εἶναι ἀναμφισβήτητα ἠθικοί, ἀλλά δέν ἀντέχουν στήν παλιρροία καί τήν ἀμπωτή τῶν συμφερόντων καί τῶν παθῶν.

Τά πάθη πρέπει νά θεραπευθοῦν.

Κανένας λόγος νά δυσπιστοῦμε γιά ἀπώτερο μέλλον καί νά τό ἀποκλείωμε. Καί τότε καί οἱ οργανωτικοί νόμοι ^{δὲ} ἀποκλήσουν σταθερότητα

Στήν παιδεία λοιπόν θά στρέψωμε προσοχή μας

38. < θά μπορούσε ὅμως ἴσως νά πῇ ὁ Φαλέας ὅτι τά ἴδια συμβαίνει νά λένῃ καί αὐτός, διότι ὑποστηρίζει πώς τῶν δύο αὐτῶν πρέπει νά ὑπάρχῃ ἰσότητα στίς πολεῖς, τῆς περιουσίας καί τῆς παιδείας.

Ἀλλά πρέπει νά ὀρίσωμε καί ποιὰ πρέπει νά εἶναι ἡ παιδεία καί δέν ἀρνεῖται νά λέμε πώς πρέπει νά εἶναι μία καί ἐνιαία. Γιατί μπορεῖ νά εἶναι μία καί ἐνιαία, ἀλλά νά εἶναι τέτοια ὥστε νά δημιουργῇ ἀνθρώπους πού ἔχουν τήν ροπή τῆς πλεονεξίας ^{γιά} χρήματα ~~καί~~, ^{γιά} τιμές ἢ καί ^{γιά} τὰ δύο. Ὑπὸς τούτου στασιάζουν οἱ ἄνθρωποι ὄχι μόνο γιά τήν ἀνισότητα τῆς περιουσίας ἀλλά καί γιά τήν ἀνισότητα τῶν τιμῶν (ἀξιωματῶν) καί κατ'ἀντίστροφον ^{πολύς} κατεύθυνσιν γιά καθένα ἀπό αὐτούς τούς δύο σκοπούς. Δηλαδή ὁ μὲν λαός στασιάζει γιά τήν περιουσιακὴν ἀνισότητα, οἱ δέ ~~πολλοὶ~~ ^{πορρωμένοι} χάριν τῶν ἀξιωματῶν, ἂν συμβαίνει νά ἀπονέμονται μὲ βάση τήν ἰσότητα. Ἀπὸ ἡεὶ βρῆκε ὁ ποιητὴς καί εἶπε : Τίς ἴδιες τιμές ἔχεις εἴτε καλὸς εἶσαι εἴτε κακός (Ἰλιάδα I 319). Δέν σδικοῦν δέ οἱ ἄνθρωποι μόνο γιά νά ἀποκτήσουν τὰ ἀναγκαῖα, πρᾶγμα γιά τό ὅποιο νομίζει ὁ Φαλέας ὅτι βρῆκε τήν ἱατρικήν στήν ἰσότητα τῶν περιουσιῶν, ὁπρταν δέν θά λωποδυτοῦν οἱ ἄνθρωποι πιεζόμενοι ἀπὸ τό κρῦο καί τήν πεῖνα, ἀλλά γιά νά ἔχουν ἀπολαύσεις καί νά ἱκανοποιοῦν ἐπιθυμίες τους. Διότι ἂν ἐπιθυμοῦν περισσότερα ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα, γιά τήν ἱκανοποίηση αὐτῶν τῶν ἐπιθυμιῶν θά ἀδικήσουν. Καί ὄχι μόνο γιά τοῦτες τίς ἐπιθυμίες θά ἀδικήσουν ἀλλά καί γιά νά ἀπολαύσουν ἡδονές χωρίς κόπους. >

< Ποιό λοιπόν εἶναι τό γιατρικό στά τρία αὐτά ; > (1) γιά νά ἀποκτήσουν τὰ ἀναγκαῖα 2) γιά νά ἀποκτήσουν περισσότερο ἀπὸ ὅ, τι χρειάζονται ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα 3) γιά νά ἀπολαύσουν ἡδονές, μὴ ἀναγκῆσιες, χωρίς κόπο-). < Γιατὰ τοῦτο χρειάζεται μετρημένη περιουσία καί δουλειά, γιά τοὺς

δέ σωφροσύνη, τρίτον δέ ἂν μερικοί ἐπιδιώκουν ἀπόλαυση πού νά μήν τήν ἀντλοῦν παρὰ ἀπό τόν ἑαυτό τους, δέν πρέπει νά ζητήσουν τήν γιατριά παρὰ ἀπό τήν φιλοσοφία. Διότι ἡ ικανοποίηση ὅλων τῶν ἄλλων τῶν ἀπολαύσεων χρειάζεται ἀνθρώπους >>

<< Ἐντός τούτου (ἐπεὶ....) οἱ ἄνθρωποι ἀδικοῦν κατὰ τόν χειρότερο τρόπο διότι θέλουν νά ικανοποιήσουν ὑπέρμετρες ἐπιθυμίες καί ὅχι διότι τοὺς λείπουν τὰ ἀναγκαῖα, π.χ. δέν γίνονται οἱ ἄνθρωποι τύραννοο γιά νά μήν κρυώνουν, Γι' αὐτό καί ἀπονέμομε μεγάλες τιμές σ' ἐκεῖνον πού σκοτώνει ὅχι ἓνα κλέφτη ἀλλά ἓνα τύραννο) Συνεπῶς ὁ τρόπος πού ὀργανώνει ὁ Φαλέας τήν πολιτεία του βοηθάει στήν ἀποτροπή μόνο τῶν μικρῶν ἀδικιῶν >>

Μικρές ἀδικίες

Δηλ. ἡ ἰσότητα τῶν περιουσιῶν μόνο τίς μικρές ἀδικίες ἀποτρέπει ὅχι τίς μεγάλες πού φέρνουν σεισμό στή ζωή τῶν κοινο- νιῶν.

Αὕτή ἡ θέση Ἀρίστ.

Δέχεται ὡς ὀρθή τήν ἀρχή - ἐπισημαίνει τί ἄλλο πρέπει νά ρυθμισθῇ (οἰκογενειακά βάρη, ἀριθμός τέκνων)--ἄλλως ματαιον καί ὕστερα ἀνάγει τό ζήτημα, ὅπως καί τό τῆς κοινοκτημοσύ- νης εἰς τό ἠθικό πεδίο.

Σάν φιλόσοφος ---ὅχι οἱ τεχνικές λύσεις, ἀλλά οἱ παιδευτικές θά λύσουν τό κοινωνικό πρόβλημα. "Ὅχι πού οἱ διαρρυθμίσεις τοῦ οἰκονομικοῦ δέν εἶναι ἀπαραίτητες, ἀλλά τοὺς λείπει ἡ βάσις ὅταν λείπει/ τό ἠθικό ὑπόβαθρο, ἡ ἠθική παιδεία.

Θεορίας

Οἰοδογματισμός

Πέρασαν αἰῶνες ἀπό Ἀρίστ. --- Βασικά θέματα τό ἴδια, ἀλλά καί νέα δεδομένα μερικά. --- Ποιὰ Θεορίας - γή ἀπό Ἀριστ.; Τά ἀκαμπτα ἀπόλυτα συστήματα ἀποτυχαίνουν. --- (συγκριτικὸ Ἀριστ.) Ἀπόδειξη πόσο μακριά ἀπό δογματισμό τοῦ Μαρξ ἢ καί τοῦ Δένιν σταλινικό καί μετασταλινικό καθεστώς

Σέ τόπο μέ ἀσιατικό καί πιό ἀγελαῖο πνεῦμα νοητὴ μονοκόμ- ματων λύσεων. Καί ἐν τούτοις οὔτε ἐκεῖ.

Στή Δύση μοιρᾶιως συνθέσεις - ἀρχή μεσότητος ---.

Εξελικτικές

Πορεία πρὸς μιὰ κοινωνική οργάνωση ἐξελικτική, πρὸς ἀποφυγή τῶν καταστροφῶν πού ἐπάγονται βασικαί, ριζικὲς ἀλλάξεις.

2
-18. Ιουνίου

Σήμερα ιδιοκτησία έπαψε νά θεωρείται άπαραβίαστη άτομική έλευθερία----κοινωνική λειτουργία, πού μπαίνει στην ύπηρεσία της κοινότητας και μόν τότε έχει αξία όταν μπορεί νά τήν ύπηρετήσει. Είναι βέβαιο ότι ύπάρχει περιοχή όπου δέν τήν ύπηρετεί και άλλη όπου άσφαλώς τήν ύπηρετεί (άναγκάστηκε και κομμουνισμός νά τό παραδεχθῇ)

Συνιστά

Συνιστάται πρῶτα ώρισμένος τομεύς οικονομικής ζωής πού ήταν των ιδιωτών και στόν συναγωνισμό --- θά περιέλθῃ στην ολότητα δηλ. κοινοκτημοσύνη--- έθνικοποίηση ώρισμένων οικονομικών λειτουργιών και ώρισμένων άγαθών.

Θρία
4

2) Ποιά έκταση θά ἔχῃ αὐτός ο τομεύς. Εὐχή θά ἦταν; ὅσο τό δυνατόν

4 Τόσο σφαγή κοινωνική δυνατότητα. Αἰτί δυνατόν πιο μεγάλος--- ὄριο ή άποδοτικότητα
"Όταν έξ αίτίας κοινοκτημοσύνης άποδοτικότητα πέσει κάτω άπό ώρισμένο ὄριο τότε άποκλείεται

5 Γενικός κανόνας δέν μπορεῖ νά τεθῇ. Σέ άλλες κοινωνίες πιο προηγμένες δυνατό νά προχωρήσωμε σέ διεύρυνση της κοινοκτημοσύνης γρηγορώτερα (Άγγλία)

Οχι. fulmaga αρχῆς

Πάντως

6 Σήμερα ή διαφορά εἶναι ζήτημα ὀρίων και μόνον. - οχι αρχῶν

Θρία - τόσο πρίστω

Χέρζο δέιν γ' Αριστ.

Σέ αυτό τό σημετο ψυχολογικές παρατηρήσεις τοῦ 'Αριστ. .
 7 ἔχουν αἰώνια ἀξία. Μόνο μιά μακρόχρονη παιδεία μπορεῖ νά ἔξου
 δετερώσῃ τήν ἀνθρώπινη αὐτὴν ἀδυναμία καί ὡς τό σημετο ὅπου
 τό ξερρίζωμα αὐτῶν τῶν ροπῶν δέν καταντᾷ ξερρίζωμα τοῦ ἑνα
 στίκτου αὐτοσυντήρησης.

Βία

βία; - Απογείλει για πς.

Πέρα ἀπό αὐτό τό ὄριο θά κινηθῇ ἐλεύθερο (ἄτομο). ψιμονομικ
 "Ὁροσ μον. γροδφί 1) ὅλα τὰ ἄτομα πρέπει νά ἔχουν τήν εὐχέρεια να κινηθῶν
 (ομονομ. ισχύ ὡς ὅροι) Αὐτό σήμερα δέν ὑπάρχει. Τό ἐμποδίζει ἡ περίουσια (εὐχέρεια)
ἀνισότητα, πού ἄλλοτε ὀφείλεται στήν ικανότητα καί τήν ἐργα-
τηριότητα, ἀλλά ἄλλοτε στήν τύχη τῶν περιστάσεων καί ἄλλοτε
 στόν κληρονομικό θεσμό. Κληρονομ. ἔχει γροδφί

α) Περιορισμοὶ ἀνισότητων - γροδφί

Κληρονομία

Ὁ περιορισμός τοῦ κληρονομικοῦ θεσμοῦ στό ἐλάχιστο ἢ ἡ
 κατάργηση πέρα ἀπὸ ὁρισμένο ὄριο αὐτό ἐπιτυγχάνεται σήμερα μέ
φορολογικά μέσα στίς περισσότερες χῶρες. Δέν μένει παρά ἡ
βαθμιαία μετατόπιση τῶν ὁρίων.....

β) Τῆς ἔχης; ....

γ) ἰκανότητα - συνδία - Συνε!

8 Κοινωνική δικαιοσύνη ἐπιβάλλει καποία ισότητα ἐπὶ τὴν ἀφετηρία
ἀπολύτως ὅλα τὰ ἄτομα πρέπει νά ἔχουν ἑνα σχετικά ἴσο μέτρο ἀπολαυ
σης στή ζωή

ισότης,
παιδεία

Ἀλλά περισσότερο ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ ἐλευθερία καὶ ὅρος
πρῶτος καὶ αὐτῆς, εἶναι ἡ ἐλευθερία παιδείας καὶ ἡ ισότητα
παιδείας.

Τότε ολοκληρώνομε λύτρωση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ κοινωνικά δεσμά
καὶ τοῦ δίνει ἡ κοινωνία ὅ,τι περισσότερο μπορεῖ

Τότε καὶ πραγματοποιεῖται ισότητα ἀφειρησίας *πραγματοποιούμενη*

~~Κυριακή~~

Αὐτὴ ἡ δική μας θέση. Ὁχι οὐτοπική. Ἔργο ἐξέλιξης μακρῆς
πολύ περισσότερο παρά ἐπανάστασης.

Κλιμακωτὴ κατακτῆση, στερεώτερη. Παρακολουθεῖται καὶ ἀπὸ
πολιτικὴ ὠρίμανση. Γιατί ἐλευθερία εἶναι καλὴ μόνο στὰ χέ-
ρια ἐκείνων πού ξέρουν νὰ τὴν χειρισθοῦνε καὶ νὰ τὴν τιμοῦν

Διαφορές

Σέ τί διαφέρει ἀπὸ Ἀρ. ;

μεγαλάν.
(κοινωνικοποιητική)
Δέν ἀποκλείομε κοινοκτημοσύνη ὅπως Ἀρ. -- σέ ὠρισμένους
τομεῖς εἶναι ἐφικτὴ καὶ τώρα σέ μερικοὺς ἄλλους ἀργότερα
στὴν ἐξέλιξη αὐτὴ ὅσα λееι ὁ Ἀρ. ἐναντίον τῆς κοινοκτημο-
σύνης εἶναι γεγονότα, ἀλήθειες, καὶ ἀνασχετικοί φραγμοί
Ἵπάρχει καὶ κάποιο ἀκατάλυτο ὄριο ὅπου κοινοκτημοσύνη
δέν μπορεῖ νὰ εἰσδύση γιὰ λόγους πού λееι ὁ Ἀρ.

Ἰσότητα περιουσιῶν ; Καὶ ὁ Ἀρ. τὴν εὐχεται καὶ ἐμεῖς
(μαζί μέ ισότητα παιδείας.)

(ισότητα)

Ἀλλά καὶ ἐδῶ ὑπάρχουν οἱ ἀκατάλυτες ἀνισότητες τῆς τύχης
καὶ ικανότητας.

Καὶ ἐδῶ διαφορά μέ Ἀρ. εἶναι σχεδόν μόνο ποσοτική

Μεσότης

Ἀλλά στή χάραξη τῆς ἐξέλιξης ἔχει αἰώνια ἀξία τό ἀριστο-
τελὲς ὁ αἶτημα τοῦ μέτρου καὶ τῆς μεσότητας

Ἰδίως στοὺς κοινωνικοὺς θεσμούς καὶ τίς ἀναμορφώσεις
πρέπει γὰ κινεῖσθαι μέ αὐτό τό ρυθμό καὶ μέ αὐτὴ τὴν ἀρχή,

Διότι δέν θά προέλθῃ τόση ὠφέλεια ἀπό τήν μεταβολή ὅση ζημία θά προκύψῃ ἀπό τή συνήθεια πού θά ἀποκτήσουν οἱ πολῖτες νά ἀπειθοῦν στούς ἄρχοντες.

Τό παράδειγμα τῶν ἄλλων τεχνῶν (ὅπου ἡ συνεχῆς μετάβολή ἐνδεικνύται δημιουργεῖ φεύτικες ἐντυπώσεις. Διότι δέν εἶναι τό ἴδιο νά ἐπιφέρῃς μεταβολές σέ μιά τέχνη ἢ αἱ στούς νόμους. Ὁ νόμος δέν ἔχει μαμμιάν ἄλλη δύναμη νά πείθῃ ἀπό τόν ἐθισμό καί αὐτό βέν συντελεῖται παρά μέ τήν πάροδο χρόνου πολλοῦ, σέ τρόπον ὥστε τό νά ἀντικαθιστᾷ μέ εὐκολία τοῦς κείμενους νόμους μέ ἄλλους ^{συνέπεις} ἐξασθενίζει τή δύναμη τοῦ νόμου.

Παρεμβληματική σκέψη --τό λέει καί ὁ ἴδιος -- 'αλλά σημαντική

α) δείχνει συντηρητικότητα Ἀρ. -- δείχνει μετριοπάθεια πνεῦμα μεσότητος, πού θεωρεῖ βασικό στοιχεῖο τῆς πολιτικῆς ζωῆς--- (ὅχι μόνο σέ κοινοκτημοσύνη καί ἰσότητα, ἀλλά γενικά)

β) διδάσκει μιά αἰώνια ἀλήθεια καὶ γιά ἐποχή ^ἡ ἐπικινδύνως λησμονούμενη καί εἰδικώτερα στήν Ἑλλάδα.

Μέ αὐτά τέλειώνω ὅσα εἶχα νά πάρω ἀπό Β' Βιβλίο

Στό Τρίτο ἀρχίζει θετική ἀνάπτυξη

Ἔννοια πολιτείας, ἔννοια τοῦ πολίτου, διακρίσεις τῶν πολιτειῶν σέ εἶδη

58 1274δ -III, 1 " Γιά ἐκεῖνον πού ἐρευνᾷ τά πολιτεύματα, ποία εἶναι ἡ οὐσία τοῦ καθενός καί ποιές οἱ εἰδικές τοῦ διαφορές, πρώτη του φροντίδα πρέπει νά εἶναι νά ἐξετάσῃ τήν πόλη, ποία εἶναι ἡ οὐσία τῆς. Διότι ὑπάρχουν ἀμφισβητήσεις ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅταν οἱ μὲν λένε ὅτι μιά ὠρισμένη πράξη τήν ἐπραξε ἡ πόλη καί οἱ ἄλλοι λένε ὅτι δέν τήν ἐπραξε ἡ πόλη ἀλλά ὁ τύραννος ἢ ~~οἱ λίγοι~~ ^{οἱ λίγοι πλούσιοι} πού ἀρχοῦν.

Ἐδῶ θέτει ἓνα βασικό ζήτημα.

Πότε πράξεις καταλογιστέες στήν πολιτεία;

Πότε μιά δήλωση, μιά ἐπιταγή εἶναι ἐπιταγή τῆς πολιτείας καί ὅχι κάποιου ἀτόμου πού ἰσχυρίζεται ὅτι ἐκφράζει τήν θέληση τῆς πολιτείας;

Γιά νά θέτῃ τό ἐρώτημα αὐτό, σημαίνει πῶς ἔχει συλλάβει καί τό ἀκόλουθο ζήτημα:

Κάθε πολιτεία ἔχει μιά ὄντοτητα ξεχωριστή ἀπό τά ἄτομα πού τήν ἐκφράζουν. Πολιτεία ἔχει αὐθυπαρξία ἀπέναντι τῶν

ατόμων που την απαρτίζουν ή που εκφράζουν τη βούλησή της.

Αυτό δεν είναι μόνο θεωρητικό ζήτημα που ενδιαφέρει πολιτειολόγους και νομικούς. Πρακτικό.

Τά τελευταία χρόνια ---μετά τον πόλεμο, ήττημένοι ισχυρίστηκαν συχνά : έμεις δεν φταίμε για όσα έγιναν, αλλά οι δικτάτορες που καταλάβανε την αρχή. Τά όσα κάναμε έμεις τώρα αυτά τὰ κάνει ή 'Ιταλία, τὰ όσα έκαναν οι Ιταλοί τό 40-41 δεν τὰ έκανε ή 'Ιταλία, αλλά ο Μουσσολίνι. Πότε δικαιολογείται μια τέτοια απάντηση και πότε όχι;

Πότε διακόπτεται ή ζωή μιας πολιτείας και πότε όχι;

Ποιά είναι ή αρχή που εκφράζει τη συνέχεια της ζωής της; Δυσκολώτατο πρόβλημα, που πρώτη φορά τίθεται.

Για την επίλυση 'Αρ. θεωρετ πώς πρώτα πρέπει νά καθορισθ ή έννοια του πολίτη

Δέν θά διαβάσωμε αυτό τό μέρος. θά τον παρακολουθήσωμε όμως στή σκέφεις του.

Δέν είναι πολίτης:

α) ο κατοικος, διότι και δουλοι και μέτοικοι
β) ο υπαίτιος από... σφάλ... (οι αρχισι καλοισι...)
γ) ο υποκείμενος στους νόμους μιας πόλης για τη ρύθμιση των σχέσεων του, γιατί και ξένοι υπόκεινται

δ) γέροι και παιδιά : κάτι τούς λείπει, ή δικαιώματα ή απαλλαγμένοι υποχρεώσεων -- άτελες πολίτες

'Απολύτως, τέλειοι πολίτες: μετέχοντες κρίσεως και αρχής δηλ. μετέχουν δικαστήριων και άσκήσεως αρχής (πολιτικής εξουσίας) -- μετέχουν νομοθετικών σωμάτων και όργανα της εκτελεστικής εξουσίας

'Αλλά άμέσως παρατηρετ ότι υπάρχουν πολιτεες που δεν υπάρχει έκκλησία του δήμου, που δεν διαάζουν οι πολίτες, αλλά όπου όλες οι εξουσίες άσκούνται από ειδικούς άρχοντες. Γι' αυτό είναι καλλίτερα νά λεχθ ότι τέλειοι πολίτες είναι εκείνοι που μπορεί νά μετέχουν βουλευτικής ή δικαστικής εξουσίας. ούτιν σφίτη = αρχιλοχί (οίκοις) σφίτη
έφορτ - έρμς

Μετά την ανάπτυξη αυτή έαναγουρίζει ο 'Αρ. στό άρχικό του θέμα

Πότε μια πράξη θά την καταλογίσωμε στήν πόλη και πότε όχι αλλά σέ άτομα

"Αν έχομε δικτατορία και συνάφη ο δικτάτωρ χρέη για λογισμό του Κράτους και ύστερα πέση ο δικτάτωρ και εγκαθιδρυθ η δημοκρατία, είναι υπεύθυνη ή δημοκρατία και υπόχρεη για

τά χρέη ποῦ συνῆψε ὁ δικτάτωρ; (τὸ ἴδιο πρόβλημα ποῦ θέσαμε πρίν) : ποῦ ~~ἀφ' ἧς~~ ἀφ' ἧς ἡ οὐσίας τῆς πολιτείας ;
 Ἡ ἀπάντηση τοῦ Ἀρ. εἶναι ὅτι ἔχει εὐθύνας καὶ ὑποχρεώ-
 σεις μιά πόλη ἐφ' ὅσον παραμένει ἡ αὐτή

Ἀλλά πότε παραμένει ἡ αὐτή;

Ἡ ταυτότητα τοῦ τόπου δέν ἀποδείχνει τὴν ταυτότητα τῆς πολιτείας, -- /μπορεῖ νά ἀλλάξουν τόπο, χωρίς νά ἀλλάξῃ πολιτεία, ἢ νά μὴν ἀλλάξουν τόπο καὶ νά μὴν εἶναι ἴδια ἡ πολιτεία.

Δεν ~~πρώτοις~~ Ἀρ. λέγει ὅτι : προκειμένου περί ἀνθρώπων ποῦ κατοικοῦν τὴν ἴδιο τόπο, παραμένει ἡ πόλις ἡ αὐτή, ἐφ' ὅσον διατηρεῖται ἡ ὁμοιογένεια τῶν κατοίκων,

62 | « ἂν καὶ οἱ μὲν πεθαίνουν καὶ οἱ ἄλλοι γεννιοῦνται, ὅπως »
 « θεωροῦμε πὺς μένουν ἴδιοι οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ κρήνες, ἂν καὶ »
 « ἀδιάνοπα ἄλλο νερὸ ἀναβλύζει καὶ ἄλλο ἐκρέει καὶ φεύγει »

Ἀλλά καὶ γιὰ τὴ λύση αὐτὴ ἔχει ἀμφιβολίες γιὰ νά καταλή-
 ξῃ στό συμπέρασμα : ὅτι ἡ ταυτότητα τῆς πολιτειακῆς τάξεως

1/5 μορφή διατηρεῖ τὴν ταυτότητα τῆς πόλης. "Αἰμ' ἀλλάξῃ αὐτὴ ἀλλά-
 ζει καὶ ἡ πόλη, διακόπτεται ἡ συνέχεια τῆς ζωῆς τῆς, λοιπὸν ἡ οὐσία τῆς πόλης εἶναι τὸ πολίτευμα τῆς, ἀμὰ αὐτὸ ἀλλάξῃ, ἀλλάζει καὶ ἡ πόλη. Πάντα ἴσμεν ἡ μορφή (οὐχ ὁ/η) καὶ

Ἀφοῦ ἔτσι ἔλυσε τοῦτο τὸ κύριο, θέμα τοῦ ὁρισμοῦ τῆς οὐσίας τῆς πόλης, ξαναγυρίζει ὁ Ἀρ. στό πρόβλημα τοῦ πολίτη. Συμπλέκονται ἔτσι τὰ θέματα ποῦ ἔπρεπε ἔτσι δια-
 σταυρώνοντάς τα νά τὰ συζητήσῃ.

Ἐδῶ πιά συζητεῖ γιὰ τὴν ἀρετὴ τοῦ πολίτη

Στὴν ἀρχαιότητα τὸν ἄνθρωπο τὸν ἀπορροφούσε τελείως ἡ πό-
 λις. Ὁλόκληρη ἡ προσωπικότητά του ἦταν καὶ ἐξαντλοῦνταν
 στὴν ιδιότητά του ὡς πολίτη. Δέν εἶχε καὶ ἕναν κόσμον δικό-
 του ποῦ δέν συνέπιπτε μέ τὸν κόσμον τῆς πόλης. Φυσικὸ
 λοιπὸν ἡ ἀρετὴ του νά εἶναι ἡ ἀρετὴ ποῦ τὸν ἔκανε καλὸ
 πολίτη. Καλὸς ἄνθρωπος ἦταν ὁ καλὸς πολίτης.

Χωρὶς νά εἶναι ὁλοκληρωτικὰ τὰ πολιτικὰ καθεστῶτα τῆς
 κλασσικῆς ἀρχαιότητος εἶχαν τοῦτο τὸ κοινὸ μέ τὰ σημερινὰ
 ὁλοκληρωτικὰ καθεστῶτα. Νά ἀπορροφῶν ὁλόκληρο τὸν ἄνθρωπο
 μέσα στὸν πολιτικὸν τὸν ὁργανισμό. Ἡ διαφορὰ εἶναι ὅτι
 στὴν ἀρχαιότητα αὐτὴ ἡ ἐνότητα ἦταν ὁργανικὴ, ἐβγαίνει ἀπὸ
 μέσα ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο καὶ δέν ἐπιβάλλονταν ἀπ' ἔξω μέ τὴ
 βία.

βία. Γι'αυτό ήταν αληθινή ἀρετή νά είσαι καλός πολίτης, καί τίποτα παρα πάνω.

Ἀλλά γλήγορα ἀνάτειλε μέσα στὸν ἑλληνικὸ κόσμο, κιόλας μέ
τοὺς σοφιστές, ἡ ἰδέα τῆς αὐτόνομης προσωπικότητας, τοῦ ατόμου
πού ὑπάρχει καί ἔξω ἀπὸ τὴ σφαῖρα πού καλύπτει ἡ πολιτικὴ
κοινωνία. Ἐβγαίνει αὐτὴ ἡ τάση ἀπὸ τὴν ἐλεύθερησκέψη ἀπὸ τὴν
ὠριμὴ θεώρηση τῆς ζωῆς πού εἶναι ἡ μεγάλη ἀρετὴ τῆς φυλῆς.
Καί φυσικά τότε, δηλ. ὅταν ἄρχισαν τὰ λίγα ξεχωριστά ἄτομα
νά ζοῦν καί πέρα καί ἔξω ἀπὸ τὴν πολιτεία, ^{ἀπὸ τὴν} νά γεννιέται καί
ἡ ἰδέα μιᾶς ἀρετῆς ἐξωπολιτικῆς πού καλύπτει ὅλον τὸν ἄνθρω-
πο.

Ὁ Ἄρ. ζῇ σὲ μιὰν ἐποχὴ ὅπου αὐτὴ ἡ ἀντίληψη ἦταν κιόλας
ὠριμασμένη καί γι' αὐτὸ διαστελλεῖ τὴν ἀρετὴ τοῦ πολίτη ἀπὸ
τὴν ἀρετὴ τοῦ ἀνθρώπου

Δηλ. τόλμησε νά σκεφθῇ πὺς μπορεῖ νά είσαι καλός ἄνθρωπος
νά ἔχεις τὴν ἀρετὴ πού κάνει τὸν ἄνθρωπο καλὸ καὶ νά μὴν ἔχεις
τὴν ἀρετὴ πού κάνει τὸν καλὸ πολίτη, πρᾶγμα πού βέβαια ἀντι-
στρατεύονταν μέ τίς τότε κρατούσες ἀντιλήψεις, καί πού
δυστυχῶς ἀντιστρατεύεται καί στίς ἀντιλήψεις πού ὀρίζουν
τὴν τύχη τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἀρετὴ τοῦ πολίτη ἀναφέρεται στὴν πολιτεία. Ὅπως ἔχομε
πολλῶν εἰδῶν πολιτείες. Τέτοι εἶναι καί πολλῶν εἰδῶν εἰδικές
ἀρετές. Ἀλλές ἀρετές χρειάζεται ὁ πολίτης στὴν δημοκρατία,
ἄλλες στὴ μοναρχία, ἄλλες σὲ κάθε εἶδους ^{ἀφ' ἑαυτῶν - ἀεχόμενων} πολιτεύματα
63 « Ἔτσι ἐνδέχεται ἓνας πολίτης πού εἶναι σπουδαῖος ὡς πολί-
της νά μὴν κατέχη τίς ἀρετές πού ~~αὐτὸς~~ κάνουν ^{τὸν} σπουδαῖον ἄνθρω-
πο. »

Διαφορετικὴ ἐπίσημη εἶναι ἡ ἀρετὴ τοῦ ἄρχοντος καί τοῦ ἀρχο-
μένου. « Καλός πολίτης (καθὰ τὴν περίφημὴ ρῆσιν τοῦ Ἄρ. ....
64 « .... καί πολίτου ἀρετὴ δοκεῖ πού ἡ εἶναι τὸ δύνασθαι
καί ἄρχειν καί ἄρχεσθαι καλῶς. » Δυὸ εἶναι ὅμως αὐτές οἱ ἀρε-
τές. Τοῦ τέλειου ἀνθρώπου ἡ ἀρετὴ εἶναι ἡ ἀρχική. Συμπίπτει
μέ ἀρετὴ ἄρχοντος, ὅχι μέ ἀρχομένου.

Ἐ) Ἀλλά πρό παντός ὁ μὴ ταυτισμὸς τελείου κατ' ἀρετὴν ἀνδρός
καί τελείου πολίτου βγα ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ ὅτι τὰ εἶδη
τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς εἶναι πολλὰ, ἀφοῦ πολλοὶ εἶναι οἱ
ἐπιδιωκόμενοι σκοποὶ τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν πολιτειῶν, ἐνῶ
ἡ τέλεια ἀρετὴ τοῦ ~~τέλειου~~ ἀνδρός εἶναι μία καί μόνη.
Ἔτσι καθιερώνεται ὀρθά ἡ δυνατὴ ἀντινομία τοῦ ατόμου κατ'
τοῦ συνόλου, οἱ σκοποὶ καί οἱ ἀρετές τῶν δυο. Διδακτικὰ γιὰ
τίς μονοκόμματα ἀντιλήψεις τῆς ἐποχῆς μας.

+ γ' ἵσο εἶδη
πολίτη

"Υστερα συνεχίζοντας έρευνα πολίτη εξετάζει αν πρέπει να
 θεωρηθούν πολίτες οί βάνουσοι, έκεῖνοι πού ασχολούνται μέ
 χειρωνακτικές βανουσες έργασίες. Καί, ακολουθώντας τό
 πνεύμα τῆς εποχῆς του, δέχεται πώς ὀρθώτερο εἶναι νά μήν
 θεωροῦνται πολίτες *δὲν μένουν εἰς οὐρανόν, οὐκ ἔστιν ὁ οὐρανός, οὐκ ἔστιν ἡ γῆ, οὐκ ἔστιν ἡ πόλις, οὐκ ἔστιν ἡ οἰκία, οὐκ ἔστιν ἡ κτήνη, οὐκ ἔστιν ἡ ψυχὴ, οὐκ ἔστιν ἡ σὰντιφί*
 ΜΕ αὐτὰ τέλειώνει έρευνα πολίτη καί μπαίνει στήν ἀνάλυση τῆς
 έννοιας τῆς πολιτείας καί στόν περίφημο καθορισμό τῶν διακρί-
 σεών της.

1278β & 4 'Αφού λοιπόν καθωρίσαμε αυτά, πρέπει να σκεφθούμε ^{και} αυτά που λο-
γικά ακολουθούν. Πρέπει να παραδεχτούμε πως υπάρχει ένα είδος πολιτείας
ή πολλά ^{και} αν είναι πολλά, ποιά είναι αυτά τα είδη, ποιές ^{είναι} και πόσες ^{είναι}
διαφορές τους; Είναι δέ πολιτεία το σύστημα των κανόνων που μέσα σε μία
πόλη ρυθμίζει τις δημόσιες αρχές και πρό παντός την κυριώτερη από όλες
τις αρχές. Γιατί το κυρίαρχο στοιχείο παντού είναι η μορφή του πολιτεύμα-
τος. Η μορφή του πολιτεύματος ταυτίζεται με τη μορφή της πολιτείας.
Δεξώ-δέ-ἔστι 'Αναφέρω ^{ἡ δὲ} παράδειγμα: ~~ὅτι~~ ^{ὅτι} στις δημοκρατικές πολιτείες κυρί-
αρχη αρχή είναι ο δῆμος, ἐνῶ στις ὀλιγαρχίες είναι οἱ λίγοι κυρίαρχοι
και από ἐκεῖ συμπεραίνομε πως είναι διαφορετικές ^{και} οἱ πολιτείες των. Τά
ἴδια πρέπει να ποῦμε γιὰ τὸν τὰ ἄλλα πολιτεύματα

Ἐκεῖνο που προσδιορίζει τὴν οὐσία και τὴν ὑφή της πόλης
εἶναι ^{ἡ το πολιτεία} ἡ πολιτική τάξη, τὸ σύνολο των κανόνων που καθορίζουν
τὴν ὀργάνωση και τὴ λειτουργία της και αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὸ
πολιτεῦμα, της Μορφή της = μορφή της (συγγ- ἐρχῶν ἡ μορφή)
'Αλλὰ τὸ πολιτεῦμα προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν τρόπο που ἐλαμορ-
φώνεται ἡ ἀνώτατη, ἡ κυριώτατη πολιτική ἐξουσία ἡ ἀρχή
Αὐτὴ δίνει τὸν τόνο και τὸ χρώμα πρὸς-χρειάζεται-μέ τὸν
χαρακτήρα τοῦ πολιτεύματος Μορφή της = κυρίαρχή
Ποτέ ἀπὸ τότε δέν μπορέσε ἡ πολιτική ἐπιστήμη νὰ βρῇ καλ-
λίτερο τρόπο προσδιορισμοῦ της οὐσίας της πολιτείας και τοῦ
πολιτεύματος. Κλασσικά σημεῖα Πολιτικῶν.

68 «Θὰ βάλωμε ὡς βάση της ἐρευνᾶς πρῶτα τὸ ζήτημα τίνος χάριν ἱδρύθηκε ἡ
πόλις και πόσα εἶδη ἐξουσίας ἔχομε ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου και γενικά της κοινω-
νικῆς ζωῆς (κατὰ -- και ;;) .Εἴπαμε στὰ πρῶτα κεφάλαια, ἐκεῖ που μιλήσα-
με γιὰ τὴν διοίκηση τοῦ οἴκου και των δούλων, ὅτι ὁ ἀνθρώπος εἶναι φύσει
πολιτικόν ζῶον, γι'αὐτό και ὅταν ἀκόμα δέν χρειάζεται ὁ ἕνας τὴ βοήθεια
τοῦ ἄλλου, ἐπιθυμεῖ ὁ καθένας τὴ συμβίωση με τοὺς ἄλλους.
'Εκτός τούτου και τὸ κοινὸν συμφέρον ^{τοῦ ἀνθρώπου} ἐνώνει ^{σε} κοινωνίες κατὰ τὸ

μέτρο πού αυτό προάγει ^{το εὖ ζῆν} τὴν καλοζωίαν τοῦ καθενός. (Τὸ εὖ ζῆν). Διότι αὐτὸ ~~τὸ καλοζῶν~~, τὸ εὖ ζῆν εἶναι κατ' ἐξοχὴν ὁ σκοπὸς τῆς κατηνουντικῆς ζωῆς καὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ καθενός χωριστὰ. Ἀλλὰ σχηματίζουν καὶ διατηροῦν τὴν πολιτικὴ κοινωνία οἱ ἄνθρωποι καὶ ~~τίσιν τὴν συντήρηση τῆς ζωῆς~~ ^{ἀπὸ τῆς καλῆς ζωῆς}

θυμόσαστε τί ἔλεγε Ἀρ. «γινομένη μὲν τοῦ ζῆν ἔνεκεν, οὕσα δέ τοῦ εὖ ζῆν» ἀναγκαιότης, κινήσεις κατ' αἰτίαν -- σκοπός, τελολογικὴ τοποθέτηση.

«Αλλὰ προσθέτει ὅμως καὶ τίς ἀκόλουθος σκέφεις: Ἴσως νὰ ὑπάρχῃ κάποια δόση εὐτυχίας καὶ σὲ αὐτὴ τῇ ζωῇ τὴν ἴδια, ἂν οἱ δυστυχίες τῆς ζωῆς δέν ξεπεράσουν ἓνα ὁρισμένο μέτρο. Εἶναι φανερό πὺς ὑπομένουν πολλὰ βάσανα οἱ περισσότεροὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τῆς ^{νὰ ζῆν} λαχτάρα πού ἔχουν ~~τῆς ζωῆς~~, ^{καὶ ἀπὸ τῆς καλῆς ζωῆς} γιατί καὶ ~~ἀπὸ τῆς καλῆς ζωῆς~~ ^{ἔχει κάποια} εὐδαιμονία καὶ μιὰ φυσικὴ γλυκύτητα.»

(Παρεμπιπτούσες παρατηρήσεις πού δέν ἔχουν ἰδιαιτέρη συνοχή μέ τίς κύριες σκέψεις τοῦ κειμένου)

«Υστερα ξαναγυρίζει στό θέμα του.

«Αλλὰ τίς καθιερωμένες διακρίσεις τῆς ἐξουσίας εἶναι εὐκόλο νὰ καθορίσωμε, γιατί αὐτά τὰ καθωρίσαμε πολλές φορές στά ἐξωτερικά μαθήματα.»

Δύο εἰδῶν μαθήματα -- Τά εἶπαμε στήν εἰσαγωγή.)

«Η δεσποτεία, ἂν καὶ ἔχουν τό ἴδιο συμφέρον καὶ ὁ δεσπότης καὶ ὁ δοῦλος ~~ἀσκεῖται~~ ἀσκεῖται πρὸς τό συμφέρον τοῦ δεσπότη, συμπτωματικά δέ ὠφελεῖ καὶ τόν δοῦλο. Διότι δέν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἡ δεσποτεία, ἂν φθάρῃ ὁ δοῦλος. Ἡ ἐξουσία ἐπὶ τῶν παιδιῶν καὶ τῆς γυναίκας καὶ τοῦ οἴκου, πού τὴν ὀνομάζομε οἰκονομική, ἀσκεῖται ἢ χάριν τῶν ἀρχομένων ἢ χάρις τοῦ ἀρχόντος καὶ τῶν ἀρχομένων μαζί, κυρίως ὅμως χάριν τῶν ἀρχομένων, ὅπως βλέπομε νὰ συμβαίνει στίς ἄλλες τέχνες, λ.χ. τὴν ἱατρικὴ καὶ τὴν γυμναστική, συμπτωματικά δέ ἀσκεῖται καὶ πρὸς τό συμφέρον τῶν ἀρχόντων. Διότι τίποτα δέν ἐμποδίζει νὰ εἶναι καὶ ὁ γυμναστής ἓνας ἀπὸ τοὺς γυμναζόμενους, ὅπως εἶναι πάντα ὁ καπετάνιος ἓνας ἀπὸ τοὺς ταξιδιώτες. Ὁ γυμναστής καὶ ὁ κυβερνήτης ἀποσκοποῦν τό καλὸ τῶν ἀρχομένων, ὅταν δέ γίνῃ ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀρχομένους, τότε συμπτωματικά μετέχει καὶ αὐτός τῆς ὠφελείας, ὁ μὲν διότι ^{καὶ} γάξειδεύει, ὁ δὲ διότι γυμνάζεται, ἂν καὶ εἶναι γυμναστής.

Γι' αυτό και τις πολιτικές εξουσίες, όταν τό πολίτευμα θεμελιώνεται στην
 ισότητα και την ισοτιμία (όμοιότητα) των πολιτών, αξιούν οι πολίτες νά
 τις άσκούν διαδοχικά--καθένας μέ τή σειρά του. Καί τόν μέν παλιό καιρό,
 συμφωνα μέ τή φύση των πραγμάτων, οι πολίτες είχαν τήν αξίωση ο καθένας
 μέ τή σειρά του νά άρχη, και είχαν ^{ο καθένας} δική του αξίωση νά φροντίζει για τό
 καλό του ο άρχων, όπως αυτός, όταν ήταν άρχων, φρόντιζε ^{δ' αυτό} του σημερινού άρ-
 χοντα τά συμφ έροντα. Σήμερα όμως ένεκα των ωφελειών που προσπορίζει
 ή διαχείριση των κοινών και ή άσκηση της εξουσίας (ή συμμετοχή στην
 έκκλησία του δήμου ήστά δικαστήρια άφ' ενός και ή άσκηση ειδικών λειτουρ-
 γημάτων, όπως ή στρατηγία) οι πολίτες θέλουν νά άρχουν διαρκώς, ώσαν νά
 συνέβαινε νά υγιαίνουν ^{στον κοινόν} πάντοτε ^{και είναι εδωκεναι} άρχοντες, οποταν ίσως θά έπεδίωκαν τήν
 εξουσία οι πολίτες γιαυτό τό λόγο (χωρίον άσάφες)

Είναι φανερό λοιπόν (από τά άνωτέρω) πώς όσες πολιτείες απο-
 βλέπουν στό συμφέρον της ολόκληρης, αυτές είναι οι όρθές στην απόλυτη
 έννοια αυτού του όρου, όσες δέ μόνο στό συμφέρον των άρχόντων, αυτές
 όλες είναι λανθασμένες και αποτελούν παρεκβάσεις των όρθων πολιτειών.

Γιατί είναι δεσποτικές (είναι δηλ. πολιτείες που μοιάζουν
 οι σχέσεις άρχόντων και άρχομένων σε σχέσεις κυρίων και δούλων)
 ή δέ πόλις (ή πολιτεία) είναι κοινωνία έλευθέρων ανθρώπων

Είπαμε : πολίτευμα ουσία πόλης,

αλλά πολίτευμα είναι τό σύστημα των εξουσιών
 και βάση του συστήματος των εξουσιών είναι ή άνώτατη εξου-
 σία

Τώρα αυτή ή εξουσία μπορεί νά άσκειται (μαζί μρ τις άλλες
 που από αὐτήν απορρέουν είτε υπέρ της ολόκληρης είτε περί
 των εξουσιάζόντων.

Και στις δυό περιπτώσεις έχομε πολιτείες.

* Αλλά αξιολογική διαφορά

Οι μέν ο ρ θ έ ς οι δέ πα ρ ε κ β ά σ ε ι ς

Και παρατηρεί 'Αρ. ότι στις πολιτείες που άσκειται άνιδιο-
τελώς ή εξουσία δέν προσκολλώνται οι άρχοντες στην εξουσία
 αλλά πρόθυμα τις παραδίδουν σάν φορτίο στους άλλους.

Είναι λοιπόν άπίθανο πολιτείες όπου βασιλεύει άρχομανία
 νά είναι όρθές πολιτείες.

Πόσο διδασκικά για σύγχρονη ιστορία, τά τόσο άπλ.

" Κοινωνία έλευθέρων".... Λέγαμε σκοπός τό εὖ ζήν --ήτοι
ανάπτυξη όλοκληρωτική προσωπικότητας -- μείζων δυνατή μέ
βοήθεια και περιο- ρισμού ς και τούτο έλευθερία

Mr John Blandorf

μεβοήθεια καί περιορισμούς πού φέρνει κοινωνική ζωή
καί τοῦτο εἶναι ἐλευθερία (κοινωνική) -- αὐτή πού μᾶς
ἀσφαλίζει κοινωνική καί πολιτική τάξις -- ὅχι ἐσωτερική
πού εἶναι ἔργο δικό μας -- βοηθούμενο ἀπό ἐξωτερικούς ἀν-
τέρω ὄρους.

Τώρα πού καθορίσαμε αὐτά (τήν ἔννοια καί τήν βασική διαίριση ὁρθῶν
καί μή πολιτειῶν), ἀκολουθεῖ στήν ἔρευνα γιά τῆς πολιτείας τό ζήτημα
πόσες κατ' ἀριθμόν καί ποιές εἶναι αὐτές. Καί πρῶτα θά ἐξετάσουμε τίς
ὁρθές, διότι τίς παρεμβάσεις ἀμέσως θά τίς συλλάβουμε μόλις προσδιορί-
σουμε τίς ὁρθές.

* Ἀφού λοιπόν ἡ πολιτεία καί τό πολίτευμα ἔχουν τήν ἴδια ἔννοια
καί τό πολίτευμα εἶναι τό κύριο στοιχεῖο τῶν πόλεων (ἡ μορφή) καί
κατ' ἀνάγκην τό κύριο αὐτό στοιχεῖο θά ^{ἐκτελεσθῇ} ~~ἐκτελεσθῇ~~ ἡ ~~ἀπό~~ ἕναν ἢ ἀπό
λίγους ἢ ~~ἀπό~~ πολλούς, ὅταν αὐτός ὁ ἕνας ἢ οἱ λίγοι ἢ οἱ πολλοί ἄρ-
χουν πρός τό κοινόν συμφέρον, κατ' ἀνάγκην αὐτές θά τίς ὀνομάζουμε ὁρ-
θές, τίς δέ πολιτείες ὅπου ἄρχουν ὁ ἕνας, οἱ λίγοι ἢ οἱ πολλοί (τό
πληθος) γιά τό ἴδιο συμφέρον θά τίς ὀνομάζουμε παρεμβάσεις. Διότι
πρέπει νά παραδεχτοῦμε ἢ πῶς δέν εἶναι πολῖτες ὅλοι ὅσοι μετέχουν
εἶναι μέλη τῆς πολιτικῆς κοινωνίας ἢ τότε πρέπει ὅλοι νά μετέχουν
~~ἐν~~ ἐν τό γενικό καλό (τό σύμφερον).

* Ὑστερα ἀπό τήν ποιοτική διαίριση σε δύο κατηγορίες
προχωρεῖ σέ μία ποσοτική. Κάθε μία ἀπό τίς κατηγορίες
τή διαίρει μέ βάση ποσοτική. Ἡ πολιτεία πού ὁ ἄρχουν ὁ
ἕνας, οἱ λίγοι ἢ οἱ πολλοί (τό πληθος). Τεχνολογία

Ἔτσι ἔχομε ἑξή κατηγορίες πολιτειῶν, τρεις ὁρθές καί
τρεις παρεμβάσεις.

Συνηθίζουμε νά ὀνομάζουμε ἀπό τίς μοναρχίες ἐκείνη πού ἀποβλέπει στό
κοινόν συμφέρον βασιλεία, ἀπό τίς πολιτείες πού ἄρχουν οἱ λίγοι ἐκείνη
πού ~~ἀρχεῖ~~ ~~τῇ~~ ~~ἀρχή~~ ἀσκεῖται γιά τό κοινόν συμφέρον ἀριστοκρατία
(εἴτε διότι ἄρχουν οἱ ἄριστοι εἴτε διότι ~~ἄρχουν~~ ἡ ἀρχή ἀσκεῖται
γιά νά πραγματοποιηθῇ ὅ,τι ἄριστο γιά τήν πόλη) ὅταν δέ τό πληθος ἄρ-
χει πρὸς τό κοινόν συμφέρον, τήν ὀνομάζουμε μέ τό κοινό ὄνομα ὅλων τῶν
πολιτειῶν πολιτεία

(Καί εὐλόγως τῆς δίνουμε αὐτή τήν ὀνομασία. Διότι εἶναι ἐνδεχόμε-
νον νά διαφέρουν ὁ ἕνας ἢ οἱ λίγοι κατὰ τήν ἀρετή, ἀλλά οἱ πολλοί εἶναι
ἀπίθανο πῶς θά ~~μετέχουν~~ ^{μετέχουν} ἐξ ἴσου ὅλοι σέ κάθε ἀρετή. Μόνο στήν πολε-
μική ^{ἀπορροή} ~~ἀπορροή~~ ^{ἀπορροή} ~~ἀπορροή~~ νά πλησιάζουν σέ αὐτή τήν κατάσταση. Γιατί αὐτή ἐκδηλώνε-
ται σέ πληθος ἀνθρώπων. Γι' αὐτό στήν τέτοια πολιτεία τό κυριώτατο
στοιχεῖο εἶναι προσόν εἶναι νά ἔχῃς ὑπάρξη πολεμιστῆς

καί μετέχουν αὐτῆς τῆς πολιτείας ὅσοι φέρουν τὰ ἄλλα)

Αὐτῶν τῶν πολιτειῶν ποῦ ἀναφέραμε (τῶν ὁρθῶν) παρεμβάσεις, εἶναι τῆς μοναρχίας ἢ τυραννίς, τῆς ἀριστοκρατίας ἢ ὀλιγαρχία, τῆς δε πολιτείας ἢ δημοκρατία. Ἡ μὲν τυραννίς εἶναι μοναρχία ἐγκαθιδρυμένη πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ μοναρχοῦντος, ἢ ὀλιγαρχία ^{ὑπάρχει} πρὸς τὸ συμφέρον τῶν εὐπόρων καί ἡ δημοκρατία ὑπάρχει πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἀπόρων, πρὸς ἐκείνους δέ τοὺς σκοποὺς ποῦ ἐπεβλέπε ἐξυπηρετοῦν τὸ συμφέρον τῆς ὁλότητος καμμιὰ ἀπὸ αὐτῆς τίς πολιτεῖτες δέν ἀποβλέπει

Ἔχουμε λοιπὸν τρεῖς ὁρθές:

τρεῖς παρεμβάσεις :

Αὕτῃ εἶναι ἡ διαίρεση τῶν πολιτειῶν κατ' Ἀριστ. "Ἐμμενε κλασσική. Πρέπει νὰ πῶ πως σχεδὸν τὴν ἴδια ἔκανε πρὶν ἀπὸ αὐτὸν ὁ Πλάτων. Ἐπικράτησε συστηματικῇ ἀριστοτελικῇ διατύπωση. "Ἀργότερα τὴν μιμήθηκε καί τὴν υἱοθέτησε ὁ Μοντεσκιέ. Δυὸ παρατηρήσεις: "Ὅ, τι λέει ὁ Ἀρ. πολιτεία εἶναι ἐκεῖνο ποῦ σήμερα λέμε δημοκρατία καί ὅ, τι ὀνομάζει δημοκρατία εἶναι ὅ, τι σήμερα θά λέγαμε ὀχλοκρατία ((στὴν ἀρχαιότητα αὐτό θά ἀνταποκρίνονταν στὴν ἐξουσία χωρὶς φραγμὸ τοῦ δήμου)

Παρεισάγει καποια ἄλλο γνῶρισμα ποιοτικό στὶς τριχοτομήσεις του γιὰ τὸ ὅποιο πρὶν δέν μᾶς μίλησε. Λέει: ὀλιγαρχία εἶναι ἡ ἐξουσία ὅχι τῶν λίγων ἀλλὰ τῶν εὐπόρων καί δημοκρατία τῶν ἀπόρων ὅχι τῶν πολλῶν. Κάνει αὐτὴν τὴν ὑποκατάσταση τοῦ ποσοτικοῦ μὲ ἓνα ποιοτικό διότι προφανῶς θεωρεῖ ὅτι κατὰ γενικὸν κανόνα λίγοι εἶναι οἱ εὐποροὶ καί πολλοὶ οἱ ἄποροι. // Γιὰ μᾶς ὅμως μένει πάντα ἐνκρεμές τὸ ζήτημα πῶς εἶναι τὸ ἀποφασιστικό ἢ ὀλιγότῃ ἢ ἡ εὐπορία τῶν ἐξουσιαζόντων, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἢ ἡ περιουσιακὴ τους κατάσταση;

Παρα κάτω θά δοῦμε ὅτι τὸ ζήτημα γεννᾷ πράγματα στὸν Ἀρ.

Ἀφοῦ κάνει αὐτῆς τίς διακρίσεις ἀρχίζει τὸν εἰδικότερο προσδιορισμὸ ὅλων αὐτῶν τῶν πολιτειῶν.

Πρέπει τώρα κάπως λεπτομερέστερα νὰ ~~μιλήσουμε~~ νὰ ἐξετάσωμε τί εἶναι καθεμιὰ ἀπὸ αὐτῆς τίς πολιτεῖτες. Διότι γεννῶνται μερικὰ ζητήματα καί ὁποῖος φιλοσοφεῖ γύρω ἀπὸ ἓνα θέμα ^{καὶ} δέν πρέπει νὰ ἀποβλέπῃ ^{μόνο} πῶς θά ᾔσθη πρακτικὰ ἓνα ζήτημα, ~~εἶναι~~ εἶναι φυσικὸ νὰ μὴν παραβλέπῃ τίποτα, καί οὔτε νὰ ἀφήνῃ τίποτα ἀνεξετάστο, ἀλλὰ νὰ φανερώνῃ τὴν ἀλήθεια σὲ κάθε λεπτομέρεια.

Παρεμβληματικὴ φράση ποῦ μᾶς δείχνει τὴν ἐπιστημονικὴ εὐσυνείδησία τοῦ Ἀρ. πόσο ἀντίθετη εἶναι πρὸς ἐκείνους ποῦ μόνο πρακτικὲς λύσεις φάνουν

Mat. 14°

Exemplar erroris angelus - h^o:

Quasi humilis stans in ter

angelus =

= est h^o divi populi =

= angelus

angelus = (voluntatem suam per se
in angelis - in se involuntate)

angelus angelus angelus angelus angelus

angelus angelus angelus angelus angelus

= angelus angelus - (angelus)

angelus angelus angelus angelus angelus

angelus angelus angelus angelus angelus

angelus angelus angelus angelus angelus

=

angelus angelus angelus angelus angelus

angelus angelus angelus angelus angelus

angelus angelus angelus angelus angelus

angelus angelus angelus angelus angelus

angelus angelus angelus angelus angelus

Εἶναι λοιπόν, σύμφωνα μέ αὐτά ποῦ εἶπαμε πρίν, ἡ τυρρανίς μιᾶ μοναρχία ποῦ κυβερνάει τήν πολιτική κοινωνία, ὅπως ὁ κύριος τόν δούλο. Ὀλιγαρχία δέ ~~ἔ~~ ^ἔπ^α ὑπάρχει ὅταν κύριοι τῆς πολιτείας εἶναι ἐκεῖνοι ποῦ ἔχουν τὰ χρήματα, δημοκρατία δέ ὅταν κύριοι εἶναι ~~κύριοι~~ ἐκεῖνοι ποῦ δέν ἔχουν πολλὰ χρήματα, ἀλλά εἶναι ἄποροι.

Ἡ πρώτη δυσκολία βρίσκεται στόν ὀρισμό αὐτό ποῦ κάναμε, ^ἡ "Αν τύχαινε ^{οἱ} πολλοί νά εἶναι οἱ εὐποροί καί νά εἶναι καί οἱ κύριοι τῆς πόλεως, ἔμετς δέ ὀνομάσαμε δημοκρατία ὅταν τό πλῆθος εἶναι κυρίαρχο.

(τότε θά εἶχαμε δηλ. δημοκρατία μέ κυριαρχία τῶν εὐπόρων)

Ὅμοίως θάμποροῦσε νάσυμβῇ νά εἶναι οἱ ἄποροι λιγώτεροι ἀπό τοὺς εὐπορούς, ἀλλά καί δυνατώτεροι καί συνεπῶς κυρίαρχοι τῆς πολιτείας. ἔμετς ὁμῶς ^{ὅπου} ~~λίγοι~~ εἶναι οἱ κυρίαρχοι θεωροῦμε πῶς ^{ἔχουμε} ~~ὑπάρχει~~ ὀλιγαρχία. Ἀπό τίς δύο αὐτές περιπτώσεις ~~δέν~~ φαίνεται πῶς ^{δέν} ~~ἐ~~χωρίσαμε σωστά τὰ πολιτεύματα.

(Βλέπετε ὅτι ^ἡ τό συμβαίνον στήν πράξη ἔχει καί αὐτό σημασία γιά τόν θεωρητικό ἐρευνητή. Γι' αὐτό εἶπε πρίν αὐτήν τήν μεθοδολογική παρατήρηση).

« Ἀλλά καί πάλι ἂν κανεῖς συνθέση τήν ὀλιγότητα μέ τήνεὐπορία καί τό πλῆθος μέ τήν ἀπορία καί ~~ἐννοήσεις~~ ^{χαρακτηρίσεις} ὡς ἐξῆς τίς πολιτείες, ὡς ὀλιγαρχίαν μέν ἐκεῖνην ὅπου ἐξουσιάζουν οἱ εὐποροί ἀλλά λίγοι τόν ἀριθμόν, δημοκρατίαν δέ ἐκεῖνην ὅπου ἐξουσιάζουν οἱ ἄποροι πολλοί τόν ἀριθμόν, πάλι θά βρέθῃ μπρός σέ προβλήματα. Γιατί πῶς θά ὀνομάσωμε τίς πολιτείες ποῦ προαναφέραμε, ἐκεῖνην ὅπου εἶναι ~~π~~ ^ἔπερισσότεροι οἱ εὐποροί καί ἐκεῖνην ὅπου ^{εἶναι} ~~λίγ~~ώτεροι οἱ ἄποροι, καί ὅπου καί οἱ μέν καί οἱ δέ εἶναι κυρίαρχοι τῶν πολιτειῶν, ἂν δέν ὑπάρχει κανένα ἄλλο εἶδος πολιτείας ἐντός ἀπό ἐκεῖνα ποῦ προαναφέραμε;

Νομίζω πῶς αὐτές οἱ παρατηρήσεις δείχνουν πῶς τό γεγονός ὅτι οἱ λίγοι ἢ οἱ πολλοί εἶναι κυρίαρχοι τῆς πόλεως, εἶναι ἓνα σύμπτωματικό φαινόμενο, τό μέν στίς ὀλιγαρχίες, τό δέ στίς δημοκρατίες, διότι παντοῦ εἶναι λίγοι οἱ εὐποροί καί πολλοί οἱ ἄποροι (γιά αὐτό καί τὰ διακριτικά γνωρίσματα ποῦ ἀναφέραμε [^{ε.μ.} πολλοί καί λίγοι - τό ποσοτικό] δέν εἶναι ἐκεῖνα ποῦ εἶναι ἡ πραγματική αἰτία τῆς διαφορᾶς τῶν πολιτευμάτων). Ἐκεῖνο τό γνώρισμα κατά τό ὁποῖο διαφέρουν ἡ δημοκρατία καί ἡ ὀλιγαρχία μεταξύ τους εἶναι ἡ πένια καί ὁ πλοῦτος. Καί κατά λογικήν ἀνάγκην, ὅπου ἡ ἐξουσία ἀνήκει στόν πλοῦτο, εἴτε πολλοί εἴτε λίγοι εἶναι οἱ πλούσιοι, θά ὀνομάσωμε τήν πολιτείαν αὐτή ὀλιγαρχία, ὅπου δέ ἐξουσιάζουν οἱ ἄποροι δημοκρατία. Ἀλλά συμβαίνει οἱ μέ πλούσιοι νά εἶναι λίγοι, οἱ δέ φτωχοί πολλοί, διότι ἐνῶ λίγοι εὐποροῦν ὅλοι μετέχουν τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας καί ἀμφότεροι, οἱ μέν στη-

ριγμένοι στὸν πλοῦτο, οἱ δὲ στήν ἐλευθερία, διεκδικοῦν τὴν ἐξουσία τῆς πολιτείας.

1. — Εἰδὼ βλέπομε πῶς τὸ ποσοτικό κριτήριον εἶναι τὸ συνήθως ὁρθὸ ἀλλὰ ὄχι τὸ ἀπολύτως.

Ἡ σωστὴ διακρίσις ποιοτικῆς - πλοῦτος-πενία.

Γενικὰ ὅπου ποιοτικὲς διακρίσεις δυνατές, αὐτεῖτο νὰ προσφεύγομε σὲ ~~ἐξ~~ ποσοτικὲς πού εἶναι πάντα ἐξωτερικὲς καὶ ἐπιφανειακώτεραι.

2. — Εντὸς τούτου τέλευται φράση —

Οἱ πολλοὶ διεκδικοῦν τὴν ἐξουσία ἐν ὀνόματι τοῦ γεγονότος ὅτι εἶναι πολῖτες ἐλεύθεροι, μετὰ τὴν ἀρχὴν ὅτι ἐλευθερία εἶναι ἡ βάση τῆς ἐξουσίας καὶ ἐξουσία ἡ ἔκφρασις τῆς ἐλευθερίας. Οἱ λίγοι ~~πολλοὶ~~ διεκδικοῦν ἐν ὀνόματι τῆς κοινωνικῆς ὑπεροχῆς πού δίνει ὁ πλοῦτος καὶ τῆς μεγαλείτερης οἰκονομικῆς συμβολῆς τοῦ πλούτου στὴν εὐημερίαν τοῦ συνόλου.

Αὗτὲς εἶναι δύο τοποθετήσεις πού καὶ σήμερὰ δὲν ἐξέλιπον. Αἱ δύο αὗται θέσεις ἀντιμαρτυροῦνται ἀλλήλων. Ἡ πρώτη ἀντιμαρτυρεῖ τὴν δεύτερην καὶ δημοκρατίας. ~~Βεβαιὸν ὅτι ἡ πρώτη ἀντιμαρτυρεῖ τὴν δεύτερην καὶ δημοκρατίας.~~ ~~XXXX DEVELOP~~

Ἀλλὰ αὐτὴν πρέπει τώρα νὰ ἐμβαθύνωμε βάσει ἀνωτέρω παρατηρήσεως

71 Καὶ πρῶτα πρέπει νὰ ἐξετάσωμε ποιά θεωροῦνται γνωρίσματα τῆς ὀλιγαρχίας καὶ τῆς δημοκρατίας καὶ ποῖο εἶναι τὸ δίκαιον τὸ ὀλιγαρχικὸ καὶ τὸ δημοκρατικόν. Γιατί ὅλοι πλησιάζουν κάπως τὸ δίκαιον, ἀλλὰ προχωροῦν ὡς ἓνα ὠρίσμενον σημεῖον καὶ δὲ μιλοῦν γιὰ ἐκεῖνο πού εἶναι ὁ ὀκληρὸς τὸ (ἀπολύτως) δίκαιον. Δόγῳ χάριν θεωρεῖται ὅτι τὸ δίκαιον εἶναι τὸ ἴσον καὶ πράγματι εἶναι ἀλλὰ ὄχι ὡς πρὸς ὅλους ἀλλὰ ὡς πρὸς τοὺς ἴσους. Καὶ τὸ ἄνισον θεωρεῖται ὅτι εἶναι δίκαιον, διότι καὶ πράγματι εἶναι, ἀλλὰ ὄχι ὡς πρὸς ὅλους ἀλλὰ ὡς πρὸς τοὺς ἀνίσους. Αὐτοὶ δὲ (πού τὰ λέν αὐτά) τοῦτο τὸ ἀφαιροῦν, τὸ ὡς πρὸς πολλούς (πρέπει νὰ κριθῇ τὸ ἴσον ἐκάστοτε) καὶ κρίνουν ἐσφαλμένως. Ἡ αἰτία δὲ (αὐτοῦ τοῦ λάθους) εἶναι ὅτι κρίνουν τὸν ἑαυτὸ τους. Οἱ πλεῖστοι δὲ ἄνθρωποι εἶναι κακοὶ κριταὶ τῶν προσωπικῶν τῶν ὑποθέσεων. Ὡστε ἀφ' οὗ τὸ δίκαιον ὑπάρχει πάντοτε ἐν σχέσει πρὸς ~~κάτι~~ πρὸς ὠρίσμενα πρόσωπα καὶ ἀφ' οὗ τὸ δίκαιον μετὰ τὸν αὐτὸν τρόπο καὶ ὡς πρὸς τὰ πράγματα καὶ ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα, ὅπως προηγουμένως τὸν ἀναπτύξαμε στὰ ἠθικά, τὴν μέν ὁσότητα ὡς πρὸς τὰ πράγματα τὴν ὁμολογοῦμεν, τὴν δὲ ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα τὴν ἀμφισβητοῦμεν, κυρίως μὲν γι' αὐτὸ πού προηγουμένως εἶπαμε, ἔπειτα δὲ διότι καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ὅταν λένε δίκαιον ὁρίζουν τὸ δίκαιον νομίζουσιν πῶς μιλοῦν γιὰ τὸ ἀπολύτως δίκαιον. Οἱ μὲν ἂν εἶναι ἄνισοι σὲ κάτι, λ.χ. στὰ

Συμπέρασμα:
Οἱ ἴσοι γίνονται
ἀφοῦ ἴσους γίνονται
ἴσους
Οἱ ἴσοι γίνονται
καὶ γίνονται οἱ ἴσοι
ἐν συνθήκῃ
ἴσους καὶ ἴσους

Ἀδυναμία
ἐν ἴσους
ἐν ἴσους

χρήματα, νομίζουν πώς είναι σέ όλα ἄνισοι, οἱ δέ ἂν εἶναι σέ κατ' ἴσους.
λ.χ. στήν ἐλευθερία, νομίζουν πώς εἶναι σέ όλα ἴσοι. Ἀλλά γιά τό οὐ-
σιωδέστατο δέ μιλοῦν. Δηλαδή, ...

διακόπτω στή μέση μακροῦ συλλογισμοῦ

Μετάβαση σέ ἄλλο γένος.

Μιλοῦσε γιά διακρίσεις εἰδῶν πο. τευμάτων εἰδικώτερα
διακρίση ὀλιγαρχίας καί δημοκρατίας. Ποιό εἶναι τό δίκαιο

Πρὸς τοῦτο ἐρωτᾷ

1) ποιό δίκαιο

πούπρυτανεύει σε κάθε μία. -- ποιά ἀξία του ;

Κάνενα δίκαιο ἀπόλυτο. Σχετικότητα ἀντιλήψεων περί δικαίου

"Αν δίκαιον τό ἴσον, τότε

στήν ὀλιγαρχία ὑπάρχει ισότητα ὡς πρὸς τὴν σχέση περιουσί-
καί πολιτικῆς ἐξουσίας

στήν δημοκρατία, ισότητα μεταξύ ἐλευθερίας καί ἐξουσίας.

ὅσοι εἶναι ἐλεύθεροι ἔχουν ἴση ἐξουσία (δημοκρατία)

ἐξουσία ἀνάλογη μέ τὸν πλοῦτο -- ἀνισότητα τῶν ἀνίσων --

τοῦτο εἶναι τό δίκαιο στήν ὀλιγαρχία.

Μονομερεῖς ἀντιλήψεις πού ἀγνοοῦν τό οὐσιωδέστατο.

"... καί διη ρηται τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπὶ τε τῶν πραγμάτων
καί οἷς....." Στά ἠθικά ἀναπτύσσεται ἡ ἐξῆς σκέψη:

Τό ἄδικο εἶναι τό ἄνισο. Προφανῶς σχετικά μέ ὅ,τι ἄδικο.

(ἄνισο) θά ὑπάρχη καί ἓνα (μέσον) (μεταξύ τοῦ πρρισσότερου
καί τοῦ λιγώτερου ὑπάρχει τό μέσο). Αὐτό τό μέσο εἶναι
τό ἴσο (καί τό δίκαιο)

Τό δίκαιο εἶναι ἓνα μέσον ἐν ἀναφορᾷ πρὸς πρόσωπα καί
πράγματα..... ὡς ἴσο ὑποθέτει δύο στοιχεῖα πού συγκρίνον-
ται, τό πολύ καί τό λίγο δύο πράγματα, ἀντιμέτωπα

3+4 ἀλλά καί δύο πρόσωπα στά ὅποια αὐτά τὰ δύο πράγματα ἀνα-
ἀναφέρονται. Γιά νά ὑπάρχη ισότης πρέπει οἱ σχέσεις

ὑπάρχει μεταξύ τῶν πρόσωπων, οἱ ἀναλογία, μεταξύ τῶν ἀγα-
θῶν, ἡ αὐτή καί μεταξύ τῶν προσώπων καί ἀντιστρόφως. Αὕτη

ἡ ἀναλογία πρέπει νά ὑπάρχη μεταξύ τεσσάρων δεδομένων,
δύο πραγμάτων προσώπων καί τῶν εἰς ἓνα ἕκαστον ἀπό

αὐτοῦς ἀνηκόντων ἀγαθῶν. Παράδειγμα

Οἱ ἔριδες γεννιοῦνται ὅταν δύο ἴσα πρόσωπα δέν ἔχουν
ἴσα ἀγαθά ἢ δύο ἄνισα πρόσωπα ἴσα ἀγαθά.

Καί ἡ μέν συμφωνία γιά τῶν ὅτε ὑπάρχει ισότητα, οὔτε πλεόν
οὔτε ἔλαττον στά ἀγαθά εἶναι εὐκόλη. Ἡ δυσκολία ὑπάρχει
ὅταν συζητεῖται ἡ ισότητα ἢ μή τῶν προσώπων.

Αὐτή τήν ἰδέα τοῦ ἴσου καί τοῦ δίκαιου φαίνεται πῶς οἱ ἄνθρωποι δέν τήν ἀντιλαμβάνονται καί ἀπό ἐκεῖ προέρχονται οἱ ἔριδες μέσα στίς πολιτείες, --- ἔχουν μονόπλευρες ἀντιλήψεις γιά τή διακαιοσύνη ..... Συνεχίζομε τό ἴδιο θέμα:

72
Γιά δέ τό οὐσιωδέστατο δέ μιλοῦν. Δηλαδή ἂν γιά νά πλουτίσουν ἐσχημάτισαν μιά κοινωνία, τότε ἡ συμμετοχή τους στήν πόλη θά ἔπρεπε νά εἶναι ἀνάλογη μέ τήν περιουσία τους καί τότε θά ἴσχυε ὁ περί δικαίου λόγος τῶν ὀλιγαρχικῶν (Διότι δέν θά ἦταν δίκαιο ~~ἐξ ἑαυτοῦ νά μετέχη~~ ^{ἐξ ἑαυτοῦ νά μετέχη} ὁ μέτοχος πού εἰσφέρει πού 100-μνᾶς καί ἐκεῖνος πού εἰσφέρει μιά μνᾶν μέ ἐκεῖνον πού εἰσέφερε τίς 99 εἴτε ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ κεφαλαίου εἴτε ἐπὶ ἐκείνου πού θά ἀποκτηθῇ).

"Αν δέ (συνεστήθηκε ἡ πόλη) ὄχι γιά νά ζήσουν μόνο οἱ ἄνθρωποι ἀλλά γιά τό εὖ ζῆν - (διότι ἄλλοιως θά σχημάτιζαν πόλεις καί τά ζῶα καί οἱ δοῦλοι, πρᾶγμα πού σήμερα δέν ὑφίσταται ἐπειδὴ δέν μπορεῖ νά μετέχουν τῆς εὐδαιμονίας [τῆς ἐσωτερικῆς πληρότητας πού δίνει ἡ ἀρετὴ] καί τῆς ἐλευθερίας νά ζοῦν κατὰ βούλησιν.). "Αν δέν συνεστήθηκε ἡ πόλη γιά νά ~~συνμαχήσουν-μετα~~ σχηματισθοῦν συμμαχίαις ὥστε οἱ πολῖτες νά μὴν βλάπτονται ἀπὸ κανέναν ἢ γιά νά ἀναπτυχθοῦν οἱ ἀνταλλαγές μέ ἄλλες πόλεις καί οἱ ἀμοιβαῖες χρήσεις ὑπηρεσιῶν (διότι τότε οἱ Τυρρηνοὶ καί οἱ Καρχηδόνιοι καί ὅσοι ἔχουν συνάφει τέτοιες συνθήκες μεταξύ τους θά ἔπρεπε νά θεωροῦνται πολῖτες μιᾶς πόλης (μεταξύ αὐτῶν τῶν δυὸ ἔχουν συναφῇ συνθήκες γιά τίς εἰσαγωγές προϊόντων καί γιά νά μὴν ἀδικεῖ ὁ ἓνας τῶν ἄλλων καί συνθήκες συμμαχίας (συνθηκαί, σύμβολα, γραφαί)

(Ἄλλὰ γιά ὅλα αὐτὰ δέν ἔχουν κατασῆσαι κανὲς πολιτικὲς ἀρχές, ἀλλὰ ἔχει ἡ κάθε πόλη τίς δικῆς της. Θῦτε οἱ πολῖτες τῆς μιᾶς πόλης φροντίζουν περὶ τοῦ πῶς πρέπει νά συμπεριφέρονται οἱ πολῖτες τῆς ἄλλης, οὔτε φροντίζουν νά μὴν εἶναι κανένας πολῖτης ἄδικος ἀπὸ ἐκείνους πού ὑπάγονται στίς συνθήκες αὐτές ἢ νά μὴν εἶναι θῦμα καμμιάς μοχθηρίας. Φροντίζουν μόνο νά μὴν ἀδικήσῃ ἡ μιᾶ πόλη τὴν ἄλλη (νά μὴν παραβιασθοῦν οἱ συνθήκες).

Mar. 15°

Lignobij, lignobij suprapatib - ijfaptis

- lignobij suprapatib ijfaptis

lignobij suprapatib ijfaptis

= lignobij suprapatib ijfaptis lignobij suprapatib ijfaptis

lignobij suprapatib ijfaptis lignobij suprapatib ijfaptis

lignobij suprapatib ijfaptis lignobij suprapatib ijfaptis

lignobij suprapatib ijfaptis lignobij suprapatib ijfaptis

= lignobij suprapatib ijfaptis lignobij suprapatib ijfaptis

Το fulura enim coro lo ^{οὐλο}
 - avla enim ^{μνο} fulura qad ^{οὐλο}
Uapxi uapxi;
Pamli ni.

= Qa lo broute ep uapxi
fra coro muo uapxi uapxi

= Qa fra oimor muo muo

4 Qa fra ni ni Qa o ni lo
ap (Qa lo muo ni lo)

lo muo ni avla - lo avla
na enim Qa avla muo

= Qa av fra lo Qa fra
fra lo Qa avla muo
Qa avla lo avla - lo
ap lo Qa avla
ni avla

[Αν λοιπόν για όλα αυτά ^[αν] δέν συνεστήθηκε η πόλη, αλλά ἀντιθέτως
 όσοι ενδιαφέρονται για την εὐνομία της, για να ἔχη καλούς νόμους ^{αὐτοὶ} φροντί-
 ζουν για για την πολιτική ἀρετή καὶ την πολιτική κακία τῶν πολιτῶν,
 [για την πολιτική τους ἀξία] ^{ἵνα} εἶναι φανερό, ἀπὸ αὐτά ὅτι ἡ πόλη πού
 θέλει ~~να~~ πραγματικά νά εἶναι πόλη καὶ ὄχι μόνον νά ὀνομάζεται ἔτσι,
 πρέπει νά φροντίξῃ για την ἀρετή τῶν πολιτῶν.

Ἀλλοιῶς ἡ κοινωνία γίνεται μιά συμμαχία, πού διαφέρει μόνο κατὰ τόν
 τόπο

ἀπὸ τοὺς ἄλλους συμμάχους πού κατοικοῦν μακριά. Καί ὁ νόμος εἶναι ἓνα
εἶδος συνθήκης καί, καθὼς λέει ὁ Δυκόφρων ὁ σοφιστής, εἶναι ὁ ἐγγυητής
τῶν ἀμοιβαίων δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν. Ἀλλὰ δέν μπορεῖ ὁ νόμος νά
κάνη ἀγαθοὺς καί δίκαιους τοὺς πολίτες. *Деломъ Говбелъ - кирдурсо.*

5/ Swamp's Hobbes - air ducts
expans

2) Από ἐκεί Διάκριση στην περί δικαίου αντίληψη.

ὅλες οἱ περί δικαίου ἀντιλήψεις ^{2) ἀπὸ τῆς} σχετικές

Διότι δίκαιο ισότητας. Καί ἐνῶ ισότητα μεταξύ πραγμάτων τήν
βρίσκομε εὐκόλα (τό μέσον μεταξύ τοῦ πλείονος καί τοῦ
μείονος) δυσκολευόμαστε στήν ἀναλογία τῆς ἀξίας τῶν
προσώπων

Διότι τά μέτρα κρίσεως είναι διαφορετικά
 Καί αὐτά είναι διαφορετικά ἀναλόγως τῶν σκοπῶν στοὺς
 ὁποίους ἀποβλέπομε. -- τῶν σκοπῶν στοὺς ὁποίους ἀποβλέπε
 πολιτεία.

"Ετσι από σύγκριση δημοκρ. - ὀλιγαρχ. καταλήξαμε στην
 έννοια του δικαίου, του ἴσου καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὸς σκοπούς
 τῆς πολιτείας.

Οι σκοποί καθορίζουν τά κριτήρια αξίας
καί τά κριτήρια καθορίζουν τήν ισότητα, τό τί ἔστι δίκαιον
 σέ κάθε εἶδος πολιτείας

* Αλλά ενώ ~~αυτά~~ ^{αυτά} σχετικά ^{στο σημείο του σκοπού} δεν υπάρχει. = Ζητούς - από το [Μόνο ιδεοκρατική φ.]

Θαύτη Αειδιόλητος : "Όσοι φοντίζουν περί εὐνομίας πρέπει νά φροντίζουν
περί πολιτικῆς ἀρετῆς." Αμα ξεκινήσωμε ἀπό ἐκεῖ παύουν
νά εἶναι πολιτεῖες ὅσες ἀποβλέπουν σέ ἄλλότριους σκοπούς
Γίνονται ἀπλές συμμαχίες

"Υστερα από παραδείγματα που παραλείπομε επιλέγει :

Φαρόν λοιπόν εἶναι πῶς ἡ πόλις δέν εἶναι κοινωνία τόπου, οὔτε συ~~ν~~σταθήκη
για νά μὴν ἀδικοῦνται ἀναμεταξύ τουςοἱ ἄνθρωποι ἢ γιὰ τὴν ἀμοιβάια ἐξυ-
πυρέψῃ τους. Ἀλλά ὅλα μὲν αὐτὰ εἶναι ἀνάγκη νά ὑπάρχουν, ὅπου ὑπάρχει
πόλις, ἀλλά οὔτε καὶ ἂν ὑπάρχουν ὅ. α. αὐτὰ ^{ἔχον} ὑπάρχει πόλις, γιὰτί τὴν πόλιν τὴν
κάνει ἡ κοινωνία τοῦ εὖ ζῆν μεταξύ οἰκίων καὶ γενῶν, μέ τό σκοπό νά δη-
μιουργηθῇ ἓνας βίος ἀκραιωμένος [ὁλοκληρωμένος] καὶ αὐτάρκης. Ἀλλά βέβαια
τοῦτο δέν ἐπιτυγχάνεται παρά μεταξύ ἀνθρώπων πού κατοικοῦν ἓναν τόπο καὶ
πού ἔχουν ἐπιγαμίες μεταξύ τους. Γι' αὐτό ἔχουν καθιερωθῇ στίς πόλεις
συγγενικοὶ δέμοι καὶ φρατρίες καὶ κοινές θυσίες καὶ ^{ἐοικότες} διακομίδες πού
προέρχονται ἀπὸ τὴν συμβίωση αὐτὴν. Αὐτὰ ὅμως εἶναι ἀποτελεσμάτα τῆς

φιλίας, διότι ἡ ἐπιθυμία νά συζηση κανείς εἶναι γέννημα τῆς φιλίας
(Γιά ἔννοια φιλίας θά μιλήσωμε)

Σκοπός λοιπόν τῆς πολιτείας εἶναι τό εὖ ζην. Ὅλα δέ αὐτά ὑπάρχουν χάριν τοῦ τελικοῦ σκοποῦ. Πόλις (πολιτεία) δέ εἶναι ἡ κοινωνία γενῶν καί κωμῶν γιά ἓνα ὁλοκληρωμένο καί αὐτάρκη βίον, γιατί, καθὼς εἶπαμε, σὺτό σημαίνει νά ζῆς, ὅπως πρέπει καί μέ εὐδαιμονία. Πιά νά πράττωμε ὅπως πρέπει (~~συμφωνε-μέ-τίς-ὑπαγορεύσεις-τῆς-ἡθικῆς~~) δημιουργοῦνται οἱ πολιτικές κοινωνίες καί ὄχι γιά νά συζήσωμε.

Γι' αὐτό καί ὅσοι συμβαλλουν ^{πλεονέκτημα} ~~περισσότερο~~ σέ αὐτοῦ τοῦ εἵδους τήν κοινωνία, αὐτοί καί μετέχουν περισσότερο τῆς πόλεως ^{ἀπὸ} ~~ἐκείνου~~ πού εἶναι κατὰ τήν πολιτική ἐλευθερία [κατὰ τὰ πολιτικά τους δικαιώματα] ἢ κατὰ τό γένος ἴσοι ἢ δυνατώτεροι, κατὰ δέ τήν πολιτικήν ἀρετή κατ' ἄνδρες (ἄνιστοι) ἢ πού εἶναι κατὰ τόν πλοῦτον οἱ ὑπερέχοντες ἀλλά πού ὑστεροῦν κατὰ τήν ἀρετή.

Ἀπό ὅλα αὐτά εἶναι φανερό πώς ὅλοι ὅσοι ἀντιγινώσκουν γιά τό ζήτημα τῶν πολιτείων [τῶν διαφορῶν εἰδῶν πολιτείων] ~~μόνο κατὰ ἓνα μέ-~~
~~ρος~~ [μονάχα μερικά] ὑποστηρίζουν τό δίκαιο.

Ἐδῶ μᾶς δίδεται ἡ λύση / Μονόπλευρη ἡ τοποθέτηση τῶν ὀλιγαρχιῶν πού παίρνουν ὡς κριτήριο τήν οἰκονομική εἰσφορά στῆς κοινωνίες (τίς κάνουν εἶδος ἄνωνύμων ἐταιριῶν). Μόνο καθ' ὅσον ἡ κοινωνία εἶναι καί κοινωνία οἰκονομική εἶναι τοῦτο σωστό, κατ' Ἀριστ. ("Ἄν εἶναι σωστό καί ἀπό τήν εἰδική σκοπιά, θά τὰ ἐξετάσωμε πάρα κάτω) (Ἐδῶ διατυπώνομε ἀπόψεις Ἀριστ.) / Μονόπλευρη καί ἡ ἀποψη τῶν δημοκρατικῶν πού θέλουν συμμετοχή στήν ἐξουσία ἀνάλογη μέ τήν ἐλευθερίαν αὐτοῦς. Διότι καί αὕτη δέν δικαιολογεῖ ἰσότητα συμμετοχῆς.
⇒ Μόνο ἓνα εἶναι τό κριτήριο τό σωστό, ἐκεῖνο πού προκύπτει ἀπό τό σκοποῦ κάθε πολιτείας, τό εὖ ζην. Ὅποιος σέ αὐτό συμβάλλει περισσότερο, αὐτός πρέπει νά μετέχη περισσότερο τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας, σέ αὐτό ἀνήκει μεγαλύτερο μέρος τῆς κυριωτάτης. Καί αὐτός εἶναι ὁ ἔχων πολιτικήν ἀρετήν.
Ἀλλά λέγει καί ἄλλα ὁ Ἀριστ.

Ἐκτός ἀπό τό συμπέρασμα ὅτι οὔτε ἡ ὀλιγαρχία, οὔτε ἡ δημοκρατία (ἐφ' ὅσον εἰς τοὺς ἔχοντας ἴσην ἐλευθερία πολῖτες δίνει ἴσην πολιτική ἐξουσία, ἀσχετα πρὸς τήν ἀρετήν αὐτοῦ)

λέει μιά φράση περί φιλίας. Στόν Ἀριστ. ἡ φιλία εἶναι μιά ἀπό τίς πλεονέχουσες ἔννοιες. Ευρύτερη ἀπό τήν συγχρονή ἔννοια. Τήν ἀναπτύσσει στά ἡθικά :

Τό βιβλίο περί φιλίας στά 'Ηθικά είναι από τά σπουδαιότερα ἀριστοτελικά κείμενα.

'Εν ἀντιθέσει πρὸς τό δίκαιο πού δημιουργεῖ ἐξωτερικούς δεσμούς ἡ φιλία ἀποτελεῖ τόν εσωτερικό, οὐσιαστικό δεσμό τῶν ἀνθρώπων.

'Η φιλία στόν κλασσικό κόσμο ὅ,τι ἡ ἀγάπη γιά τόν χριστιανισμό. 1. Ἀντίθετα μέ τήν ἀγάπην ἔχει πάντα ἕναν αὐστηρά προσωπικό χαρακτήρα. 2. Αποκλείει τό μή ἀγαθό, ἐνῶ ἡ ἀγάπη δὲν τό αποκλείει διότι παρακολουθεῖται ἀπό τή θυγγώμη καί τόν οἶκτο.

3. Αὐτός ὁ ψυχικός δεσμός συνδυάζει τήν ἔρωτα τοῦ ἀγαθοῦ καί τήν ἔλξη πρὸς τό ἄτομο πού ἐνσαρκιώνει τό ἀγαθό. 3. Γι' αὐτό εἶναι ἀπόλυτα ἀνιδιοτελής. Δέν ἀποβλέπει οὔτε σέ συμφέρον οὔτε στήν ἀπλή εὐχαρίστηση, ἀφ' ὧν ἀποβλέπει αὐτό ἀγαθό. 4. Τέτοια ἡ φιλία εἶναι τό οὐσιαστικό βάθος τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τῆς δίνει οὐσιαστική συνοχή. Δημιουργεῖ πραγματικούς δεσμούς πού σφυρηλατοῦν τελικά τόν καθολικό κοινωνικό δεσμό. 5. Ἐπομένως ἡ φιλία εἶναι θεμέλιο καί τῆς πολιτικῆς κοινωνίας. Καί πρέπει νά τήν ἔχομε ὑπ' ὄψη ὡς τό οὐσιαστικό τῆς ὑπ' βάθος. Γιατί τό εὖ ζῆν πού εἶναι σκοπός τῆς πολιτείας δέν μπορεῖ νά χωρισθῇ ἀπό τό ζῆν ἐν φιλίᾳ μέ ὠριμένους συνανθρώπους καί δὴ ἐκείνους πού εἶναι μέλη τῶν ἰδίων θρησκευτικῶν καί πανηγυρικῶν ἐκδηλώσεων τῆς ζωῆς κ.τ.λ.

'Ο σκοπός τῆς ἀρετῆς πού ἔθεσε ὡς κριτήριο τῆς ἀξίας πολιτείας εἶναι ἀχώρητος ἀπό τήν ἔννοια τῆς φιλίας.

'Αφοῦ ἔτσι θέσει τήν ἀρετή ὡς κριτήριο γιά νά δοῦμε ποιό εἶναι τό δίκαιο (τό ὀρθό) κατὰ τό ὁποῖο θά κατανέμονται οἱ ἐξουσίες τῆς πολιτείας καί ἀφοῦ διαπίστωσε πώς οὔτε μέ βάση τήν ἐλευθερία, ὅπως στή δημοκρατία, οὔτε μέ βάση τόν πλοῦτο ὅπως στήν ὀλιγαρχία μπορεῖ νά καθορισθῇ ἡ συμμετοχή στήν κυριώτατη ἀρχή καί στίς ἄλλες τῆς πολιτείας, μπαίνει ὁ 'Αρ. στήν θετική πιά ἀνάπτυξη τοῦ ἰδίου θέματος.

'Υπάρχει λοιπόν τό ζήτημα ποιός πρέπει νά κατέχη τήν ἀνώτατην ἐξουσία στήν πόλη, οἱ πλούσιοι, τό πλῆθος, οἱ ἄξιοι, ὁ ἕνας πού εἶναι καλλίτερος ἀπό ὅλους ἢ ἕνας τύραννος; Ἀλλά ὅλες αὐτές οἱ λύσεις περιέχουν δυσκολίες. "Αν οἱ φτωχοί, διότι εἶναι οἱ πειρισσότεροι, διανείμουν τά ὑπάρχοντα τῶν πλούσιων, δέν εἶναι αὐτό ἀδίκιο;" Ὁχι, μά τόν Δία, αὐτό ἀφοῦ ἀποφάσισε τό κυρίαρχο ὄργανο τῆς πολιτείας. Μά τότε τί ὄνομα νά δώσωμε στήν ἔσχατη

ἀδικία ; Ἀλλά πάλι, ἂν λάβωμε ὑπ' ὄψιν τοὺς πολῖτες σάν ἓνα σύνολο, τότε μέ τό μοῖρασμα τῆς περιουσίας τῶν λίγων ἀπό τοὺς πολλούς, εἶναι φανερό ὅτι φθείρεται ἡ πόλις. (ζημιώνεται ἡ πολιτεία). Καί ὅμως ἡ ἀρετή δέν βλάπτει ἐκεῖνον πού τήν ἔχει, οὔτε τό δίκαιο μιᾶς πολιτείας μπορεῖ νά εἶναι βλαπτικό γιά τήν πόλις. Ὡστε εἶναι φανερό ὅτι ἕνας τέτοιος νόμος δέν μπορεῖ νά εἶναι δίκαιος.

Γιατί φθείρεται πόλις ; Ἀναδασμούς γνῶρισε συχνοὺς ἡ ἀρχαίότητα. Καί γιατί εἶναι αὐτό εἶναι ἡ ἔσχατη ἀδικία ; Πιθανό νά φρονῇ ὅτι μιᾶ τέτοια ἀναταραχὴ θά προκαλοῦσε τή διάλυση τῆς πόλεις, τή φυγὴ ὅλων ἐκεῖνων πού δέν ἔχουν τήν ἀσφάλεια τῆς ἰδιοκτησίας των κ.τ.λ. Ἐδῶ σημειώνομε τό θέμα, γιατί ^{ἐκ τούτου} πρό κάτω θά μᾶς δοθῇ ἀφορμή νά ἐπαμελῶμε.

Ἐδῶ θέτει ὁ Ἀρ. ἐνώπιόν μας ὅλες τίς δυσκολίες πού παρουσιάζει κάθε λύση.

Ἔτσι καί οἱ πράξεις πού κάνει ἕνας τύραννος πρέπει νά θεωρηθοῦν ὡς σύμφωνες μέ τό δίκαιο, διότι, ὡς δυνατώτερος, αὐτό τό δίκαιο ἐπιβάλλει, ὅπως τό πλῆθος ἐπέβαλλε τό δίκαιο τῆς δήμευσης στοὺς πλούσιους.

Ἀλλ ἄρα γε εἶναι δίκαιο νά ἄρχουν οἱ λίγοι καί οἱ πλούσιοι ; Ἄν λοιπόν καί ἐκεῖνοι τὰ ἴδια κάνουν καί διαρπάζουν καί ἀφαιροῦν τὰ κτήματα ἀπό τοὺς πολλούς, εἶναι τοῦτο δίκαιο ; Οὔτε τό ἓνα λοιπόν εἶναι δίκαιο οὔτε τό ἄλλο. Καί ὅτι ὅλα αὐτά εἶναι ἀμήθικα καί ὄχι δίκαια εἶναι φανερό [Ἀπάντησις τοῦ διὰ τῆς διμωρίας...]

Ἀλλά ἄραγε πρέπει νά ἄρχουν οἱ ἀξιοί καί νά κατέχουν αὐτοί τήν ἀνώτατη ἐξουσία ; Πρέπει οἱ ἄλλοι νά εἶναι χωρίς τιμές, νά μὴν τοὺς δίδονται ἀξιώματα ; Γιατί τιμές ἀποκαλοῦμε τάς πολιτικά ἀξιώματα, καί ὅταν πάντα οἱ ἴδιοι ἄρχουν, κατ' ἀνάγκην οἱ ἄλλοι θά εἶναι χωρίς τιμές.

Ἡ Ἀπάντησις ἄραγε εἶναι καλλίτερα νά ἄρχῃ ἕνας, ὁ σπουδαιότητος ; Ἀλλά αὐτό εἶναι ἀκόμα ὀλιγαρχικώτερο, διότι ἐκεῖνοι πού στεροῦνται κάθε τιμῆς εἶναι ἀκόμα περισσότεροι.

Ἀλλά ἴσως ^{ἔτι} πῶς κανεῖς πῶς τό κακό συνίσταται στό ὅτι ἀνώτατη ἐξουσία ἀνήκει σέ ἓνα ἄνθρωπο καί ὄχι στόν νόμο καί ὁ ἄνθρωπος ^{ἔχει} κατέχεται ἀπό τὰ συνηθισμένα πάθη τῆς ψυχῆς. Ἀλλά ἂν ὁ νόμος εἶναι δημοκρατικός ἢ ὀλιγαρχικός τί διαφορά ὑπάρχει ἀπό τὰ προβλήματα πού θέσαμε ; Ὅσα εἴπαμε πρίν, τὰ ἴδια θά συμβοῦν καί τότε. (ὅταν διμ. νόμος, ἢ ἀνὴρ ἴσῃ)

Ἔως ἐδῶ ἐτέθησαν προβλήματα καί σημειώθησαν ἀντιρρήσεις. Σημειώθησαν ὅμως καί τά σοφίσματα πού λέγονται γύρω ἀπό κάθε τέτοιο πρόβλημα. Ἔτσι ξεκινᾷ ὁ Ἀρ. ἀπό τό θέσει δίκαιο
⇒ Εἴτε τό θέσῃ τό πλῆθος, εἴτε οἱ λίγοι πλούσιοι, εἴτε ὁ τύραννος καί διατάσῃ τήν δήμειση εἴτε

της περιουσίας των πλούσιων είτε των πολλών, είναι μή ὀρθό δίκαιο. Καί τετοιου δικαίου θέσπιση είναι δυνατή· σέ ὅλες αὐτές τίς περιστάσεις.

(· Ἐδω ἐξηγεῖται καί νόημα ἀντιρρήσεως στή δήμευση της περιουσίας των πλούσιων, πού κατά τά ἄλλα μπορεῖ ἀναλόγως των περιστάσεων νά εἶναι δίκαιη ἢ ἀδίκη)

Χαρακτηριστικό στό χωρίο αὐτό καί ἡ τελευταία φράση:

Καί τώρα συνηθίζομε νά λέμε: νά καταργηθῇ ἡ αὐθαίρεσία νά μὴν ἀποφασίζουν οἱ ἄνθρωποι νά ἰσχύσῃ ὁ νόμος.

· Ὡραῖα φράση. Ἀλλά τό ζήτημα εἶναι ποῖός νόμος εἶναι δίκαιος.

Τά ζητήματα πού ἔθεσε ἔτσι, τώρα θά τά λύσῃ. Ἀλλά ὄχι ὅλα μαζί. Ξεχωρίζει ἓνα. νά δοῦμε ποῖό

16°

1. Τό αρχικά τεθέν πρόβλημα : ποιός πρέπει νά εξουσιάζη στήν πόλη;

Ποιός σκοπός πόλης ; Τό εὖ ζην.....

Πρός τοῦτο ἀπαραίτητη ἡ πολιτική ἀρετή. Λοῦπον σκοπός = πόλης ἡ προαγωγή τῆς κοινωνικῆς καί τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς.

ἡλικία - ἀλογικὴ - κοινωνικὴ. *Απαραίτητος ἐπίσης καί ἕνας οὐσιαστικὸς ἐσωτερικὸς δεσμός ἀνάμεσα στοὺς πολῖτες : ἡ φιλία.

Τό εὖ ζην προϋποθέτει τό ἐν φιλίᾳ ζην

2. Πλουτισμένοι μέ αὐτά τὰ δεδομένα ξαναθέτομε τό ἐρώτημα

4. Ερωτήματα

= Ποιοὶ πρέπει νά κατέχουν τὴν ἀνώτατην ἐξουσία ;

α/ Οἱ πολλοὶ φτωχοί.... ἂν θεσπίσουν τὴν δήμευση τῆς περιουσίας τῶν λίγων ;

β/ Οἱ λίγοι, ἂν θεσπίσουν τὴν δήμευση τῆς περιουσίας τῶν πολλῶν ; . . . ἢ ὁ τύραννος

*Οὐκ αὐτὰ ἀδίκαια. Καί τό πρῶτο πού δέν εἶναι παρα'τό ἀντίστροφο τοῦ δεύτερου καί διότι εἶναι

γ/ Ἄν πάλι ποῦμε πὺς δέν πρέπει νά εξουσιάζουν ἄνθρωποι (πάθη) ἀλλὰ ὁ ἀπαθὴς νόμος.... ὠραία ἀλήθεια.

*Ἀλλὰ τοὺς νόμους τοὺς κάνουν καί τοὺς ἐφαρμόζουν ἄνθρωποι καί ἔτσι μένει τό πρόβλημα ἐκκέραιο: Ποιοὶ ἄνθρωποι πρέπει νά κατέχουν τὴν ἀνώτατην ἐξουσία

Καί προχωρεῖ στήν ἔρευνα παίρνοντας πάλι κατὰ τὴ συνήθειαν τοῦ εἰδικοῦ θέμα:

75
Γιὰ τὰ ἄλλα ζητήματα θά γίνη ἄλλου λόγος. Τό ὅτι δέ ἀνώτατος κυρίαρχος πρέπει νά εἶναι μᾶλλον τό πλῆθος παρά οἱ ἄριστοι καί λίγοι, εἶναι ἓνα ζήτημα πού μπορεῖ νά ~~λυθῇ~~ νά βρῇ λύση πού καί ὑποστηρίζεται βέ-
σιμα καί περιέχει κάποια ἀλήθεια. Διότι οἱ πολλοί, ἀπό τοὺς ὁποίους ὁ καθένας δέμ εἶναι σπουδαῖος ἄνθρωπος, ὅταν συνέλθουν ὅλοι μαζί, ἐνδέχεται νά εἶναι καλλίτεροι ἀπό τοὺς λίγους, ὅχι βέβαια ἂν πάρωμε τόν καθένα μεμονωμένα, ἀλλά ὅλους μαζί, ὡς σύνολο, ὅπως τὰ συμπόσια πού γίνονται μέ τήν συνεισφορά πολλῶν εἶναι πλουσιώτερα ἀπό ἐκεῖνα πού τὰ πλήρωσε ἓνας. Καθένας ἀπό τοὺς πολλοὺς κατέχει ἓνα μόριο ἀρε-
τῆς καί φρόνησης καί ὅταν ὅλοι μαζί συνέλθουν, γίνεται τό πλῆθος τους σάν ἓνας ἄνθρωπος, μέ πολλά πόδια καί χέρια καί μέ πολλές αἰσθήσεις. Τό ἴδιο ἰσχύει καί γιὰ τό ἦθος καί γιὰ τή διάνοια. Γι' αὐτό καί οἱ πολ-
λοί κρίνουν καλλίτερα τὰ ἔργα τῆς μουσικῆς καί τῶν ποιητῶν. Γιατί ὁ καθένας ἔχει ἓνα διαφορετικό μόριο ἀντίληψης αἰσθητικῆς καί ὅλοι μαζί κατέχουν ὅλα τὰ μόρια.

Ἀλλά κατὰ τοῦτο διαφέρουν οἱ σπουδαῖοι ἄνθρωποι ἀπό καθεναν ἀπό τοὺς πολλοὺς, ὅπως καί οἱ ἄσχημοι ἀπό τοὺς ὠραίους καί οἱ καλλιτεχνι-
κά ζωγραφισμένοι ἀπό τοὺς ἀληθινούς, ὅτι ὅσα ἦταν χωριστά καί σκόρπια ~~τὰ~~ ~~συνάγουσιν~~ ~~σε~~ ~~μιά~~ ἐνότητα - γιατί ἀπό τό ζωγραφικό ἔργο μπορεῖ αὐτός ὁ ἀληθινός ἄνθρωπος νά ἔχῃ πιά ὥρατο μάτι καί ἐκεῖνος κάποιο ἄλλο μέρος πιά ὥρατο

Τώρα λοιπόν ἂν γιά κάθε δῆμο καί γιά κάθε πλῆθος συμβαίνει νά εἶναι τέτοια ἡ διαφορά τῶν πολλῶν πρὸς τοὺς λίγους σπουδαίους, αὐτό εἶναι ἔδηλο. Ἴσως μάλιστα, μάλιστα, γιὰ ὠρισμένους δῆμους ἡ τέτοια διαφο-
ρά νά εἶναι ἀδύνατη - διότι τότε θά ἴσχυε ἡ ἴδια σκέψη καί γιὰ τὰ

θηρία .Κατά τί μερικοί ~~άνθρωποι~~ (μερικά πλήθη ανθρώπων) διαφέρουν από τά θηρία ; -- 'Αλλά για ώρισμένα είδη πλήθους τίποτε δέν έμπο-
δίζει αὐτά πού εἴπαμε νά εἶναι ἀληθινά.

'Η συζήτηση του ἴδιου ζητήματος συνεχίζεται.

'Αλλά ἔως ἐδῶ ἔνα εἶπε βασικό: ἡ ποιότητα τῆς δλότητας
εἶναι ἀνώτερη ἀπό τά ἐπι μέρους ἄτομα.

ὅτι τό ἄθροισμα τῶν μικρῶν ικανοτήτων τῶν μέτριων μπορεῖ
νά εἶναι ἀνώτερο ἀπό τήν ἀξία των λίγων μεγάλων ικανοτή-
των

Συμπεράσματα 1.

1. Κενό νοσητικό
= 10 ἄθροισμα...

1. (Κάνει συγκρίσεις μέ τά δεῖπνα, ...

'Η συγκρίσι του μέ τήν τέχνη --- τί ἀξία ἔχει ;

"Ολα αὐτά ἀρνεῖται ἀμφίβολα. 'Ο ἴδιος τό ὁμολογεῖ ὅταν παρα-
δέχεται πώς λογικῶς θά ἔπρεπε τότε πολλά θηρία νά εἶναι
καλλίτερα ἀπό λίγους ἀνθρώπους. 'Ομολογεῖ ὅτι ἡ ἀξία
αὐτοῦ τοῦ εἰχειρήματος εἶναι σχετική

3. φωτισμένη
μετριοπαδεια

3. Χαρακτηριστικό πώς δέν προσάγει ὡς ἐδῶ τό ἀποφασιστικό
τερο ἐπιχείρημα ὑπερ τῆς θεωρίας του: ὅτι μέσα στίς
πολλές γνώμες γεννᾶται ἔνα σύστημα ἀμοιβάων ἐξουδετερώ-
σεων τῶν ἀκροτήτων, τῶν φανατικῶν ἀντιλήψεων καί ἄγεται
τό σύνολο πρὸς συμβιβαστικές μετριοπαθεῖς λύσεις.

+ 'Αλλά καί αὐτό ἔχει σχετική ἀξία, γιατί προϋποθέτει μιά
φωτισμένη μάζα, ὅχι μιάν ἀγέλη πού ἀκριβῶς παρασύρεται
ἀπό τίς πιό χτυπητές γνώμες πού κολακεύουν πάθη καί ἀδυ-
ναμίες

2. 10' ἀντιμετώπιση

2. Καί ὅμως πώς νά ἀμφισβητήση κανεῖς ὅτι μερικές στιγ-
μές ὑπάρχει αὐτό πού ὀνομάζουμε λαϊκό αἰσθητήριο;

Πρό παντός ὅμως τό πλεονέκτημα μένει πρῶτα ἡ ἐξουδετέρω-
ση τῶν ἀντιθέτων μέσα στήν ποικιλία καί

4. Απορριψη - λεγόμενα
αὐτοῦ τοῦ

4. ἡ ἔλλειψη προσωπικῶν συμφερόντων πού κυριαρχοῦν ὅπου ἂπο-
φασίζουν λίγοι καί πού ἐξαφανίζονται ἐκεῖ πού ἀποφασίζουν
πολλοί. 'Εκεῖ βασιλεύουν συμφεροντα τάξεων ὅχι προσώπων
'Αλλά καί αὐτά ἀλληλοεξουδετερώνονται ὅπως καί οἱ ἄκρες
ἀντίθετες γνώμες.

"Ετσι βλέπομε νά γίνεται πιό βάσιμη ἡ θεωρία 'Αρ.

5. 5. Στήν τέχνη πολὺ φοβᾶμαι ὅτι ἔχει ὑπ' ὄψη του τό ἀθηναϊκό
κοινό τοῦ 5ου καί του 4ου αἰῶνα πού βραβεύανε τόν Αἰσχύλο
καί τόν Σοφοκλή. 'Αλλά καί ἐκεῖ πόσες ἀδικίες ἔγιναν.
Στόν τομέα τῆς τέχνης ἡ θεωρία 'Αρ. εἶναι ἀκόμη πιό ἀμ-
φίβολη.

5 Τέχνη

75
inf

Γι' αυτό μέ αυτά πού εἶπαμε μπορεῖ νά λύσωμε καί τό ζήτημα πού προηγουμένως θέσαμε καί ἕνα ἄλλο πού συνάπτεται μέ αυτό, δηλ. σέ τί πρέπει νά ἐκτείνεται ἡ ἐξουσία τῶν ἐλευθέρων καί τοῦ πλήθους τῶν πολιτῶν. (Τέτοιοι εἶναι ἐκεῖνοι πού δέν εἶναι πλουσιοι καί δέν ὑπέρεχουν κατὰ κανενός εἶδους ἀρετή) --- [(Εὐρύτης ἐννοίας ἀρετῆς)] Διότι τόνά μετέχουν αὐτοί στίς μέγιστες ἀρχές αὐτό δέν δημιουργεῖ ἀσφάλεια (διότι καθὼς εἶναι ἄδικοι καί ἄφρονες, εἰς τά μέν θά εἶναι ἄδικοι καί εἰς τά δέ θά διαπράττουν λάθη). Ἀλλά καί τό νά μή μετέχουν τῆς ἐξουσίας καί νά μὴ τοὺς παραχωρεῖται μέρος αὐτῆς εἶναι τρομερό διότι ὅταν οἱ πολλοὶ στεροῦνται ἀπό κάθε τιμῆ (κάθε πολιτικό ἀξίωμα) καί εἶναι καί φτωχοί, τότε ἡ πολιτεία κατ' ἀνάγκην γεμίζει ἀπό ἐχθροὺς δέν μένει λοιπόν παρά νά μετέχουν στήν βουλευτική καί τήν δι' αὐτὴν λειτουργία. Γι' αὐτό καί ὁ Σόλων καί ἄλλοι μερικοὶ νομοθέτες τοὺς δίνουν τήν ἀρμοδιότητα νά ἐκλέγουν τοὺς ἄρχοντες καί νά τοὺς ἐλέγχουν, ἀλλά δέν τοὺς ἐπιτρέπουν μόνον τοὺς οἱ ἴδιοι νά ἀσκοῦν ἐξουσίες. Διότι ὅλοι μάζι ὅταν συνέλθουν καὶ ἀνακατευθῶν ἔχουν ἱκανὴν ἀντίληψη καί ἅμα ἀνακατευθῶν μέ τοὺς καλλίτερους ὠφελοῦν τίς πολιτεῖες, ὅπως ἡ ἀκάθαρτη τροφή ἀνακατεμένη μέ τήν καθαρή, κάνει τό ὅλο χρησιμώτερο ἀπὸ τήν λίγη τροφή. Ἐνῶ ὁ καθένας χωριστὰ εἶναι ἀνίκανος νά ἔχη κρίση

B' Ερωτήματα

Ἐδῶ τίγεται τό κεφαλαιῶδες ζήτημα τοῦ ποῖά μπορεῖ καί πρέπει νά εἶναι ἡ ἐκτασὴ τῆς ἐξουσίας τῶν πολλῶν ὅταν αὐτοὶ εἶναι οἱ κυρίαρχοι.

Σέ αὐτό δίνει ὁ Ἀρ. τήν ἀπάντησιν πού καί σήμερα δίνομε στό πρόβλημα. Ἀναγνωρίζουμε στό λαό τὸ δικαίωμα νά ἐκλέγῃ τοὺς ἄρχοντες του καί νά τοὺς ζητᾷ λόγο τῶν πράξεών των. Ἀλλά ὄχι νά ἀσκεῖ αὐτοπρόσωπα τήν ἐξουσία.

Σήμερα τὸ ἴδιο γίνεται. Μόνον πού δέν ἔχομε ἄμεση ἀντιπρο- δημοκρατία, δηλ. ἐκλεγόμε τοὺς ἀσχοῦντας τήν νομοθετική ἐξουσία καὶ αὐτοὶ ὑπερὰ παρακολουθοῦν τοὺς ἀσχοῦντας τήν ἐκτελεστική ἐξουσία καὶ αὐτοὶ νομοθετοῦν. Στὴν ἄμεση δημο- κρατία νομοθετεῖ κατ' εὐθείαν ὁ λαός καὶ αὐτός ἐλέγχει συνεχ ῶς.

Πάντα τὸ πλῆθος ἐνεργεῖ ὁμαδικά. Γιά τήν ἀσκήσιν πολιτικῶν λειτουργημάτων ἀπαιτοῦνται ἰδιαιτέρα προσόντα. Ἡ ἀρχὴ ὅμως εἶναι ἡ ἴδια. Σοφὴ. Πηγάζει ἀπὸ τὴ φύσιν τῶν πραγμάτων.

Σημειῶνω ἐπίσης: Κίνδυνοι ὅταν λαός στερεῖται ἐξουσιῶν. Πρέπει νά τοῦ δίνονται παντοῦ ὅπου μπορεῖ νὰ τίς ἀσκήσῃ

Ἐξουσία-κρίση
δημοκρατία (αὐτοπρο-
βλεπτική ἀρχή)

= ἐκλογικὴ προαγωγή

ὁ λαὸς χωρὶς
ἐξουσίας

Τυπική
οὐσιαστική
ἐφαρμογή -

- Παιδεία
(τεχνικότερη)

Ούτε σήμερα δέν συμβαίνει αυτό. Όπως είπαμε λαός έχει τυπικῶς πολλά δικαιώματα. Αλλά δέν έχει οὐσιαστικά. Καί ἀπό ἐκεῖ ὁ κίνδυνος. Αλλά πάλι ἡ οὐσιαστική ἀσκηση προϋποθέτει κάποια παιδεία. Τώρα περισσότερο παρά στήν ἀρχαιότητα. Τεχνικώτερη ἢ ζωή.

Ὁ Ἀρ. ὅμως ἐπιστρέφει στό ἐπιχείρημα ὅτι τό πληθος στήν ὁμαδική του σύνθεση έχει ἢ μπορεῖ νά ἔχη μία ποιότητα ἀνώτερη ἀπό λίγους καλούς. Ποιά μειονεκτήματα αὐτοῦ τοῦ ἐπιχειρήματος καί σχετική ἀλήθεια είπαμε

Ἀφοῦ τά ἀναπτύξη αὐτά ξαναγυρίζει στό ἐρώτημα πού ἔθεσε πρίν: ἀλλά θέλει τώρα νά τό ἀντικρίσει Πῶς εἶναι ἀνάξιος κανείς νά ἄρχη καί ἀξιος νά ἐκλέγη ἐκείνους πού θά ἄρξουν ;

Στό ἐρώτημα αὐτό.....

Ἐπιναλεῖται Ἀρ. πάλι συγκρίσεις κατὰ συνήθειάν του

Ὁ πιο κατάλληλος γιά νά κρίνη ποιός ὀρθῶς ἰατρεύει εἶναι ὁ ἰατρός. Καί ὁ κριτής πρέπει νά ἔχη ὅσες γνώσεις καί ὁ ἰατρός. Γι' αὐτό ὁ γιατρός πρέπει νά ἀγοδοτῇ σέ γιατρούς. Τό ἴδιο ἰσχύει καί στήν πολιτική. Ἐκείνοι πού ἐκλέγουν τοὺς ἄρχοντες πρέπει νά ξέρουν ὅσα καί οἱ ἄρχοντες. Διότι ἡ ἐκλογή εἶναι ἐργον ἐξ ἴσου εἰδῆμόνων

Τόν κατάλληλο γεωμέτρη θά πρέπει νά τόν ἐκλέγουν γεωμέτρες καί τόν κατάλληλο καπετάνιο οἱ καπετάνιοι. Γιατί καί ἂν καί τ ξέρουν καί οἱ ἄλλοι περιγεωμετρῖς ἢ πλοηγῖας, πάντως δέν ξέρουν ὅσα ὁ γεωμέτρης καί ὁ κυβερνητής.

Τό συμπερᾶσμα: ὅτι δέν θά ἔπρεπε τό πληθος, πού τότε δέν ἔχει εἰδικότητα νά ἔχη τήν ἐξουσία νά ἐκλέγη τοὺς ἄρχοντες καί νά τοὺς ἐλέγχη, ὅπως συμβαίνει στίς δημοκρατίες

Ἐπιχείρημα πού ἀπό αἰῶνες ὑποστηρίζεται καί πού κατά μιάν ὄψη ἔχει μιάν ἀκατάμαχητη λογική ἀλήθεια.

Αλλά στόν πολιτικόν εἰδικά τομέα τουλάχιστον ὁ Ἀρ. τό ἀμφισβητεῖ, -- με' τό γνωστό προειρημένο ἐπιχείρημα ὅτι τό πληθος ἀποτελεῖ ἄθροισμα πολλῶν μικρῶν ικανοτήτων πού ὅλες μαζί δημιουργοῦν μιά ἐνισῆάν πλήρη ἀρετή

Αὐτή τήν γνώμη ὅμως τήν θέτει ὑπό έναν ὅρο: ἂν ἡ τό πληθος μὴ λίαν ἀνδραποθεῖ " > " Ἀν δηλ. τό πληθος ἔχει κάποια

1^ο Ἐπιχείρημα

αὐτοτέλεια γνώμης, -- κάθε ἄτομο πού τό ἀποτελεῖ τήν προ-
σωπικότητα του.

Αἰονογραφία
Αρ.

Πιστεύει ὁ Ἄρ. βαθιά στήν σχετική ποιότητα τῆς μάζας,
στό μή ἀνδραποδῶδες πού πραγματικά εἶναι ἡ βασιική προϋπό-
θεση κάθε μορφῆς δημοκρατίας.

Συμπεριφορική

Ἀγνοεῖ τίς δυνάμεις πού στή σημερινή ἐποχή καί τά ἄτομα
ὠρισμένης ποιότητας τά μεταβάλλουν σέ ἀνδράποδα, σέ ὄντα π
πού δέν ἔχουν δική τους γνώμη καί σύρονται ἀπό τά κυρι-
αρχοῦντα ρεύματα, ὅλα ὅσα ἀποτελεοῦν τόν ὀπλισμο τῆς συγ-
χρονης προπαγάνδας.

Σήμερα τό ἄτομο τοῦ πλήθους γιά νά διαφυλάξη τήν ὄντότητα
του καί τήν αὐθύπαρξία τῆς γνώμης του χρειάζεται πολὺ
μεγαλείτερες ἀρετές ἀπό τόν ἀρχαῖο καί κατὰ τό σημεῖο
αὐτό γεννιούνται γιά τή συγχρονη δημοκρατία προβλήματα ποῖ
ποτέ δέν ἀντιμετώπισε ὁ παλαιότερος κόσμος.

2^ο Ἐπιχειρήματα

Ἀλλά σέ αὐτό τό ἐπιχείρημα προσθέτει ἕνα δεύτερο: ὅτι
γιὰ ὠρισμένα θέματα κριταί καλοί δέν εἶναι μόνο οἱ εἰδικοί
ἀλλά καί ἄλλοι. Α.χ. γιά τό ἄν εἶναι καλό ἕνα σπῖτι καλός
κριτής δέν εἶναι μόνο ὁ ἀρχιτέκτονας, ἀλλά καί ἐκεῖνος
πού τό κατοικεῖ. Τήν ποιότητα τοῦ φαγητοῦ καλλίτερα καί
ἀπό τό μάγειρα τήν κρίνει ὁ δαιτυμῶνας.

Ἔτσι καί ἕνα οἰκονομικό ἢ διοικητικό μέτρο μπορεῖ πολὺ
καλά νά τό κρίνουν καί ἐκεῖνοι πού τά ὑφίστανται, δηλ. τό
πλῆθος.

α, β.
fj

Καί σέ αὐτό τό ἐπιχείρημα πολλές μπορεῖ νά ὑπάρξουν ἀντιπ
ρήσεις. Ὅτι οἱ ἀντιδράσεις τοῦ μή εἰδικοῦ, τῆς μάζας εἶναι
πολύ συχνά εὐδαιμονιστικές, ὅτι δέν ἔχουν εὐρύν ὀρίζοντα,
ὅτι κρίνουν ἀπό ὅ, τι παθαίνουν στό ἄμεσο παρόν καί δέν
ἔχουν τήν ὑπομονή μιάς μακρῆς προσπάθειας. Γι' αὐτό καί
στίς δημοκρατίες τά μακροπρόθεσμα προγράμματα δέχ εἶναι
εὐκόλα. Τρίτοι θυσιάζουν μιά γενεά γιά νά εὐημερήσουν
ὅλες οἱ ἐπόμενες. Οἱ ἴδιοι δέν στεργουν ποτέ σέ μιά τέτοια
θυσία. Ἔτσι βλέπομε πώς μόνο σέ χῶρες δικτατορικές μποροῦ
νά ἀνθέξουν μακροχρόνιοι προγραμματισμοί, πού ἀπαιτοῦν
πίεση ἐπὶ τῶν μαζῶν.

770 4 2007

Παράλληλα μέ τό ζήτημα τοῦτο λυεῖ ὁ Ἄρ. καί τήν ἄ λη
ἀντίρρηση:

Ερωτήματα

Καλά ὅλα αὐτά. Ἀλλά εἶναι ἀνάγκη ἀκριβῶς τά σπουδαιότατα
νά ἀνατίθενται στό λαό; Διότι σπουδαιότατα, ἡ ἐκλογή καί

Προηγούμενα :

Ποιός πρέπει να εξουσιάζει στην πόλη ; /

α) Ξεετάζοντας αν πρέπει οι πολλοί, έρευνά ποιότητα της δλότη-
τας. ----- άθροισμα από μόρια Ικανοτήτων. Πολλοί άσήμαντοι
έτσι άθροιζόμενοι ξεπερνούν έναν σημαντικό.

Φυσικά όμως αυτή η πρότίμηση της δλότητας ισχύει για εκεί
πού η δλότητα μπορεί να, δράση

Αποκλείει την ύπεροχή δλότητας όπου άσκειται διοίκηση.

Την δέχεται μόνο στην νομοθεσία και στην δικαιοσύνη. (όπου
κατά τους αρχαίους δυνατή ομαδικότητα) και έκκληγή άρχόντων

Πρόσθετο έπιχείρημα: Κινδυνοι κοινωνικοί όπου πολλοί στε-
ρουνται κάθε εξουσίας

β) Άφού έτσι προσδιορίση θέση δλότητας, έρωτά : πώς δλότητα
είναι Ικανή να εκλέγη τους άρχοντες άφού είναι άνίκανοι
να άσκη διοίκηση

Πρδγμ. τόν καλό γεωμέτρη είναι Ικανοί να τόν εκλέγουν οι
γεωμέτρες, τόν καλόν γιατρόν να τόν κρίνουν οι γιατροί
γιατί στην πολιτική εκλέγουν οι αναρμόδιοι ;

Ο Άρ. άπαντά πάλι με τό ίδιο έπιχείρημα: ένω ως άτομα στε-
ρούνται Ικανοτήτων και είναι άναρμόδιοι, τό άθροισμα των
άναρμοδίων, των πολλών μικρών μορίων Ικανότητας πού έχουν
τους μεταβάλλει σε μιάν ένότητα Ικανή

Αλλά προσθέτει: όρμετ να μην είναι αυτό τό πληθος λίαν
άνδραποδωδες

2) Δεύτερο έπιχείρημα: ότι για πολλά πράγματα καλοί κριτάι δέν
είναι μόνο οι ειδικοί, αλλά και μη ειδικοί. Για τό αν είναι
καλό τό φαγητό όχι μόν οι μάγειροι αλλά και οι τρώγοντες,
για τό σπίτι όχι μόν οι αρχιτέκτονες.

L' incompetence dans la démocratie
Έτσι καταπίπτει και αυτή η αντίρρηση έναντίον της Ικανότη-
τας των πολλών να εκλέγουν τους άρχοντές των

Ένθυμείσθε ότι έμετς προσθέσαμε και άλλα έπιχειρήματα:

3) την αλληλοέξουδετέρωση των άκροτήτων και των αντιθέτων από-
ψεων (πού και αυτή σφηντελεείται μόν όταν δέν έχουν δημιου-
ργηθή πάθη και ρεύματα) και η ύπαρξη ατομικής άνιδιοτελείας
(οι ταξιέσο άδιοτέλειες θεωρητέες κιγώτερο επικίνδυνες).

Πάντως δέ όλα αυτά έχουν τή σχετική τους αλήθεια μόν αν τό

πληθος μή η λίαν άνδραποδωδες.

[10-2]

Υστερα εξετάζει το ζήτημα : Είναι άραγε ανάγκη ακριβώς τὰ σπουδαιότατα νά ανατεθούν στό λαό ; Διότι τέτοι είναι ή έκλογή και ό έλεγχος τών άρχόντων.

1) Κατά τόν ίδιο τρόπο άπαντά και σέ θέμα τοῦτο :
Πρῶτα τήν άνωτάτη έξουσία δέν τήν κατέχουν τὰ καθ'έκαστον άτομα τοῦ δήμου πού ως άτομα είναι άνάξια, αλλά μιά δλότητα πού εχει τός άρετές πού είπαμε πρίν. Και από απόψεως τιμήματος ακόμα οί πολλοί μαζί έχουν περισσότερο από τούς λίγους πλούσιους.

2) "Ισως νά ισχύη και γιά έδώ και τό δεύτερο επίχειρημα : τό γνωστό και σήμερα , ως τό τής άναρμοδιότητος στίς δημοκρατίες

όλα τούτα τὰ επίχειρήματα και άντικρούσεις των συγχρονα και φανера ή συγκεκαλυμμενα υποστηρίζονται ακόμα σήμερα Κλασσικά γιά τίς πολιτικές επιστήμες.

Υστερα από αυτά προχωρεϊ :

Και ταῦτα μέν έπαρκώς καθωρίσθησαν κατ'αυτόν τόν τρόπο. Ός πρὸς δέ τό ζήτημα πού άρχικά έθέσαμε, τίποτα δέν τό καθιστά τόσο φανερό όσο τούτο : ή σκέψη : ότι πρέπει κυρίαρχοι τής πολιτείας πρέπει νά είναι οί όρθά θεσπισμένοι νόμοι. Οί δέ άρχοντες, είτε είναι ένας, είτε πολλοί, μόνο γιά αυτά νά είναι κυρίαρχοι, γιά τὰ όποια δέν μπορούν νά διατυπώσουν κανόνες λεπτομερειστικούς και συγκεκριμένους οί νόμοι, γιατί είναι δύσκολο μέ γενικού όρισμούς νά ρυθμίσης όλες τίς κοινωνικές σχέσεις. Ποιοί όμως πρέπει νά είναι αυτοί οί όρθά θεσπισμένοι νόμοι, αυτό ακόμα δέν φανερώθηκε, αλλά μένει άλυτο τό άρχικώς τεθειμένο πρόβλημα . Άλλωστε παράλληλα πρὸς τὰ πολιτεύματα θά είναι οί νόμοι άξιοι ή άνάξιοι, δίκαιοι ή άδικοι. Έντός τούτου φανερό είναι ότι γενικώς οί νόμοι πρέπει νά είναι προσαρμοσμένοι στό πολιτεύμα. Και αν τούτο άληθεύει, τότε προφανώς οί νόμοι τών τών όρθών πολιτευμάτων θά είναι δίκαιοι, και οί τών παρεμβατικών άδικοι.

Έδώ τονίζονται τὰ εξής (όχι νύ ερώτημα - υπόθεση)

Πρῶτα : Κυρίαρχοι πρέπει νά είναι οί νόμοι και μόνο παραπληρωματικά οί άρχοντες.

Δεύτερο : Αυτοί οί νόμοι είναι συνάρτηση τοῦ πολιτεύματος, ώστε και αν κυρίαρχοι είναι οί νόμοι, πάλι μένει έκκερεμές τό ζήτημα ποιος πρέπει νά είναι ό κυρίαρχος, διότι οί νόμοι είναι αναλογοι μέ τό πολιτεύμα, και μέ τούς σκοπούς πού καθένα επιδιώκει. "Αν επιδιώκει, ό,τι οί παρεμβατικές πολιτείες τότε οί νόμοι θά είναι και κακός θά είναι ό κυρίαρχος, είτε ένας είτε πολλοί, άλλω οί νόμοι θά είναι καλοί. Άλλά τό αν ό κυρίαρχος πρέπει νά είναι τό πλῆθος ή ό ένας ή οί λίγοι, αυτό έμεινε άθικτό από τήν άπάντηση ότι κυρίαρχος πρέπει νά είναι ό νόμος.

Κυρίαρχοι -
Α. Γενικώς - ένας
Λίγοι - άρχοντες

Β. Πάντα προσδιορίζον
και από περιεχόμενα

αόρδοι - περιε-
βαλόμενοι

Ἡ ἔρευνα τῶν διαφορῶν εἰδῶν πολιτευμάτων μᾶς ὁδήγησε στο
 ἐρώτημα: ποιός πρέπει νά ἐξουσιάζη στήν πολιτεία; (διότι ἀπό
 τόν κατέχοντα τήν κυριωτάτην κρίνεται ἡ φύση τοῦ πολιτεύματος)
 Ἀλλά καί τοῦτο συναρτᾶται μέ τήν φύση τοῦ δικαίου πού
 κρατεῖ σέ κάθε πολιτεία

Ἔτσι μπαίνομε σέ νέα ἔρευνα περί δικαίου πού φωτίζει βαθύ-
 τερα γενικό μας θέμα: Κριτική καί ἀξιολογήση τῶν διαφορῶν
 τύπων πολιτειῶν.

Ἀφοῦ σέ ὅλες τίς ἐπιστήμες καί τίς τέχνες τελικός σκοπός εἶναι τό ἀγα-
 θό, τό μέγιστο ἀγαθό θά εἶναι σκοπός τῆς σπουδαιότερης ἀπό τίς ἐπιστή-
 μες καί τίς τέχνες, δηλαδή τῆς πολιτικῆς. Πολιτικό δέε ἀγαθό εἶναι τό
 δίκαιο καί αὐτό πάλι εἶναι ὅ,τι συμφέρει στήν ὁλότητα.

Ὅλοι θεωροῦν πώς τό δίκαιο εἶναι ἓνα εἶδος ἰσότητος καί μέχρις ἑνός
 σημείου ὅλοι συμφωνοῦν μέ τίς φιλοσοφικές θεωρίες πού διατυπώσαμε στά
 ἠθικά μας. Συμφωνοῦν στήν ἔννοια τοῦ δικαίου καί στό ὅτι ^{ἕκαστος} ~~κάθε~~ εἶναι
 δίκαιο ὡς πρός κάτι (ἐν ἀναφορᾷ πρός ἐνα κριτήριο) καθώς καί στό ὅτι
 στούς ἴσους ἀρμόζει τό ἴσον. Ἀλλά πρέπει νά προσέχωμε ποιοί εἶναι οἱ
 ἴσοι στούς ὁποίους ταιριάζει ἡ ἰσότητα καί ποιοί οἱ ἀνίστοι στούς ὁποί-
 ους ταιριάζει ἡ ἀνισότητα. γιὰτί περιέχει αὐτό τό θέμα προβλήματα τῆς
 πολιτικῆς φιλοσοφίας

Ξαναθυμίζω τί εἶπαμε γιά ἰσότητα.

Τό ἀδίκον εἶναι τό ἀνίσον. ἢ πιο πολύ ἢ πιο λίγο ἀπό ὅ,τι πρέπει.
 Προφανῶς μεταξύ τῶν δύο αὐτῶν ὑπάρχει ἓνα μέσον: κάτι πού δέν
 εἶναι οὔτε πιο πολύ οὔτε πιο λίγο αὐτό εἶναι τό ἴσο.
 Τό ἴσον λοιπόν εἶναι ἓνα μέσο, --μεσότητα μεταξύ ἀνίσων
 Γιά τήν κρίση τῆς ἰσότητος θά ληφθοῦν ὑπ' ὄψη τέσσερις παρά-
γοντες: δύο ἀντικείμενα καί δύο πρόσωπα στά ὁποῖα τά ἀντικεί-
μενα θά διανεμηθοῦν

Ὅποια σχέση ὑπάρχει στήν ἀξία τῶν προσώπων, τέτοια πρέπει
 νά εἶναι καί ἡ ἀναλογία τῶν ἀντικειμένων. Τότε ὑπάρχει
 δικαιοσύνη, ὅταν ὑπάρχει ἰσότητα τῶν ἴσων καί ἀνισότητα τῶν
 ἀνίσων.

Αὐτά φαίνεται ὅτι ὅλοι τά παραδέχονται. Καί τό ζήτημα τό ἀμφι-
 σβητούμενο εἶναι ποιά εἶναι τά ἴσα πρόσωπα, πού ἐγκτεῖται ἡ
ἰσότητά τους;

Θά μπορούσε κανεῖς νά πῇ πώς ἂν ὑπάρχουν πολῖτες πού κατὰ τὰ λοιπά δέν
 διαφέρουν καθά τίποτε καί εἶναι ὅμοιοι ~~ἐξ ἑαυτοῦ~~, μερικοί ὁμῶς ^{ἀπὸ ἀνδρῶν} ὑπερέχουν
 κατὰ ἓνα ὁποιοδήποτε ἀγαθό, τότε στούς τελευταίους αὐτούς θά πρέπει νά
 κατανεμηθοῦν τά πολιτικά ἀξιώματα. Διότι σέ αὐτούς πού ~~ἔχουν~~ ^{ἔχουν} κατὰ
 κάτι, τό δίκαιο δέν μπορεῖ νά εἶναι τό ἴσο, ἀλλά τό κατ' ἀξίαν ἴσο.

78-79
 'Αλλά αν ήταν αυτό σωστό τότε και εκείνοι που ξεχωρίζουν κατά τό χρώμα ~~ή κατά τό μέγεθος~~ ή κατά όποιοδήποτε άλλο αγαθό θά έπρεπε νά πλεονεκτούν σέ πολιτικά αξιώματα. Δέν είναι όλόφανερο τό ψεύδος αυτού του συλλογισμού ; ^{ή γανερνίκο αν το επιθυμούν} 'Ακόμη και στίς άλλες επιστήμες και τίς δεξιότητες. "Όταν έχομε αψητές ίσης αξίας, δέν είναι σωστό νά δώσωμε τούς καλλίτερους αψηλούς σέ εκείνους που έχουν ευγενέστερη καταγωγή, διότι δέν πρόκειται οί τελευταίοι αυτοί νά αψηλίσουν καλλίτερα. Τήν ύπεροχή των όργάνων πρέπει νά τήν έχουν εκείνοι που υπερέχουν στήν χρησιμοποίησή τους. Και αν δέν έγινε άκόμα φανερό εκείνο που θέλω νά πω, θά γίνη περισσότερο μέ τίς ακόλουθες αναπτύξεις. "Αν είχαμε έναν αψηλή που υπερέχει κατά τήν αψηλητική έμός άλλου, ~~είναι~~ ^{είναι} ~~όμως~~ ^{όμως} ~~πολύ~~ ^{πολύ} ~~κατά~~ ^{κατά} τήν ευγένεια και τήν όμορφιά, αν και καθένα από αυτά τά ^{δύο} αγαθά είναι μεγαλείτερο από τήν αψηλητική (δηλ. είναι μεγαλείτερα αγαθά ή ευγένεια και τό κάλλος) και αν ^{υπερ}κατέχει ό ένας κατά τήν ευγένεια και τό κάλλος περισσότερο από ό,τι υπερέχει κατά τήν αψηλητική ό άλλος, όμως σέ τουτον τον τελευταίον πρέπει νά δοθούν οί καλλίτεροι αψηλοί. "Αλλως θά έπρεπε είς τό αψηλητικόν έργον νά συμβάλη ή ευγένεια και ό πλούτος, αλλά δέν συμβάλλουν ούδαμώς

'Εδώ αρχίζει ή ανάλυση για τό ποιά ισότητα και άνισότητα (ποιών άξιων και αγαθών) ενδιαφέρει τήν πολιτική επιστήμη. Και ή αρχή που τέθηκε είναι ή ακόλουθη: Δέν ενδιαφέρει ή απόλυτη αξία του ανθρώπου. Δέν ενδιαφέρουν όλες οί αξίες, αλλά μόνο εκείνες που σχετίζονται μέ τήν εξυπηρέτηση των σσκοπών της πολιτείας.

"Ετσι και εδώ διαπιστώνομε τήν διάκριση του ανθρώπου και του πολίτη. 'Υπάρχουν αρετές και αξίες ύψηλές που προσιδιάζουν στον άνθρωπο και που δέν μετρών για τή θέση του πολίτη. Και υπάρχουν πολιτικές αρετές που δέν σημαίνουν και πολύ για τήν ποιότητα του ανθρώπου. Και έτσι μπορεί νά έχωμε σπουδαίους ανθρώπους που είναι μέτριοι πολίτες / και σπουδαίους πολίτες που είναι μέτριοι άνθρωποι. Φυσικά και τουτο ή διακριση έχει τά όριά της. 'Υπάρχει ένα όριο πολιτικής αρετής που πρέπει νά έχη κάθε άξιος άνθρωπος και ένα όριο γενικής ανθρώπινης αξίας που πρέπει νά έχη κάθε καλός πολίτης.

29
Επί πλέον, σύμφωνα μέ αυτόν τόν συλλογισμό, κάθε αγαθό θά μπορούσε νά συγκριθῇ μέ κάθε ἄλλο.

Καί μέ τρόπο κάπως ἁσάφη ἀποδεικνύει αὐτό τό ὀφθαμοφανές ὅτι ἀνόμοιες ἀξίες μεταξύ τους δέν συγκρίνονται. Ἀντίθετα καμμιά ἀπόλυτη ἀξία δέν μπορεῖ νά συγκριθῇ μέ ἄλλη (ἀρετή μέ ὁμορφιά, δικαιοσύνη μέ ἀλήθεια) ~~XXXX~~

34
Ἐπειδή δέ αὐτό εἶναι ἀδύνατο, εἶναι καί φανερό πώς δέν μπορεῖ βασι-
μως νά διεκδικήσῃ καί στήν πολιτική ζωῇ ἀξιώματα κανείς στηριγμένος
σέ κάθε εἶδους ἀνισότητα (ἐννοεῖται ὑπεροχή). Ἄν οἱ μέν εἶναι βραδεῖς
καί οἱ ἄλλοι ταχεῖς, αὐτό δέν εἶναι λόγος οἱ μέν νά ἔχουν περισσότερα
ἀξιώματα ἀπό τοὺς ἄλλους. Μιά τέτοια διαφορά ἔχει τήν ἀξία της μόνο
στούς γυμνικούς ἀγῶνες. Ἡ διεκδίκηση τῶν πολιτικῶν ἀξιωμάτων θά
πρέπει νά στηρίζεται στά στοιχεῖα πού συνιστοῦν τήν πολιτεία.

Γι' αὐτό εὐλόγως διεκδικοῦν τά πολιτικά ἀξιώματα οἱ εὐγενεῖς, οἱ ἐλεύ-
θεροι καί οἱ πλούσιοι. Γιατί σέ μία πόλη πρέπει νά ὑπάρχουν ἐλεύθεροι
καθώς καί εὐποροί, γιατί δέν μπορεῖ νά συγκροτηθῇ μία πόλη μόνω ἀπό
ἀπόρους καθώς καί οὔτε μόνω ἀπό δούλους. Ἀλλά ἂν ὑπέρχε- εἶναι
ἀναγκαῖα αὐτά τά στοιχεῖα, τότε ἀναγκαῖα εἶναι καί ἡ δικαιοσύνη καί
ἡ πολεμική (πολιτική;) ἀρετή, γιατί οὔτε καί χωρίς αὐτά τά στοιχεῖα
δέν μπορεῖ νά συγκροτηθῇ μία πόλη. Χωρίς τά πρῶτα ἀπό αὐτά τά στοιχε-
γεῖα εἶναι ἀδύνατη ἡ ὑπαρξη τῆς πόλης, χωρίς τά δεύτερα δέν μπορεῖ
κάλλιά νά διοικηθῇ.

Ὅσο λοιπόν ἀποβλέπομε στήν ὑπαρξη τῆς πόλης, ὅλα ἡ μερικὰ
ἀπό αὐτά τά στοιχεῖα πού ἀναφέραμε ὀρθῶς διεκδικοῦν τά ἀξιώματα,
ὅσο ὅμως ἀποβλέπομε στό εὖ ζῆν τῆς πόλης, ἡ παιδεία καί ἡ ἀρετή κυ-
ρίως θά μπορούσαν δικαίως νά διεκδικήσουν τά πολιτικά ἀξιώματα, καθῶς
καί προηγουμένως τό ἀναπτύξαμε.

Ἀφοῦ διαπιστώσαμε ὅτι ὄχι ὅλα τὰ προσόντα τοῦ ἀνθρώπου
μπορεῖ νά χρησιμεύσουν ὡς τίτλοι γιά τήν ἀπόκτηση πολι-
τικῶν ἀξιωμάτων, μᾶς ὑποδεικνύει ποιά προσόντα εἶναι τά
πολιτικά. Ἡ ἐλευθερία, ἡ ιδιοκτησία μέρους τῆς γῆς πού
ἀνήκει στήν πολιτεία, (συμβολή ἐπομένως στήν ὑλική της
ὑπόσταση), ἀλλά καί ἡ παιδεία καί ἡ ἀρετή --- ἡ μόρφωση
καί τό ἦθος.

Πόσο μακριά ἀπό τίς ἀπλές δημοκρατικές λύσεις τῆς θεωρη-
τικῆς ἰσότητος ὅλως, πόσο μᾶς ἀνοίγονται προοπτικές ὅτι
ἡ λύση τοῦ πολιτικοῦ προβλήματος εἶναι πολύ πιο πολύπλο-
κη ἀπό ὅ,τι τήν παρουσιάζουν συνήθως οἱ δημοκῆποι καί
πόσο ἡ λύση αὐτή βέν γεννᾷ τοὺς συνήθεις ἐνθουσιασμούς
πού συγκινοῦν μᾶζες.

80 Ἐπειδὴ δὲ δένειναι σωστό νά ἔχουν καθόλα ἴσα δικαιώματα ἐκεῖνοι πού
εἶναι ἴσοι μόνο κατὰ τὰ ἓνα στοιχεῖο, οὔτε νά μετέχουν ἀνίσως τῶν πάντων
ἐκεῖνοι πού εἶναι ἄνισοι μόνο κατὰ ἓνα στοιχεῖο, ἀκολουθεῖ ὅτι ὅλες οἱ
πολιτεῖες ὅπου αὐτό συμβαίνει εἶναι παρεμβατικές (μὴ ὀρθές)

Τό ἐλάττωμα πού παρατηρεῖ ἐδῶ εἶναι ὅτι, στίς πολιτεῖες
διαλέγομε μονόπλευρα ἓνα κριτήριο καί ἂν κατ' αὐτό ὑπερέ-
χει ἓνας πολίτης τοῦ ἀναγνωρίζομε ἢ τοῦ παραχωροῦμε ὅλα
τά δικαιώματα καί τίς τιμές. Πολεμᾷ τό μονόπλευρο τοῦ
τῆς ἐπιλογῆς ἑνός στοιχείου ὡς κριτηρίου κατανομῆς ἀξιο-
μάτων, διότι οἱ παράγοντες πού συνθέτουν πολιτείαν εἶναι
πολλοί καί ἐπομένως τό μονόπλευρον δέν ἀνταποκρίνεται στίς
φύσιν πολιτικῆς ζωῆς. Ἀλλά τί ἀνταποκρίνεται;

80 Τό μονόπλευρο = παρεμβάση. - [θεδο; ἡ ἀνδραγ.]
Καί πρίν εἶπαμε λοιπόν ὅτι ἀπό μιᾶς ὀρισμένης ἀπόψεως κάθε φορά εὐλό-
γως διεκδικοῦν τὰ ἀξιώματα, κατ' ἀπόλυτον ὅμως τρόπον δέν τὰ διεκδικοῦν
ὅλοι δικαίως, - ἔτσι οἱ πλούσιοι τὰ διεκδικοῦν διότι τοὺς ἀνήκει τό με-
γαλύντερο μέρος τοῦ ἐδάφους τῆς πολιτείας, τό δέ ἕδαφος εἶναι κοινό
ἀγαθό, ἐπίσης ὑποστηρίζουν ὅτι αὐτοί εἶναι πιο ἀξιοπισταί στήν ἐκτέλε-
ση τῶν συμφωνιῶν, ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον. Ἐπίσης οἱ εὐγενεῖς καί οἱ ἐλεύ-
θεροι μέ συγγενῇ ἐπιχειρήματα διεκδικοῦν τὰ ἀξιώματα, ἐπειδὴ μὲν
εὐγενεῖς διότι εἶναι πιο πολὺ πολῖτες ἐκεῖνοι πού εἶναι καί εὐγενεῖς,
γιά αὐτό ἄλλωστε ἡ εὐγένεια μεταξὺ τῶν πολίτων συνηθίζεται νά τιμᾶται
καί διότι καθὼς ὑποστηρίζουν εἶναι καλλίτεροι ἐκεῖνοι πού κατὰγονται
ἀπὸ καλλίτερους, - ἡ εὐγένεια εἶναι ἀρετῆς τῆς γενεᾶς, (ὄχι ἀτομική
ἀρετή, ἀλλὰ οἰκων, γενεῶν) [αὐτό τό σύνθημα ἐπιχειρήμα ἀριστοκρατίας.
Κατὰ πόσον ἦταν -- καί κατὰ πόσον τώρα μπορεῖ νά εἶναι ὀρθό --
κατὰ πόσο κατίσχυει παιδείας καί ἀρετῆς]. Ἀλλὰ πρέπει νά ποῦμε πῶς
δικαίως καί ἡ ἀρετή διεκδικεῖ δικαιώματα μέσα στήν πολιτεία, διότι
ὅπως εἶπαμε κοινωνική ἀρετή εἶναι ἡ δικαιοσύνη, τὴν ὁποία πρέπει
κατ' ἀνάγκην παρακολουθοῦν ὅλες οἱ ἄλλες

18°

elo aporogoro
dupi ano ipruluis daauluwig

1. Sei y3 ~~huder~~^{epur} pa jipe : ohi
unpuppor oi vopon - oxi oi aporob

~~8~~ 9 pa re on ppurforla repaqur
~~8~~ 9 pa li por olar da un un

4 ogiluis - da un un un
oi vopon - y ogiluis og da

chapela ao nalop unpuppor ^{= aporob}

2. Appi un vopon un aporob -

2 Qon delon is onoo ogiluis
lo lunaro = lo iron

Appa apobuppor ao un un
iolub - un ao un un un

lun aporulinas oi ogiluis
por por por

Mo vopori ebur un ao
ppurforla olun ogiluis
por un un un

~~Ἄλλ' ἀνέκων ν' εἴωθε~~
ἢ ἀρετὴ σαρ', ἐν γὰρ νόρμῳ
ἀλογισ - δυναμότης.
(ἐν γὰρ ἀρετῇ νόρμος.
γὰρ οὐκ δυναμότης δὲν δυνα-
μότης
δὲν δυναμότης ἐστὶ καὶ καὶ
ἐστὶν ἀρετὴ ἀρετὴ
Ἄλλ' καὶ εἰ βασιλεὺς ἀρετὴ
μετὰ τοὺς ἀνδρῶν γενεῇ

Πλάτων

Ἡ ἀρετὴ ποῦ κυρίως δικαιούται νὰ διεκδικήσῃ ἀξιώματα πολιτικά --δικαιοσύνη.-- Πλατωνικὴ τοποθέτηση.
Πλάτων τρία μέρη ψυχῆς -τρεῖς ἀρετές --δικαιοσύνη συντονίζει καὶ ρυθμίζει τὴν συγχρονὴ λειτουργία ὅλων τῶν κεφαλαιωδῶν ἀρετῶν, ὅλων τῶν στοιχείων ψυχῆς. Μὲ αὐτὴ τὴν ἀντίληψιν ἀρετὴ δέν νοεῖται χωρὶς τὴν δικαιοσύνη. ἀλλὰ καὶ κοινωνικῶς, καμμιά ἀρετὴ δέν μπορεῖ νὰ ἀξιοποιηθῇ ἂν στὴν δράσιν τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἠθικὴ καὶ ποιοτικὰ φηλὴ δέν παρακολουθεῖ ἡ συντονίζουσα τὴν δράσιν ὅλων δύναμις τῆ δικαιοσύνης. Γι' αὐτὸ στὸν πολιτικὸ στίβο ἡ ἀρετὴ διεκδικεῖ διὰ τῆς δικαιοσύνης τὰ δικαιώματά της

Þýðing orðanna er þessi -
Þýðing orðanna er þessi -
 þessi er orðanna orðanna
Þýðing orðanna er þessi

Þýðing orðanna er þessi
 orðanna er þessi orðanna

- orð Þýðing orðanna

(þýðing orðanna er þessi orðanna
 orðanna er þessi orðanna)

Þýðing orðanna er þessi orðanna
 orðanna er þessi orðanna

Þýðing orðanna

"Ετσι φαίνεται πώς κάθε τέτοια κατηγορία έχει από τη δική της σκοπιά επιχειρήματα για να διεκδικήσει την κυριωτάτη βξουσία.

Συνεχίζοντας ρωτά: "Αν σέ μιά πολιτεία υπάρχουν και οι ένάρετοι, και οι πλούσιοι και οι εύγενεις και όλοι διεκδικι κούν την έξουσία και αν επί πλέον υπάρχει ^{πληθος} πού και αυτό ως πληθος έχει επιχείρημα γνωστό να διεκδικήσει ;

'Η απάντηση του 'Αρ. είναι απλή :

Τ'αεπιχειρήματα των μέν ανατρέπονται από τους δέ και στην συρροή δέν μπορεί να βρεθῇ λύση.

81
..... "Όλα αυτά μου φαίνεται πώς αποδείχνουν ότι κανένας από αυτούς τους όρους δέν είναι όρθός κατά τους όποιους ^{καθένας από αυτούς} ~~εί-μεν αξιοζή~~ να αρχίξῃ και οι άλλοι να ἄρχονται από αυτόν. Γιατί και σέ αυτούς πού ἐν ὀνόματι τῆς ἀρετῆς ἀξιούνα είναι κυρίαρχοι στην πολιτεία ἢ και σέ αυτούς πού ἐν ὀνόματι τοῦ πλούτου ἔχουν τήν αὐτήν ἀξίωση, θά εἶχαν οι πολλοί να ἀντ- τι τάξουν τόν ἐξῆς βásiμο λόγο. Τίποτε δέν ἐμποδίζει τόπληθος, ὄχι κατὰ τὰ καθ' ἑκαστον ἄτομα ἀλλά ὡς σύνολο, να εἶναι και κατὰ τήν ἀρετή και κατὰ τόν πλοῦτο ἀνώτερο.

[Καί ἀφοῦ λύσει ἔτσι ἀρνητικά τό ζήτημα προχωρεῖ ὡς ἐξῆς:]
Κατά τόν ἴδιο τρόπο θά μπορούσαμε να ἀποντήσωμε (ὅταν συντρέχουν οι παρ- ρα πάνω περιπτώσεις) και σέ ἐκείνους πού ἀπορώντας προβάλλουν τήν ἀκόλουθη ἐρώτηση: ἐρωτοῦν δηλαδή μερικοί, τί ἀπο τὰ δύο πρέπει να κἀν ὁ νομοθέτης ὅταν νομοθετώντας θέλει να θεσπίσῃ τοὺς ὀρθώτατους νόμους, να ἀποβλέπῃ στό συμφέρον τῶν καλλίτερων ἢ τῶν περισσώτερων ; Τό ὀρθό ἐδῶ πρέπει να τό πάρωμε ὑπό τήν ἔννοια τοῦ ἴσου. Ἀλλά ὅτι εἶναι ὀρθόν ὑπό τήν ἔννοιαν ὅτι θεσπίζει τό ἴσον, αὐτό συμφωνεῖ μέ τό συμφέρον ὅλης τῆς πόλης και πρὸς τό κοινόν συμφέρον τῶν πολιτῶν.

"Εδῶ βλέπομε πάλι τήν δημοκρατική διάθεση 'Αρ.

Τό ὀρθό εἶναι τό ἴσο και τό ἴσο τό δίκαιο και τό δίκαιο - δικαιοσύνη και ἡ δικαιοσύνη ἐξυπηρετεῖ τήν ολότητα, ὄχι τοὺς καλλίτερου^ς ἀλλά τό σύνολο και μόνο μέσῃ στό σύνολο και πού^ς ~~καλοῦς~~ τοὺς πολλοὺς πού εἶναι πολῖτες, πού ἐκπληροῦν τόν πολιτικό τους προορισμό

81
Και ὑπό τήν γενική ἔννοια πολίτης εἶναι ἐκεῖνος πού ἄρχει και ἄρχεται. Σέ κάθε ὅμως πολιτεία εἶναι ἄλλη ἡ ἔννοια τοῦ πολίτη, στήν ἄριστη δέ πολιτεία πολίτης εἶναι ἐκεῖνος πού και μπορεί και θέλει να ἄρχῃ ἀλλά και να ἄρχεται, μέ γνῶμονα ἕνα βίον σύμφωνο μέ τίς ἐπιταγές τῆς ἀρετῆς.

"Εδῶ μᾶς παρουσιάζεται παρεμβληματικά ἕνας ὀρισμός τοῦ πο- λίτη ἀξιοσημείωτος, πού μᾶς δείχνει ποιοί εἶναι οὗτοι οι πολ

πολλοί στούς ὁποίους θέλει νά δώση τήν κυριωτάτην ὁ Ἄρ.
"Ὅχι ἀνδραποδῶδεις---

Πάντα ἐπαναλαμβάνει τήν σκέψη ὅτι ὁ καλός πολίτης δέν
εἶναι καλός ὅταν ξέρει μόνο νά ἄρχῃ ἢ μόνο νά ἄρχεται.
Πρέπει νά ἔχῃ τήν ἠθική ἀνατροφή νά μεθίσταται ἀπό τήν
ἐξουσία στήν θέση τοῦ κοινοῦ πολίτη καί πάλι ἀπό αὐτήν
στήν θέση τοῦ ὑπατοῦ ἄρχοντα, χωρίς οὔτε νά πικραίνεται
οὔτε νά μεθύσεται. Μέ ἀπόλυτη ψυχική ἀταραξία. Γιατί τό
δημόσιο λειτουργημά εἶναι χρέος καί ὄχι ἐπίζηλο ἀγαθό.
Ἄλλά σάν νά μιλάμε κινέζικα δένεῖναι ;

81-82
Ἄλλά ἂν εἶναι κάποιος πού τόσο ξεχωρίζει ἀπό τήν ὑπεροχή τῆς ἀρετῆς
του, ἢ ἂν ὑπάρχουν περισσότεροι τοῦ ἑνός ~~ἑνός~~, πού δέν φτάνουν νά
δέν ἐπαρκοῦν ^{γιά} νά καταλάβουν ~~ὅλας τίς~~ ^{ὅλας} ὅλα τὰ ἀξιώματα τῆς πολιτείας,
καί ἡ ἀρετή αὐτῶν ~~ἐλαττω~~ καί ἡ πολιτική τους δύναμη δέν μπορεῖ νά συγκρι-
θῇ μέ τῶν ἄλλων ὄλων, ἢ ἂν εἶναι ἕνας ^{μιά} εἶναι τοῦ ἑνός αὐτοῦ ἡ ἀρετή
καί ἡ πολιτική δύναμη ἀσύγκριτη, τότε αὐτούς τοὺς ὑπερέχοντες δέν μπο-
ρεῖ νά θεωρήσωμε πώς ἀποτελοῦν μέρος τῆς πόλεως. Διότι θά ἀδικηθοῦν ἂν
ἀξιῶνονται μέ ἴσα δικαιώματα ἐνῶ εἶναι τόσο ἀνίστοι κατ' αὐτήν ἀρετή καί
τήν πολιτική δύναμη. Εἶναι φανερό πώς ~~νέχεται~~ ^{ἀπορροατικότητα} τέτοιος ~~ἐμφανίζεται~~
τῶν ἀνθρώπων σάν θεός. Συμπεράνουμε λοιπόν πώς ἡ νομοθεσία πρέπει νά
ἀποβλέπῃ στούς ἴσους κατὰ τό γένος καί τή δύναμη. Γιά ἐκείνους πού τόσο
ὑπερέχουν δέν ὑπάρχει, δέν ἰσχύει νόμος. Αὐτοί οἱ ἴδιοι γίνονται νόμος
γιά τόν ἑαυτό τους. Θά ἦταν γελοῖος ὁποῖος θά ἀποπειρώντανε νά νομοθετή-
σῃ ἐναντίον τους. Διότι αὐτοί θά μπορούσαν νά ποῦν ὅτι, κατὰ τόν Ἀντι-
σθένη, εἶπαν οἱ λέοντες, ὅταν δημηγοροῦσαν οἱ λαοί καί διεκδικοῦσαν
ἀπόλυτη ἰσότητα μεταξύ ὄλων τῶν ζώων.

Περίφημη περικοπή. --- Ὁ Ἕλληνας ὅσο δημοκρατικός καί ἂν
εἶναι, ὅσο καί ἂν προβάλλει τό ἐπιχείρημα ὑπεροχῆς τῶν πολ-
λῶν ἀπό τό ἄθροισμα τῶν μικρῶν ἀρετῶν ὄλων, δέν μπορούσε νά
ἀγνοήσῃ ἐκεῖνο πού ἔκανε μεγάλο τόν πολιτισμό του -- τήν
μοναδική. ἔρημη, ὑπερέχουσα προσωπικότητα. -- τόν νιτσεϊκό
τύπο τοῦ ὑπερανθρώπου ποῦν στέκει ἀπάνω ἀπό κοινωνικούς
νόμους καί ἔθιμα καί ὅλους τοὺς περιορισμούς πού ὑπάρχουν
γιά νά συγκρατοῦνται μάζες καί κοινότητες θνητοί δτόν ἴσιο
δρόμο. Ὅλα αὐτά δέν μπορούν νά ἀναχαιτίσουν τίς ἐξαιρετι-
κές δυνάμεις καί νά δεσμεύσουν τήν μεγαλοφυΐα

Γράφοντας αὐτά ὁ Ἄρ. εἶναι φανερό πώς ἔχει μπροστά τ
του ἕνα ζωντανό παράδειγμα τοῦ ἀνθρώπου πού γίνεται νόμος
στόμ ἑαυτοῦ, τόν μαθητή του. Μέγα Ἀλεξάνδρο.

Νόμος στὸν ἑαυτό του. Δέν εἶναι ὁ μεγάλος ἄνομος. Ἀλλά δέν εἶναι στά μέτρα του, τὰ συμβατικά νομοθετήματα ποῦ ρυθμίζουν τὴ ζωὴ τῶν μαζῶν. Εἶναι αὐτόνομος, δηλαδή ἐλεύθερος ἀπὸ ἐξωτερικοὺς νόμους καὶ δεσμά, ἀλλὰ ὑπόκειται στοὺς νόμους τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ φρόνος τῆς ἀπόλυτης ἀρετῆς καὶ μαζί τῆς ἀληθινῆς ἐλευθερίας. Ἐκεῖνοι ποῦ κάνουν ὅ,τι θέλουν καὶ ποῦ νόμιζομε πὺς εἶναι ἐλεύθεροι εἶναι αἰχμάλωτοι τῶν ἰδιοτροπιῶν καὶ τῶν παθῶν των.

Μιά θεωρία ἀναμφισβήτητη σωστή -- ἀντιδημοκρατική -- ἀλλὰ δέν ἔχει πάντα δικαίον ἡ δημοκρατία.

Καὶ ἐπικίνδυνη θεωρία, διότι ὁ πρῶτος δημαγωγὸς ὁ πρῶτος τυχοδιώκτης μποροῦν νὰ τὴν ἐπικαλεσθοῦν γιὰ ^{να} φύγουν ἀπὸ τὴν νόμιμότητα. Τὰ τελευταῖα χρόνια ὅλοι οἱ ἑξαλλοὶ δικτάτορες ἐκμεταλλεύτηκαν αὐτὰ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἐξαιρετικοῦ ὑπερανθρώπου, γιὰ νὰ καταστρέφουν καὶ νὰ βάλουν τὸν κόσμον στὴν ὑπηρεσίαν ὅχι τῆς ἐλευθερῆς σκέψης των ἀλλὰ τῶν παθῶν καὶ τῆς παραφροσύνης των.

Γι' αὐτὸ αὐτὲς τίς σκέψεις ποῦ φαίνεται σὲ κάθε ἐποχὴ καὶ σὲ κάθε καὶ μερικοὶ κάπως ὑπέρεχοντες ὑποστηρίξαν ἐργῶ ἢ λόγῳ, οἱ Ἕλληνες νομοθέτες τίς φοβόντανε καὶ τὴν προβλέψανε.

82 Γι' αὐτὸ τὸ λόγο οἱ δημοκρατούμενες πόλεις θεσπίζουν τὸν ὁστρακισμό. Διότι αὐτὲς θεωρεῖται πὺς ἐπιδιώκουν περισσότερο ἀπὸ ὅλες τίς ἄλλες τὴν ἰσότητα καὶ ἔτσι αὐτοὺς ποῦ ὑπερέιχανε κατὰ τὴ δύναμιν, εἴτε ἐπειδὴ ἦταν πλούσιοι εἴτε ἐπειδὴ ἦταν πολὺ δημοφιλεῖς, τοὺς ἐξωστράκιζαν καὶ τοὺς ἐδιώχναν ἀπὸ τὴν πολιτείαν γιὰ ἓνα ὁρισμένον χρόνιόν διάστημα.

Τὸ πρόβλημα τοῦτο τῶν προδωπικότητων ποῦ ὑπέρεχουν τὸ συζητεῖ διὰ μακρῶν ἀκόμη -- τὸν ἀπασχολοῦσε ἡ μεταχείρισή τους ἡ δίκαιη ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ προστασία τῆς δημοκρατίας. Ἀλλὰ φυσικὰ ἡ ὑπεροχὴ τοῦ πλούτου καὶ τῆς δημοφιλίας βρίσκει εὐκόλως μιὰ λύση. Ἀλλὰ ἂν ἡ ὑπεροχὴ εἶναι ἀρετῆς ὑπερροχὴ ;

83 Ἀλλὰ πὺς δύσκολο εἶναι τὸ πρόβλημα ἂν στὴν ἰδανικὴν, τὴν ἄρστη πολιτείαν παρουσιασθῇ κάποιος ποῦ ὑπερέχει, ὅχι κατὰ τὴν πολιτικὴν δύναμιν ἢ τὸν πλοῦτον ἢ τὴν δημοφιλίαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀρετὴν, τί πρέπει τότε νὰ κάνει κανεὶς ; Δέν μπορεῖ βέβαια κανεὶς ἓναν τέτοιο νὰ τὸν ἐξορῇ καὶ νὰ τὸν διώξῃ ἀπὸ τὴν πολιτείαν, οὔτε ὅμως καὶ κανεὶς ἄλλος μπορεῖ νὰ γίνῃ ἄρχων του, θὰ ἦταν αὐτὸ σῶμα νὰ εἶχε τὴν ἀξίωσιν νὰ ἄρῃ τοῦ Διὸς, μοιράζοντας τὴν

έξουσία μαζί του. Μόνο μία λύση υπολείπεται που φαίνεται σύμφωνη με τη φύση των πραγμάτων, όλοι να πειθαρχήσουν πρόθυμα ^{στον} ~~σε έναν τέτοιον άνθρωπο~~ σε τέτοιους ανθρώπους, ώστε να είναι αυτοί ισόβιοι βασιλείς στις πολιτείες των.

Μόνο το όνομα του Ἀλέξανδρου λείπει από αυτό το χωρίο

Περαιτέρω ο Ἀρ. συζητεῖ εἰδικώτερα τὸ πολίτευμα τῆς βασιλείας καὶ τὰ εἶδη τῆς βασιλείας που γνώρισε ἡ ἀρχαιότητα.

Θὰ τὰ παραλείψωμε.

Μέσα στή συζήτηση ὅμως τοῦ θέματος αὐτοῦ ξανασυζητεῖ ἓνα καίριο γιὰ ὅλη τὴν πολιτικὴ ἐπιστήμη ζήτημα που καὶ πρὶν θίξαμε ἐπιτροχάδην. Ἀξίζει νὰ ἐπανέλθωμε.

87
Θὰ ξεκινήση ἡ ἐρευνά μας ἀπὸ τοῦτο: τί συμφέρει περισσότερο νὰ ἀρχεταί κανεὶς ἀπὸ τὸν ἄριστον ἄνδρα ἢ ἀπὸ τοὺς ἄριστους νόμους; Ἐκεῖνοι που προτιμοῦν τὸ βασιλικὸ πολίτευμα υποστηρίζουν πὺς οἱ νόμοι διατυπώνουν μόνο γενικὲς ἐπιταγές, χωρὶς νὰ ρυθμίζουν ὅλες τίς παρουσιαζόμενες περιπτώσεις. Ἀλλὰ σὲ κάθε τέχνη εἶναι ἡλίθιο νὰ θέλεις νὰ ρυθμίσης τὰ ζητήματα μὲ γραπτὰ κείμενα. Στὴν Αἴγυπτο ἐπιτρέπεται νὰ ἀρχίζουν θεραπεία μόνο μετὰ τετραήμερο οἱ γιατροί, ἂν δὲ τὴν ἀρχίσουν νωρίτερα εὐθύνονται γιὰ ὅ,τι θὰ πάθῃ ὁ ἄρρωστος. Εἶναι λοιπὸν φανερό πὺς δὲν εἶναι ἡ ἄριστη πολιτεία ἐκεῖνη (γιὰ τοὺς ἴδιους λόγους) ἐκεῖνη ἡ πολιτεία που διέπεται ἀπὸ γραπτὰ κείμενα καὶ ἀπὸ νόμους.

Ἀλλὰ κατ'ἀνάγκην οἱ ἄρχοντες θὰ ἔχουν καὶ αὐτοὶ ^{τὴν} ~~τὴν~~ γενικότητα στὴν διατύπωση τῶν ἐπιταγῶν τους. Ἀλλὰ εἶναι καλλίτερο αὐτὸ που εἶναι ἐλεύθερο ἀπὸ πάθη, παρὰ ἐκεῖνο που εἶναι συμφυές μὲ αὐτά. Καὶ ὁ μὲν νόμος δὲν ἔχει πάθη, ἡ ἀνθρώπινη ψυχὴ μοιραίως ἔχει.

Καὶ ὁ ἄριστος νόμος ἔχει τὸ ἐλάττωμα τῆς γενικότητας - ἀποστασης ἀπὸ τὸ εἰδικώτατο τὸ ἀπολύτως συγκεκριμένο που εἶναι ἡ πραγματικότητα.

Ἡ ὑποταγὴ στὸν γενικὸ νόμο προκαλεῖ α) ἀκαμψία πρὸς γμ. αἰγυπτίων γιατρῶν β) κενὰ ---τὰ ἀπρόβλεπτα, ὅποτε ἢ θὰ ὑπαχθοῦν στίς γενικὲς ἐκφράσεις νόμου, ἂν μπορεῖ τυκικὰ-λογικὰ νὰ ὑπαχθοῦν, (ἂν καὶ δὲν ἦταν αὐτὸ ἡ πρόθεση τοῦ νομοθέτη) — ἢ θὰ ἀναπτύξῃ πρωτοβουλία τὸ πρόσωπο μὲ ὅλους τοὺς κινδύνους.

Ἀλλὰ καὶ ἀντίλογος. Καὶ ὁ ἄρχων μοιραίως τίς ἐπιταγές του θὰ τίς ἐκφράσῃ μὲ γενικότητες. Θὰ ἔχουν δηλαδὴ τὰ ἑκαττώματα τοῦ νόμου. Μεταξὺ αὐτῶν τῶν δυὸ ἐνδεχομένων βέβαια προτιμώτερος ὁ νόμος που δὲν ἔχει πάθη.

Ἔτσι ὅμως ζήτημα ἀπλό. Σύγκριση πρέπει νὰ γίνῃ μεταξὺ

νόμου καί συγκεκριμένης κατά περίπτωσιν αποφάσεως του άρχοντος. Δηλαδή όταν μπορεί να έχουμε τό ένα ή τό άλλο, τί πρέπει να προτιμήσωμε; Να κάνωμε λίγους νόμους καί να αφήσωμε πλατεία περιθώρια στον άρχοντα, να τούς συμπληρώνη μέ δικές τους συγκεκριμένες κρίσεις ή να κάνωμε λεπτομερειακούς νόμους καί να περιορίζομε τόν άρχοντα στα ελάχιστα δυνατά, για να αποφύγωμε τό μειονέκτημα τών προσωπικών παθών;

8x Αλλά ίσως να πη κανείς πώς για τά καθ' ~~ένα~~ στον ζητήματα θα σκεφθῇ καλλίτερα ο άρχων. Ο άρχων αυτός κατ' ^{και} ανάγκην θα είναι νομοθέτης καί θα έχουμε ~~και~~ σε αυτήν τήν περίπτωση νόμους πού δέν πρέπει να έχουν κύρος εκεί όπου έρχονται σε αντίθεση μέ τό όρθο καί τό δίκαιο, στίς άλλες όμως περιπτώσεις πρέπει να έχουν κύρος νόμων.

Δέν μās προσθέτει στο θέμα τίποτε αυτή ή περι οπή. Μόνο τουτο ότι αυτός πού αποφασίζει έπι τών συγκεκριμένων πρέπει να είναι νομοθέτης, να σκέπτεται σαν νομοθέτης καί να έχη τό κύρος του.

Λέει όμως ότι όσες διαταγές παρεκβαίνουν από τό δίκαιο δέν μπορεί να έχουν κύρος. Ποιές είναι αυτές καί ποιός ~~θα τις βρύνει~~ ή μήπως όσες είναι αντίθετες μέ τος τεθειμένους νόμους;

Πάρα κάτω όμως διανόιγεται ο δρόμος της λύσεως.

Καί ή λύση είναι υπέρ του νόμου α) για τήν ανιδία τέλεια β) καί γιατί όπου όλοι οί πολίτες άρχουν εκεί ο νόμος πού ρυθμίζει τήν τάξη της άρχῆς είναι άπαραίτητος. Καί στέκει άπάνω από τούς άρχοντες. Είναι λοιπόν αναμφισβήτητο ότι όπου ή πόλη σύγκειται από ίσους πρέπει να έχη τῶ πρωτεία ο νόμος.

89-90 Γι' αυτό δέν είναι δίκαιο κανείς από τούς ίσους αυτούς περισσότερο ή να άρχη ή να άρχεται καί επομένως δίκαιο είναι εναλλάξ να άσκοϋν τήν εξουσία. Αλλά ^{αυτο} πού είπαμε είναι κιόλας νόμος. Διότι ο καθορισμός της τάξεως τών άρχῶν είναι νόμος. Ακολουθεῖ επομένως ότι είναι προτιμώτερο να άρχη ο νόμος μάλλον παρά ένας από τούς πολίτες καί κατά τόν αυτό λόγο ^{οι οίς αναφέρονται} όπου είναι καλλίτερα ~~πολλοί~~ πολίτες να άρχουν, αυτοί πρά ει να κατασταθούν νομοφύλακες καί υπηρέτες τών νόμων.

Τό συμπέρασμα: στίς δημοκρατικά οργανωμένες πολιτείες ο νόμος μοιραία θα προβαδίζει. Αλλά επειδή θα υπάρχουν καί άρχοντες αυτοί θα είναι υποτάγμένοι στον νόμο. Νομοφύλακες καί υπηρέτες του νόμου.

Stor þing ann deiljandi innar
a/ geri er veglur veglur
gallur
b/ er þessi er er er
dennurinn er er
er þessi er er er
þessi er er er
er þessi er er er
er þessi er er er
er þessi er er er
er þessi er er er

Οι νομοι - οι αρχοντες

Ἐνῶς σε πολλά χωρία εἶδαμε πῶς Ἀρ. ὑποστήριζε ὅτι τὸ νὰ ποῦμε πῶς τὴν πολιτεία πρέπει νὰ κυβερνοῦν οἱ νόμοι καὶ ὄχι οἱ ἄνθρωποι, δεῖν ἦν γὰρ ἡ φύσις...

(διότι τοὺς νόμους οἱ ἄνθρωποι τοὺς θέτουν καθορίζοντας καὶ τὸν σκοπὸ τῆς πολιτείας καὶ οἱ ἄνθρωποι τοὺς ἐφαρμόζουν) ἐν τούτοις βλέπομε πῶς ὅσο προχωρεῖ στὴν ἀνάπτυξη τῶν σφέδων του ἡ ^{ἐποχὴ} ~~ἐποχὴ~~ παίρνει μεγαλειτέρα σημασία. Βεβαίως δὲν λύσῃ τὸ ζήτημα. Ἀλλὰ οἱ νόμοι συνδυασμένοι με ἄλλους παράγοντες βοηθοῦν στὴ λύση.

ἡ ἐποχὴ ἀνάπτυξης

Τὸ ζήτημα τίθεται ἀλλοιῶτα, με περισσότερες ἀποχρώσεις: ὁ παράγων „γραπτὸς νόμος“ ἢ ὁ παράγων „ἄνθρωπος“ πρέπει νὰ εἶναι ἐπικρατέστερος στὴν διακυβέρνηση τῶν πολιτειῶν; Στὸ προηγούμενο μᾶς ἔδωσε δύο ἀπαντήσεις.

ἡ κρίσις

Ἄν τύχει καὶ βρεθῇ μιὰ ὑπερέχουσα φυσιογνωμία κατ' ἀρετὴν ..... τότε αὐτὴ μοιράτα θὰ γίνῃ ὁ μονάρχης τῆς πολιτείας καὶ σὲ αὐτὴν τὴν περίπτωσιν ὁ παράγων γραπτὸς νόμος χάνει ἀπὸ τὴ σημασία του.

Ο κανὼν

Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι ἡ ἐξάιρεση. Ὁ κανὼνας εἶναι ὁ κόσμος τῶν κοινῶν, τῶν μετρίων καὶ τότε ἀποκτᾷ ὁ νόμος πολὺ μεγαλειτέρα σημασία.

Διότι μεταξὺ τῶν ἀρχόντων, ποὺ ἐπηρεάζονται ἀπὸ πάθη καὶ ἰδιοτέλειες, καὶ τοῦ ἀπαθούς καὶ ἀνιδιοτελοῦς νόμου ἡ ὑπεροχὴ τοῦ νόμου καὶ δὴ τοῦ γραπτοῦ ποὺ ἀποσαφηνίζει τίς καταστάσεις εἶναι φανερὴ. Φυσικὰ ὁ νόμος δὲν λύνει κάθε ζήτημα. Χρειάζεται καὶ ὁ ἄρχων πάντα. Καὶ τότε ἐξεταστέο ἂν ὁ ἄρχων συμφέρει νὰ εἶναι ἕνας ἢ συλλογικὸ πρόσωπο

Προβληματισμοὶ ἐπὶ τῇ ἐποχῇ

Γνωστὴ προτίμηση Ἀρ. στὰ συλλογικὰ πρόσωπα ὅπου εἶναι δυνατά, στὴ νομοθεσία καὶ δικαστήρια.

Σὲ αὐτὸ τὸ θέμα ἐπιμένει στὰ χωρία ποὺ ἀκολουθοῦν ἐκεῖ ποὺ σταματήσαμε

Γιατί είναι ανάγκη να υπάρχουν ἄρχοντες. Δέν είναι ὅμως σωστό να εἶναι ἕνας ὁ ἄρχοντας, ὅταν ὅλοι εἶναι ἴσοι.

Ἔτσι ἐμμένει ὁ Ἄρ. α) στοῦ ὅτι ὅπου ὑπάρχουν πολλοί ἴσοι, ὅπου δηλαδή ὑπάρχουν οἱ κοινωνικές προϋποθέσεις γιά τήν δημοκρατική διακυβέρνηση, δέν μπορεῖ νά ἔχουμε ἕναν ὡς φορέα τῆς κυριωτάτης ἐξουσίας, ἀλλά πολλούς

β) ἀλλά καί αὐτοί οἱ πολλοί θά εἶναι ἐφαρμοστές νόμων. Στήν ὑπεροχή τοῦ νόμου ἀπό τό πρόσωπο πού θά κυβερνοῦσε χωρίς νόμοι ἀπαντᾷ ὁ Ἄρ. καί πῶς κάτω. [Ἐπιμένει στοῦ ζήτημα γιά νά λάβη θέση ἀπέναντί Πλάτωνος.]

Ἐξ ἄλλου ὅσα ὁ νόμος δέν μπορεῖ νά ρυθμίση, οὔτε καί ὁ ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά ρυθμίση. Ἀλλά ὁ νόμος, ἀφοῦ ἐπὶ τούτῳ διαφωτίση τόν ἄρχοντα, τά ὑπόλοιπα τοῦ τά ἀναθέτει, νά τά κρίνη καί νά τά ρυθμίση σύμφωνα μέ τήν δικαιοσύνη γνῶμη. Ἐπὶ πλέον τοῦ δίνει τό δικαίωμα νά διορθῶναι τοῦ κειμένων νόμους, ὅταν ἡ πεῖρα δείξη ὅτι ὑπάρχει κάποια καλλίτερη λύση γιά τά θέματα πού ρυθμίζουν. Ὅποιος θέλει νά ἄρχῃ ὁ νόμος (ὁ νοῦς;) ἐκεῖνος θέλει νά ἄρχουν μόνο ὁ θεός καί ὁ νοῦς, ἐνῶ ἐκεῖνος πού θέλει νά ἄρχῃ ὁ ἄνθρωπος, προσθέτει σέ αὐτά καί τό θηρίο. Διότι οἱ ἐπιθυμίες εἶναι ἄγριες σάν θήρια καί ἡ ἐμπάθεια διαστρέφει καί τοὺς ἄριστους ἄνδρες ὅταν ἄρχουν. Γι' αὐτό λέμε πῶς ὁ νόμος εἶναι νοῦς χωρίς ἐπιθυμίες (νοῦς ἄνευ ὁρέξεως)

Τό δέ παράδειγμα ἀπό τίς τέχνες μοῦ φαίνεται φεῦτικο.....

Ἡ πρώτη φράσις ὄχι ὀρθή σέ ὅλες τίς περιπτώσεις.

Εἶναι φανερό πῶς Ἄρ. θέλει νά ἀφήσῃ πρωτοβουλία μεγάλη στόν ἄρχοντα.

Ἡ θεωρία περί ἐπιεικειᾶς. Στά Ἠθικά. Ἐπιείκεια καί δίκαιο Διόρθωση, δηλ. μή ἐφαρμογή τοῦ νόμου στίς περιπτώσεις πού ἂν ἦταν παρών ὁ νομοθέτης δέν θά ἤθελε νά τόν δῇ ἐφαρμοζόμενο. Πάλι ἐπιμένει εἰς τό ἀπαθές τοῦ νόμου.

Καί ὕστερα ἀντιτιροῦει ἐπιχείρημα γιὰ τῶν αἰγυπτίων...

Τό δέ παράδειγμα ἀπό τίς τέχνες μοῦ φαίνεται φεῦτικο, ὅτι δηλαδή εἶναι ἀνόητο νά θές νά θεραπεύης σύμφωνα μέ γραπτούς κανόνες, ἐνῶ εἶναι προτιμώτερο νά χρησιμοποιῇς ἐκείνους πού κατέχουν τήν τέχνη τῆς ἰατρικῆς. Διότι οἱ μέν γιατροί τίποτε παρὰ τόν λόγον δέν κάνουν χαρίζομενοι στή σέ φιλίες, ἀλλ' εἰσπράττουν τήν ἀμοιβή τους, ἀφοῦ γιατρέφουν τόν ἄρρωστο. Ἐκεῖνοι ὅμως πού κατέχουν τά πολιτικά ἀξιώματα συνηθίζουν νά κάνουν πολλά ἐπηρεαζόμενοι καί χαρίζομενοι. Ἀλλωστε σχετικᾶ μέ τοὺς γιατρούς, ὅταν τοὺς ὑποπτευθοῦμε πῶς δωροδοκούμενοι ἀπό τοὺς γιατρούς θέλουν

νά εξοντώσουν τόν ασθενή, τότε θά ζητήσωμε νά γίνη ἡ θεραπεία μάλλον σύμφωνα μέ τά γραπτά κείμενα.

Ἐκτός τούτου καί οἱ γιατροί ὅταν εἶναι ἄρρωστοι προσκαλοῦν γιά νά ἐξετάσουν αὐτούς τούς ἴδιους ἄλλους γιατρούς καί οἱ παιδοτρίβες ὅταν γυμνάζονται καλοῦν γιά τούς ἑαυτούς τῶν ἄλλους παιδοτρίβες, γιατί δέν μποροῦν νά ^{διδῶν} πρίνουν τήν ἀλήθεια ὅταν πρόκειται γιά κάτι δικό τους ἐπειδή τούς ἐπηρεάζει κάποιο πάθος.

Εἶναι πρόδηλο πῶς ὅποιοι ζητοῦν τό δίκαιο καταφεύγουν στό μέσον, στήν μέση λύση. Ὁ δέ νόμος εἶναι αὕτη ἡ μέση λύση

ισχυρισμός
Πρῶτα ἀπορρίπτει τό ἐπιχείρημα ἀπό τίς ἄλλες τέχνες πού εἶχε ἀν φέρει προηγουμένως

α) οἱ ἄρχοντες δέν καλοῦν ἄλλους οὔτε μποροῦν νά καλέσουν ἄλλους, διότι, καί ἂν μποροῦσαν, θά τούς ἐμπόδιζε τό πάθος

β) οἱ γιατροί δέν ἔχουν κανένα συμφέρον νά μὴν ἱατρεύσουν καλά, ἐνῶ τό σύνηθες εἶναι νά ἔχουν συμφέρον οἱ ἄρχοντες νά κυβερνήσουν μέ ἴδιο τέλεια.

Κεντρικό =
Περίληψη
Γι' αὐτό ὅπου ὑπάρχει ἰδιοτελεία καί πάθος χρειάζεται φραγμός.

Νά ἀχρηστευθῇ ὁ ἄνθρωπος γενικά ὅπου ἐμφωλεύει τό πάθος ἀδύνατο.

Μένει νά περιορισθῇ. Διὰ τῶν γραπτῶν κανόνων πού πόν δεσμεύουν.

Μέση = μέση
Γνωστά τά μειονεκτήματα τῆς λύσεως αὐτῆς. Ἀλλά καλλίτερη ἀπό τὰς λύσεις πού ὑπαγορεύει τό πάθος. Γι' αὐτό ἡ λύση τοῦ νόμου ἐναι λύση τοῦ μέσου, τῆς μεσότητος. Καί ὡς τοιαύτη ἐπιδοκιμάζεται

Ἄρ. δέν θεοποιεῖ τούς νόμους. Ὑστερα ἀπό τήν κριτική πού τοῦς ἔκανε καί Πλάτων καί ὁ ἴδιος, ἀλλά τοῦ ἀγνωρίζει τήν ἀξία μιᾶς μέσης λύσης. Λύση πού εἶναι σωστή ἀλλά δέν ἐνθουσιάζει.

90
"Ἐπειτα περισσότερο κῦρος ἔχουν καί σέ σπουδαιότερα πράγματα ἀναφέρονται οἱ ἄγραφοι νόμοι ἀπό τούς γραπτούς. Ἀλλά ἂν παρέχει τίς ἐγγυήσεις πού σημειώσαμε ὁ ἄρχων πού ἄρχη κατὰ τούς γραπτούς νόμους, δέν ἰσχύει αὐτό καί γιά ἐκεῖνον πού ἐφαρμόζει τούς ἄγραφους νόμους

Νομο-δίκιο (ἀρχή)
(γνώμη-δικαιοσύνη)
Γνωστή ἡ διακρίσις νόμου καί ἐθέτου - ἐπίσης φύσει δικαίου καί θέσει δικαίου. Ἡ ἐδῶ περικοπή ἀναφέρεται στήν πρώτη διακρίσις. Οἱ ἀνώτεροι νόμοι ποιοτικά νόμοι ^{= γραφοί} δέν βοηθοῦν σέ αὐτό πού ἐπιδιώκομε μέ τόν νόμο, τήν ἐξασφάλισή μας ἀπό τήν αὐθαρεσία, πού βέβαια χωράει εὐκόλα ἐκεῖ πού ἡ διατύπωση τοῦ νόμου εἶναι πολύ γενική καί ἀσαφής καί χωρᾶν πολλά ἐνδεχόμενα, ἐκεῖ πού λείπει ὁ κλοιός τοῦ γραπτοῦ κειμένου.

Ασάφεια

Καί ἄφ' οὗ ἐρευνήσῃ παρεμπιπτόντως πάλι ἓνα ἄλλο δευτερεῦο
 θέμα ἐπανερχεται στό θέμα σχέσεως νόμου καί ἀρχόντων
 γιά νά τονίσῃ καί πού ἴσως πρίν δέν εἶχε τονισθῇ:
 ὅτι ὑπάρχει ἓνα ὄριο ὅπου ὁ νόμος δέμ μπορεῖ νά προχωρή-
 σῃ ἀπό τή φύση του, διότι ρυθμίζει μέλλοντα δηλαδή ἀπρό-
 βλεπτα στῖς λεπτομέρειές τους καί ὅτι ἀπό ἐκεῖ καί πέρα
 μοιραίως θά παρέμβῃ ἡ ἀτομική ἐνέργεια τοῦ ἐφαρμοστοῦ
 ἢ τοῦ ἐρμηνευτοῦ.
 καί ὅτι ὅπου αὐτό τό ἔργο μπορεῖ νά τό κάνουν πολλοί
 εἶναι καλλίτερα παρά ὅταν τό κάνουν λίγοι. Αὐτό πάλι σέ
 ἀντίκρουση τῶν ὑποστηρικτῶν τῆς βασιλείας.
 * Ἀλλά καί ὅλα αὐτά εἶναι σχετικά. Ἰσχύουν γιά ὠρισμένους
 λαούς. *Καί συνεχίσει*

*Ὁριο νομο-
 ρυθμιστικῶν
 γεγονότων*

Οἱ κοῦροι

Σχετικότης

91

* Ἀλλά ἴσως αὐτά νά ἔχουν ὅπως τά λέμε γιά ὠρισμένους λαούς, γιά ἄλλους
 ὅμως νά μήν ἰσχύουν.

Διότι ὑπάρχουν μερικοί λαοί στούς ὁποίους φύσει ταιριάζει
 ἓνα εἶδος δεσποτείας, σέ ἄλλους ταιριάζει ~~τό βασιλικόν πολιτεῦμα~~
 ἡ βασιλεία, σέ ἄλλους ἡ πολιτεία, γιατί αὐτό συμφέρει καί εἶναι δίκαιο
 γι' αὐτό τό λαό. Ἡ τυραννία ὅμως δέν ταιριάζει στή φύση κανενός λαοῦ
 οὔτε καμμιά ἄλλη ἀπό τίς παρεμβατικές πολιτείες, διότι ὅλες αὐτές εἶναι
 παρά φύσιν

* Ἀπό ὅσα εἶπαμε εἶναι φανερό ὅτι ~~πᾶς~~ μεταξύ ὁμοίων καί ἴ-
 σων οὔτε συμφέρον εἶναι οὔτε καί δίκαιο νά γίνεται ἓνας κυριάρχος
 ὅλων, οὔτε στήν περίπτωση πού δέν ὑπάρχουν νόμοι καί εἶναι αὐτός ὁ
 ἴδιος νόμος, οὔτε καί ὅταν ὑπάρχουν νόμοι, οὔτε καί ὅταν αὐτός εἶναι
 ἀγαθός καί ἄρχῃ ἐπὶ ἀγαθῶν οὔτε ὅταν εἶναι αὐτός μὴ ἀγαθός καί ἄρχῃ
 μὴ ἀγαθῶν, οὔτε καί ὅταν ^{εἶναι καλὸν} ~~ὑπερβαίνει~~ κατὰ τὴν ἀρετὴν, ἐκτός ἂν συντρέχουν
 ὠρισμένοι ὅροι. Πρέπει νά ποῦμε ποιοί εἶναι αὐτοί οἱ ὅροι, ἂν καί πρίν
 κίδλας εἶχαμε καίτι ἀναφέρει σχετικῶς. Καί πρῶτα θά ἔπρεπε νά προσδιο-
 ρίσωμε.....

*Ἀπορροια
 παρεμβατικῆς*

Τα ἀντι-σχέτικα

Πῶς

ἔχουν

* Ἐδῶ φανερώνεται ἓνα γενικό συμπέρασμα ὅλου αὐτοῦ τοῦ βιβλί-
 ου: ὅτι τὰ μέν παρεμβατικὰ πολιτεύματα, πού θεσπισθῆκαν γιά
 τό συμφέρον μόνο τῶν ἀρχόντων, εἶναι παρά φύσιν καί δέν ται-
 ριάζουν σέ κανένα λαό. Τά ἄλλα ὅμως ὅλα ταιριάζουν.
 Ζήτημα ὅμως εἶναι νά ἐπιβάλλωνται στούς λαούς πού ταιριάζ-
 ρουν σέ αὐτά. ἔχει ὁ Ἄρ. ὑπ' ὄψη τοὺς τοὺς ἀσιατικούς λαούς
 στούς ὁποίους ταιριάζει ἓνα εἶδος δεσποτείας ἢ βασιλείας,
 ἐνῶ ἀντίθετα θά ἦταν παρά φύσιν σέ αὐτούς ἡ δημοκρατική πο-
 λιτεία (πολιτεία). Ἀντίστροφα οἱ Ἕλληνες.....

= Ὅλα αὐτά δέν εἶναι ἡ ἰδανική λύση. Εἶναι οἱ λύσεις πού

είναι σχετικά καλές μέσα στη σχετικότητα της ιστορικής πραγματικότητας.

92
Καί πρώτα θά έπρεπε νά προσδιρίσωμε σέ ποιούς λαούς ταιριάζει ή βασιλεία σέ ποιούς ή άριστοκρατία καί σέ ποπούς ή πολιτεία. 'Η βασιλεία λοιπόν ταιριάζει στό λαό πού από τή φύση του δέχεται νά κατέχη τήν πολιτική έξουσία μιά υπερέχουσα κατά τήν άρετή οίκογένεια. 'Η άριστοκρατία στό λαό πού δέχεται από τή φύση του νά άρχεται από εκείνους πού εξέχουν κατά τήν άρετή σύμφωνα όμως μέ αρχές πού ταιριάζουν σέ ελεύθερους ανθρώπους. ή πολιτεία ^{ήδη} όπου βρίσκεται λαός πολεμικός, πού μπορεί καί νά άρχη καί νά άρχεται σύμφωνα μέ νόμους πού διανέμουν κατ' αξίαν στους εύπορους τά πολιτικά αξιώματα.

4 *ήδη* καί άμέσως μετά έπαναλαμβάνει τήν περίφημη εξαίρεση όπου καί μεταξύ Ικανών νά άρχουν καί νά άρχωνται κατ' ανάγκην πρέπει νά επικρατήσει τό βασιλικό πολίτευμα ή τό άριστοκρατικό

*Σχολιασμός
όρθω*

"Έτσι κάθενα από τά λεγόμενα όρθά πολιτεύματα .., από εκεί-
-να πού γνώρισε ως τήν έποχή του 'η ιστορία δέν είναι
πάντα τό καλλίτερο. Αναλόγως της ποιότητας του λαού
πρέπει νά είναι καί τό πολίτευμα. Φανερό ότι ή πολιτεία
τό πολίτευμα πού θά ονομάζαμε τήν όρθή δημοκρατία, είναι
πάντα όρθό εκεί πού πρυτανεύει ή ιδέα της ισότητας καί
όπου οι πειρασότεροι είναι έξ ίσου άξιοι νά άρχουν καί νά
άρχωνται

Αριστοκρατία Μεταξύ όμως των όρθων πολιτειών γενικώς άρίστη είναι
εκείνη πού οικονομείται από τους άριστους, είτε εδει
ένας είτε λίγοι είτε πολλοί

Απόδειξη - ποίη
Ταυτότης παιδείας Αφού δέ μ'ας υπενθυμίση σχετικά μέ τήν σχεση της άρετης
του άνδρός καί του πολίτη, πότε ταυτίζεται καί πότε όχι,
μας αναγγέλει ότι θά μ'ας μίλήση γιά τήν άριστη πολιτεία
δηλαδή γιά τήν δικιά του ιδανική πολιτεία.....

|| = 'Επειτό απότομα διακόπτεται τό κείμενο
Οι φιλόλογοι στό σημείο αυτό διχάζονται ως πρός τήν τάξη
βιβλίων.....

= 'Εμείς βρισκόμαστε έν όφει τελευταίου μαθήματος .

= Χωρίς πιά κείμενο θά σ'ας δώσω περίληψη των άλλων βιβλίων
γιά νά έχετε γενική εικόνα.

Τά σχετικῶς καλὰ πολιτεύματα. —

Εἶπαμε ἔξῃ — ἐξ ὧν τρία ὀρθὰ καὶ τρία παρεμβατικά

Baryen

Γιὰ βασιλεία μίλησε (ὄρα προηγούμενο μάθημα) — καὶ εἶπε πῶς
ὑπὸ ὠρισμένης συνθήκας καλὸ καὶ ἀναγκαῖ πολίτευμα 1/4 ὅταν
ἕνας τοσοῦτον ὑπέρχει κατ' ἀρετὴν — αὐτὸς δὲν ἐξοστρακίζεται
ἀλλὰ οὔτε καὶ ἄρχεται, ὁπότε κατ' ἀνάγκην βασιλεὺς ἰσοδύναμος
κρατῶν τὴν κυριώτατην, ἢ/ὅταν ἢ/ὅς πρὸς ἀρχεται...

Αριστοκρατία

Ἡ ἀριστοκρατία, ὅταν τὴν ἐξουσία κατέχουν ἐναλλὰξ — λίγοι
ἔχοντες τὶς ἀνωτέρω ιδιότητες μονάρχῃ εἶναι καὶ αὐτὴ σχετικῶς
καλὴ ἀφοῦ κατ' ἀνάγκην θὰ πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ ἢ/ὅταν ἢ/ὅς πρὸς ἀρχεται...

Μίγμα

Ἐπίσης ἂν ἡ ἀριστοκρατία μίγμα μέ πολιτεία (ὅπως σέ ἰδανι-
κὴ πολιτεία) — τότε ἀφ' ἑνὸς μεν ὅλοι ἄρχοντες ἀλλ' ὅλοι
μέ τῇ σειρά τους ὅταν φτάσουν σέ ὠρισμένη ἡλικία — καὶ
αὐτὸ τὸ πολίτευμα ἐφ' ὅσον πλησιάζει σέ αὐτὸ τὸ ἰδανικὸ —
πλησιάζει στό ἄριστο. Καὶ γι' αὐτὸ μίλησε στά χαμένα βιβλία
περί ἰδανικῆς πολιτείας.

Τώρα θὰ μιλήσῃ γιὰ τὶς τέσσερις ἄλλες μορφές

Τυραννίς

Ἡ τυραννίς — τὸ χεῖριστο ἀπὸ τὰ πολιτεύματα δὲν τὸ ἐξετά-
ζει σχεδόν, διότι δὲν ἔχει κἂν μορφή μιᾶς ἔννομης τάξης.

Μένουν τὰ τρία ἄλλα. (= Τυραννία — οἰκονομία — πολιτεία)
Καὶ αὐτὰ ἀπὸ ὠρισμένες πλευρὲς βρίσκουν τὴν δικαίωσή τους
καὶ ἔχουν τὴν σχετικὴ τους ἀξία. Διὰ καὶ μὴ καὶ πολιτεία
ὡς πρὸς αὐτές ἐξετάζει: Διὰ καὶ μὴ καὶ πολιτεία

I/

α) ποιά πολιτεία εἶναι κατὰ μέσον ὅρον ἢ καλλίτερη ἐφ' ὅσον
λάβωμε ὑπ' ὄψιν ἀνθρώπους καὶ καταστάσεις ὅχι σὰν ἐκεῖνες
πού θέλομε νὰ διαμορφώσωμε, γιὰ νὰ πραγματοποιήσωμε τὴν ἰδανι-
κὴ πολιτεία, ἀλλὰ ἐκεῖνες πού ἤδη ὑπάρχουν

II/

β) ποιά πολιτεία καλλίτερη γιὰ κάθε συγκεκριμένη πολιτεία ;
Στὸ πρῶτο ἐρώτημα:

I=

Ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὅτι ἀρετὴ τὸ μέσον μεταξύ δύο κακῶν
— μεσότης —

Σέ κάθε κοινωνία δύο εἶναι οἱ τάξεις οἱ βασιλικές, οἱ πτωχοί
καὶ οἱ πλούσιοι — Ὑπάρχουν καὶ ἄλλες διαφοροποιήσεις κατὰ
ἐπαγγέλματα, ἀλλὰ δύο εἶναι ἀπόλυτες. Μπορεῖ νὰ ἀνήκῃ σέ δυο
καὶ τρεῖς ἄλλες τάξεις, ἀλλὰ θὰ εἶσαι ἢ πλούσιος ἢ πτωχός.
Ἀλλὰ ἀνέμεσα στούς δυο αὐτούς ἀκραίους παράγοντες ὑπάρχει
ἡ μεσότης, ἡ μέση τάξη, ἐκεῖνοι πού μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθοῦν
ὡς μετέχοντες καὶ στά δυο, — ὅχι ἀρκετὰ εὐποροὶ γιὰ νὰ εἰπω
θοῦν πλούσιοι, ὅχι ἀρκετὰ πτωχοὶ γιὰ νὰ εἰπω θοῦν πτωχοὶ
Ἡ μέση τάξις

Ὁ Ἀρ. υποστηρίζει πὺς ἐκείνη ἡ πολιτεία ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας εἶναι ἡ σχετικῶς καλλίτερη

ὅπου κυριαρχεῖ καὶ ὑπερέχει τῶν δύο ἀκραίων τάξεων ἡ μέση

ἡ ἐπικράτηση τῶν μικροαστῶν εἶναι ἡ πρακτικώτερη λύση

Σὲ μιὰ τέτοια πολιτεία δὲν ὑπάρχει κίνδυνος οὔτε σὲ ἀκρατὰ δημοκρατία (πού εἶναι παρεμβατικὸ) νὰ ξεπέσῃ, οὔτε σὲ ἀκρατὰ ὀλιγαρχία (πού ἐπίσης παρεμβατικὴ) καὶ πού μποροῦν καὶ οἱ δύο νὰ ὁδηγήσουν εὐκόλῃ σὲ σταθεῖς. Δημιουργεῖται μιὰ κατὰστασις ἰσορροπίας. *Korais Pp.*

Ἀνὰ λείψῃ αὕτῃ ἡ ἰσορροπία καὶ πάμῃ στὴν ἀκρότητα τότε οἱ κρατῶντες γίνονται τύραννοι.

Ἐδῶ πολλὰ ὥρῃα λέει Ἀρ. γιὰ τοὺς κόλακες πού φυτρώνουν καὶ προάγουν τέτοια ἀκρατὰ καθεστῶτα -- οἱ κόλακες τοῦ πλῆθους πού λέγονται δημαγωγοὶ καὶ οἱ κόλακες τῶν λίγων ἢ τοῦ τυράννου. Δυὸ κλάδοι τῆς ἴδιας τέχνης.

II 6/

Ἀλλὰ καὶ δεῦτερο ἐρώτημα.

Ἀρ. ἐδῶ θέτει ἀρχὴν ὅτι καθε πολίτευμα τότε μόνο μπορεῖ νὰ εἶναι καλὸ ὅταν τὸ υποστηρίζει ἡ πραγματικὰ ἰσχυρώτερη μερίδα μέσα στὴν πολιτεία. -- Ἰσχυρώτερη -- αὐτὸ δὲν εἶναι θέμα ἀπλῶς ἀριθμοῦ υποστηρικτῶν, ἀλλὰ καὶ θέμα ποιότητος δυνάμεως, κύρους ἐπιρροῆς. Ἔτσι στὴν ὀλιγαρχία λιγώτεροι ἀλλὰ ἰσχυρότεροι μπορεῖ νὰ εἶναι οἱ λίγοι καὶ πρέπει νὰ τὸ εἶναι ἢν θέλωμε νὰ μὴν κινδυνεύσῃ νὰ διασπασθῇ ἡ πολιτεία.

Ἔτσι τὰ κοινωνικὰ δεδομένα, ἡ ἰσχὺς τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης τάξης δὲν μπορεῖ νὰ μὴν λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν σὲ καθε πολιτεία γιὰ τὴν διαμόρφωσιν πολιτεύματος.

Διότι πρῶτος ὅρος εὐδοκίμησης εἶναι νὰ ὁμολογῇ τὸ πολίτευμα μέ τις ὑπάρχουσες κοινωνικὲς δυνάμεις. Ἐκεῖ ὅπου οἱ μὲν νόμοι δίνουν τὴν κυριώτατην ἐξουσίαν σὺν ὧς μὲν, π.χ. στοὺς πολλοὺς, ἐνῶ τὴν πραγματικὴν δύναμιν τὴν ἔχουν οἱ λίγοι, ἐκεῖ δημιουργοῦνται φυγόκεντρος δυνάμεις ἀποσυνθετικῆς. Καὶ ἀντιστρόφως-----

Μὲ διατάξεις νόμων δὲν μπορεῖ νὰ ἀνατρέψωμε τέτοια βασικά κοινωνικὰ δεδομένα, πρέπει νὰ τίς προσαρμόσωμε. Ἄν δὲν τὸ κάνωμε τότε ἐπιχειροῦμε με " σοφίσματα τῆς νομοθεσίας " νὰ ἀλλοιώσωμε τὴν πραγματικότητα, Ἀλλὰ ματάως.

Γενικὸ συμπέρασμα. Μετὰ ἀπὸ ἰδεατὴ πολιτεία πού εἶναι ἰδιότυπο μῦγμα πολιτείας καὶ ἀριστοκρατίας ἔχομε

1) Έχομε τήν βασιλεία τοῦ ὑπερανθρώπου ἢ τὸ ἀριστοκρατι δ
2) πολίτευμα τῶν ὑπερανθρώπων, τῶν ὑπερεχόντων ἀπολύτως

3) Τρίτη πολιτεία ὅπου
μὴ γυννται ἀριστοκρ.
στοιχετα μέ ὀλιγαρχχ.
καὶ δημοκρατικά.

κατὰ τήν ἀρετή. Ἀκολουθεῖ ὕστερα ἡ πολιτεία τῆς μεσότητος
ποῦ εἶναι ἀμέσσοα στήν ακράα δημοκρατία καὶ τήν ακράα
ὀλιγαρχία, ἡ πολιτεία τῆς μέσης τῆς μικροαστικῆς τάξεως
Ἡ ακράα δημοκρατία, εἶναι παρεμβατική διότι ἀποβλεπει
σὺ καλὸ ὅχι τοῦ συνόλου ἀλλὰ μὲς τάξης καὶ ἀποσυντίθε-
ται διὰ στάσεων ἡ δημιουργεῖ τυραννίδες. Τὸ ἴδιο ἰσχυεῖ
καὶ γιὰ ὀλιγαρχία ποῦ ὑπηρετεῖ μόν τὰ συμφέροντα μὲς πόλι
τάξης, *δημιουργεῖ ὀλιγαρχίας ἢ τυραννίδες*.
Γιὰ τήν τυραννίδα δέν μπορεῖ νά γίνεταῖ λόγος.

4) Τέταρτη (ἐδῶ πιά λεί-
πει στοιχετο ὑπεροχῆς
κατ' ἀρετήν)-

Διαμορφωσις
τῶν πολιτειῶν

Ἀρ. περαιτέρω ἐξετάζει τὰ στοιχετα ποῦ ὑπάρχουν σέ κάθε
πολίτευμα. Ἡ διαμορφωσις τους σύμφωνα μέ τὸ πνεῦμα τοῦ κάθε
πολιτεύματος καὶ ἡ συναρμολόγησις τους γιὰ νά πραγματοποιεῖ-
ται ἐκάστοτε ὁ βασικός σκοπός πολιτείας εἶναι τὸ δύσκολο
ἔργο τῶν νομοθετῶν.
Τρία στοιχετα. διότι τρεις βασικὲς λειτουργίες κάθε κάπως
ὀργανωμένης πολιτείας.

Ἔστι δέ τῶν τριῶν τούτων (μορίων) ἓν μὲν τί τὸ βουλευόμενον περί τῶν κοι-
νῶν, δεῦτερον δέ τὸ περί τὰς ἀρχάς, τρίτον δέ τι τὸ δικάζον 1297b37

Περίφημη ἔκτοτε διακρίσις τῶν ποῦ στὰ νεώτερα χρόνια πῆρε
τήν γνωστή μορφή τῆς διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν καὶ λειτουρ-
γιῶν.

Πρώτη ἐξουσία εἶναι ἡ λεγόμενη κυριώτατη ἐξουσία, αὕτη ποῦ
ἀποφασίζει περί τοῦ πρακτέου. Ἀνάλογα μέ τὸ ἂν αὕτην τήν
κατέχῃ οἱ εὐποροὶ ἢ τὸ πλῆθος ἢ ἓνας διακρίνονται πᾶ
πολιτεύματα.

Δεύτερο μέρος εἶναι οἱ ἀρχές ποῦ ἀκτελοῦν - ἐκτελεστική
λειτουργία - ὅσα ἀποφασίζει ἡ κυριώτατη ἐξουσία, τὸ βουλευ-
όμενον καὶ τέλος μιά ἰδιαίτη ἐκτελεστική λειτουργία

Ἡ δικαστική
Οἱ διαφορές τῶν πολιτευμάτων *καὶ οἱ μεταβολαὶ ἐξ αἰτίας*
βρίσκονται κυρίως στίς
ἐπηρεάζονται ἀπὸ τήν τοιαύτη ἢ τοιαύτη διαμορφωσις τῶν κρα-
πολιτειακῶν λειτουργιῶν.

Ἀλλὰ
μεταβολαί

Περαιτέρω: Ἐρευνα τῶν αἰτίων ποῦ ὁδηγοῦν στήν μεταβολή
τῶν πολιτευμάτων τήν ἀπότομή ἢ τήν βραδεία καὶ πρός καλόν
καὶ πρός κακόν

Βασιική, πρώτη αίτία άνατροπής πολιτεύματων είναι ή άνισό-
τητα.

Είπαμε : Κάθε φορά οί ίσοι κατά ένα στοιχείο θεωρούν
έαυτούς καθ'όλα, οί άνισοι κατά ένα άνισοι καθ'όλα.

Μονιμη παρανόηση — άπολυτοποιούν ένα γνώρισμα (π.χ.
τόν οικονομικόν παράγοντα, τήν ιδιότητά τους ως πολιτών)
καί διεκδικούν ισότητα ένετ πολυ δέν υπάρχει.

Έπιεθεν οί έριδες — ή άπόξένωση τής άξης πού θεωρη αúτην
άδικημένην — καί οί στάσεις καί άνατροπές.

Έκτός τούτου έλλη παρανόηση ισότητας : Παίρνουν ένα τυπι-
κό γνώρισμα — ιδιότητα πο ίτου, ή ποσότητα πλουτο καί επά-
νω σέ αυτό στηρίζουν τήν ισότητα. 'Αριθμητική ισότητα.

Αλλά ισότητα είναι ή άνισότητα των άνίσων. "Αν μέτρο
ιεραρχίας σέ μία πολιτεία είναι ή άρετη τότε τέτοια κριτή-
ρια άριθμητικής ισότητας παρραμρρίζεται Διανέμονται άνίσως
τά αξιώματα άνόλογα μέ τόν βαθμό τής άρετής καί τής αξιό-
τητας καθενός.

Οί δημοκρατίες καί οί όλιγαρχίες στηρίζονται σέ κριτήρια
άριθμητικής / οί άριστοκρατίες σέ κριτήρια γεωμετρικής
ισότητας.

Τά πολιτεύματα μεταβάλλονται ή μέ βίαιες άνατροπές ή μέ
βαθμιαίες μεταρρυθμίσεις.

4. Τά κίνητρα των επαναστάσεων είναι τό ύλικό συμφέρον ή ή
φιλοδοξία / ή τό ήθικό κίνητρο για τήν άποτροπή άδικιών
πού προκαλεί ή κατάχρηση τής εξουσίας καί γενικά νά επι-
κρατήσει δικαιοσύνη καί άνισότητα άληθινή.

- 1. Στίς δημοκρατίες τίς επαναστάσεις τίς προκαλούν οί δημαγω-
γοί πού ώθούν τούς πολίτες πρός άκρότητες, για νά άποκτή-
σουν δύναμη τούς υπόσχονται τήν διανομή των περιουσιών των
εύπόρων καί τότε / οί όλιγαρχικοί, οί εύποροι ξεσηκώνονται
Αν ό δημαγωγός επικρατήσει τότε κινδυνεύομε νά δοϋμε
τοϋτον νά γίνεται τύραννος.

- 2. Στίς όλιγαρχίες οί καταχρήσεις ένατίον των πολλών, ή έμμε
τάλλευση τους δημιουργεί τίς επαναστάσεις καί τήν άνα τροπή
του κλιτεύματος. Αλλά καί έριδες μεταξύ των μελών τής ίθυ
νούσης τάξεως άποσυνθέτει τήν όλιγαρχία.

Γενικά σέ όλες αυτές τίς περιπτώσεις βλέπομε πώς αίτία
τής άσταθείας καί τής κατάρρευσης των πολιτειών είναι ή
κοινωνική άδικία, όταν ξεπεράση ένα όριο. Ιδανική δικαιο

3 Κοραή πρσ!

σύνη δένμπορεῖ νά ὑπάρξη, ἀλλά σχετικῇ. Σχετικὴ δικαιοσύνη
καὶ πλήρης κατοχύρωση αὐτῆς τῆς σχετικῆς δικαιοσύνης ἐναντί-
ον τῆς βουλιμίας εἴτε τῶν εὐπόρων εἴτε τοῦ ὅχλου. // Ἀκριβῶς
γι' αὐτό τό μῦθος μεταξύ ἀριστοκρατίας καὶ πολιτείας ὅπου
ἐξισορροποῦνται οἱ π-ικίλες ἀξιώσεις γιά ἰσότητα καὶ ἐπικρα-
τεῖ ἡ ἀρχή τῆς θανατοῦ τῶν ἀξιωματῶν σέ ὅλους κατ' ἀρχήν
ἀλλά κατ' ἀξίαν εἶναι τό πολίτευμα πού πληροῦζει περισσότερα
στό ἰδανικὸ σημεῖο

B // Ἀλλά ἔχομε καὶ τὴν ἀδιόρατη διο/ίσθηση, τὴν βαθμιαία ἀλλοίω-
πού καλὰ καλὰ οἱ γενεές δέμ ἀντιλαμβάνονται ἀλλὰ πού μέ τὴ
παρέλευση τοῦ χρόνου διαπιστώνονται.

Ὁ Ἀρ. ἐξαίρει δύο τυπικούς τρόπους τέτοιας παραφθορᾶς
ἀφανούς:

4 // ὅταν ἐπιπολαίως τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα τῆς πολιτείας τὰ ἐμπισ-
στεύομαστε σέ πρόσωπα πού δέν πιστεύουν στό πολίτευμα.
π.χ. κάνεις πρωθυπουργό μιᾶς δημοκρατίας κάποιον πού μέσα
του πιστεύει στήν δικτατορία

5 // ἐπίσης ὅταν στήν ἐφαρμογή τῶν νόμων γίνονται μέ διάφορες
δικαιολογίες μικρές καὶ ἐκ πρώτης ὄψεως ἀσήμαντες παρεκκλι-
σεις οἱ ἄρχοντες. Τότε λέμε συνήθως " οὐδεὶς κίνδυνος , πρό-
κειτα γιά ἀσήμαντη λεπτομέρεια " Σέ λίγο συνήθιζομε στήν λεπ-
τομέρεια αὐτὴν τὴν δεχόμαστε σάν δεδομένη. Σέ λίγο σέ αὐτὴν
προσθέτομε μιάν ἄλλην ἀσήμαντη λεπτομέρεια. Καὶ ὅμα περάσουν
λίγα χρόνια χωρὶς καλὰ καλὰ νά τό ἔχομε καταλάβει τό πολίτευ-
μα ἔχει ὑποστῇ μιάν ἀθεράπευτην ἀλλοίωση.

Ὅταν λοιπὸν αὐτές οἱ ἀλλοιώσεις γίνονται πρὸς καλὸν γιά τὴ
ἐπαύξησιν τῆς δικαιοσύνης, οὐδεὶς φόβος. // Γίνονται ὅμως καὶ πρὸς
κακὸν γιά τὴν προώθηση τῆς πολιτείας πρὸς τίς ἄκρατες μορφές
εἴτε τῆς δημοκρατίας εἴτε τῆς ὀλιγαρχίας καὶ τότε ἡ πολιτεία
ξεπέφτει, γιατί δέν προσέξαμε πὼς ὑπάρχουν μερικὲς λεπτομέρει
στοὺς τύπους καὶ στοὺς βαλκικούς κανόνες τῶν πολιτευμάτων πού
ποτέ δέν μπορεῖ νά θεωρηθῶν λεπτομέρεια ἢ παροδική θεμιτὴ
ἐξαίρεση.

Ὡς ἐδῶ αἰτία πού διαλύουν ἢ κατασπρέφουν τὰ πολιτεύματα.
Τώρα τί παράγοντες τὰ ζωοποιοῦν καὶ τὰ διασώζουν.
Πρῶτα) καὶ κύριον μετριοπάθεια εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς ἐξουσίας
Ἔχομε συχνά μέτρια ποιότητος πολιτεύματα πού διατηροῦνται
καλλίτερα ἀπὸ ἄλλα ἀν.ωτερα, διότι αὐτοὶ πού ἐξουσιάζουν εἶναι
μετριοπαθεῖς.

2ο) Κάποτε τὰ πολιτεύματα διατηροῦνται καλλίτερα σέ κώδες

- 20) Κάποτε τά πολιτεύματα διατηρούνται καλλίτερα σέ χώρες
όπου λόγω τών πολιτικῶν συνθηκῶν ἀπειλοῦνται. Τότε οἱ φύλα
κες ἀγρυπνοῦν, ἐνθουσιάζονται, φροντίζουν καί δέν ἀποκοιμοῦ
ται καί δέν δέχονται τίς ἀδιόρατες διολισθήσεις
- 30) Χρηστή διοήκηση (ἐκτός τῆς μετριοπαθείας)
- 40) Νά ἐπικρατοῦν στήν πολιτεία ἐκεῖνοι λίγοι ἢ πολλοί ποί
πιστεύουν καί θέλουν τό πολίτευμα
- 50) Ἡ παιδεία νά γίνεται ἐν τῷ πνεύματι τοῦ πολιτεύματος.
 Καί ἐδῶ λέει:

1310 α 19 ἔστι δέ τό πεπαιδεύσθαι πρός τήν πολιτείαν οὐ τοῦτο, τό
 ποιεῖν οἷς χαίρουσιν οἱ ὀλιγαρχοῦντες ἢ οἱ δημοκρατίαν βουλόμενοι,
 ἀλλ' οἷς δυνήσονται οἱ μέν ὀλιγαρχεῖν οἱ δέ δημοκρατεῖσθαι. Νῦν μέν
 ἐν ταῖς ὀλιγαρχίαις οἱ τῶν ἀρχόντων υἱοί τρυφῶσιν, οἱ δέ τῶν ἀπό-
 ρων γίγνονται γεγυμνασμένοι καί πεπονηότες, ὥστε καί βούλονται μᾶλλον
 καί δύνανται νεωτερίζειν

Ἔτσι βλέπομε πῶς καί στόν Ἄρ. ἡ ἠθική παιδεία γίνεται
τό κεντρικό πολιτικό πρόβλημα ὅπως στόν Πλάτωνα.

Αὕτη θά δημιουργήσῃ τό στοιχεῖο τῆς δικαιοσύνης ποῦ μέ
 τήν ἰσότητα τήν ἀληθινή, τήν κατ' ἀξίαν ὁδηγεῖ στήν ~~ἐρχή~~ ^{ἀρχή}
 πολιτειακή μορφή, ἀλλά καί στίς μέτριες πολιτείες ἡ παιδεί
α ματαιώνει τίς καταχρήσεις, καί χάρις στήν μετριοπάθεια,
 στήν βασιική ἠθική ἀρχή τῆς κλασσικῆς ζωῆς στήν μέσότητα
 ἀπαμβλύνει τά πάθη καί ἐξομαλύνει τήν κοινωνική συμβίωση

4 Κορ. αὐτ. νφ!

Δύο μέρη : Ἀπόσπασμα της ιδεώδους πολιτείας (δυό βιβλία)
Ἀναλύσεις τῶν σχετικῶν καλῶν πολιτειῶν (τρία βιβλία)
Σκοπὸς βίου: εὐδαιμονία.

Εὐδαιμονία = καρπὸς ἀρετῆς καὶ συνέσεως (σωφροσύνης). καὶ πράξεως
ποῦ σύμφωνη μὲ αὐτές.

Ἀλλὰ χρειάζονται καὶ ἐξωτερικὰ δεδομένα, ὕλικές προϋποθέσεις
διότι μόνο τότε πρῆν ἀποτελεσματικὴ καὶ βίος εὐδαίμων

Ὡστε γιὰ νὰ εἶναι εὐδαίμων πόλη πρέπει νὰ συντρέξουν παράγοντες
ποῦ δὲν ἐξαρτῶνται ἀπὸ μᾶς - χώρα κατάλληλη, ιστορικά συνθήκες
κατάλληλες κ.τ.λ. - ἀλλὰ καὶ ἄλλες ποῦ ἐξαρτῶνται ἀπὸ μᾶς --
ἥθος καὶ παιδεία . --

Γιὰ ιδανική του πολιτεία Ἀρ. δὲν θέλει νὰ θέσῃ κανέναν ὄρο
ἀπραγματοποίητο, δὲν διαγράφει ιδέαν, ἀλλὰ δυνατὴν πραγματικότητα
Ἵλινὼς πρέπει ἡ πολιτεία νὰ ἔχῃ αὐταρκεία... Ἐμμένει στὴν
σύλληψη τῆς πολιτείας-πόλεως καὶ τὴν ἐπιδοκομᾷ (Πρέπει
ὅλοι νὰ γνωρίζονται αἰσθητικῶς, αὐτὸ εἶναι προϋπόθεση γιὰ νὰ
προκύψῃ πολιτεία)

Δέχεται πὼς ἡ γῆ πρέπει νὰ εἶναι μοιρασμένη μὲ σχετικὴ δικαιο
σύνη. Ἀτομικὴ ἰδιοκτησία: ἓνα τμήμα πρὸς τὰ σύνορα καὶ
ἓνα ἄλλο στὸ κέντρο χώρας. Ἀνάλογα καὶ ὁ Πλάτων στοὺς Νόμους.

Ἀλλὰ καὶ περιορισμένη κοινοκτημοσύνη, ὅσα κτήματα χρειάζονται
γιὰ τὴν συντήρηση τῶν συσσίτιων καὶ τῶν θρησκευτικῶν τελετῶν
θεσμός συσσίτιων παρμένος ἀπὸ τὴν σπαρτιατικὴ πολιτεία.

Βάναυστοι ἐργασίες, χειρωνακτικὲς καὶ καλλιέργεια γῆς ἀπὸ
μετοίκους καὶ δούλους ποῦ δὲν κατάγονται ἀπὸ τὸ ἴδιο μέρος
Πολίτες ἀφιερωμένη στὴν ἀσκήσιν τῆς ἐξουσίας καὶ στὴν στρατιω
τικὴ ὑπηρεσία.

= Οἱ νέοι στρατιῶτες καὶ ὅσο προχωροῦν τὰ χρόνια θὰ ἀεὶ βαρύνουν
ἐπὶ πρὸς τὴν πλήρη ἀσκήσιν τῆς ἐξουσίας.

Πολίτευμα : πολιτεία ἀφοῦ ὅλοι θὰ ἀσχοῦν κυριωτάτην ἐξουσίαν
ἀλλὰ καὶ ἐναλλάξ μέσση-μύνη Μόνο ὅσοι φτάνουν σὲ ὠρσμένην
ἡλικία. Ἔτσι καὶ εἶδος ἀριστοκρατίας, διότι κυβερνοῦν καὶ
φορὰ οἱ κατ'ἀρετὴν ἀριστοί.

Φυσικὰ γιὰ νὰ γίνωνται ἀριστοί χρειάζεται καί δεξιὰ ἡ ὁποία
ὅπως καὶ αὐτὸν Πλάτων εἶναι αὐστηρά καὶ ἀκαμπτά ὀργανωμένη
κρατικὴ λειτουργία, ἡ κυριωτάτη.

Τέτοια ιδανικὴ πολιτεία.

ἐξωτερικὰ
ἐνδογενεῖς

Ἀντικείμενο =
πολιτικὴ - πόλις

τῆ
ἰδιοκτησίας

κοινοκτημοσύνη
ἀριστοκρατία
ἐργασία...

πολιτεία

πολιτεία γ
ἀριστοκρατία

Παιδεία

"Φιλοσοφικό
Δίκαιο"

Χειρόγραφοι συμπερίληψης

Κριτική συγγραφή
γγ. δ.

Руб. Рубин

Waym's surfs = 440000 surfs

Видею посылает арбу скарбозу сгорел и джун
ара сгорел. мнѣ

Копия письма барона графа

Győr, 5/XI/1821 Kgy. 6 « Orosz Sidoros
katonája, immo előzőleg győzvén duplá-
ra nőtt »

Lymanas K. H. H.
J. H. H. H. H.

[19.4]

RIPOU 3 B

CONSTANTIN D. TSATSOS

AKWph. 1412
Hume is very d.

29

V

ΤΡΙΤΗ

ΕΤΟΣ 1936

ΜΗΝ 11 ΕΒΔ. 45

ΗΛΙΟΥ

ΑΝΑΤΟΛΗ 6.55'

ΔΥΣΙΣ 5.22'

ΣΕΛΗΝ. 19 ΗΜΕΡ.

3

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ											
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.					
1	2	3	4	5	6	7					
8	9	10	11	12	13	14					
15	16	17	18	19	20	21					
22	23	24	25	26	27	28					
29	30	—	—	—	—	—					

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

MARDI 308 — 058 NOVEMBRE

Γεωργίου του ἐν Λύδῃ, Ἀκεψιμᾶ, Ἀειθαλᾶ.

10 d.E.

[14.6]

11

Alph. XXVIII

H. is. Moral is
any

220

✓

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΤΟΣ 1936
ΜΗΝ 11 ΕΒΔ. 45
ΗΛΙΟΥ
ΑΝΑΤΟΛΗ 6.58'
ΔΥΣΙΣ 5.19'
ΣΕΛ. ΤΕΛ. ΤΕΙ.

6

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ									
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.			
1	2	3	4	5	6	7			
8	9	10	11	12	13	14			
15	16	17	18	19	20	21			
22	23	24	25	26	27	28			
29	30	—	—	—	—	—			

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

VENDREDI 311 — 055 NOVEMBRE

Πάυλου όμολογητού, Λεονάρδου.

5 Παύλου όμολογητού —
7 1/2 Φίλιππου —

Myrta, Sea Delmar
 oya. -

XIII

On island of ypoon
 oya, upator y esleth
 uor. Sorapew as epfah
Senar. Annanre
 epfo Surheimer

Τ Ρ Ι Τ Η

ΕΤΟΣ 1935

ΜΗΝΙΟ ΕΒΔ. 41

Η Λ Ι Ο Υ

ΑΝΑΤΟΛΗ 6.29

Δ Υ Σ Ι Σ 5.55

ΣΕΛΗΝ. 11 ΗΜΕΡ.

8

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ												
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.						
—	—	1	2	3	4	5						
6	7	8	9	10	11	12						
13	14	15	16	17	18	19						
20	21	22	23	24	25	26						
27	28	29	30	31	—	—						

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

M A R D I 281 — 084 OCTOBRE

Πελαγίας τῆς ὁσίας

II

Logosovon enoyon
 kafen en lig adly
 oylura (kuyura)
 Jerry I 247 ay. 2

Ἰανουάριος 193716 Σάββατον17 Κυριακή18 Δευτέρα19 Τρίτη20 Τετάρτη21 Πέμπτη22 Παρασκευή23 Σάββατον24 Κυριακή25 Δευτέρα26 Τρίτη27 Τετάρτη28 Πέμπτη29 Παρασκευή30 Σάββατον31 Κυριακή

R. I. F. D.

XIV

Moor Juel

653

Curciooverwits

Vu
 L. unus ⁴
 Europa
 Keller ²¹
⁴ unus

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΤΟΣ 1935

ΜΗΝ 9 ΕΒΔ. 36

Η Λ Ι Ο Υ

ΑΝΑΤΟΛΗ 6.01'

Δ Υ Σ Ι Σ 6.45'

ΣΕΛ. ΠΡΩΤ. ΤΕΤ.

6

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ												
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.						
1	2	3	4	5	6	7						
8	9	10	11	12	13	14						
15	16	17	18	19	20	21						
22	23	24	25	26	27	28						
29	30											

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

VENDREDI 249 — 116 SEPTEMBRE

Θαῦμα ἀρχιστρατήγ. Μιχαήλ ἐν Κολοσσαίς

Enge

Philosophie u. Recht

I log. Phil. u. Recht / Logik

[14.16]

Τ Ρ Ι Τ Η

ΕΤΟΣ 1936

ΜΗΝ 10 ΕΒΔ. 41

Η Α Ι Ο Υ

ΑΝΑΤΟΛΗ 6.27

Δ Υ Σ Ι Σ 5.08

ΣΕΛΗΝ. ΗΜΕΡ.

6

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.
—	—	—	—	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μ Α Ρ Δ Ι 280 — 086 Ο Ο Τ Ο Β Ρ Ε

Θαμὰ τοῦ Ἀποστόλου.

48

Rev. Lady,
Oxford Nov. 5.

Picard p. 153

y 282-299

[illegible]

Φεβρουάριος 1937

1 Δευτέρα

2 Τρίτη

Τετάρτη

4 Πέμπτη

5 Παρασκευή

6 Σάββατον

7 Κυριακή

8 Δευτέρα

9 Τρίτη

10 Τετάρτη

11 Πέμπτη

12 Παρασκευή

13 Σάββατον

14 Κυριακή

15 Δευτέρα

[74.18]

*Empfangen
T. Tsatsos*

Prof. Dr.

Herrn
Prof. Const. Tsatsos
Kydathineon 9
A_t_h_e_n / Griechenland

Hamburger Tageblatt

»WELTPOST«

Die deutsche Wochenzeitung für das Ausland

Hamburg 1

Pressehaus

Drucksache zu ermäßigter Gebühr
Imprimé à taxe réduite

[15.2]

15

Trigonopoda
Chironomus

ay. 352

[15.4]

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ 55

E

ForerandThéorie générale
des obligations

Tome I, II sur

[15.6]

ΤΡΙΤΗ

ΕΤΟΣ 1937

Μην 8 Έβδ. 35

ΗΛΙΟY

Ανατολή 5.50'

Δύσις 7.04'

Σελήν. 18 ήμερ.

24

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	—	—	—	—

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

MARDI

236—129

AOUT

Εύτυχους μ. ανακομηδὴ λειψ. ἀγ. Διονυσίου

Enova noikwria
 w' enowopuig nobly
 wapa Mart.

Enova I 248 (242)
 j oqkig 251

Σάββατον

ΕΤΟΣ 1940

Κ Α Τ Τ Π Π Σ

Μὴν 8 Ἑβδ. 35
Ἀνατολ. 5.56'
Δύσις 6.54'
Σελήν. 28 ἡμ

31

—	—	—	—	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31
—	—	—	—	—	—	—

Αὐγούστου

SAMEDI

241 — 122

ΑΟΥΤ

S. Isabelle
Κατάθεις Τιμίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου

Depos NT

C. J 28
 Aug. 984 (1941)
 1 Cycl. Adm

BRILL

N 9

Lest
s Illustrierte Blatt
ACHIE Illustrierte

NA

en
enland

[15.10]

Ant. Puppoupatum
 arhy upa upatunov
 now Payer

Pohlmann II 7-10

Appt. Abf a, b

ΔΕΥΤΕΡΑ

Σελ. 21 ἡμ. Ἡλ. ᾿Α. 7.03—Δ. 5.15

10

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

᾿Ολυμπᾶ καὶ Σωσιπάτρου ᾿Αποστό-
λων—᾿Ορέστου μεγαλ. τοῦ Τυαν-
νέως

Τῆς εὐ ποιῆας καὶ κοινωνίας μὴ
ἐπιλανθάνεσθε, τοιαύταις γὰρ θυ-
σίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ (᾿Εβρ. ιγ', 16)

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

(15.12]

Der Origenes und
Augustin 2. d.

Widerstand:

Kelsen: Reine Rechtslehre

S. 49-52

e) die Berechtigung als
Teilnahme an der Rechts-
erzeugung.

Opfer von
Kantons als
nach dem Gesetz

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΤΟΣ 1937
Μήν 7 'Εβδ. 29
ΗΛΙΟΥ
ανατολή 5.18'
Δύσις 7.43'
Σελήν. 10 ήμερ.

17

ΙΟΥΛΙΟΣ						
Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ
—	—	—	—	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

ΙΟΥΛΙΟΥ

SAMEDI

198—167

JUILLET

† Μαρίνης μεγαλομάρτυρος.

Kinder op oltuin
Peripus 131

ΠΕΜΠΤΗ

Σελ. 19 ἡμ. Ἑλ. Ἀ. 6.30—Δ. 5.54

9

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἰακώβου ἀποστόλου υἱοῦ τοῦ

Ἀλφαίου—Θεοφίλου δαίου

Τὰ λαμπρὰ καὶ μεγάλα τῶν κα-
τορθωμάτων οὐ δίχα πόνων εἰς πέ-
ρας ἄγεται. Δεῖ δὲ δὴ πάντως ἄ-
γαθοῦ παντὸς ἰδρῶτα προσανατί-
λαι.

ΚΥΡΙΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ.

[15.16]

Ch Renouvier

Esquisse d'une classification
systématique
des doctrines philosophiques

[15.18]

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΟΥΣ 1937

Μην 7 'Εβδ. 31

ΗΑΙΟΥ

'Ανατολή 5.29'

Δύσις 7.32'

Σελήν. 24 ήμερ.

31

ΙΟΥΛΙΟΣ

ΚΙΔΤΤΠΠΠΣ

—	—	—	1	2	3
4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27
28	29	30	31		

ΙΟΥΛΙΟΥ

SAMEDI

212 -- 153

JUILLET

Εύδοκίμου τοῦ δικαίου, Ἰωσήφ Ἀριμαθ.

Ernst Hering
Kohlmann I (912)
c. 85

ΚΥΡΙΑΚΗ
 Σελ. 06 ἡμ. 'Ηλ. 'Α. 6.47-Α. 5.31

26

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

† ΣΤ'. Λουκᾶ 'Απόστ.: Β', Τιμ.
 Β'. 1-10. Εὐαγγ. Λουκ. Η'. 26-
 39). ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟ-
 ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΤΟΥ ΜΥΡΟΒΛΗΤΟΥ

Φρούρησον, πνεύφημε Δημή-
 τριε, τὴν σὲ μεγαλύνουσαν πόλιν,
 ἀπὸ τῶν ἐναντίων προσδολῶν,
 παρησίαυ ὡς ἔχων, πρὸς Χριστὸν
 τὸν σὲ δοξάσαντα.
 Ἐκ τοῦ δοξαστικοῦ τῶν ἀποστόλων

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

Gros Duméril
maior

Schleermacher

Neckel / end. Kamp.

Geologie 40-41

Τετάρτη

ΕΤΟΣ 1940

КАТТПШ

Μὲν 9 'Εβδ. 36

Ἀνατολ. 5.59'

Δύσσις 6.48'

Σελήνη 3 ἡμερ.

Σεπτέμβριου

MERCREDI 248 — 118 SEPTEMBRE

Se Rosalie

Μωϋσέως προφήτου. Βαβύλα 'Αντιοχείας

Perceps

Kudaka wurtum

Tellus

Τὸ πνεῦμα τῆς 4ης Αὐγούστου ἦτο φυσικὸν νὰ κατακτήσῃ τὰς ὀγιεῖς μάζας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

I. METAΞΑΣ

Eppurudun pedda
pappu lor unodun
Lakshmi Luvu de
Cankunare I 120

Eppu

Σάββατον

ΕΤΟΣ 1938

ΚΑΤΗΜΕΤΗ

Μηνὶ 10^ῳ Ε68.44

Ἀνατολ. 5.50'

Ἰούλιος 5.27'

Σελήν. 6 ἡμ.

29

—	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Ὀκτωβρίου

SAMEDI

302 — 063

OCTOBRE

Ἀναστασία τῆς Παυλίας, Ἀδραμίου

[15.25]

'Gyrodia bozianus

cap 'Pustula'

Wundelband sy.

161

Полковник

Андрей

Андрей

Судья

[15.27]

W. Weber

413

W. Weber
Wys' S.

W

Παρασκευή

ΕΤΟΣ 1940

Κ Α Τ Τ Π Π Σ

Μήν 10 Έβδ. 40

'Ανατολ. 6 25'

Δύοις 6.02'

Σελήν. 3 ήμ.

4

--	--	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	--	--

'Οκτωβρίου

VENDREDI 278 — 088 OCTOBRE

S. Francis d' Assise

'Ιεροθέου επισκόπου 'Αθηνών

'Η 'Ελληνική Νεολαία πρέπει νά είναι γερή σ'τά
σώματα καί γερή σ'τήν ψυχή. I. ΜΕΤΑΞΑΣ

Neumann

Abzogg. Apokalyp.
Apokalyp.

[15.29]

Jhb. f. Nat. (N. F. I Bd.

S. III.

Pendelburg Natur. Beiträge
II Bd

On Key die Hauptleher Prentels

2 Bd.

Koordegen - Noz. asp. lyons A.
 74-75 u. den tole van vagon
 gurelo, o fupier yovieru psti
 lin is pistor oster lin van tot
 vagon dmarovvrv

Noz. A. Noz. asp. lyons
 Koordegen, anal. apocryphon
 van van' avoklyp —
 ly. agnaryum upiz
 apog. avoklyp y goro udmo
 y y4 udmo
 w y lyotulob vudmo
 (Sehr wichtig.)

Неpel 316
Дрос у у о о у у
н а т и у у н н
о н н н н н н н

ОБЩЕСТВЕННАЯ БИБЛИОТЕКА
 МОСКОВСКОГО УНИВЕРСИТЕТА

СЕРИЯ "УЧЕБНИК"

УЧЕБНИК

УЧЕБНИК

УЧЕБНИК

УЧЕБНИК

52

1907	1908	1909	1910	—
1911	1912	1913	1914	1915
1916	1917	1918	1919	1920
1921	1922	1923	1924	1925
1926	1927	1928	1929	1930
1931	1932	1933	1934	1935
1936	1937	1938	1939	1940
1941	1942	1943	1944	1945
1946	1947	1948	1949	1950

КАЛЕНДАРЬ

[7.9.27]

† IT'. Αἰκατερίτης μεγάλη μάρτυρος. Μερόκουβλου.

NOEMBPIOY
 DIMANCHE 329 — 36 NOVEMBRE

NOEMBPIOZ											
K. A. T. T. N. N. X.											
—	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
30	31	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

25

MHN 11 EBA. 48											
H A I O Y											
ANATOH 7.19											
Δ Υ Σ Ι Σ 5.06											
ΣΕΒΗΝ.18 ΗΜΕΡ.											

K Y P I A K H

Oh, Juanos Oh
araplan two wabpa
wepahupnon
K. Fisher - Fichte
y 319-360

Τρίτη

ΕΤΟΣ 1940

Κ Α Τ Τ Π Π Σ

Μήν 12' Εβδ. 53

'Ανατολ. 7.44'

Δύσις 5.13'

Σελήν. 5 ημ.

31

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—

Δεκεμβρίου

MARDI

366 — 000

DECEMBRE

S. Sylvestre

Μελάνης όσίας 'Ολυμπιοδώρας)

Οί άγρόται αποτελούν την υγιειντέραν μερίδα της
όλης 'Ελληνικής Κοινωνίας.

I. ΜΕΤΑΞΑΣ

Abt. ph. IXIII 196

Kpato (era mura)

Kpato by Verfassung
behe von Schmitts

~~Der Kpato~~

Τ Ρ Ι Τ Η

ΕΤΟΣ 1936
ΜΗΝ 11 ΕΒΔ. 47
Η Λ Ι Ο Υ
ΑΝΑΤΟΛΗ 7.10'
Δ Υ Σ Ι Σ 5.10'
ΣΕΛΗΝ.03ΗΜΕΡ.

17

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ												
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.						
1	2	3	4	5	6	7						
8	9	10	11	12	13	14						
15	16	17	18	19	20	21						
22	23	24	25	26	27	28						
29	30	—	—	—	—	—						

Ν Ο Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ

Μ Α Ρ Δ Ι 322 — 044 Ν Ο Β Ε Μ Β Ρ Ε

Γρηγορίου έπισκόπου Νεοκαισαρείας.

paylus

[16.6]

11

B. I. F. D. XVI ~~Jan~~

Fuchs

~~Sept. 1944~~

~~Jan 1945~~

284

Oreopha lot
Schupp
day, sun

T P I T H

ΕΤΟΣ 1935
ΜΗΝ 9 ΕΒΔ. 38
Η Α Ι Ο Υ
ΑΝΑΤΟΛΗ 6.10'
Δ Υ Σ Ι Σ 6.28
ΣΕΛΗΝ.19ΗΜΕΡ.

17

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ											
Κ.Α.Τ.Τ.Π.Π.Τ.											
1	2	3	4	5	6	7					
8	9	10	11	12	13	14					
15	16	17	18	19	20	21					
22	23	24	25	26	27	28					
29	30										

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

M A R D I 260 - 105 SEPTEMBRE

Σοφίας, Πλοτεως, 'Αγκτης και 'Ελπίδος μ.

83/4 Αρ. 1339 Αρ. 1339

[17]
Hay una ^{quinta 293} ~~bebop~~ ^{es} ~~payca~~ ^{es}
Del Vecchio : ^{un} ~~un~~ ^{principi} ~~general~~
del diritto ^{cap. 13} ~~del~~ ^{cap. 2}

more papers from

(the mother's copy. Dupont)

many 47
 1

Prang Sommer

Auditor, Geschichte d. Welt
wissenschaft im Licht d.

Philosophie — Paderborn
(1936)

[19.2]

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΤΟΣ 1937
Μ. 5 'Εβδ. 26
ΗΜΕΡΑ
'Ανατολή 5.07'
Δύσις 7.48'
Σελ. 18 ἡμερ.

26

ΙΟΥΝΙΟΣ											
Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ					
—	—	1	2	3	4	5					
6	7	8	9	10	11	12					
13	14	15	16	17	18	19					
20	21	22	23	24	25	26					
27	28	29	30	—	—	—					

ΙΟΥΝΙΟΥ

SAMEDI

177—188

JUN

Δαυὶδ τοῦ δόλου ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Loukitch

La force obligatoire
de la norme juridique
et le problème du dr. obj.

Paris Leroy fr. 50

ΕΤΟΣ 1938

Μην 4' Ε. 88.16

Ανατολ. 5.56'

Δύσις 6.56

Σελήν. 12 ημ.

Τρίτη

ΚΑΤΤΠΠΣ

12

3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

'Απριλίου

MARDI

102 — 263

AVRIL

Βασιλείου έπ, 'Ανακομ. Τ. Ζώνης Θεοτόκου

[19.4]

honoru, tefi aroyanban nat
ayitogor nai to' yfor k' oading
nai holipla opo' eulu lelu
hu elporor tefi nuaon, ay,
sybarova ag la jop jolovpe
avlo

Widow

mit Rücksicht

(auf die vorpfällig gesammelten
u. möglich erregenen, Umstände
nach den natürlichen Recht-
sprinzipien entlockendes wird)

§§ 87 Arch. kod.

Es wird in dem Rechtsgem. ange-
bunden zu neuen id. d. d.

Baby is . . . 10 days 44.

Schelling Geschichte d. Staat-

u. Rechtsphil (1958)

(Friedrich Schlegel)

7 May 1958

Enns Kpatovs Russian
(return by you)

Stoll Jhb 138-141

2 F. 40

ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΙΟΣ 1937
Μ 6 'Εβδ. 26
ΠΑΙΟΥ
'Ανατολή 5.05'
Δύσις 7.48'
Σελήν. 13 ήμερ.

21

ΙΟΥΝΙΟΣ											
Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ					
—	—	1	2	3	4	5					
6	7	8	9	10	11	12					
13	14	15	16	17	18	19					
20	21	22	23	24	25	26					
27	28	29	30	—	—	—					

ΙΟΥΝΙΟΥ

LUNDI 172—193

JUIN

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, 'Ιουλιανού μ.

~~See the~~ ~~spelling~~
Spelling book

Stoll   Yhb   40
 146 - 40

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΕΤΟΣ 1937

Μη 1937

Εβδ. 26

ΗΛΙΟΥ

Ανατολή 5.05'

Δύσις 7.48'

Σελήν. 12 ήμερ.

20

ΙΟΥΝΙΟΣ											
Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ					
—	—	1	2	3	4	5					
6	7	8	9	10	11	12					
13	14	15	16	17	18	19					
20	21	22	23	24	25	26					
27	28	29	30	—	—	—					

ΙΟΥΝΙΟΥ

DIMANCHE 171—194

JUIN

ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Μεθοδίου Πιτάρων

Pygmy pig -
 guinea pig

(over you)
 Kohler 17hb. 25 NR
275

[22. 6]

ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΤΟΣ 1937

Μην 5 'Εβδ. 21

ΗΑΙΟΥ

Ανατολή 5.16'

Δύσις 7.27'

Σελ. 1ον τέταρτ.

17

ΜΑΙΟΣ

Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ
—	—	—	—	—	—	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31	—	—	—	—	—

ΜΑΪΟΥ

LUNDI

137—228

MAI

Ανδρονίκου, 'Ιουνίας, 'Αθανασίου

(7 Νοτιάς)

Steph 5-6-7-8

Pohlun Na

Staatsgedanke
u. Staatslehre
d. Griechen
herzog 1923

Griechische Kultur
Vomperator Davy.

Chlopa minor
Reichert

Ross 186 . . . .

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΤΟΣ 1937
Μήν 1 Έβδ. 1
ΛΙΟΥ
Απολή 7.44'
Δύσις 5.14'
Σελήν. 18 ήμερ.

1

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ											
Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ					
3	4	5	6	7	8	9	1	2			
10	11	12	13	14	15	16					
17	18	19	20	21	22	23					
24	25	26	27	28	29	30					
31											

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

VENDREDI 001—364 JANVIER

† ΠΕΡΙΤ. Ι. ΧΙΣΤΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΕΓ.
Δημόσια Γραφ., Τράπεζαι, Έμπορ. Καταστήματα κλειστά

[22.10]

Gruppe der eragris
sauris - Puchto

Kon 165-166

[22.11]

ΤΡΙΤΗ

ΕΤΟΣ 1937

Μην 1 'Εβδ. 3

ΙΑΝΟΥ

'Ανατολή 7.43'

Δύσις 5.24'

Νέα Σελήνη

12

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΚΑΤΤΤΤΤΤΤΣ

—	—	—	—	—	—	—	1	2
3	4	5	6	7	8	9		
10	11	12	13	14	15	16		
17	18	19	20	21	22	23		
24	25	26	27	28	29	30		
31	—	—	—	—	—	—		

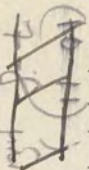
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

MARDI

012—353

JANVIER

Τοττωνής Μάριτος,

S. Vry. Doyla

Via quadrato
 isoplas y y o o y
Sternberg de Rolliches
 Theor. 124

1922

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΤΟΣ 1937
Μήν 7 'Εβδ. 30
ΗΛΙΟΥ
Ανατολή 5.23'
Δύσις 7.39'
Πανσέληνος

23

ΙΟΥΛΙΟΣ						
Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ
—	—	—	—	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

ΙΟΥΛΙΟΥ

VENDREDI 204 — 161 JUILLET

Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, Ἰεζεκιήλ προφήτου

[22.13]

Pvorz $\delta = \text{epurus}$

Kieruff. $\delta 4 - 18$

[22. 15]

Π Ε Μ Π Τ Η

ΕΤΟΣ 1937	
Μην 7	Εβδ. 30
Η Α Ι Ο Υ	
Ανατολή	5.22'
Δύσις	7.40'
Σελήν. 15 ήμερ.	

22

ΙΟΥΛΙΟΣ											
Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Π	Σ				
—	—	—	—	1	2	3					
4	5	6	7	8	9	10					
11	12	13	14	15	16	17					
18	19	20	21	22	23	24					
25	26	27	28	29	30	31					

ΙΟΥΛΙΟΥ

JEUDI

203 — 162

JUILLET

Μαρία, Μαγδαληνή, Μαρκέλης.

M.

Oh. Inwagen *yes* *enough*
 "priori" / *ganz richtig*

H. Goldschmidt
 Kritische Beleuchtung
 der Übergriffe der hist.
 Schule in der Philosophie
 in der Rev. 1885 (Rev.)

Ταχυδρομικά τέλη.

	Ἑσω- πολιτ.	Ἐξω- πολιτ.
Ἐλάχιστον τέλος	—	12—
Ἑλὸς ἐκτελωνισμοῦ	—	20—
Ἀεροπορικὸν Ταχυδρομεῖον ἑσωτε- ρικῶν: Τὰ συνήθη ταχυδρομικά τέλη ἐπιβα- ρύνονται καὶ μετὰ τὰ ἐπόμενα ἀεροπορικά τοιαῦτα:		
Δι' Ἀγγλίων, Θεο)νίκην, Ἰωάννινα . .		
Ἐπιστολαὶ ἀνὰ 20 γρ.	1.—	—
Δελτία	—	—
Ἐντυπα ἀνὰ 50 γράμ. ἢ χλῆσμα . . .	0.50	—
Διὰ Πάρθας, Μυτιλήνῃν Ἐπιστολαὶ ἀνὰ 15 γρ.	0.50	—
Ἐπαμάρτια	—	—
Διὰ Κέρκυραν, Κρήτην (Ἡράκλειον, Ἀγ. Νικόλαον). Ἐπιστολαὶ ἀνὰ 50 γράμ.	2.—	—
Ἀεροπορικὸν ταχυδρομεῖον Ἐξωτε- ρικῶν: Κυμαινεται ἀνάλογως τοῦ κατόπου προορισμοῦ.		

Τηλικά τέλη Ἑσωτερικοῦ

Διὰ τῶν Ἑλληνικῶν καλωδίων.

Ἀπλᾶ: Μέχρι 10 λέξ. δρ. 12, ἀνωτῶν 10 λέξ. δρ. 1 κατὰ λέξ.
Ἐπείγοντα: Τὸ τετραπλάσιον. Ὑπερεπείγοντα: Τὸ ἑξα-
πλάσιον. Νυκτερινὰ τέλη. Ἀπὸ τῆς 10 μ. μ. καὶ
εἰς σαφὴ ἑλληνικὴν γλώσσαν, μέχρι 14 λέξ. δρ. 9. Ἐνω-
τῶν 14 λέξεων δρ. 0.50 κατὰ λέξιν. Ἐυχητήρια, Σὺλλυ-
τήρια (τήλ)ματα. Τὰ τέλη τῶν νυκτερινῶν.
καὶ τῶν καλωδίων Eastern:

(Εἰς Κρήτην, Χίον, Σάμον, Μυτιλήνην, Ἰακλίαν, Ψαυά).
Ἀπλᾶ: Μέχρι 10 λέξ. δρ. 22, ἀνωτῶν 10 λέξ. δρ. 2 κατὰ λέξ.
Ἐπείγοντα: Τὸ τετραπλάσιον.
Ὑπερεπείγοντα: Τὸ ἑξαπλάσιον.
Ἐυχητήρια, Σὺλλυτητήρια καὶ Νυκτερινά:
Μέχρι 14 λέξ. δρ. 16. Ἐνωτῶν 14 λέξ. δρ. 1 κατὰ λέξιν.

[22.18]

Esays Kernell
Analog & reports
Archives
Wicklip!

ΤΡΙΤΗ

ΕΤΟΣ 1937
Μήν 7 'Εβδ. 29
ΗΛΙΟΥ
Ανατολή 5.16'
Δύσις 7.45'
Σελήν. 6 ήμερ.

13

ΙΟΥΛΙΟΣ						
Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ
—	—	—	—	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

ΙΟΥΛΙΟΥ

MARDI

194—171

JUILLET

Σύν. Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφ. Σάββα

[22.19]

[22.20]

Oh wyo ~~(further)~~
 gony upora, the duach
 (the uppalowomms
 Kierullf { 80 y. 18
 84 y. 18

Thy. Appraisal
~~Handwritten~~

ΤΡΙΤΗ

ΕΤΟΣ 1937
Μην 5 Έβδ. 22
ΛΙΟΥ
Ανατολή 5.10'
Δύσις 7.34'
Πανσέληνος

25

ΜΑΪΟΣ											
Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Π	Σ				
—	2	3	4	5	6	7	8	—	—	—	1
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	—

ΜΑΪΟΥ

MARDI

145—220

ΜΑΙ

Τρίτη εύρεσις κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου

[22. 21]

Archives des Philo
1954 Top. I-II.

Myth as a source
of common law. 1954

Scampia, Anwar
& Dypolwara
Oertmann Verkehrsstelle

(1944) J. 5

Beyrath

Παρασκευή

ΕΤΟΣ 1938

ΚΑΤΗΜΕΡΑ

Μην	10	Ε	88.44
Ανατολ.	6.49		
Δύσις	5.29		
Σελήν.	5	ήμ.	

28

2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31	-	-	-	-	-

Οκτωβρίου

VENDREDI

301 — 064

OCTOBRE

Τερεντίου και Νεονιάλης μαρτύρων.

Avon gentles under
 much, aiazoria —
 oler aiazoriale aiaz
 evi di dygion aiaz uaim
 aiaz aiaz aiaz aiaz;

Corack 69 y. 17
 (1924)

E. 17

*Αγγλικόν μίλιον = 1760 ὕψδες = 1698.64 μέτρα.

3) ΜΟΝΑΔΕΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ

*Ελλάς, — τετραγωνικὸν μέτρον = 100 τετραγ. παλάμας = 16.000 τετραγ. ἑκατοστόμετρα (τετρ. πόντους) = 1.000.000 τετραγ. γραμμάς. Δι' ἐπιφανείας οἰκοπέδων = τετραγωνικὸς τεκτονικὸς πῆχυς = 9)16 τοῦ τετραγ. μέτρον (0.5625 τετραγ. μέτρα). Διὰ τὰς μεγάλας ἐκτάσεις (στοιόμετρα βασιλικόν) = 1000 τετραγ. μέτρα = 1777, 777 τετραγ. τεκτον. πήχεις. Ὡσαύτως τὸ παλαιὸν στοίμεμα = 1270 τετραγ. μέτρα.

θ') Ἀγγλικά τετραγ. ὅρδα = 0,836 τετραγ. μέτρα = 9 τετραγ. πόδας = 1296 δακτύλους (ἴντσες).

Exp

Expectations by J. J. J. -
Kelsen

Mezger B. d. Ry. 28

Embryon!!

[22.22]

Κυριακή

ΕΤΟΣ 1938

ΚΑΤΗΜΕΡΕΣ

Μην 9' ΕΞ. 40

Ανατολ. 6.17'

Δύσις 6.15'

Σελήνη 2 η' Δ.

25

—	4	—	—	—	—	1	2	3
—	5	6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28	29	30

Σεπτέμβριου

DIMANCHE

268 — 097

SEPTEMBRE

Εόρτασμένης δόλιας Πλαφουρίου μάρτυρος

[22.29]

Ob voprosu sushch
in sushchestve adus
ustaynu us' 1/2 av. S.
Marsup' 139

Fe

Τρίτη
15

ΕΤΟΣ 1938

Μήν 2^{ος} Εβδ. 8

Ανατολ. 7.17'

Δύσις 6.02'

Σελήν. 15 ήμ.

ΚΑΤΤΗΣ

—	—	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	—	—	—	—	—

Φεβρουαρίου

MARDI

046 — 319

FEVRIER

Ονησίμου Ἀποστ. Εὐσεβίου δόσις

10/9. Τετάρτη

[22.30]

Tarkovskiy pishet epizod
 voyn - smert' i
 (dela vysshego
 klassa 104-105-

Fe

Δευτέρα

ΕΤΟΣ 1938

Μην 3' ΕΘδ. 12

Ανατολ. 6.40'

Δύσις 6.29'

Σελήν. 12 ήμ.

ΚΑΤΤΠΠΣ

14

—	—	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	—	—

Μαρτίου

LUNDI

073 — 292

MARS

Βενεδικτου όσιου, Εὐσχήμονος

[22. 22]

Scapulae suporo
—Walt. S.

Maryk 120

Δευτέρα

ΕΤΟΣ 1938

ΚΑΤΤΠΠΣ

Μήν 2' Ε68.9

Ανατολ. 7.10'

ύσις 6.08'

Σελήν. 21' ήμ.

21

—	6	—	1	2	3	4	5
13	7	8	9	10	11	12	
14	15	16	17	18	19		
20	21	22	23	24	25	26	
27	28	—	—	—	—	—	—

Φεβρουαρίου

LUNDI

052 — 313

FEVRIER

Τιμοθέου του έν Συμβόλοις

[22.34]

Francis West. —
Super. L.
Mammoth 39

[22.36]

ΕΤΟΣ 1938

Κυριακή

ΚΑΤΗΜΕΣ

Μην 1 'Ε88.4

'Ανατολ. 7.12'

Δύσεις 5.28'

Πανσέληνος

16

—	2	3	4	5	6	7	8	1
9	10	11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	—	—	—	—

'Ιανουαρίου

DIMANCHE

016 — 349

JANVIER

Προσκύνησις δαύσεως 'Αποστόλου Πέτρου

Oh ~~rough~~ (100) = ~~from~~
 rougher up a p a l o o m
 and. more
 less 820 193 1/2

[22-38]

ΕΤΟΣ 1938

Μην 6 Έ68.26

Ανατολ. 5.05'

Δύσεις 7.48'

Σελ. Τελ. τέτ.

Τρίτη

21

ΚΑΤΗΜΕΣ

—	5	6	7	—	1	2	3	4
12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29
30	—	—	—	—	—	—	—	—

'Ιούλιου

MARDI

172 — 193

JUN

'Ιουλιανός μάρτυρας του ταξιδιού

by John 15 May & June

Uroo S = Ordunmy
 \$20

Uroo Ordunmy =
 Uroo

\$23
Uroo

[22. 46]

Παρασκευή

ΕΤΟΣ 1938

ΚΑΤΤΠΠΣ

Μην 6 Έξδ. 25

Ανατολ. 5.06'

Δύοις 7.48'

Σελήν. 26 ημ.

24

—	5	—	—	1	2	3	4
—	6	7	8	9	10	11	—
12	13	14	15	16	17	18	—
19	20	21	22	23	24	25	—
26	27	28	29	30	—	—	—

'Ιουνίου

VENDREDI

175 — 190

JUN

Γενέθλιον 'Ιωάννου Προδρόμου

duaroom = o & p
 1000 in & p
 1000 800 y. 200

Πέμπτη

ΕΤΟΣ 1938

ΚΑΤΗΜΕΡΑ

Μην 6 Έσδ. 26

Ανατολ. 5.06'

Δύσις 7.48'

Σελήν. 25 ημ.

23

5	6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	—	—	—	—	—	—

'Ιουνίου

JEU DI

174 — 191

JUN

'Απιστοτέλους, 'Αγριππίνης μαρτύρων

Oh duano aj, pora Noris
 xpa y Handling eue uob
 Verdron apo xpo

Verdron la keferung
 § 1, ~~8~~ 5

[22-44]

Τετάρτη

ΕΤΟΣ 1938

ΚΑΤΗΜΕΡΑ

Μην 11 Έξδ.46
 Άνατολ. 7.02'
 Δύσις 5.16'
 Σελήν. 17 ήμ.

9

-	6	7	8	1	2	3	4	5
-	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29
-	-	-	-	-	-	-	-	-

Νοεμβρίου

MERCREDI

313 - 052

NOVEMBRE

Ομηόφορος, Περφύριος Μαρτώνης, Θεοκρίτορος

10/12 1938

duration (approx

by) = ~~less~~ £24

now considered by

[22. 46]

Δευτέρα

ΕΤΟΣ 1938

ΚΑΤΗΜΕΡΙΣ

Μην 3^η Ε&Θ. 14Ανατολ. 6.19²

Δύσις 6.44'

Σελήν. 26 ημ.

28

—	6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	—	—	—	—	—

Μαρτίου

LUNDI

087 — 278

MARS

'Ιλαρίωνος όσίου του νέου

Πη. Ραβινος
Πατρις - Ματθαιος

Κατ' &
Μ. Αργ.

No. 10

Sander 2 f. Ph. K.

VI reg. 121

[22.48]

ΕΤΟΣ 1938

Αἴην 5' Ε68. 20

Ανατολ. 5.20'

Δύσεις 7.23'

Σελήν. 12 ἡμ.

Πέμπτη

ΚΑΤΗΜΕΤΗ

12

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	—	—	—	—

Μαΐου

JEU DI

132 — 233

ΜΑΙ

Γερμανοῦ Κων) πώλεως, 'Επιφανίου Κύτρου

6-10-Min

10÷11

Boyleburg

Sander 2 p. Th. do.

VI 108

Nov 10

ΤΕΤΑΡΤΗ

[22.50]

ΕΤΟΣ 1936
ΜΗΝ 3 ΕΒΔ. 11
Η Α Ι Ο Υ
ΑΝΑΤΟΛΗ 6.45'
Δ Υ Σ Ι Σ 6.26'
ΣΕΛΗΝ.18 ΗΜΕΡ.

11

ΜΑΡΤΙΟΣ												
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.						
1	2	3	4	5	6	7						
8	9	10	11	12	13	14						
15	16	17	18	19	20	21						
22	23	24	25	26	27	28						
29	30	31	—	—	—	—						

Μ Α Ρ Τ Ι Ο Υ

MERCREDI 071 — 295 M A R S

Σοφρονίου Πατριάρχου 'Ιεροσολύμων.

Nikolaos

Iolop

Py. Sur. Apicologon
M. Salomon in Int. Zerk

p. Th. d. R. (1939) I
 y. 76

[22. 52]

ΕΤΟΣ 1938

Τρίτη

ΚΑΤΗΜΕΣ

Μην 3'Ε68.13
 Ανατολ. 6.28'
 Δύσεις 6.36'
 Σελήν. 20 ήμ.

22

-	-	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	-	-
-	-	-	-	-	-	-

Μαρτίου

MARDI

081 — 284

MAPS

Βασιλείου Ιερομ. Εϋθυμίου τοῦ ἐκ Δημητσάνης

~~6~~ *Μαρτίου*
Μαρτίου

Die Lwjos

Liberales Element usw.

Int. Zeit. f. Vh. d. h. 1929, I

7. 102

[22.54]

ΕΤΟΣ 1938

Πέμπτη

ΚΑΤΗΜΕΡΑ

Μην 3^{ος} Έβδ. 13

Ανατολ. 6.25'

Δύσις 6.39'

Σελ. Τελ. τέτ.

24

-	6	7	8	9	10	11	12	5
-	13	14	15	16	17	18	19	-
20	21	22	23	24	25	26	-	-
27	28	29	30	31	-	-	-	-

Μαρτίου

JEU DI

083 — 282

MARS

Αρτέμιδος Ζαχαρίου, όσ. Εύθυμίου νεοί.

70447

Figge Korn. gy. ap. xam

sr Arch K Sph. XXXXI - 441

Idem Wenger y. 498

Idem y. 517

[22. 52]

Τετάρτη

ΕΤΟΣ 1938

ΚΑΤΗΜΕΡΕΣ

Μην 3^{ος} Ε68.13

Ανατολ. 5.27

Λύσεις 6.38

Σελήν. 21 ήμ.

23

—	6	7	8	9	10	11	12	5
13	14	15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28	29	30
31	—	—	—	—	—	—	—	—

Μαρτίου

MERCREDI

082 — 283

MARS

Νίκανος δαιμόδαυτος και των ουν αὐτῷ

Hayes

Lyons

Manly & Richd. Sph.

Ex 11 • • • py. 86

Κυριακή

ΚΑΤΗΜΕΡΕΣ

ΕΤΟΣ 1938

Μην 5. Εξ 21

Ανατολ. 5.18'

Δύοις 7.25'

Σελήν. 15 ημ.

15

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	—	—	—	—

Μαΐου

DIMANCHE

135 — 230

MAI

Αγία Λαίλα Δαφίσης, Παχωμίου

Baumgarten Grundriss
d. für. Methodenlehre

Herr Huber

S. 10

[22.60]

Κυριακή

ΚΑΤΤΗΝΣ

ΕΤΟΣ 1938

Μην 5'Εξ'23

Ανατολ. 5.08'

Δύσις 7.37

Νέα Σελήνη

29

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	-	-	-	-

Μαΐου

DIMANCHE

149 — 216

ΜΑΙ

ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ Θεοδοσίας μάρτυρος.

Carnellutti

Metodologie del
diritto

Padoa-Schioppa Adami

Lib. 15

[22.62]

Σάββατον

ΕΤΟΣ 1938

ΚΑΤΗΜΕΤΗ

Μην 5^η Ε68. 22

Ανατολ. 5.09'

Δύσις 7.36'

Σελήν. 28 ημ.

28

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	—	—	—	—

Μαΐου

SAMEDI

148 — 217

MAI

Εὐτυχούς ἱερομάρ. ἐπισκόπου Μελτινῆς.

40-.

3-4
7-9

Larey Gegenstand
u. Methode der völkischen
Rechtsdenkens (1938) Kiel

1,80

[22.64]

Παρασκευή

ΕΤΟΣ 1938

ΚΑΤΤΠΠΣ

Μην 5'Ε&δ.21

Ανατολ. 5.13

Δύσις 7.30'

Σελήν. 20 ήμ.

20

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	—	—	—	—

Μαΐου

VENDREDI

140 — 925

MAI

Θεαλελάλιου μάρτυρος

Souveränität
des Einzelstaats
Kelley R. R.

119
152-153

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΤΟΣ 1936

ΜΗΝ 2 ΕΒΔ. 5

ΗΛΙΟΥ

ΑΝΑΤΟΛΗ 7.32

ΔΥΣΙΣ 5.46'

ΣΕΛΗΝ.08ΗΜΕΡ.

1

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Κ. Δ. Τ. Τ. Π. Π. Σ.

-	-	-	-	-	1
2	3	4	5	6	7 8
9	10	11	12	13	14 15
16	17	18	19	20	21 22
23	24	25	26	27	28 29

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

S A M E D I 032 - 334 F É V R I E R

Τρύφωνος μάρτυρος. Ἀναστασίου Ναυτλ.

Enno's Intimations

Verdron die Verfassung

§1 ag 2-4 = 5

Παρασκευή

ΕΤΟΣ 1938

ΚΑΤΗΜΗΝΑΣ

Μην 11 Έξ. 46

Ανταρλ. 7.04

Δύσις 5.15'

Σελήν. 19 ημ.

11

6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

Νοεμβρίου

VENDREDI

315 — 050

NOVEMBRE

Μηνιά, Είκοτος και Βικεντίου μαρτύρων

Oh wotz wotz
 even ducator
 wotz = wotz is wotz

Verdross Verfassung y. 4

[22. 76]

ΕΤΟΣ 1938

Μην 11 Έξ. 46

Ανατολ. 7.03'

Δύσεις 5.15'

Σελήν. 18 ημ.

Πέμπτη

ΚΑΤΗΜΕΤΗ

10

-	6	7	1	2	3	4	5
13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	-	-	-	-	-	-

Νοεμβρίου

JEUDI

T 314 - 051

NOVEMBRE

Ολυμπιά, Σωματίου Έρως, άποστ. έκ
των 70 άποστολών

Erora Delmonico
d. —

Kelsey A. S. 250

Ty. y wannis' onder
Rechtsordening

R. The. Dr. XI 98
Weyr - Procházka

Der Grondwet

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΕΤΟΣ 1936
ΜΗΝ 8 ΕΒΔ. 35
ΗΛΙΟΥ
ΑΝΑΤΟΛΗ 5.49'
ΔΥΣΙΣ 7.05'
ΣΕΛΗΝ.06ΗΜΕΡ.

23

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ						
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.
2	8	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31	—	—	—	—	—

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

DIMANCHE 236 -- 130 ΑΟΥΤ

† ΙΒ'. Λούπου. Είρηνη. 'Απόδοσις έορτης Θεοτ.

[22.747]

[22.75]

Oruro, Ruvo =
 \$80.179
Repl \$3

RECEIVED BY THE POST OFFICE

NOV 10 1901

YONAH

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
61	62	63	64	65	66	67	68	69	70
71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
81	82	83	84	85	86	87	88	89	90
91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
61	62	63	64	65	66	67	68	69	70
71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
81	82	83	84	85	86	87	88	89	90
91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

NOV 10 1901

ΤΡΙΤΗ

ΕΤΟΣ 1936

ΜΗΝ 1 ΕΒΔ. 5

ΗΛΙΟΥ

ΑΝΑΤΟΛΗ 7.35

ΔΥΣΙΣ 5.41'

ΣΕΛΗΝ. 04 ΗΜΕΡ.

28

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ				
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π. Σ.
-	-	-	1	2 3 4
5	6	7	8	9 10 11
12	13	14	15	16 17 18
19	20	21	22	23 24 25
26	27	28	29	30 31 -

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

MARDI 028 - 338 JANVIER

Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Χάριτος μάρτυρος.

[22.76]

Na duban appu
 apdpo puresce
 es hys R.I.F.D
 clm XIV.

Wing

[2278]

T P I T H

ΕΤΟΣ 1936

ΜΗΝ 3 ΕΒΔ. 11

Η Δ Ι Ο Υ

ΑΝΑΤΟΛΗ 6'46'

Δ Υ Σ Ι Σ 6.25'

ΣΕΛΗΝ.17ΗΜΕΡ.

10

ΜΑΡΤΙΟΣ

Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Τ.	Π.	Σ.
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	—	—	—	—

Μ Α Ρ Τ Ι Ο Υ

Μ Α Ρ Δ Ι

070 — 256

Μ Α Ρ Σ

Κοδάρου και συν αύτῳ μαρτύρων.

Παπαδόπουλος αρδ

Κυριακός

Κυριακός

Medos epurum
annosum.

Arch R Sph. XXII of 108.

Τρίτη

ΕΤΟΣ 1938

Μήν 3'Εβδ.11

Ανατολ. 6'49'

Δύσεις 6.23'

Σελήν 6 ήμ.

Κ Α Τ Τ Π Π Σ

—	—	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	—	—

Μαρτίου

MARDI

067 — 298

MARS

Θεοφυλάκτου άρχιεπ. Νικομηδείας

11 *Sp. Chouf*

[22.80]

[22-87]

Dep: unpoor
lady
Thoy 40-46-52

ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΤΟΣ 1935

ΜΗΝ 5 ΕΒΔ. 21

Η Α Ι Ο Υ

ΑΝΑΤΟΛΗ 5.12.

Δ Υ Σ Ι Σ 7.31'

ΣΕΛΗΝ.20ΗΜΕΡ.

22

ΜΑΪΟΣ												
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.						
6	6	7	8	9	10	11	1	2	3	4		
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31						

Μ Α Ι Ο Υ

MERCREDI 142 - 223

M A I

† Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Βασιλίσκου μάρτυρ.

Αποβασι - Αποβασι

[22. 82]

Francia ledgers
for records

Hellwig Lib. II c. 169, 173

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΤΟΣ 1937

Μήν 8 Έβδ. 35

ΗΛΙΟΥ

Ανατολή 5.53'

Δύσις 6.59'

Σελήν. 21 ήμερ.

27

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Σ
1	2	3	4	5	6 7
8	9	10	11	12	13 14
15	16	17	18	19	20 21
22	23	24	25	26	27 28
29	30	31	—	—	—

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

VENDREDI 239—126

AOUT

Ποιμένος όσιου, Φανουρίου.

(22.87]

Eggs were as before
Peregrine

Met. Jerry II 262

Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η

ΕΤΟΣ 1937

..Ιήν 8 Έβδ. 34

ΗΛΙΟΥ

Ανατολή 5.45'

Δύσεις 7.12'

Ξελην. 12 ήμερ.

18

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Κ Α Τ Τ Π Π Σ

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	—	—	—	—

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

MERCREDI 230—135

ΑΟΥΤ

Φλώρου και Δούρου των μαρτύρων

Kava too much

Baby

Levy - Melanges II

419

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΕΤΟΣ 1937

ΕΛΠ. 8 'Εβδ. 35

Η Δ Ι Ο Υ

Ανατολή 5.48'

Δύσις 7.06'

Πανσελήνος

22

ΑΓΟΥΣΤΟΣ

Κ Δ Τ Τ Π Π Σ

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	—	—	—	—

ΑΓΟΥΣΤΟΥ

DIMANCHE

234—131

ΑΟΥΤ

'Αγαθούτικου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Φαντομαγογνι' εως
σποδελινο λιαίου

(καθ' ημεραν)

in Banneng

Z. f. Rh. V 47 n. 2

ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΤΟΣ 1937
Μήν 6 'Εβδ. 27
ΗΛΙΟΥ
'Ανατολή 5.08'
Δύσις 7.48'
Σελήν. 20 ήμερ.

28

ΙΟΥΝΙΟΣ											
Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ					
—	—	1	2	3	4	5					
6	7	8	9	10	11	12					
13	14	15	16	17	18	19					
20	21	22	23	24	25	26					
27	28	29	30	—	—	—					

ΙΟΥΝΙΟΥ

LUNDI

179 — 186

JUN

Δ' 'Ανακομιδή λειψάν. Κύρου καὶ 'Ιωάννου

[22. 76]

Woyohs foveractum
 noimwun - opagos uolun
 fow (elepa) - glos aolun
 - up gylia
 (See Hysuff) Capograci
 R. I. F. D 19, yg u. s. - inf.

[22. 92]

Π Ε Μ Π Τ Η

ΕΤΟΣ 1937

Μάρ. 9 Έφθ. 40

Α Ι Ο Υ

Ανατολή 6.22'

Δύσις 6.08'

Σελήν. 26 ήμερ.

30

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Κ Α Τ Τ Π Π Σ		Σ	
—	—	1	2
5	6	7	8
12	13	14	15
19	20	21	22
26	27	28	29
—	—	—	—

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

J E U D I 273—092 S E P T E M B R E

Γρηγορίου Ιερομάχτυρος Αρμενίας.

H. G. G. G. G.
 H. G. G. G. G.

[22. 93]

E. (6.)

bedrucken-ge bedrucken
suaron

gestaltete - ungesetzte
Recht

Rechtel 109

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΕΤΟΣ 1937

Μήν 10 'Εβδ. 41

ΗΛΙΟΥ

Ανατολή 6.25'

Δύσις 6.03'

Σελήν. 29 ήμερ.

3

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Σ
—	—	—	—	—	—
3	4	5	6	7	8
10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27
28	29	30	31	—	—

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

DIMANCHE 276—089 OCTOBRE

Διονυσίου 'Αρειοπαγίτου, επίσκόπου 'Αθηνῶν

[22. 94]

Interest per printing
by copy is

Arch B. ph. XXXXII of 105
copy 1.

Τετάρτη

ΕΤΟΣ 1938

Μήν 3'Εβδ.11

Ανατολ. 6.48'

Δύσις 6.24'

Σελ. Πρ. τέτ.

9

Κ Α Τ Τ Π Π Σ

-	-	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	-	-

Μαρτίου

MERCREDI

068 -- 297

MARS

Τὼν ἐν Σεβαστείᾳ 40 μαρτύρων

Ευαγγέλιο - Ματθαίου

[22. 96]

Суавоза = суперприн
 common суперприн

Дунов

Керуфф 89 154

Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η

ΕΤΟΣ 1937
Μήν 7 'Εβδ. 28
ΗΛΙΟΥ
'Ανατολή 5.12'
Δύσις 7.47'
Σελήν. 29 ήμερ.

7

ΙΟΥΛΙΟΣ											
Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ					
—	—	—	—	1	2	3					
4	5	6	7	8	9	10					
11	12	13	14	15	16	17					
18	19	20	21	22	23	24					
25	26	27	28	29	30	31					

Ι Ο Υ Λ Ι Ο Υ

MERCREDI 188 — 177

JUILLET

† Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος. Θωμᾶ ἐν Μαλεῶ

[22.98]

Adolphe, duarou anything

Schenfeld

See log. Shuckles 69

7

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΤΟΣ 1937

May 10' EBS. 40

ALLOY

Ἀνατολή 6.23'

Δύσιν 6.06'

Σελήν. 27 ήμερ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ								
Κ	Δ	Τ	Π	Π	Σ			
-	-	-	-	-	-	1	2	
3	4	5	6	7	8	9		
10	11	12	13	14	15	16		
17	18	19	20	21	22	23		
24	25	26	27	28	29	30		
31								

ОКТАВРИОУ

VENDREDI 274-091 OCTOBRE

'Ανανίου Ἀποστόλου, Ρωμανοῦ Μελωδοῦ.

~~10. *Phryganis*~~

Kanpur, India
Dyolawa
Sudder 42

ΤΡΙΤΗ

ΕΤΟΣ 1937

Μην 11 'Εβδ. 45

ΗΛΙΟΥ

'Ανατολή 6.54'

Δύσις 5.23'

Σελήν. 29 ήμερ.

2

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ												
Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ						
—	1	2	3	4	5	6						
7	8	9	10	11	12	13						
14	15	16	17	18	19	20						
21	22	23	24	25	26	27						
28	29	30	—	—	—	—						

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

MARDI

306—059

NOVEMBRE

Ακ νδύνου, 'Ελπιδοφόρου, 'Ανεμποδίστου.

Διόργανη νομῆς κρητῆς

Χρυσή Χρυσόρα

Κατὰ

Διόργανη νομῆς κρητῆς

[22.102]

Reynold
Positives Reehl

Holden

Arch f. off. R.

27th 10th.

Τετάρτη

ΕΤΟΣ 1939

ΚΑΤΗΜΕΣ

Μην 3 Εβδ. 11
Ἀνατολ. 6 39'
Δύσις 6,30
Σελ. 24 ἡμ

15

—	5	—	—	1	2	3	4
12	6	7	8	9	10	11	—
19	13	14	15	16	17	18	—
26	20	21	22	23	24	25	—
—	27	28	29	30	31	—	—

Μαρτίου

MERCREDI

074 — 291

MARS

S. Zacharie
 Ἀριστοβούλου, Ἀγαπίου, μαρτύρων

George C. C. C.
Schuyler 180

Σάββατον

ΕΤΟΣ 1939

Κ Α Τ Τ Π Π Σ

Μήν 2	Ἑβδ. 6
Ἀνατολ. 7,22'	
Δύσις 5,57'	
Σέλην. τελ. τερ.	

11

5	6	7	1	2	3	4
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	—	—	—	—

Φεβρουαρίου

SAMEDI

042 — 323

FEVRIER

S. Séverin

Βασιλείου Ιερομάρτυρος, Θεοδώρας,
Αυγούστης (ψυχασάββατον)

Andron, voy
 covering
 Perry - Melany
 418, 410

Содержание: 1. Сведения о состоянии дел в области культуры и искусства. 2. Сведения о состоянии дел в области культуры и искусства.

СВЕДЕНИЯ О СТОИМОСТИ
 ДЕЛОВОЙ

СВЕДЕНИЯ О СТОИМОСТИ	СВЕДЕНИЯ О СТОИМОСТИ
Д А С И З П О Б	Д А С И З П О Б
А М А Т О В Н А	А М А Т О В Н А
М В И О А	М В И О А
М В И О А	М В И О А
М В И О А	М В И О А

СВЕДЕНИЯ О СТОИМОСТИ	СВЕДЕНИЯ О СТОИМОСТИ
Д А С И З П О Б	Д А С И З П О Б
А М А Т О В Н А	А М А Т О В Н А
М В И О А	М В И О А
М В И О А	М В И О А
М В И О А	М В И О А

НОТАРИАЛ

SABBATON

ETOS 1936

MHN 12 EBA. 52

Y
O
I
V
H

ANATOLIAN 7.42'

 $\Delta Y \leq 1 \leq 5.09'$

ΣΕΛΗΝ. 12 ΗΜΕΡ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ									
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.			
—	—	1	2	3	4	5			
6	7	8	9	10	11	12			
13	14	15	16	17	18	19			
20	21	22	23	24	25	26			
27	28	29	30	31	—	—			

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

S A M E D I 361 - 005 D É C E M B R E

† Σύνταξις εἰς Θεοτόκον. Ἰωσήφ μνήστορος.
 Δημόσια ῥαφαῖα, τρύπαι· ἔμπροσθ.
 Κρυπτοὶ ἐκείνοι.

Quarvald 2. by.

~~11/12~~ ~~Weeks~~ 12 1/2

Goodens Whitelo

Карабин - Пончик

~~113/4 projection =~~

Chufdang

Handwritten signature

[22.108]

12

By my good friend
nation

P. I. Th. D. 1929 Sep

(of the day)

[22.110]

ΕΤΟΣ 1939

Κ Α Τ Τ Π Π Σ

Τρίτη

Μην 5 'Εβδ. 19
'Ανατολ. 5,23'
Δύσις 7,20'
Σελήνη 20 ήμ.

9

1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30
31	—	—	—	—	—

Μαΐου

MARDI

129 — 236

MAI

S. Grégoire de Naz
 'Ησαΐου προφήτου Νικολάου νέου

[22. 11]

Bepr.

Ernst Julius Schwan
of the Norm
Ladies J. S. C.

Κυριακή

ΕΤΟΣ 1939

Κ Α Τ Τ Π Π Σ

26

Μήν 3 'Εβδ. 13
'Ανατολ. 6,22'
Δύσις 6,41'
Σελ. 5 ἡμ.

5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	—

Μαρτίου

DIMANCHE 085 — 280

MARS

Passion

Ε'. ΝΗΣΤΕΙΩΝ Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
'Η Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ

[22. 112]

Le Rev

Suppatis

550

~~44~~

560

ΔΕΥΤΕΡΑ

[22. 1/4]

ΕΤΟΣ 1935
ΜΗΝ 1 ΕΒΔ. 4
Η ΑΙ Ο Υ
ΑΝΑΤΟΛΗ 7.40'
Δ Υ Σ Ι Σ 5.34'
ΣΕΛΗΝ. 16ΗΜΕΡ.

21

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ												
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.						
—	—	1	2	3	4	5						
6	7	8	9	10	11	12						
13	14	15	16	17	18	19						
20	21	22	23	24	25	26						
27	28	29	30	31	—	—						

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

LUNDI 021 — 344 JANVIER

Μαξίμου δημολογητοῦ, Νεοφύτου μάρτυρος

Idos = 57 employees
Aug 261-62

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΕΤΟΣ 1935

ΜΗΝ 5 ΕΒΔ. 19

ΗΛΙΟΥ

ΑΝΑΤΟΛΗ 5.27'

ΔΥΣΙΣ 7.17'

ΣΕΛΗΝ.03 ΗΜΕΡ.

5

ΜΑΪΟΣ											
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.					
—	—	—	1	2	3	4					
5	6	7	8	9	10	11					
12	13	14	15	16	17	18					
19	20	21	22	23	24	25					
26	27	28	29	30	31	—					

Μ Α Ϊ Ο Υ

DIMANCHE 125 — 240

Μ Α Ι

† ΤΟΥ ΘΩΜΑ. Ειρήνης μεγαλομ. Νεοφύτου

[22.116]

Enora, Guyana, before
 Long. April
 1 ✓ geywille o. 457

Κυριακή

ΕΤΟΣ 1939

Κ Α Τ Τ Π Π Σ

Μὴν 7 'Εβδ. 31
'Ανατολ. 5, 29'
Δύσις 7, 33'
Σελήν. 14 ἡμ.

30

2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31	—	—	—	—	—

'Ιουλίου

DIMANCHE 211 — 154

JUILLET

9e Dim. Apr. Pentecote

Σύλλα καὶ Σίλουανοῦ τῶν ἀποστόλων

[22. 118]

H. Zeise des Staatsmanns
(Hegelmans Wjalon)

As 1. F. D. ~~XIX~~ c. 126

Τρίτη

ΕΤΟΣ 1939

Κ Α Τ Τ Π Π Σ

28

Μην 3 'Εβδ. 13
'Ανατολ. 6,19'
Δύσις 6,44'
Σελ. πρῶτ. τέτ

—	—	1	2	3	4
5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28
29	30	31	—	—	—

Μαρτίου

MARDI

087 — 278

MARS

S. Contran

'Ιλαρίωνος δόλου του νέου

Sohn

Verfügung

Grundst.

48. u. 46

Arch. Cu. 117 u. 193

V. Thun II 1. 1. 238

Παρασκευή

ΕΤΟΣ 1939

Κ Δ Τ Π Π Σ

Μῆν 4 Ἑβδ. 17
Ἀνατολ. 5,35'
Δύσις 7,10'
Σελήνη 9 ἡμ.

28

2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Ἀπριλίου

VENDREDI 118 — 247

AVRIL

S. Vital

Τῶν ἐν Κυζίκῳ 9 μαρτύρων, Μέμνονος.

[22.129]

Kpootapp

1) Landsberg juchukthe

2) Wolfs' Woye

Δευτέρα

ΕΤΟΣ 1938

Μήν 12' Ε 88.53

Ανατολ. 7.42'

Δύσις 5.09

Σελήν. 5 ήμ.

Κ Α Τ Τ Π Π Σ

26

4	5	6	7	—	1	2	3
11	12	13	14	15	8	9	10
18	19	20	21	22	23	24	17
25	26	27	28	29	30	31	—

Δεκεμβρίου

LUNDI

360 — 005

DECEMBRE

Σύνυξις τῆς Θεοόκου

Δημόσ. γρ. Τράπ. Κατάστ. κλ. καθ' ὅλην ἡμέρ.

[22.124]

Or les choses sur lesquelles
le bon gré s'accorde^{quelles}
au bon gré, ce sont
celles-là que pro-
clament justes les
lois, venues de la Cité

1960

Ennomodes

Ex. A. 631 (1930)

Qty MA'c. 934

Τ Ρ Ι Τ Η

ΕΤΟΣ 1936

ΜΗΝ 10 ΕΒΔ. 44

Η Λ Ι Ο Υ

ΑΝΑΤΟΛΗ 6.48'

Δ Υ Σ Ι Σ 5.30'

ΣΕΛΗΝ. 12 ΗΜΕΡ.

27

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Κ.Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.
—	—	—	—	1	2
4	5	6	7	8	9
11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28
29	30	31			

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΜΑΡΔΙ

301 — 065

OCTOBRE

Νέστορος μάρτυρος, Πρόκλης

12 Αύγουστου

7 Νοέμβριος

[22, 127]

10

Prof. Wm. E. Perry

Ross 116 m. r. r.
(Go to Perry.)

Κυριακή

ΕΤΟΣ 1938

Μήν 12^{ος} Ε 68.53

Ανατολ. 7.42'

Δύσις 5.09

Σελήν. 4 ήμ

ΚΑΤΤΠΠΣ

—	—	—	—	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31
—	—	—	—	—	—	—

Δεκεμβρίου

DIMANCHE

359 — 006

DECEMBRE

† Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

[22. 129]

A.
Lumpia coarctata
pedicel (young)
Nos 271-275

[22. 131]

Παρασκευή

ΕΤΟΣ 1939

Κ Α Τ Τ Π Π Σ

Μην 3	Ερδ. 10
Ανατολ. 5.46	
Δύσις 6.25	
Σελήν. 19 ημε.	

10

—	—	—	—	1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11	—
12	13	14	15	16	17	18	—
19	20	21	22	23	24	25	—
26	27	28	29	30	31	—	—

Μαρτίου

VENDREDI

069 — 296

MARS

S. Doctrové
Γ' ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ
Κορδάτου Αναστασίας Πατρικίας

Ermine road

A. I. D. E. 222

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΟΣ 1937

Μην 3 'Εβδ. 11

ΗΛΙΟΥ

'Ανατολή 6.42'

Δύσις 6.28'

Σελήν. 1 ήμέρ.

13

ΜΑΡΤΙΟΣ											
Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ					
—	1	2	3	4	5	6					
7	8	9	10	11	12	13					
14	15	16	17	18	19	20					
21	22	23	24	25	26	27					
28	29	30	31	—	—	—					

ΜΑΡΤΙΟΥ

072—293

SAMEDI

MARS

'Α. Λειψ Νικηφόρου Κ)λεως (Ψυχοσάββατον)

[22.133]

[22.134]

Wille des
Gemeindegemein
Bismarck
92

Trennung der
epirischen
181.

[22.135]

CONSTANTIN D. TSATSOS

KIPOU 3 B

B. I. F. D.

XIII

H. Paresce 204

Enno Sina
Rechnung

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΤΟΣ 1935
ΜΗΝ 9 ΕΒΔ. 37
ΗΛΙΟΥ
ΑΝΑΤΟΛΗ 6.07,
ΔΥΣΙΣ 6.34
ΣΕΛΗΝ.15ΗΜΕΡ.

13

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ												
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.						
1	2	3	4	5	6	7						
8	9	10	11	12	13	14						
15	16	17	18	19	20	21						
22	23	24	25	26	27	28						
29	30											

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

VENDREDI 256 — 109 SEPTEMBRE

Κορηγίου εκατοντάρχου. Προεόρτ. Σταυρού

75th Anniversary

[22. 137]

A. I. F. D.
XIV
 Quadri

367

Onyia 501m
 (Ks A. D. 1957)

ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΤΟΣ 1935
ΜΗΝ 9 ΕΒΔ. 38
ΗΛΙΟΥ
ΑΝΑΤΟΛΗ 6.11'
ΔΥΣΙΣ 6.26'
ΣΕΛΗΝ. 20ΗΜΕΡ.

18

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ												
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.						
1	2	3	4	5	6	7						
8	9	10	11	12	13	14						
15	16	17	18	19	20	21						
22	23	24	25	26	27	28						
29	30	—	—	—	—	—						

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

MERCREDI 261 — 104 SEPTEMBRE

Εὐμενίου θαυματουργοῦ ἐπισκόπ. Γορτύνης

Γορτύνης 7.

[22. 139]

Veruslaender

Recht u. Rechtsgedanke
desigen Boyen vngedult

ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΤΟΣ 1936
ΜΗΝ 11 ΕΒΔ. 48
ΗΛΙΟΥ
ΑΝΑΤΟΛΗ 7.19'
ΔΥΣΙΣ 5.06'
ΣΕΛΗΝ. 11 ΗΜΕΡ.

25

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ												
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.						
1	2	3	4	5	6	7						
8	9	10	11	12	13	14						
15	16	17	18	19	20	21						
22	23	24	25	26	27	28						
29	30	—	—	—	—	—						

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

MERCREDI 330 — 036 NOVEMBRE

+ Αικατερίνης και Μερκουρίου μεγαλομ.

9 *Kapodistrias*

[22. 141]

B. H. F. O.

XIII

Trees

545

Dry. Drupaeae
in Sudan

Pungl

ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΤΟΣ 1935

ΜΗΝ 9 ΕΒΔ. 37

ΗΛΙΟΥ

ΑΝΑΤΟΛΗ 6.06'

ΔΥΣΙΣ 6.37

ΣΕΛΗΝ. 13 ΗΜΕΡ.

11

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ												
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Ε.						
1	2	3	4	5	6	7						
8	9	10	11	12	13	14						
15	16	17	18	19	20	21						
22	23	24	25	26	27	28						
29	30											

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

MERCREDI 254 — 111 SEPTEMBRE

Θεοδώρας δσίας τῆς ἐν ᾿Αλεξανδρ. Εὐανθίας

(22. 143)

Grünberg = Dr. K. K. K.
H. 2543 8°

Dr. C. Schrif. - K. K. K.

[22.146]

Dep: exp mra
soy 1075
Int. Zest. Th.

I N. F 187

Δευτέρα

ΕΤΟΣ 1939

ΚΑΤΤΠΣ

Μήν 6 'Εβδ. 23
'Ανατολ. 5,06'
Δύσις 7,41'
Σελήν. 17 ήμ.

—	4	5	6	7	—	1	2	3
—	11	12	13	14	15	8	9	10
—	18	19	20	21	22	16	17	18
—	25	26	27	28	29	23	24	25
—					30	—	—	—

l'ouïou

LUNDI

156 — 209

NIN

S. Boniface
Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου

[22.147]

9

Спенна С.

А. И. Д. Е. у. 800

W. J. G. & Co. 1877

R. I. F. D.

XV c. 20

Parce

Τετάρτη

ΕΤΟΣ 1939

Μήν 6 'Εβδ. 23
'Ανατολ. 5,05'
Δύσεις 7,42'
Σελήν. 19 ήμ.

7

Κ Δ Τ Τ Π Π Σ

4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	—

'Ιουνίου

MERCREDI 158 — 207

JUIN

S. Paul de Thes.

Θεοδότου έπισκ. 'Αγκύρας ίερομάρτυρος

[22.150]

[22.151]

Erasmus Voss
v. Thine I I y. N

[22.152]

Alma

Oh Murray
young country
manor

Schlomman 182
190

Τρίτη

ΕΤΟΣ 1939

Μην 9 'Εβδ. 38
Ανατολ. 6,12'
Δύσις 6,25'
Σελήν. 6 ήμ.

ΚΑΤΤΠΠΣ

19

3	4	5	6	7	1	2
10	11	12	13	14	8	9
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Σεπτεμβρίου

MARDI

262 — 103 SEPTEMBRE

S. Janvier
Τροφίμου, Σαββατίου μαρτύρων

[22. 154]

Eyns gedort s s vez
rechten

Schlössen § 22
169 u.

Δευτέρα

ΕΤΟΣ 1939

Κ Δ Τ Π Π Σ

Μήν 8	Εβδ. 35
Ανατολ.	5,53'
Δύσις	6,58'
Σελήν.	13 ήμ.

28

—	—	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	—	—

Αύγουστου

LUNDI

240 — 125

ΑΟΥΤ

S. Augustin
Μωυσέως τοῦ Αἰθίοπος, Διομήδους

"~~W~~ong marking
beugel 148"

[22.158]

ΕΤΟΣ 1939

Τρίτη

ΚΑΤΗΜΕΡΕΣ

Μην 9 'Εβ. 39
'Ανατολ. 6,18'
Δύοις 6,14'
Σελήν.13 ημ.

26

3	4	5	6	7	1	2
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Σεπτεμβρίου

MARDI

269 — 096

SEPTEMBRE

Se Justine

Μετόχαις 'Ιωάννου Θεοδώ'ου

Eppur non d. d.

Wenzel 411

Πέμπτη

ΕΤΟΣ 1939

ΚΑΤΤΠΣ

Μήν 9 'Εβ. 39
'Ανατολ. 6,2,1'
Δύσεις 6,11'
Πανσέληνος

28

3	4	5	6	7	1	2
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Σεπτεμβρίου

JEUDI

271 — 094 SEPTEMBRE

S. Wenceslas
Χαρίτωνος όμολογητου, Βαρούχ προφήτου

[22.160]

Oh Samwerguntel
der uns steyen
weg bring
breyel 262

Κυριακή

ΕΤΟΣ 1939

Κ Α Τ Τ Π Π Σ

24

Μήν 9 'Εβ. 39
'Ανατολ. 6,17'
Δύσις 6,17'
Σελήν. 11 ήμ.

3	4	5	6	7	1	2
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Σεπτεμβρίου

DIMANCHE 267 — 098 SEPTEMBRE

17e Dim. Apr. Pentecote

Θέκλης πρωτ. Παναγ. Μυρτιδιωτίσσης

[22. 162]

Waly

Arch. p. off. Recht

D. 18. 27. 1

Πέμπτη

ΕΤΟΣ 1938

ΚΑΤΗΜΕΡΕΣ

Μην 9' Ε.Ε.Σ.40

Ανατολ. 6.21'

Δύσεις 6.09'

Σελήν. 6 ήμ.

29

-	4	-	-	-	1	2	3
-	5	-	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	-
18	19	20	21	22	23	24	-
25	26	27	28	29	30	-	-

Σεπτέμβριου

JEU DI

272 — 093

SEPTEMBRE

Κυριακού του ἀναχωρητοῦ, Περωνίας μ.

Russell

reh f. w. A.

D.F. 145y265

[23. 4]

ΕΤΟΣ 1938

Μην 9' Ε88.38'

Ανατολ. 6.07'

Δύσις 6134

Σελήν. 19 ημ.

Τρίτη
13

ΚΑΤΗΜΕΡΕΣ

4	5	6	7	8	9	2	3
11	12	13	14	15	16	7	0
18	19	20	21	22	23	4	
25	26	27	28	29	30		

Σεπτεμβρίου

MARDI

256 — 109

SEPTEMBRE

Κορηθίου. Προέδρια Σταυρού

Ferraro Trattato
d. diritto civile
1921, 55

[22-6]

Πέμπτη

ΕΤΟΣ 1938

ΚΑΤΗΜΕΡΕΣ

Μην 8'Εξδ. 36

Ανατολ. 5.57'

Δύσις 6.52'

Σελ. Πρ. τέτ.

1

—	4	—	—	—	—	1	2	3
—	5	—	6	7	—	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30	—	—	—	—	—	—	—

Σεπτέμβριου

JEUDI

244 — 121

SEPTEMBRE

† Αρχή Ίνδικτου. Συμέων Στυλ. Σύν. Θεοτ.

Topography

Saleilles

Revue trimestrielle de

droit civil I

(1902)

OX

[22.8]

Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η

ΕΤΟΣ 1937
Μ 1 'Εβδ. 5
ΙΑΝΙΟΥ
'Ανατολή 7.36'
Δύσις 5.40'
Σελήν. 15 ήμερ.

27

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ																
Κ	Α	Τ	Τ	Π	Π	Σ										
—	—	—	—	—	—	—	1	2								
3	4	5	6	7	8	9										
10	11	12	13	14	15	16										
17	18	19	20	21	22	23										
24	25	26	27	28	29	30										
31	—	—	—	—	—	—										

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

MERCREDI

027--338

JANVIER

'Ανακομιδή Λειψ. 'Ιωάννου Χρυσοστόμου

Emir die Anwendung
d. Rechts nach Art.
1.

Punkte

[23.10]

ΤΡΙΤΗ

ΕΤΟΣ 1937
ΜΑΡ 2 'Εβδ. 6
ΑΙΟY
'Ανατολή 7.31'
Δύσις 5.47'
Σελήν. 21 ήμερ.

2

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ												
Κ	Δ	Υ	Τ	Π	Π	Σ						
—	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

MARDI

033—332

FÉVRIER

ΥΠΑΓΑΓΝΗ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Mardi - Feb 1937

Merkel

Die Lehre von
der Rechtskraft
(1923)

Verhandlungen

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΤΟΣ 1937
Μήν 7 'Εβδ. 31
ΗΛΙΟΥ
'Ανατολή 5.29'
Δύσις 7.33'
Σελ. τελ. τέτ.

30

ΙΟΥΛΙΟΣ												
Κ		Δ		Τ		Τ		Π		Π		Σ
—	—	—	—	—	—	—	—	1	2	3		
4	5	6	7	8	9	10						
11	12	13	14	15	16	17						
18	19	20	21	22	23	24						
25	26	27	28	29	30	31						

ΙΟΥΛΙΟΥ

VENDREDI 211 — 154 JUILLET

Σύλλα καὶ Σίλουανου τῶν ἀποστόλων

[23.12]

Schreier

Grundbegriffe u. Grund
formen des Rechts (1924)

[23-14]

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΤΟΣ 1937
Μην 1 'Εβδ. 4
ΙΑΝΟΥ
'Ανατολή 7.40'
Δύσις 5.35'
Σελήν. 10 ήμερ.

22

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ												
Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ						
3	4	5	6	7	8	9	1	2				
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29	30	31				

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

VENDREDI

022—343

JANVIER

Τιμωθέν. 'Αποστόλου, 'Αναστασίου Πέτρου.

Wife in

~~Carre de Mar~~

Feuerbach Aus.

Über Philosophie
und Empirie
(1804)

24

[22.16]

Π Ε Μ Π Τ Η

ΕΙΟΣ 1937

Μαρ 2 'Εβδ. 6

Α Ι Ο Υ

'Ανατολή 7.29'

Δύσεις 5.49'

Σελήν. 23 ήμερ.

4

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ
—	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	—	—	—	—	—	—

Φ Ε Β Ρ Ο Υ Α Ρ Ι Ο Υ

JEUDI

035—330

FÉVRIER

'Ισιδώρου Πηλουσιώτου, 'Ισσηφ μάρτυρος

Stier-Soulo

Die Volksüberzeugung
als Rechtsquelle
(1900)

180

ΤΕΤΑΡΤΗ

[23-18]

ΕΤΟΣ 1937
Ην 1 'Εβδ. 4
ΗΛΙΟΥ
'Ανατολή 7.41'
Δύσις 5.33'
Σελήν. 8 ήμερ.

20

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ																
Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ										
3	4	5	6	7	8	9	1	2								
10	11	12	13	14	15	16										
17	18	19	20	21	22	23										
24	25	26	27	28	29	30										
31																

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

MERCREDI

020—345

JANVIER

† Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου

Smoking - very

(23.19)

Kolgendes
Ezyklopedie

1882

(Ers. 42)

1881

[23-20]

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΤΟΣ 1937
Μην 2 'Εβδ. 6
ΗΛΙΟΥ
Ανατολή 7.27'
Δύσις 5.52'
Σελήν. 25 ήμερ.

6

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ						
Κ	Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ
—	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	—	—	—	—	—	—

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

SAMEDI

037 — 328

FÉVRIER

Φωτίου Κων/πώλεως, Βουκόλου Σιμόνης

5 1/2 bar. dry-bary

Map

Larkin

Recht. n. LeMlich Kest

(1927)

(22. 23)

Τετάρτη

ΕΤΟΣ 1938

ΚΑΤΗΜΕΡΑ

Μην 9' Ε&δ. 38'

Ανατολ. 6.08'

Δύσις 6.32

Σελήν. 20 ήμ.

14

4	5	6	7	8	9	2	3
11	12	13	14	15	16	7	0
18	19	20	21	22	23	4	7
25	26	27	28	29	30	—	—

Σεπτέμβριου

MERCREDI

257 — 108

SEPTEMBRE

ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ Δημ. Γρα
Τρατ. δάην ήμέρ. κλειστά Έμπο. Κα. μ.μ. κλειο

[23.23]

Kerp

Felix Kaufmann

Die Lehre v. d. Strafrecht
Scheidt 1929

[23.24]

ΕΤΟΣ 1938

Πέμπτη

ΚΑΤΗΜΕΡΑ

Μην 9' Ε66.38'
Ανατολ. 6.09'
Δύσις 6.31ε
Σελήν. 21 ήμ.

15

4	5	6	7	8	9	2	3
11	12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	32	33	34

Σεπτέμβριου

ΙΕΥΔΙ

258 — 107

SEPTEMBRE

Νικήτα, Ακυκίου μαρτύρων

70546

RUDOLF ODEBRECHT

FORM UND GEIST

DER AUFSTIEG DES DIALEKTISCHEN
GEDANKENS IN KANTS ÄSTHETIK

VIII, 316 Seiten. Preis br. RM 18.—, geb. RM 20.—

Welche Wirkung Kants Kritik der Urteilskraft auf die Heroen unserer Klassik ausgeübt hat, bedarf keiner besonderen Erinnerung. Schiller wie Goethe nehmen aus diesem Werk die stärksten Anregungen, versenken sich in die Tiefe des Geistes und durchdringen das Wort, bis unter ihren Händen „etwas geworden“ ist. Über die Alten hinweg flutet die neue Zeit romantischer Umwertung. Ihr erscheint die Architektonik der dritten Kritik morsch, nicht organisch entstanden, mechanisch zusammengefügt, mit vielem toten Fachwerk, „wo oft Fächer ganz leer stehen“. So urteilt A. W. Schlegel unbarmherzig, um höflich-ironisch von ihr Abschied zu nehmen, wenn auch sein Bruder gönnerhaft-vertraulich zu bedenken gibt, daß es ein alter Mann geschrieben habe, „nur wie zur Erholung“.

Der Prometheus-Rausch verfliegt, das Werk bleibt bestehen und gibt einem Jahrhundert ästhetischer Forschung unerschöpfliche Anregung. Nicht zum Vorteil der ganzheitlichen Wertung dieses Buches! Der Schwarm von Epigonen nagt an dem Gebäude und klebt aus abgerissenen Stückchen Nester zusammen, zu deren Schutzpatron man Kant erwählt. Kant als ästhetischer Subjektivist, Formalist, Gefühlsästhetiker, ästhetischer Idealist, das sind die Überschriften, mit denen Ed. v. Hartmann dem Werke des Mannes, dem der Gedanke organischer Architektonik über alles ging, gerecht zu werden glaubt. Was stückhaftes Schauen zerstört und versäumt hat, muß eine Zeit, deren Richtung auf ganzheitliches Denken drängt, wieder gut machen. So wird denn zum ersten Male der Versuch gewagt, Kants Ästhetik als architektonische Ganzheit aufzuweisen und dem dynamischen Bagedanken nachzuforschen, der von den beiden anderen Kritiken her mit ungeheurer Energie in die terra incognita des Gefühls vorstößt. Was sich bei dieser ganzheitlichen Betrachtung ergibt, ist nicht bloße Einsicht in die dialektische Arbeitsmethode der ästhetischen Urteilskraft, sondern bedeutet eine grundlegende Gestaltung des Problems der Individuation.

Der Verfasser zeigt, wie sich Kants ewig jugendfrisches Denken an der Irrationalität des Gefühls neu entzündet und — am trockenen Gestrüpp aufklärerischer Kunsttheorien hell auflodernd — über den beiden Brennpunkten „Form“ und „Geist“ zu leuchtender Flamme zusammenschlägt.

JUNKER UND DÜNNHAUPT VERLAG BERLIN

Inhalts-Verzeichnis

Seite

Einleitung	1
Die Dialektik in Kants Gedankenführung und die zetetische Methode.	
A. Die Umgrenzung der ästhetischen Region . . .	12
1. Der Begriff der neuen „Region“	12
2. Maimons Prinzip der Bestimmbarkeit als Methodik der Umgrenzung des theoretischen Geltungsbereichs . . .	15
3. Kants prinzipielle Übereinstimmung mit Maimon in der Abgrenzung des theoretischen Ordnungsgegen- standes	18
4. Der Begriff der „Empfindung“	22
5. Der „transzendente Gegenstand“ und die „Ursache“ der Affektion	25
6. Das Problem der Subjektivität	31
7. Die Frage nach der Grundlegung des Gefühls	34
8. Die Differenzierbarkeit von Gefühl und der Begriff der „Stimmung“	40
9. Der Evidenzanspruch des atheoretischen Gebietes . . .	43
10. Die Selbständigkeit der ästhetischen Urteilskraft . . .	48
11. Das Problem der Urteilskraft und der „innere Sinn“ . .	53
12. Die dialektische Reflexion zur Erfassung des Atheore- tischen	57
B. Der Aufbau des Systems	60
I. Die Konstituierung der zetetischen Methodik	60
II. Die Grundlegung des ästhetischen Aktes	67
1. Der „Formalismus“ der Grundlegung	67
2. Der Begriff der „ruhigen Kontemplation“ und der „Kunstschein“	76
3. Die quasi-Gegenständlichkeit der ästhetischen Form . .	84
4. Die Dynamik aus „innerer Kausalität“	87
5. Die subjektive Synthesis der Einbildungskraft	90
6. Der transzendente Charakter der „Zeichnung“	93
7. „Reine“ und „anhängende“ Schönheit	96
8. Das Exemplarische in uns	104
9. Die intellektualistische Überlagerung	107
10. Die kognitive Begleitinstanz des ästhetischen Aktes . .	110
11. Der ästhetische Charakter geometrischer Formen und gesetzmäßiger Folgen	114
12. Empirische und „transzendente“ Kontemplation . . .	121
13. Die intellektualistische Verschiebung des Gefühls- problems	127
14. Reflexion und Gefühl	132
15. Der Charakter der Deduktion des Ästhetischen . . .	140
16. Die Antithetik der ersten Staffel	143
17. Ergebnis und Ausblick	147
III. Die Episode der Kritik des „Geistesgefühls“	150
1. Das „Erhabene“ als Fremdkörper im System	150
2. Neue Umbiegungen ästhetischer Grundbegriffe	152
3. Das Dynamisch-Erhabene	156
4. Die Wandlung im Begriff der „Einbildungskraft“ . . .	159

IV. Die Gestaltung des Gefühls und das Wesen der Kunst . . .	162
1. Ästhetik und Kunstwissenschaft	162
2. Kunst und „anhängende“ Schönheit	165
3. Die Schwierigkeit im Problem der Mitteilbarkeit	169
4. Die immanenten Störungselemente der dialektischen Entwicklung	176
5. Die Teleologie als exoterische Problemstörung	180
6. Die „Dinge der Natur“ und die schöne Kunst	183
7. Die Einordnung des Begriffs der „Natur“ in den dia- lektischen Prozeß	186
8. Das Kriterium der „Unabsichtlichkeit“	192
9. Schöne Kunst, die „als“ Natur aussieht	196
10. Die Natur als „schönes Ding“	202
11. Die ästhetische Struktur der Naturschönheit	206
12. Die Funktion des „zum Grunde gelegten Begriffs“	210
13. Das Problem der Gefühls-„Objektivierung“ nach Cohen	213
14. Abweisung der Theorie der Gefühls-„Verflöschung“ . . .	219
15. Die Bindung der Form an das Intelligible in uns	222
16. Das Problem des ästhetischen Schematismus	230
17. Ästhetische Evidenz und logische Geltungsansprüche . . .	237
18. Abschließende Feststellung der konstitutiven Unter- schiede von Natur- und Kunstschönheit	241
19. Die Antithetik der zweiten Staffel und die „Dialektik der ästhetischen Urteilskraft“	246
V. Die Lehre vom Genie	255
1. Der „Fremdkörper“ des Geniebegriffes	255
2. Die anthropologische Situation und die Gefährdung der transzendentalen Grundfrage	259
3. Ästhetische Idee und Allegorie	262
4. Die „geniale“ Hervorbringung und das formale prin- cipium im Genie-Begriff	266
5. Genie und Geist	269
6. Die Diskontinuität der Kunstentwicklung	270
7. Kunst und Naturschönheit als Probleme der dritten Staffel	273
8. „Geist“ als Gestaltung von Individualität	276
9. Der modus aestheticus und die Regel der subjek- tiven Synthesis	279
10. Die „Subsumtion“ unter die „allgemeine Stimme“ als ästhetisches Vorstadium	281
11. Die ästhetische Idee und das „ideale Ganze“	284
12. Der transzendente Sinn des Schöpferischen	285
13. Ästhetische und teleologische Urteilskraft	298
Schlußwort	305
Personenregister	311
Sachregister	313

DR. RUDOLF ODEBRECHT

Gefühl und Ganzheit

Der Ideengehalt der Psychologie Felix Kruegers

44 Seiten. brosch. RM 2.—

Der Begriff des „Menschen in seiner Totalität“, der Lebensganzheit, wird heute schärfer denn je spekulativ zu erfassen gesucht. Aber noch immer wirkt uraltes Vorurteil zerstückelnden Denkens einer sinnvollen Einsicht entgegen; noch immer gleitet der Oberflächenblick rationaler Atomistik am wichtigsten Ferment aller Erlebniszusammenhänge, dem „Gefühlsleben“, vorüber. Die Ergebnisse der Jahrzehnte umspannenden Forscherarbeit Felix Kruegers auf dem Gebiete der Gefühlsproblematik sind von so grundlegender Bedeutung, daß sie von jedem Gebildeten — er mag zur Psychologie stehen wie er will — eingehende Beachtung heischen.

DR. WALTER PASSARGE

**Die Philosophie der Kunstgeschichte
in der Gegenwart**

VIII, 101 Seiten. brosch. RM 4.50.

Inhalt: 1. Kunstgeschichte als Formgeschichte und das Problem der Grundbegriffe / 2. Kunstgeschichte und Kunsttheorie / 3. Kunst und Weltanschauung / 4. Kunstgeschichte als Kultur- und Geistesgeschichte / 5. Die Universalgeschichte des Stiles / 6. Der Rhythmus der Lebensalter und der Generationen / Schlußbetrachtung / Bibliographie.

PROF. DR. HERMAN SCHMALENBACH

Kants Religion

133 Seiten. brosch. RM 6.—

... Mit dieser Inhaltsangabe ist der Gehalt dieses unabhängigen und bemerkenswerten Werkes natürlich nur ärmlich angedeutet; sein eigentlicher Wert liegt in der reichen Fülle neuen und überraschenden Verständnisses für den geheimsten Sinn Kantischer Sätze, in der Eindringlichkeit und Sauberkeit seiner Untersuchungen, in der Weite des Blickes, mit dem die Deutung von Kants Persönlichkeit und Erleben stets zusammen gesehen wird mit dem Verlauf und den Gesetzen der Geistesgeschichte überhaupt. Unser Wissen von Kant ist durch dieses Werk um neue und wesentliche Erkenntnisse reicher geworden. Vossische Zeitung.

DR. RUDOLF DÜNNHAUPT

Sittlichkeit, Staat und Recht bei Kant

Autonomie und Heteronomie in der kantischen Ethik

126 Seiten. brosch. RM 3.80

In streng sachlicher Weise, höchstens etwas scharf in der Kritik, wird der Nachweis geliefert, daß Kants Staats- und Rechtsauffassung den Gegebenheiten des Staates und Rechtes nicht Rechnung trägt... Indessen sieht der Verfasser sehr wohl die Punkte, an denen Kant seine eigenen „Grenzen“ überschreitet, so wenn der Staat von ihm als moralische Person oder das Naturrecht als metaphysisches Substrat des empirischen Rechtes verstanden wird. Schule und Wissenschaft.

JUNKER UND DÜNNHAUPT VERLAG BERLIN

Scamp. 1000. - 1000.

Had. S. P.

V West 17

Trampas by me
y whilms d

Thoz 10 p.m.

Π Ε Μ Π Τ Η

ΕΤΟΣ 1936
ΜΗΝ 7 ΕΒΔ. 30
Η Λ Ι Ο Υ
ΑΝΑΤΟΛΗ 5.23'
Δ Υ Σ Ι Σ 7.39'
ΣΕΛΗΝ.05ΗΜΕΡ.

23

ΙΟΥΛΙΟΣ											
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.					
—	—	—	1	2	3	4					
5	6	7	8	9	10	11					
12	13	14	15	16	17	18					
19	20	21	22	23	24	25					
26	27	28	29	30	31	—					

ΙΟΥΛΙΟΥ

JEUDI 205 — 161 JUILLET

Φωκᾶ Ιερομάρτυρος, Ἱεζεκιήλ προφήτου

10 Οὐκριν προσην
7 1/2 Kung dung

9 1/2 kg 100g

Φαργανερ Ιωακὴμ

Τυγερ Νίχα

7/2

[2514]

[25.5]

400

3/13/20

卷一百一十五

656

Второй

Y O I T P A M
B B A M
111-408
102 A M

1944

Trump m

of 10 in 10.

Kelsey

Harry

Τ Ρ Ι Τ Η

ΜΗΝ 3 ΕΒΔ. 13

Η Λ Ι Ο Υ

ΑΝΑΤΟΛΗ 6.20'

Δ Υ Σ Ι Σ 6.43'

ΣΕΛΗΝ. 12 ΗΜΕΡ.

27

ΜΑΡΤΙΟΣ

Κ. Δ. Τ. Τ. Π. Π. Σ.

—	—	—	—	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Μ Α Ρ Τ Ι Ο Υ

Μ Α Ρ Δ Ι 86 - 279 Μ Α Ρ Σ

Ματρώνης δσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη

Agatha

[25.5]

[257]

In vna H~~e~~dunquato

Mayor Adrian

Kelsey   Hamph 660

Frampas Meyer
 gewalt. J.
 Stahl 240-243

Π Ε Μ Π Τ Η

ΜΗΝ 4 ΕΒΔ. 15

Η Λ Ι Ο Υ

ΑΝΑΤΟΛΗ 5-56'

Δ Υ Σ Ι Σ 6-56'

ΣΕΛΗΝ. 28 ΗΜΕΡ.

12

ΑΠΡΙΑΙΟΣ											
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.					
1	2	3	4	5	6	7					
8	9	10	11	12	13	14					
15	16	17	18	19	20	21					
22	23	24	25	26	27	28					
29	30	—	—	—	—	—					

Α Π Ρ Ι Λ Ι Ο Υ

JEUDI 102 — 263 A V R I L

Αναχωριδή Τιμ. Ζώνης Θεοτόκου. Βασιλ. Παρίου

6 April 1955
 Refused by my
 Father-in-law
 6 April 1955
 Father-in-law

Sampros Ruy
— id. N. S.

Stahl II 938

Τ Ρ Ι Τ Η

[25.12]

ΕΤΟΣ 1925
ΜΗΝ 3 ΕΒΔ. 10
Η Α Ι Ο Υ
ΑΝΑΤΟΛΗ 6.54'
Δ Υ Σ Ι Σ 6.20'
ΝΕΑ ΣΕΛΗΝΗ

5

ΜΑΡΤΙΟΣ											
K.	A.	T.	T.	Π.	Π.	Σ.	1	2	3	4	5
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31							

Μ Α Ρ Τ Ι Ο Υ

Μ Α Ρ Δ Ι

064 — 301

Μ Α Ρ Σ

Κόσμος και Εθολογίου μαρτύρων

[28.13]

Francis idell -
dupor. S.
du Pasquie a. 92
N° 122
du 29 a. 147

КУРІАКН

MHN 2 EBA. 9

H A I O Y

ANATOLIAN 7.05'

 $\Delta Y \leq 6.12'$

ΣΕΛΗΝ: 11 ΗΜΕΡ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

К.А.Т.Т.П.П.Σ.

[illegible]

0	1	6	8	9	10

11	12	13	14	15	16	17

18	19	20	21	22	23	24

25	26	27	28	—	—	—

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

DIMANCHE 56 — 309 FÉVRIER

† Α' Νηστ. τῆς 'Ορθοδοξίας. Ταράσιου

54

Kaplan

1864

Conduct

11 Long

[25.14]

Frampers edub. y
Supor. d.

Sornati in Rev.
 nat. de la th. du dr.

I. 1926/27

Gysin in 2. f. öff. R.

9 Bd 1929/30

Kraft J. - 2. f. öff

R. III 1922

Weyer Öster. J. f. öff. R.

1 Bd 1914

hitzig. damp. edel
 1 - Supor. d.

Emecerus § 91

Sauilo 485

des Pasquiere 92

Kadbach. Euf. 59

Schmidt Euf 16-17

Jare: 67

108 nymphen Euf 75
 pro 1930-31

Regelstufen § 88

ROBERT ALDER, BUCH-UND KUNSTANTIQUARIAT, BERN,

Ryffligasse 13, 1. Stock.

Tel. 34102. Postsch. Konto III 10955. Bankkonto: Kantonalbank Bern.

Lieferungsbedingungen: Alle Angebote freibleibend. Preise in Schweizer Franken. Ansichtssendungen bereitwilligst. Zahlbar innert 30 Tagen. Auf Wunsch Ratenzahlungen nach jeweils zu vereinbarem Modus.

Liste 13 Philosophie

1. Philosophischer Anzeiger. Zeitschrift für die Zusammenarbeit von Philosophie und Einzelwissenschaft. In Verbindung mit A. Baumgarten, F. J. J. Buljtendijk, E. R. Curtius, A. A. Grünbaum, N. Hartmann, J. Hasenagen, M. Heidegger, H. Heimsoeth, G. Hubener, J. Kröll, G. Misch, K. Reidemacher, K. Schneider, V. v. Weizsäcker, W. Worringer, Hrsg. v. H. Plessner. Jg. I-IV. Bonn 1925-30/40. 13 Hefte im Or. Umschlag. 60. --
Alles was von dieser ausserordentlich inhaltsreichen Zeitschrift, die ein eindringliches Bild von dem Stand der philosophischen Forschung in Deutschland gibt, erschienen ist, vergriffen und gesucht.
2. Jahrbücher für wissenschaftliche Kritik. Hrsg. v. d. Sozietät für wissenschaftliche Kritik zu Berlin. (Jg. 6-20) 30 Bde. St. u. B. 1832-46. 40. Pbd. 350. --
Seltene Reihe dieses für die Wissenschaftsgeschichte der 1. Hälfte des 19. Jhs. überaus wertvollen Literaturblattes. Unter den Mitarbeitern sind besonders hervorzuheben: Goethe (Besprechung der "Principes" von Geoffroy de Saint-Hilaire, 2. Artikel, 1832, Bd. I, Sp. 401-422) Carus, C. G., (Ueber Goethes "Versuch üb. d. Metamorphose der Pflanzen") Varnhagen von Ense (Ueber Goethes Dichtung und Wahrheit), sowie Recensenten der Romantiker Rückert, Lenau, Mörike und Freiligrath. Besonders stark sind aber die Vertreter der Hegelschen Schule vertreten: K. Rosenkranz (zahlreiche Besprechungen der zeitgenössischen Hegel-Literatur) L. Feuerbach, Göschel, Erdmann, Carrière, Harms, Beneke u. a. m.
Es fehlen: Das Titelblatt zu Bd. I, 1834, das Titelblatt und das Jahresregister zu Bd. II, 1840, sowie fast alle litterarischen Anzeiger (buchhändlerische Annoncen, Personalchronik u. Vorlesungsverzeichnisse enthaltend.)
3. Zeitschrift für exacte Philosophie. Im Sinne d. neueren philos. Realismus. Hrsg. v. F. H. Allihn, T. Ziller u. O. Flügel. Jg. 1-20 in 10 Bänden. (Alles was erschienen) Lpz. u. Langens. 1861-96. - Fortgesetzt in Zeitschrift für Philosophie und Pädagogik. Hrsg. v. O. Flügel, K. Just u. W. Rein. Jg. 1-21 in 11 Bden. (Alles was erschienen) Nebst: Verhandl. d. Vereins für wissensch. Pädagogik, Sitzungen 1908, 09, 11, 12, 13 (Alles was erschienen. In den entsprechenden Jg. eingebdn.) Zusammen 21 Hlwd. -Bde. 260. --
Bd. 1 der Zs. f. Philos. u. Pädagogik teilweise in anast. Neudruck.

4. Zeitschrift für exacte Philosophie im Sinne d. neueren philo-
Realismus, Hrsg. v. F. H. Th. Allihn u. T. Ziller, Jg. 1-20 (Alles
was erschienen) Lpz. 1861-96, in 10 Hlwbänden, 125.--
Bd. 2 S. 1-112, 361-456 anastatischer Neudruck.
5. Zeitschrift für Philosophie u. philosophische Kritik, Gegr. v.
J. H. Fichte, fortgeführt v. H. Ulrich, H. Siebeck, J. Volkelt u. R.
Falckenberg, Neue Folge, Bd. 92-123, 32 Bde., H. u. L. 1888-1903, in
16 Bänden m. Rt. (Bd. 106-23 etwas grösseres Format) 130.--
6. Avenarius, R., Kritik der reinen Erfahrung, 2 Bde. (Bd. I: 2. A.,
II in 1. A.) L. 1890-1907, Hlwd., 12.--
Fr. von Baader.
7. Gesammelte Schriften z. Religionsphilosophie, Hrsg. v. Fr. Hoff-
mann, 4 Bde., L. 1854-55, Brosch. Jost 13-15, 18.--
8. Ueber eine bleibende und universelle Geisterscheinung hienie-
den, München 1833, Erste Ausgabe, Jost 61, 4.--
9. Vorlesungen über religiöse Philosophie im Gegensatze d. irre-
ligiösen, älterer u. neuerer Zeit, 1. (einz.) Heft.: Einleitender
Theil oder vom Erkennen überhaupt, München, J. Giel, 1827, Or.
Umschlg., Erste Ausgabe, Jost 50, 5.--
10. Vorlesungen über eine künftige Theorie des Opfers od. d. Kultus,
Münster 1836, Or. Umschlag, Erste Ausgabe, Jost 69.
11. Tagebücher von 1786-1793 n. Anhang e. Fragments üb. d. Kant'sche
Philosophie, Hrsg. v. F. Hoffmann, red. v. E. A. v. Schaden, L. 1850,
XLIV, 434 S. Or. Umschlag, (unbeschn.) Jost 14, 10.--
12. Beleuchtung d. Angriffs a. Fr. B. in Thilo's Schrift: D. theolog.
Rechts- u. Staatslehre, L. 1861, Titel gestempelt, Jost 157, 2.--
13. Claassen, J., Fr. v. Baaders Gedanken über Staat u. Gesellschaft.,
Revolution u. Reformation, Aus. sämmtl. Werk, mitget. Gtsl. 1890, Or.
br. Vergriffen, 3.50
14. Hamberger, J., D. Cardinalpunkte d. Franz Baaderschen Philos. St.
1855, Kart., Jost 161, 2.--
15. Hoffmann, Fr., Apologie d. Naturphilosophie Franz Baaders wider
direkte u. indirecte Angriffe, L., S.-A. 1852, Jost 168, 2.--
16. - - - - - , Baader als Begründer d. Philosophie d. Zukunft,
Saamlg. d. von 1851-56 ersch. Recensionen üb. s. sämmtl. Wke. 1856,
Jost 173, 5.--
17. - - - - - , Beleuchtung d. neuesten Urtheile üb. B.'s. Lehre,
L. 1854, Or. Brosch., Jost 169, Titel gestempelt, 2.--
18. - - - - - , Vorhalle z. speculativen Lehre F. B.'s. Asch. 1836,
Jost 164, Titel gestempelt, 5.--
19. - - - - - , Vorrede zu Fr. Baaders kleinen Schriften, M. bes.
Rücksicht auf d. Verhältniss Baaders zu Hegel u. Schelling, L.,
S.-A. 1850, 3.--
20. - - - - - , D. Weltalter, Lichtstrahlen aus Baaders Werken,
Erl. 1868, Hldr. m. Rt., 4.--
21. - - - - - , Z. Würdigung d. herrschenden Vorurtheile üb. d.
Lehre Baaders, L. 1844, 3.--
22. Jost, J., Bibliographie der Schriften Franz von Baaders, Bonn,
S.-A. 1926, Vergriffen, 1.50
23. Lutterbeck, A., Ueb. d. philos. Standpunkt, Baaders, Mainz 1854, Or.
Brosch., Jost 179, 5.--
24. Osten-Sacken, Fr. v., Fr. v. Baader u. L. de St. Martin, L. S.-A. 1860,
Jost 181, 2.--
25. Brentano, Fr., Psychologie v. empirischen Standpunkte, I. (einz.)
Bd., L. 1874, Hldr. m. Rt., Erste Ausgabe, 18.--
26. - - - - - , Untersuchungen z. Sinnespsychologie, L. 1907, Or.
Umschlag, Erste Ausgabe, 10.--

27. Brentano, Fr., Von der Klassifikation d. psychischen Phänomene, L. 1911, Or. Umschlg. 7.--
28. Caird, Ed., Die Entwicklung der Theologie in der griechischen Philosophie, Dtsch. v. H. Wilmanns, H. 1909, Brosch. (18, 90) 6.--
29. Dasselbe, Or. Lwd. 8.50
30. Carriere, M., Aesthetik, Die Idee d. Schönen u. ihre Verwirklichg. im Leben u. in der Kunst, 2 Bde, 3. A. L. 1885, Or. Hldr. Schönes Ex. 11.--
31. (- - - -) Religiöse Reden u. Betrachtungen f. d. deutsche Volk v. e. deutschen Philos., L. 1850, Or. Pbd. m. Rt. 5.--
Erste Ausgabe, Titel gestempelt.
32. - - - -) Die philos. Weltanschauung d. Reformationszeit in ihren Beziehungen z. Gegenwart, St. 1847, Hldr. m. Rt. 8.--
33. Cassirer, E., D. Erkenntnisproblem in d. Philos. u. Wissenschaft d. neueren Zeit, 3 Bde, B. 1906-07. (Bd. III: 2. A. 1923.) 25.--
34. - - - - , Idee und Gestalt, Goethe, Schiller, Hölderlin, Kleist, 5 Aufsätze, B. 1921, Pbd. 4.--
H. Cohen.
35. Aesthetik d. reinen Gefühls, 2 Bde, B. 1912, Or. Hldr. 14.--
36. D. Begriff d. Religion im System d. Philosophie, G. 1915, Pbd. 4.--
37. Ethik d. reinen Willens, 3. A. B. 1921, Or. Hlwd. 10.--
38. Logik d. reinen Erkenntnis, 2. verb. A. M. 1. Gravüre, B. 1914, Hldr. 12.50
39. Fritzsche, R. A., H. Cohen aus persönlicher Erinnerung, B. 1922, 1.--
40. Natorp, P., H. Cohens philos. Leistung unter d. Gesichtspunkte d. Systems, B. 1918. 1.20
41. Oyen, H. van, Ethiek en Religie, Opmerkingen over de verhouding van Ethiek en Religie in het systeem van H. Cohen, Amst. 1929, Kart. 6.50
42. Croce, B., Philosophie der Praxis, Oekonomie und Ethik, N. d. 3. Ital. Ausg. übers. v. H. Feist, u. R. Peters, T. 1929. (Werke I, 3) 9.--
43. - - - - , Randbemerkungen e. Philosophen z. Weltkriege 1914-20, Uebers. v. J. Schlosser, Mit 1 Portr. Zürich (1922) 5.--
44. Darwin, C., Gesammelte Werke, Uebers. v. J. V. Carus, 2. A. Mit mehr. Holzschnitten und Tafeln, 16 Bde, St. 1879-99, Or. Lwd. 65.--
Seltene Ausgabe, Die letzten 3 Bde. enthalten den Briefwechsel.
45. Dessauer, Fr., Philosophie der Technik, B. 1927, Or. Lwd. 3.50
46. Deussen, P., Die neuere Philosophie von Descartes bis Schopenhauer, L. 1917, Or. Lwd. 6.50
47. - - - - , Die Elemente der Metaphysik, 7. A. L. 1921, Or. Hlwd. 3.--
48. Deutinger, M., Grundlinien e. positiven Philosophie als vorläuf. Vers. e. Zurückführg. aller Theile d. Philos. auf christl. Prinzipien, 7 Bde, Regensb. 1843-53, Hlwd. 35.--
Titel gestempelt, Teilweise vergriffen.
49. - - - - , D. Princip d. neueren Philosophie u. d. christl. Wissenschaft, Regensb. 1857, Hlwd. Titel gestempelt. 6.--
J. A. Dorner.
50. Entwicklungsgeschichte der Lehre von der Person Christi v. d. ältesten Zeiten bis auf die neuesten, St. 1839, Pbd. d. Zt. 6.--
Titel gestempelt, Mit Tintenstrichen.
51. Gesammelte Schriften a. d. Gebiete d. system. Theologie, Exegese u. Geschichte, B. 1883. 5.50
52. Grundriss d. Religionsphilos., L. 1903, Or. Hlwd. Vergriffen. 5.--
53. D. Metaphysik d. Christentums, St. 1913. 5.50
54. Pessimismus, Nietzsche u. Naturalismus mit bes. Beziehg. a. d. Relig., L. 1911, Or. Hlwd. 4.--

55. Drews, A., Einführung in d. Philos. D. Erkenntnis d. Wirklichen als Selbsterkenntnis. B. 1921. Or. Hlwd. 5.50
56. Drews, A., Das Ich als Grundproblem d. Metaphysik. Fr. 1897. Lwd. Rt. Vergriffen. 7.---
57. ---, Metaphysik u. Anthroposophie in ihrer Stellung z. Erkenntnis d. Uebersinnl. B. 1922. 2.---
58. ---, Die Religion als Selbst-Bewusstsein Gottes. Philos. Untersuchg. üb. d. Wesen d. Religion. J. 1906. 5.50
59. Driesch, H., Philosophie d. Organischen. 4. A. L. 1928. Or. Lwd. 8.---
60. ---, D. organischen Regulationen. Vorbereitungen z. e. Theorie d. Lebens. M. 1 Textfig. L. 1901. 3.---
61. ---, Zwei Vorträge z. Naturphilosophie. L. 1910. ---.70
62. Dühring, E., Cursus d. Philosophie als streng wissenschaftl. Weltanschauung u. Lebensgestaltg. L. 1875. Hlwd. m. Rt. Erste Ausgabe 6.50
63. ---, Krit. Geschichte d. Philos. v. ihren Anfängen bis z. Gegenwart. B. 1869. Or. Lwd. Erste Ausgabe. 7.50
64. ---, Krit. Gesch. d. allg. Principien d. Mechanik. 2. Aufl. L. 1877. Hlwd. 5.---
65. ---, Logik u. Wissenschaftstheorie. L. 1878. Hlwd. m. Rt. 7.--- Erste Ausgabe.
66. ---, Dasselbe. 2. A. L. 1905. Or. Hldr. Vorrede von Dühring hs. gezeichnet. 6.---
67. ---, De tempore, spatio, causalitate atque de analysis infinitesimalis logica. B. 1861. Hlwd. Sehr seltene Dissertation. 8.50
68. Eisler, R., Einführung in die Erkenntnistheorie. Darstell. u. Kritik d. erkenntnistheoret. Richtungen. L. 1907. Or. Lwd. 4.50
69. ---, Kritische Einführung in d. Philos. B. 1905. Brosch. 4.---
70. ---, Geschichte d. Monismus. L. 1910. Lwd. 4.---
71. ---, Grundlagen d. Philos. d. Geisteslebens. L. 1908. 4.50
72. ---, Studien z. Werttheorie. L. 1902. Vergriffen. 4.---
73. Emerson, R. W., The Works. 12 vols. With 12 collotypes. Boston and New York 1909. Cloth. 45.---
74. Ennemoser, J., Der Magnetismus im Verhältnis z. Natur u. Religion. St. u. T. 1842. Pbd. m. Rt. 10.---
75. ---, D. Geist d. Menschen i. d. Natur od. d. Psychol. i. Uebereinstimmung m. d. Naturkunde. M. 1 Abb. St. u. T. 1849. Hldr. d. Zt. 16.---

J. E. Erdmann

76. Versuch einer wissenschaftlichen Darstellung der Geschichte der neueren Philosophie. 3 Tle. in 6 Bden. Riga, Dorpat u. Lpz. 1834-53. 2 Hldr., 3 Pbd. u. 1 Hlwdbd. 150.---
- Sehr seltener Originaldruck. Mit verschiedenen Aussen-titeln. Kleiner Stempel auf den Titeln.
77. Versuch e. wissensch. Darst. d. neueren Philos. Abt. I u. II: Von Cartesius bis Kant. 4 Bde. Neudruck m. Einführg. i. d. Verf. Leben u. Werke Hrsg. v. H. Glockner. Stgt. 1932-34. Or. Lwd. 40.---
78. Dasselbe Abt. III: Die Entwicklung d. deutschen Spekulation s. Kant. 3 Bde. Neudruck. Hrsg. v. Glockner. Stgt. 1931. Or. Lwd. 30.---
79. Ernstes Spiele. Vorträge. 3. A. B. 1875. Hlwd. 6.---
80. Natur od. Schöpfung. L. 1840. Kart. Erste Ausgabe. 6.50
81. Vorlesungen üb. Glauben u. Wissen als Einleitg. i. d. Dogmatik u. Religionsphilos. B. 1837. Kart. Erste Ausgabe. Titel gestemp. 8.50
82. Glockner, H., J. E. Erdmann. M. 1 Portr. Stuttg. 1932. 4.---

R. Eucken.

83. Gesamm. Aufsätze z. Philos. u. Lebensanschauung. L. 1903. Hfrz. 4. --
 84. Einführung in e. Philosophie d. Geisteslebens. L. 1908. Pbd. 3.50
 85. Einführung in d. Hauptfragen d. Philos. 3. A. L. (1921) Or. Hlwd. 4. --
 86. Erkennen u. Leben. I. 1923. Or. Hlwd. 3.50
 87. Gesch. u. Kritik d. Grundbegriffe d. Gegenwart. L. 1878. Hlwd. 7.50
 88. Grundlinien e. neuen Lebensanschauung. 2. A. L. 1913. Or. Lwd. 6.50
 89. D. Kampf um e. geist. Lebensinhalt. Neue Grundleg. e. Weltanschauung
 4. A. B. 1921. Or. Hlwd. 6. --
 90. Mensch u. Welt. E. Philos. d. Lebens. L. (1918) Or. Pbd. 4.50
 91. Zur Sammlung d. Geister. L. 1913. Or. Lwd. 3. --
 92. D. Sinn u. Wert des Lebens. 5. A. L. 1917. Pbd. 1.80
 93. Geistige Strömungen d. Gegenwart. 4. A. L. 1909. Or. Lwd. 6. --
 94. D. Philosophie d. Thomas v. Aquin u. d. Kultur d. Neuzeit. B. 1910. 2. --
 95. D. Wahrheitsgehalt d. Religion. 4. A. B. 1920. Or. Hlwd. 7. --
 96. Ueb. d. Wert d. Gesch. d. Philosophie. J. 1874. 1.20

G. Th. Fechner.

97. Elemente d. Psychophysik. 2 Tle. 3. A. L. 1907. 7. --
 98. Nanna oder über d. Seelenleben der Pflanzen. L. 1848. Lwd. d. Zt.
 Schönes Exemplar der seltenen Erstausgabe. 28. --
 99. Ueber das höchste Gut. Hrsg. v. W. Platz. Stgt. 1923. Brosch. 1.50
 100. Zend-Avesta. Gedanken über d. Dinge d. Himmels u. d. Jenseits vom
 Standpunkte d. Naturbetrachtung. Frei bearb. u. verkürzt v. M. Fischer.
 Lpz. (Insel) 1919. Or. Hpergt. 6. --
 101. Dasselbe. Vollständige Ausg. 2 Bde. L. 1920-22. Or. Hlwd. 7.50
 102. Wissenschaftl. Briefe v. ihm u. W. Preyer. Nebst e. Briefwechsel
 zw. K. v. Vierordt u. Fechner sowie 9 Beilagen. Hrsg. v. W. Preyer.
 M. d. Bildn. Fechners u. 4 Holzschn. Hbg. u. L. 1890. 8.50
 Mit Blaustiftstrichen. Vergriffen.
 103. Lasswitz, K., Fechner. 3. A. m. 1 Portr. St. 1910. Or. Hlwd. 2.50
 104. Liebe, R., Fechners Metaphysik. Lpz. 1903. Brosch. 1. --
 105. Simon, Th., Leib u. Seele bei Fechner u. Lotze als Vertretern
 zweier massgebender Weltanschauungen. Gött. 1894. Brosch. 2.50

L. Feuerbach.

106. Gesch. d. neueren Philos. v. Bacon v. Verulam bis B. Spinoza. L. 1847
 Lwd. Gering fleckig. 7.50
 107. Grundsätze d. Philos. d. Zukunft. Zür. u. Winterth. 1843. Or. Umschl. 10. --
 Erste Ausgabe.
 108. Vorles. üb. d. Wesen d. Religion. Hrsg. v. W. Bolin. St. 1908. Or. Lwd. 4. --
 109. D. Wesen d. Christenthums. L. 1841. Pbd. Erste Ausgabe. 7.50
 110. Dasselbe. 2. A. L. 1843. Hldr. 5. --
 111. Dasselbe. Hrsg. v. Bolin. St. 1903. Or. Hlwd. 4. --
 112. Grün, K., Feuerbach in's. Briefwechsel dargest. 2 Bde. L. 1874. 8. --
 113. Jodl, F., L. Feuerbach. 2. A. m. e. Bildn. St. 1921. Or. Hlwd. 2.50
 114. Rau, A., L. Feuerbachs Philosophie, die Naturforschung u. d. philos.
 Kritik d. Gegenwart. Lpz. 1882. Hlwd. m. Rt. 4. --
 115. Schaden, E. A. v., Ueber d. Gegensatz d. theist. u. pantheist. Stand-
 punktes. E. Sendschreiben an Herrn Dr. L. Feuerbach. Erl. 1848. Br.
 d. Zt. Titel gest. 4.50
 116. Schaller, J., Darstellg. u. Krit. d. Philos. Feuerbachs. L. 1847. Kart.
 Titel gestempelt. 5. --
 117. Fries, J., Fichtes u. Schellings neueste Lehren v. Gott u. d. Welt.
 Heidelberg 1807. Or. Pbd. Erste Ausgabe. Titel gestempelt. 18. --
 118. -- -- --, System d. Logik. E. Handbuch f. Lehrer. H. 1811. Pbd. d. Zt.
 Erste Ausgabe. 22. --
 119. -- -- --, Dasselbe. 3. A. H. 1837. Pbd. m. Rt. 10. --
 120. -- -- --, Wissen, Glaube u. Ahndung. Hrsg. v. L. Nelson. G. 1905. 5. --
 121. -- -- --, Weiss, G., Fries Lehre v. d. Ahndung in Aesthetik, Re-
 ligion u. Ethik unter Berücksichtigg. v. Kant, Schiller, Jacobi.
 Gött. 1912. 2.50

E. Haeckel.

122. Arbeitsteilung in Natur u. Menschenleben. L. 1910. 1. --
 123. Gott-Natur. (Theophysis) Studien über monistische Religion. 3. A. L. 1922. 1. --
 124. Der Monismus als Band zwischen Religion u. Wissenschaft. Glaubensbekenntnis eines Naturforschers. L. 1922. 1. --
 125. Natürliche Schöpfungsgesch. 12. A. M. e. Portr., 30 Taf. u. zahlr. Textabb. B. u. L. 1920. Or. Hlwd. 8. --
 126. Ueber d. Ursprung d. Menschen. L. 1922. 1. --
 127. Das Weltbild v. Darwin u. Lamarck. L. 1923. 1. --
 128. Freie Wissenschaft u. freie Lehre. E. Entgegnung auf Virchows Rede über "die Freiheit d. Wissenschaft im modernen Staat. M. e. Einleitg. v. H. Schmidt. L. 1908. 1. --
 129. Zellseelen u. Seelenzellen. L. 1923. 1. --
 130. Michelis, Fr., Haeckelogenie. E. akad. Protest gegen Haeckels "Anthropogenie. Bonn 1876. Brosch. 2. --
 131. Michelitsch, A., Haeckelismus u. Darwinismus. E. Antwort auf Haeckels "Welträtsel". Graz 1900. 2. 50

E. v. Hartmann.

132. Das religiöse Bewusstsein d. Menschheit. 3. A. B. 1906. 8. --
 133. Das Christentum d. neuen Testaments. 2. A. d. Briefe über d. christl. Religion. S. 1905. Vergriffen. 7. --
 134. Ethische Studien. L. 1898. (7. --) 3. 50
 135. Das Grundproblem d. Erkenntnistheorie. E. phänomenologische Durchwanderung d. möglichen erkenntnistheoret. Standpunkte. 2. A. L. 1914. 2. 50
 136. Kategorienlehre. 2. A. Hrsg. v. Fr. Kern. 3 Bde. L. 1923. 8. --
 137. Krit. Grundlegung d. transzendentalen Realismus. L. 1914. 2. 50
 138. Ueber d. dialektische Methode. Hist.-krit. Unters. B. 1910. 4. 50
 139. Die Religion d. Geistes. 3. A. B. 1907. 6. 50
 140. Philosophie d. Unbewussten. Versuch e. Weltanschauung. B. 1869. Or. Hldr. Erste Ausgabe. 15. --
 141. Dasselbe. 12. A. 3 Bde. L. 1923. Or. Lwd. 22. 50
 142. System der Philosophie im Grundriss. 8 Bde. B. 1907-08. 30. --
     I: Grundriss d. Erkenntnislehre. II: Grundriss d. Naturphilosophie. III: Grundriss d. Psychologie. IV: Grundriss d. Metaphysik. V: Grundriss d. Axiologie. VI: Grundriss d. eth. Prinzipienlehre. VII: Grundr. d. Religionsphilosophie. VIII: Grundriss d. Aesthetik.
 143. D. Unbewusste v. Standpunkte d. Physiologie u. Descendenztheorie. 2. A. B. 1877. Hlwd. 6. --
 144. Wahrheit u. Irrthum d. Darwinismus. B. 1875. Tit. gestemp. 4. --
 145. Krit. Wanderungen d. d. Philosophie d. Gegenwart. L. 1890. Hlwd. 4. --
 146. D. Weltanschauung d. modernen Physik. 2. A. B. 1909. 6. 50
 147. Braun, O., E. v. Hartmann. St. 1909. Or. Hlwd. 2. --
 148. Ziegler, L., D. Weltbild Hartmanns. L. 1910. 2. --
 149. Heineccius, J. G., Opera ad universam iuris prudentiam, philosophiam et litteras humaniores pertinentia. 7 voll. Genév. 1744-49. 4°. Ldrbde. d. Zt. m. Rt. 50. --
     Erste Gesamtausgabe. Titel gestempelt.
 150. Helvetius, Cl. A., Oeuvres complètes. Av. 1 portr. 7 vols. Aux Deux-Ponts 1784. Cart. (rel. de l'ep.) 30. --
     Graesse III, 238. Einbände bestossen, sonst hübsches Ex.
 151. (Hemsterhuis, Fr.,) Alexis od. v. d. goldenen Weltalter. M. 1 Kupfertitel. Uebers. v. Fr. H. Jacobi. Riga, Hartknoch 1787. Pbd. d. Zt. 20. --
     Goed. IV. 273. 15. Schulte-Str. 162. 8. Seltene erste Ausgabe.
     Schönes Exemplar.

152. Hennings, J. Chr., Philosophische Versuche, 2 Bde. Kopenh. 1780.
Hpergt. d. Zt. m. Rt. 10. --
Titelblätter fehlen, sonst vollständig u. gut erhalten.
153. (- - - - -) Visionen vorzügl. neuerer u. neuester Zeit
philos. in ein Licht gestellt. (Vign.) Altenb., Richter, 1781.
Hpergt. d. Zt. m. Rt. 18. --
Erste Ausgabe.
154. (- - - - -) Von den Ahndungen u. Visionen. (Vign.) Lpz.
Weygand, 1777. Hpergt. d. Zt. m. Rt. 10. --
Erste Ausgabe. 1783 erschien ein zweiter Band.
155. Herbart, J. Fr., Sämtliche Werke. Hrsg. v. G. Hartenstein. M. e.
Stahlportr. C. G. Steffen gez., C. Geyer gest., 3 Tafeln u. 2 Tab.
12 Bde. u. Erg. Bd. L., Voss, 1850-93. Or. Pbd. m. Rt. 45. --
Goed. V. 13, 30. Erste seltene Gesamtausgabe. Titel gest.
Einbände bestossen. Rücken v. Bd. X u. XI mit Leinwand-
Ueberzug.
156. Herz, Marcus, Versuch über den Schwindel. Berl., Voss u. Sohn,
1786. Pbd. d. Zt. Sehr seltene erste Ausgabe. 35. --
157. - - - - -, Versuch über den Geschmack u. d. Ursachen seiner
Verschiedenheit. L. u. M., Hinz, 1776. Pbd. d. Zt. 35. --
Goed. IV. 1. 493, 3. Erste Ausgabe. Selten.
158. Humboldt, A. v., Kosmos. Entwurf e. physischen Weltbeschreibung.
4 Bde. u. 1 Bd. Atlas. Stuttg. 1845-58. 8°. Atlas quer-4°. Hfrz.
Mit dem meist fehlenden Atlasband. 35. --
159. Dasselbe. Ohne den Atlasband. 20. --
160. - - - - -, Versuche üb. d. gereizte Muskel- u. Nervenfasern
nebst Vermutungen über den chemischen Process d. Lebens in
d. Thier- u. Pflanzenwelt. 2 Bde. M. 8 Kupfertafeln. Posen u. B.
1797. Pbd. d. Zt. 20. --
Erste Ausgabe.
161. - - - - -, Geognostischer Versuch über die Lagerung der
Gebirgsarten in beiden Erdhälften. Dtsch. v. K. C. Ritter von Le-
onhard. Str. 1823. Hldr. d. Zt. Erste Uebersetzung. 6. 50
162. Cotta u. Schaller, Briefe über A. v. Humboldts Kosmos. E. Kommen-
tar zu diesem Werke für gebildete Laien. 4 Bde. (Bd. I in 2. A.)
Lpz. 1850-52. Lwd. d. Zt. m. Rt. 18. --
Mit Karten und Tafeln. Etwas stockfleckig. 1 Bd. ist
ungleich, aber in derselben Farbe gebunden.
163. Klencke, H., A. v. Humboldt. E. biogr. Denkmal. M. 1 Karte. L. 1851.
Or. Lwd. Portr. fehlt. 3. --
164. Jacobi, Fr. H., Ueber die Lehre d. Spinoza in Briefen an den
Hrn. Moses Mendelssohn. Breslau, bey G. Löwe, 1785. Pbd. d. Zt. 50. --
Goed. IV. 1. 693, 12. u. IV. 3. 119, 77 a. Kippenberg I. 590.
Erste Ausgabe. Enthält zwei Erstdrucke Goethescher Ge-
dichte. Zwischen Titel u. Vorbericht das Gedicht: "Edel
sei der Mensch hülfreich und gut". Auf zwei unpaginier-
ten Blättern zwischen S. 48/49 "Prometheus" den Jacobi
beigegeben hat, da er die Veranlassung zu seinem Buche
gewesen war. Schönes unbeschnittenes Exemplar der sel-
tenen ersten Ausgabe.
165. Kiesewetter, J. G. C., Compendium einer allgemeinen Logik, so-
wohl d. reinen u. angewandten nach Kantischen Grundsätzen. B.
1796. Pbd. m. Rt. 8. --
166. - - - - -, Fassliche Darstellung d. Erfahrungssee-
lenlehre. 2 Abteilungen. W. 1817. Pbd. d. Zt. 8. --
167. - - - - -, Logik z. Gebrauch f. Schulen. B. 1797. Hldr. 5. --

168. Krug, W. T., Aretologie od. philos. Tugendlehre. Kbg. 1818.
Hldr. d. Zt. Erste Ausgabe. 5.50
169. - - - - - , Eusebiologie oder philos. Religionslehre. Kbg.
1819. Hldr. Erste Ausgabe. 6.50
170. - - - - - , Fundamentalphilos. od. urwissensch. Grundlehre.
2. verb. u. verm. A. Z. u. Fr. 1819. Pbd. 4.50
171. - - - - - , Gesch. d. Philosophie alter Zeiten, vornehmlich
unter Griechen u. Römern. 2. verm. A. L. 1827. Hldr. d. Zt. 12.50
172. - - - - - , Allg. Handwörterbuch d. philos. Wissenschaften,
nebst ihrer Lit. u. Gesch. 4 Bde. L. 1827-29. Pbd. d. Zt. 20.--
173. - - - - - , Philosophie d. Ehe. E. Beitr. z. Philosophie d. Le-
bens für beyde Geschlechter. L. 1800. Pbd. Erste Ausgabe. Ti-
tel gestempelt. 12.--
174. - - - - - , System d. theoret. Philosophie. 2. verm. A. K. 1819-
20. Hldr. 10.--
175. Lambert, J. H., Beschreibung u. Gebrauch e. neuen u. allg. ec-
cliptisch. Tafel, worauf alle Finsternisse d. Mondes u. d.
Erde in ihr. natürl. Gestalt vorgestellt werden etc. M. Vign.
u. 2 Kupfertafeln. Berl. 1765. Hpergt. d. Zt. Erste Ausgabe. 13.--
176. - - - - - , Cosmologische Briefe über d. Einrichtung d.
Weltbaues. Mit 1 Tab. (Vign.) Augsb. 1761. Kalbldr. d. Zt. 35.--
Erste Ausgabe.
177. - - Baensch, O., J. H. Lamberts Philosophie u. s. Stellung zu
Kant. T. 1902. Or. Lwd. 1.50
178. - - Lepsius, J., J. H. Lambert. E. Darstellg. s. kosmog. u. phil-
os. Leistungen. Gekr. Preisschr. M. 1881. 6.--
-
179. Lavater, J. C., Physiognomische Fragmente z. Beförderung d.
Menschenkenntnis u. Menschenliebe. Erster bis vierter Ver-
such. Vollständig in 2 Bden. Mit vielen Kupfern v. Chodow-
iecki, Schellenberg, Lips u. A. Lpz. u. Winterth., bey Weidmanns
Erben u. Reich u. H. Steiner & Co., 1775-78. Hfrz. 120.--
Anastatischer Neudruck dieser ersten und einzigen
vollständigen deutschen Ausgabe.

O. Liebmann.

180. Z. Analysis d. Wirklichkeit. Str. 1876. Hlwd. Erste Ausgabe. 10.--
181. Ueb. d. objektiven Anblick. E. krit. Abh. St. 1869. Or. Br. 7.50
182. Kant und die Epigonen. E. krit. Abhandlung. St. 1865. Or. Dr. 15.--
Selten.
183. Dasselbe. Neudruck. Hrsg. v. B. Bauch. B. 1912. Or. Lwd. 8.--
184. Gedanken u. Tatsachen. Philos. Abhandl., Aphorismen u. Studien.
H. I. Str. 1882. Kart. Erste Ausgabe. 4.--
185. Die Hauptsysteme d. älteren u. neueren Philosophie. Enggeschr.
Kollegnachschrift. Strassb., Wintersemester 1878/79. 122 S. --
Vorgebunden: Neuhäuser, J., Psychologie. Kollegnachschrift von
gleicher Hand. Bonn, Sommersemester 1879. 154 S. 40. Hldr. 25.--
Beide Nachschriften stammen von einem stud. jur. J. Esser
und sind sehr sorgfältig u. korrekt geschrieben, sodass
der Text beider Vorlesungen in einwandfreier Form vor-
liegen dürfte.

H. Lotze.

186. Ueber Bedingungen der Kunstschönheit. Gött. 1847. 1. Ausg. 2.--
187. Ueber den Begriff der Schönheit. G. 1845. 1. Ausgabe. 2.--
188. Geschichte der Aesthetik in Deutschland. M. 1868. Hldr. m. Rt.
Or. Druck. Rücken locher. 12.--
189. Gesch. d. dtschen Philosophie s. Kant. L. 1882. Kart. 2.50
190. Logik. 3 Bücher v. Denken u. Untersuchen u. v. Erkennen. 2. A. L.
1880. Hldr. 12.--
191. Metaphysik. Drei Bücher d. Ontologie, Kosmologie u. Psychologie.
2. A. L. 1884. Or. Hldr. (System d. Philos. Tl. 2.) Name auf Titel
7.--

213. (Pezzl, J.,) Faustin od. d. philos. Jahrhundert, C. O. (Zürich?)
1783, Umschl. d. Zt. Erste Ausgabe. 12. --
214. - - - - -, Merkwürdige Schriften zum Andenken d. philos. Jh.
M. Titelpuffer, Europa (Nürnberg, Eichhorn) 1785, 320 S. Hldr.
d. Zt. Hayn-G. VII, 216. Selten. 12. --
215. Reinhold, K. L., Beyträge z. Berichtigung bisheriger Missver-
ständnisse d. Philosophen, 2 Bde, J. 1790-94. Pbd. d. Zt. 45. --
Seltene erste Ausgabe. Name auf Titel.
216. - - - - -, Ueber d. Fundament d. philos. Wissens nebst ei-
nigen Erläuterungen über d. Theorie d. Vorstellungsvermögens.
Jena 1791. Pbd. d. Zt. Erste Ausgabe. 30. --
217. - - - - -, Sendschreiben an J. C. Lavater u. J. G. Fichte üb.
den Glauben an Gott. Hambg. 1799. Brosch. Unbeschn. 18. --
218. Rousseau, J. J., Collection complète des oeuvres, 33 vols. av.
portr. et beau. de planches. Genève 1781-89. Pbd. d. Zt. 55. --
219. Schopenhauer, A., Ueber den Willen in der Natur. Frankf. 1836.
Vorgebunden: Derselbe, Die beiden Grundprobleme der Ethik.
Ebda. 1841. Zus. 2 Schriften in 1 Hldrbd. d. Zt. 35. --
Erste Ausgaben "Ueber den Willen etc." wurde in nur 500
Exemplaren auf Kosten Schopenhauers gedruckt. Vorrede v.
I. verheftet, sonst vollständig u. gut erhalten.
220. - - - - -, Ueber d. Willen i. d. Natur, 6. A. L. 1908. Br. 1. --
221. - - - - -, Ueb. d. vierfache Wurzel d. Satzes v. zureichen-
den Grunde. L. 1891. 1. 20
222. - - - - -, Schopenhauer-Mappe, 28 Textstücke aus nachgel.
Hss. in getreuer Nachbildung ausgew. u. eingel. v. Fr. Mockrauer.
M. o. J. (1919) Or. Hlwd. -Mappe. 18. --
Einmalige Aufl. in 300 Ex.
223. Schulze, G. E., gen. Aenesidemus, Grundsätze d. allgemeinen Logik.
Helmst. 1802. Pbd. Erste Ausgabe. Titel gestempelt. 12. --
224. - - - - -, Kritik der theoretischen Phi-
losophie. 2 Bde. Hambg. 1801. Pbd. d. Zt. Erste Ausgabe. 50. --
225. Stirner, M., Der Einzige und sein Eigenthum. Lpz. 1845. Hldr.
Erste Ausgabe. Selten u. gesucht. 40. --
226. Tetens, J. N., Philos. Versuche über die menschliche Natur u.
ihrer Entwicklung. 2 Bde. L. 1777. Pbd. d. Zt. 50. --
Erste Ausgabe. Von grösster Seltenheit. Aus der Biblio-
thek Friedrich Nicolais, mit dessen Exlibris.
227. Wolff, Chr., Anmerkungen üb. vernünftige Gedancken von Gott,
Welt u. d. Seele d. Menschen. M. Frontisp. Frankf. 1724. Pergt. d.
Zt. 28. --
Erste Ausgabe. Titel gestempelt.
228. - - - - -, Horae subsecivae Marburgenses (1729) quibus Phi-
losophia ad publicam privatamque utilitatem aptatur. (Vign.)
Veronae 1770. 4°. Pergt. d. Zt. 65. --
Prachtvolle Ausgabe auf grossem Papier von Wolffs Mar-
burger Privatvorlesung. Die Vignette auf dem Titelblatt
gibt die Ruine des Amphitheatres zu Verona wieder. Selten.
229. - - - - -, Cosmologia generalis. Ed. nov. emend. (Vign.) Ver.
1736. Pergt. d. Zt. 55. --
Prachtvoller Druck auf grossem Papier.
230. - - - - -, Vernünftige Gedancken v. d. Wirkungen der Natur.
M. Frontisp. u. 7 Tafeln. Halle 1723. Pergt. d. Zt. 25. --
Erste Ausgabe von Wolffs Physik. Titel gestempelt.
231. Zeller, E., Die Philosophie der Griechen in ihrer geschichtl.
Entwicklg. 3 Tle. in 5 Bden. 3.-4. A. L. 1876-81. Hfrz. 60. --
Seltener Or. Druck. Schönes Exemplar.

H. Lotze (Fortsetzung)

192. Mikrokosmos. Ideen z. Naturgesch. u. Gesch. d. Menschheit. Versuch e. Anthropologie. 1. u. 2. A. 3 Bde. L. 1858-69. Hldr. m. Rt. 9. --
193. Dasselbe. 2. A. 3 Bde. L. 1869-72. Hlwd. 12. 50
194. Dasselbe. 3. A. M. Einltg. hrsg. v. R. Schmidt. 3 Bde. L. 1923. Hlwd. 18. --
195. Allg. Pathologie u. Therapie als mechanische Naturwissenschaften. L. 1842. Hldr. d. Zt. Seltene erste Ausgabe. 14. --
196. Allg. Physiologie d. körperlichen Lebens. L. 1851. Or. Umschl. Selt. Mit Bleistiftnotizen. 18. --
197. System d. Philosophie. 2 Bde. L. 1874-79. Hlwd. Erste Ausg. 17. --
198. Levi, S., Lotzes Substanzbegriff. H. (Diss.) 1906. Kart. 2. 50
199. Pfeiderer, E., Lotzes philos. Weltanschauung u. ihr. Grundzüge. B. 1882. Kart. Vergriffen. 3. 50
200. Thieme, K., Glaube u. Wissen bei Lotze. L. 1888. Tit. gest. 3. --
201. Wentzsch, M., Lotzes Gottesbegriff u. dessen metaphysische Begründung. H. Diss. 1893. 2. --

S. Maimon.

202. Gnothi sauton oder Magazin zur Erfahrungsseelenkunde als ein Lehrbuch für Gelehrte u. Ungelernte. Hrsg. v. C. Ph. Moritz u. S. Maimon. 10 Bde. Berlin 1783-93. Pbd. d. Zt. 130. --
-- Alle Bände in erster Ausgabe. Sehr selten. Schönes Exempl.
203. Ueber die Progressen der Philosophie, veranlasst durch die Preisfrage d. kgl. Akademie z. Berlin f. d. J. 1792: Was hat die Metaphysik seit Leibniz u. Wolff für Progressen gemacht? Berl. Vieweg, 1793. - Angebunden: Kästner-Bruns u. Zimmermann, Uebersicht d. Fortschritte versch. Theile d. geogr. W'schaften. Br. 1795. Zus. 2 Schriften in e. Hldrbd. d. Zt. 120. --
I: Maimons Schrift in der sehr seltenen ersten Ausgabe. Titel kleiner Stempel.
204. Ueber Täuschung. Berl. 1791. 16 S. (In: "Deutsche Monatsschrift" Berl., Vieweg 1791. März S. 271-87.) Or. Umschl. 6. 50
205. Versuch einer neuen Logik od. Theorie d. Denkens. Nebst angehängten Briefen d. Philalethes an Aenesidemus. Mit 1 Tab. Berl., Feilisch 1794. Hldr. d. Zt. Erste Ausgabe. 35. --
206. Dasselbe. Neudruck. Hrsg. v. B. C. Engel. M. Portr. B. 1912. Lwd. 10. --
207. Witte, J. H., S. Maimon. D. merkwürd. Schicksale u. d. wissenschaftl. Bedeutg. e. jüd. Denkers a. d. Kantischen Schule. B. 1876. Or. Br. 6. 50
M. Mendelssohn.
208. Gesammelte Schriften. N. d. Originaldrucken u. Hss. hrsg. v. G. B. Mendelssohn. 7 Bde. in 8 Tlen. m. Portr. L. 1843-45. Brosch. Unbeschn. --
-- Goed. IV. 1. 491. 24. 50. --
Schönes Exemplar der ersten Gesamtausgabe.
209. Abhandlung v. d. Unkörperlichkeit der menschlichen Seele. Wien 1785. Pbd. Erste Ausgabe. 12. 50
210. An die Freunde Lessings. Anhang zu H. Jacobis Briefwechsel über die Lehre Spinozas. B. 1786. Pbd. d. Zt. Goed. IV. 490. 17. 12. 50
Erste Ausgabe.
211. Jerusalem oder über religiöse Macht u. Judentum. Berl., Maurer 1783. Pbd. Erste Ausgabe. 14. --
212. Schreiben an den Hrn. Diaconus Lavater z. Zürich. B. u. St. 1770. Angebunden: Gedanken über d. Zumuthung d. Hrn. Diaconus Lavater an Hrn. M. M'sohn, ein Christ zu werden, i. e. Schreiben e. guten Freundes a. e. andern. Hbg. 1770. - (Hupel), Dienstfreundliches Promemoria an die, welche d. Hrn. M. Mendelssohn durchaus z. Christen machen wollen etc. o. O. (Riga) 1771. Pbd. d. Zt. 20. --
Ein Titel gestempelt. Erste Ausgaben.

1901. POGGIALI C. - Albori dell'Impero (L'Etiopia come
come sarà). Con cinque carte geografiche. Milano, Treves,
in-8, pag. 525. L. 20.—
1902. PORTA L. - Partita doppia. Milano, Biancardi Lodi, in-16,
pag. 300. L. 10.—
1903. RAVA' A. - Lezioni di filosofia del diritto. IV ediz. Padova,
Cedam, in-8, pag. 218. L. 25.—
1904. RICCI U. - Tre economisti italiani: Pantaleoni, Pareto, Lo-
ria. Bari, Laterza, pag. 240. L. 18.—
1905. R. UNIVERSITA' DEGLI STUDI DI PERUGIA - Annali
della Facoltà di Giurisprudenza. Vol. I: 1938, serie VI. Pa-
dova, Cedam, in-8, pag. 232. L. 28.—

- ... - Appunti di diritto della navigazione.
... I. Napoli, Jovene, in-8, pag. 220. L. 28.—
1882. HUMMEL H. e SIEWERT W. - Il Mediterraneo. Milano, Bompiani, in-8, pag. 349, ill. L. 15.—
1883. LIPARTITI C. - La clausola « Rebus sic stantibus » nel diritto internazionale. Milano, Bocca, in-8, pagine VIII-232. L. 35.—
1884. LIVI L. - Nozioni di statistica e politica demografica. Padova, Cedam, in-8, pag. 148. L. 20.—
1885. LOMBARDI G. - Costume sociale e delinquenza (Nuovi orizzonti di sociologia criminale) Napoli, Guida, in-8, pagine 448. L. 20.—

Scamp cor. day —

gifted d. —

Feb N T. 47 y. 201

04303 Py.

Appy

Verlag für Recht und Gesellschaft A.-G.
Zürich *Leipzig*

Soeben erschien:

System
 der
Philosophie des Staates
 und des
Völkerrechts

Von

Dr. Karl Petraschek

Dozent an der Universität München

VIII, 664 Seiten
 und 3 Tabellen

Broschiert sFr. 43.— = RM 25.80
 Gebunden sFr. 48.— = RM 28.80

Karl Petraschek, aus der Richterlaufbahn hervorgegangen, wandte sich erst spät dem Gebiet der Philosophie und Rechtsphilosophie zu. Seinen bisherigen Hauptwerken, „Die Logik des Unbewußten“ (1926), „Die Rechtsphilosophie des Pessimismus“ (1929) und „System der Rechtsphilosophie“ (1923) schließt sich nun nach jahrelangen Vorarbeiten die „Philosophie des Staates und des Völkerrechts“ an.

Schon in dem umfangreichen staatssoziologischen Teil geht Petraschek, Mitglied des Internationalen Instituts für Rechtsphilosophie und Rechts-

soziologie, neue Erkenntniswege, die auch die vorliegende neue Gliederung des Stoffes bedingen. — Erst auf dieser Grundlage in Verbindung mit der Unterscheidung zwischen dem Wert- und dem Lebensrang einer gesellschaftlichen Erscheinung erwuchs die Möglichkeit, die zahllosen im staatlichen Gemeinschaftsleben auftauchenden Fragen von z. T. größter praktischer Bedeutung in ihren mannigfachen Zusammenhängen zu sehen und wissenschaftlich zu behandeln.

Ebenso vermochte nur eine umfassende soziologische Analyse des Staates die Voraussetzung für eine systematische Entwicklung der wichtigsten Möglichkeiten zu liefern, die sich der Bildung besonderer Staatsideen erschließen.

Eine besondere Würdigung erfährt das Verhältnis von Staat und Kirche; die spezielle Bedeutung der Rassenfrage wird aufgewiesen, vielumstrittene Probleme wie das der Staatsräson und des gerechten Krieges werden eingehend behandelt.

Im letzten Teil endlich stellt der Verfasser auch die Völkerrechtswissenschaft auf neue Grundlagen.

Inhaltsverzeichnis.

Einleitung.

Eigenart der Philosophie des Staates und des Völkerrechts.

§ 1. Rechtswelt und Staatenwelt. / § 2. Staatsphilosophie, Gesellschaftslehre und Staatslehre. / § 3. Methode der Philosophie des Staates und des Völkerrechts. / § 4. Aufgabe der Philosophie des Staates und des Völkerrechts.

Erster Teil.

Die allgemeine Staatsidee (allgemeine Staatsmetaphysik).

§ 5. Staat und Recht. / § 6. Staat und Politik. / § 7. Der Staat als Rechts- und Gemeinschaft. / § 8. Wesen und Wirklichkeit des Staates (allgemeine Staatsidee, Staatsbegriff, besondere Staatsidee, Staatsideal). / § 9. Staat und Volk. / § 10. Staat und Kirche. / § 11. Staat und juristische Person.

Zweiter Teil.

Die gesellschaftlichen und natürlichen Grundlagen des Staates (Staatssoziologie).

§ 12. Wesen und Haupteinteilungen der staatsbildenden Grundkräfte. Der funktionelle Gegensatz von Zwang und Freiheit. / § 13. Schema der staatsbildenden Grundkräfte (Erläuterung).

A. Die staatsbildenden Grundkräfte sachlich-qualitativer Art.

§ 14. Einteilung der staatsbildenden Grundkräfte sachlich-qualitativer Art. Freiheit, Gleichheit und Brüderlichkeit als Einteilungsprinzip. / § 15. Autorität als durchgehende staatsbildende Hauptkraft.

Im Rechtsgedanken gegenwärtige Kräfte sachlich-qualitativer Art oder Kräfte der Staatsstatik.

I. Das ethisch-politische Grundkräftepaar oder die raumbestimmten Kräfte der Staatsstatik.

§ 16. Die geschlossen wirkenden Kräfte ethisch-politischer Art (Reihe Ia). / § 17. Die frei wirkenden Kräfte ethisch-politischer Art (Reihe Ib).

II. Das national-politische Grundkräftepaar oder die zeitbestimmten Kräfte der Staatsstatik.

§ 18. Die geschlossen wirkenden Kräfte national-politischer Art (Reihe IIa). / § 19. Die frei wirkenden Kräfte national-politischer Art (Reihe IIb).

Natürliche Kräfte sachlich-qualitativer Art oder Kräfte der Staatsdynamik.

III. Das politisch-kulturelle Grundkräftepaar oder die ewigkeitsbestimmten Kräfte der Staatsdynamik.

§ 20. Einteilung der politisch-kulturellen Kräftegruppe. Die durchgehenden Kräfte politisch-kultureller Art. / § 21. Die geschlossen wirkenden Kräfte politisch-kultureller Art (Hauptreihe IIIa mit den Reihen α und $\alpha\beta$). / § 22. Die frei wirkenden Kräfte politisch-kultureller Art (Hauptreihe IIIb mit den Reihen $\beta\alpha$ und $\beta\beta$).

B. Die staatsbildenden Grundkräfte persönlich-quantitativer Art.

§ 23. Einteilung der staatsbildenden Grundkräfte persönlich-quantitativer Art. Die Ordnungsgrundformen des Staatsverbandes. / § 24. Genossenschaftsprinzip und Herrschaftsprinzip. / § 25. Führung als durchgehende staatsbildende Hauptkraft.

Im Rechtsgedanken gegenwärtige Kräfte persönlich-quantitativer Art oder Kräfte des Dienens.

I. Die Kräfte des Dienens i. e. S.

§ 26. Die geschlossen wirkenden Kräfte des Dienens i. e. S. / § 27. Die frei wirkenden Kräfte des Dienens i. e. S.

II. Die Kräfte der Abwehr.

§ 28. Die geschlossen wirkenden Kräfte der Abwehr. / § 29. Die frei wirkenden Kräfte der Abwehr.

Natürliche Kräfte persönlich-quantitativer Art oder Kräfte des Herrschens.

III. Die Kräfte des Herrschens.

§ 30. Die geschlossen wirkenden Kräfte des Herrschens. / § 31. Die frei wirkenden Kräfte des Herrschens.

Dritter Teil.

Die gesellschaftlichen Voraussetzungen des Staates (spezielle Staatsmetaphysik).

§ 32. Tabelle der staatsbildenden Grundkräfte sachlich-qualitativer Art (Erläuterung). / § 33. Wertrang und Lebensrang der staatsbildenden Grundkräfte „Politik“ und „Wirt-

schaft“. / § 34. Das Wesen des Unterschieds von Staat und Kirche. / § 35. Das Wesen des Mißbrauches der Macht und der Freiheit. / § 36. Wesen und Hauptarten der besonderen Staatsidee: 1. Machtstaat und Rechtsstaat. 2. Verwaltungsstaat und Gesetzesstaat. 3. Obrigkeitsstaat und Klassenstaat. 4. Totaler Staat und Lenkerstaat (liberaler Staat). 5. Polizeistaat und Wächterstaat. 6. Kulturstaat und Wohlfahrtsstaat. 7. Führerstaat und Geführtenstaat.

Vierter Teil.

Philosophie des Völkerrechts und der Staatsmoral.

I. Philosophie des Völkerrechts.

§ 37. Die Grundrechte der Staaten. / § 38. Die Rechte der Völker und Kirchen. / § 39. Die „allgemeinen Rechtsgrundsätze“ des Völkerrechts und die sogen. Völkerrechtsgemeinschaft. / § 40. Völkerrecht und staatliches Recht. / § 41. Die Subjekte des Völkerrechts.

II. Philosophie der Staatsmoral.

§ 42. Das Wesen der politischen Moral und der Staatsräson (Politik und Moral). / § 43. Zweck und Mittel (Staatsnotwendigkeit). / § 44. Der Selbstbehauptungswille der Staaten und Völker. / § 45. Die sittliche Bedeutung des Krieges und des Friedens.

III. Das gemeinsame Ziel der Philosophie des Völkerrechts und der Staatsmoral.

§ 46. Ergänzungsbedürftigkeit der Philosophie des Völkerrechts und der Staatsmoral in der Richtung einer Philosophie der Geschichte und der Religion.

Sach- und Namenregister.

Berichtigungen.

Anhang.

Ein Schema und eine Tabelle mit den Abteilungen I, II und III.

Bestellschein.

Der Unterzeichnete bestellt hierdurch aus dem Verlag für Recht und Gesellschaft A.-G., Zürich und Leipzig, durch die Buchhandlung

... Expl. Karl Petraschek, System der Philosophie des Staates und des Völkerrechts

brosch. sFr. 43.— = RM 25.80

geb. sFr. 48.— = RM 28.80

Der Betrag folgt gleichzeitig — ist nachzunehmen.

Ort und Datum .....

Name und Adresse .....

Hand to Bureau
(Deposit)
J. L. H. 356

Oreopis ~~sp.~~ *kebley*

(*idus* *spumens*)

Sedlack K. I. T. D. VII y. 180

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

[31.2]

ΜΗΝ 10 ΕΒΔ. 41
Η Α Ι Ο Υ
ΑΝΑΤΟΛΗ 6 λ. 34
Δ Υ Σ Ι Σ 5 λ. 48
ΣΕΛΗΝ.25 ΗΜΕΡ.

13

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ												
Κ.Α.Τ.Τ.Π.Π.Σ.												
1	2	3	4	5	6	7						
8	9	10	11	12	13	14						
15	16	17	18	19	20	21						
22	23	24	25	26	27	28						
29	30	31	—	—	—	—						

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

VENDREDI 286 — 79 OCTOBRE

Κάστρου, Πατύλου, 'Αγαθοδόωγου, 'Αγαθονίκου

Ep purris

Merkl 1/3. f. des Journal
u. off. R. der Gegenwart
42 Bd 1916

2/ Deutsche Rechte-Zeitung
8, 9, 10. Jlos (1918-1919)

Mark S

try, to separate
the meanings

They 125
Sub. Rich

Τ Ρ Ι Τ Η

ΕΤΟΣ 1936
ΜΗΝ 7 ΕΒΔ. 30
ΗΛΙΟΥ
ΑΝΑΤΟΛΗ 5.21'
ΔΥΣΙΣ 7.41
ΣΕΛΗΝ.03 ΗΜΕΡ.

21

ΙΟΥΛΙΟΣ											
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.					
—	—	—	1	2	3	4					
5	6	7	8	9	10	11					
12	13	14	15	16	17	18					
19	20	21	22	23	24	25					
26	27	28	29	30	31						

ΙΟΥΛΙΟΥ

M A R D I 203 — 163 J U I L L E T

Συμεών του Σαλοῦ καὶ Ἰωάννου τῶν ὁσίων.

Wole & M. E. M.
d. J. M. M. M. M.

Thos 178 Suby Keck

ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΤΟΣ 1936
ΜΗΝ 7 ΕΒΔ. 30
Η Λ Ι Ο Υ
ΑΝΑΤΟΛΗ 5.22'
Δ Υ Σ Ι Σ 7.40'
ΣΕΛΗΝ.04ΗΜΕΡ.

22

ΙΟΥΛΙΟΣ											
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.					
—	—	—	1	2	3	4					
5	6	7	8	9	10	11					
12	13	14	15	16	17	18					
19	20	21	22	23	24	25					
26	27	28	29	30	31	—					

ΙΟΥΛΙΟΥ

MERCREDI 204 — 162 JUILLET

Μαρίας, Μαγδαληνῆς, Μαρκέλλης

Archeph. XXVII 499
 Grundrecht u. d. d.
 Lyopz la Votung
 Vuz. Puzung
 syderer erst. d. d.

A

Π Ε Μ Π Τ Η

ΕΤΟΣ 1936
ΜΗΝ 11 ΕΒΔ. 46
Η Λ Ι Ο Υ
ΑΝΑΤΟΛΗ 7.05'
Δ Υ Σ Ι Σ 5.14'
ΣΕΛΗΝ.28ΗΜΕΡ.

12

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ						
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	—	—	—	—	—

Ν Ο Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ

J F U D I 317 — 049 N O V E M B R E

Ἰωάννου Ἐλεήμονος. Νείλου τοῦ ὁσίου.

S-6 Harkins
6 1/2 Vozvy. Rad.

[33-6]

11

Π Ε Μ Π Τ Η

ΜΗΝ 4 ΕΒΔ. 14

Η Λ Ι Ο Υ

ΑΝΑΤΟΛΗ 6 λ. 05

Δ Υ Σ Ι Σ 6 λ. 50

ΣΕΛΗΝ. 12 ΗΜΕΡ.

6

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.
—	—	—	—	—	—	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	—	—	—	—	—	—

Α Π Ρ Ι Λ Ι Ο Υ

J E U D I

96 — 269

A V R I L

Εὐτυχίου ἐπισκόπου Κων)λεως.

— Ιωαννου Μαρτυ.
 — Διονυσίου
 — Γρηγορίου

Лев. Синаев
идеи

R.I.F.D. July 934

Содержание книги

1. ВВЕДЕНИЕ
2. АНАЛИЗ

Содержание

1. ВВЕДЕНИЕ

2. АНАЛИЗ

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

4. ПРИЛОЖЕНИЕ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

ЦЕНА

As shown for 5
 Ketchikan River

Kelley A. S. 264-65

(34.4)

ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΤΟΣ 1935
ΜΗΝ 4 ΕΒΔ. 15
ΗΛΙΟΥ
ΑΝΑΤΟΛΗ 5.59'
ΔΥΣΙΣ 6.54'
ΣΕΛ. ΠΡΩΤ. ΤΕΤ.

10

ΑΠΡΙΛΙΟΣ						
Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.
—	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	—	—	—	—

ΑΠΡΙΛΙΟΥ

MERCREDI 100 — 265 A V R I L

Τερεντίου, Πομπηίου. Μέγας Κανών

Μαρίνα & Γαβριήλ

~~1877
 1878
 1879~~

~~1880
 1881
 1882~~

1883
 1884
 1885

1886
 1887
 1888

1889
 1890
 1891

1892
 1893
 1894

1895
 1896
 1897

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ—FEVRIER
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ—VENDREDI

Ἀνατ. ἡλίου

7-27

1931

6

Δύσις ἡλίου

5-52

2ος-ἡμ. 28

37—328

Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης

H

Rechtsstaat u. Wohlfahrtsstaat TönniesArchWph. VIII 65Recht u. Persönlichkeit KohlerArchWph. VIII 169

Wundelbans

Oh yopum = ap. = volder
97

---

evápuus

98 $\pm$ 105

Epus

99 104 v

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΜΗΝ 4 ΕΒΔ. 16

ΗΛΙΟΥ

ΑΝΑΤΟΛΗ 5 λ. 43

ΔΥΣΙΣ 7 λ. 05

ΣΕΛΗΝ. 28 ΗΜΕΡ.

22

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.
—	—	—	—	—	—	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	—	—	—	—	—	—

ΑΠΡΙΛΙΟΥ

SAMEDI 112 — 253 AVRIL

Θεοδώρου Συχεώτου όσιου.

~~6 1/2 ταντλός~~
~~Ανατολ. Συχεώτου~~

Pyrogoni' podob
 Treves
 Rev. XIV, (IV-V) 7545

КЛАССЫКОВЫЕ ПИСЬМЕНА И ПИСЬМЕНА

ОПИСАНИЕ — СЛОВАРЬ

АЛФАВИТ

СЛОВАРЬ

СЛОВАРЬ

СЛОВАРЬ

СЛОВАРЬ

СЛОВАРЬ

д

СЛОВАРЬ

СЛОВАРЬ

СЛОВАРЬ

СЛОВАРЬ

СЛОВАРЬ

СЛОВАРЬ

СЛОВАРЬ

СЛОВАРЬ

СЛОВАРЬ

КЛАССЫКОВЫЕ

Paolo Myloni
 apd or dip. to
drolos near Sun

Bio. XIII → TH 364

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΜΗΝ 4 ΕΒΔ. 14

ΗΛΙΟΥ

ΑΝΑΤΟΛΗ 6 λ. 02

ΔΥΣΙΣ 6 λ. 52

ΣΕΛΗΝ. 14 ΗΜΕΡ.

8

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.
—	—	—	—	—	—	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	—	—	—	—	—	—

ΑΠΡΙΛΙΟΥ

SAMEDI 98 — 267 AVRIL

† ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ. Ἡρωδίωνος κλπ. ἀποστόλ.

~~Αἴφρα Κεράφιν
 Αἴφρα Κεράφιν
 Μαρίνα
 Αἴφρα Κεράφιν - Αἴφρα Κεράφιν~~

R. I. F. D. XIII, II, 155

for Kelsoe, Dupont
 S. 'Connor Swan

---

idem of 204
 S. Connor S.

E. Paresce

Τ Ρ Ι Τ Η

ΜΗΝ 4 ΕΒΔ. 14

Η Λ Ι Ο Υ

ΑΝΑΤΟΛΗ 6 λ. 08

Δ Υ Σ Ι Σ 6 λ. 48

ΣΕ ΛΗΝ. 1 Ο Η Μ Ε Ρ

4

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Κ.	Δ.	Τ.	Τ.	Π.	Π.	Σ.
—	—	—	—	—	—	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	—	—	—	—	—	—

Α Π Ρ Ι Λ Ι Ο Υ

M A R D I

94 — 271

A V R I L

Γεωργίου όσιου τοῦ ἐν Μαλεῳ̃.

~~Κυριακή Σύρου~~
~~Κυριακή~~

ΔΕΥΤΕΡΑ

ΜΗΝ 4 ΕΒΔ. 14

ΗΛΙΟΥ

ΑΝΑΤΟΛΗ 6 λ. 10

ΔΥΣΙΣ 6 λ. 47

ΣΕΛ. ΠΡΩΤ. ΤΕΤΑΡ

3

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Κ. Δ. Τ. Τ. Π. Π. Σ.

—	—	—	—	—	—	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	—	—	—	—	—	—

ΑΠΡΙΛΙΟΥ

LUNDI

93 — 272

AVRIL

Νικήτα ήγουμένου Δαλμάτων, Ίωσήφ υμν.

~~Ευαγγελιστής~~~~Νέα Ζωή~~~~Καθολική Εκκλησία~~~~Αποστολική ευδοκία~~~~Συνεδριάζει~~~~Εκκλησιαστικός~~~~Εργασία Μαθημάτων~~

~~Аз асгдо ес ерелан~~

~~Нарман ерорис~~

R.I.F.D. VII

Ретионе (ердо)
 јуну дурер дуну

Вс е ерорис
 ес VIII, фен. I

Ε' Νηστ. Τίτου δαίου Θανηατογγίου

DIMANCHE 92-273 A V R I L

A T T P I A I O Y

ΑΠΡΑΙΟΣ		Κ.Δ.Τ.Τ.Π.Π.Σ.	
30	—	2	—
23	24	3	4
16	17	9	10
18	19	11	12
20	21	13	14
22	23	15	16
24	25	17	18
26	27	19	20
28	29	21	22
29	30	23	24
1	2	25	26
3	4	27	28
5	6	29	30
7	8	31	1

2

ΜΗΝ 4 ΕΒΔ. 14		H A I O Y	
ANATOH 6 λ. 11	Δ Y Σ I Σ 6 λ. 46	ΣΕΛΗΝ. 08ΗΜΕΡ.	

K Y P I A K H

Δρ. Σωάννης
 Αγγελοπούλου

Για έργο

Βιβ. XIII, VI, 74/4.ε'

ΤΕΤΑΡΤΗ

ΜΗΝ 5 ΕΒΔ. 18

ΗΛΙΟΥ

ΑΝΑΤΟΛΗ 5 λ. 29

ΔΥΣΙΣ 7 λ. 15

ΣΕΛ. ΠΡΩΤ. ΤΕΤΑΡ

3

ΜΑΪΟΣ

Κ. Δ. Τ. Τ. Π. Π. Σ

—	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31	—	—	—

Μ Α Ϊ Ο Υ

MERCREDI 123 — 242

Μ Α Ι

Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων.

~~Κληρὺ 6-7 αρθρ. μ. α~~

Löffel
 10000
 10000

naturwissenschafts

y normal
 Meier

Arch. P. K. H. ph. V.
 ay. 699

[3 6.16]

† ΥΠΑΝΑΝΤΗ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

J E U D I 33 — 332 F E V R I E R

Φ Ε Β Ρ Ο Υ Α Ρ Ι Ο Υ

Φ Ε Β Ρ Ο Υ Α Ρ Ι Ο Σ											
Κ.Δ.Τ.Τ. Π.Π.Σ.											
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
26	27	28	—	—	—	—	—	—	—	—	—
19	20	21	22	23	24	25	—	—	—	—	—
12	13	14	15	16	17	18	—	—	—	—	—
5	6	7	8	9	10	11	—	—	—	—	—
4	3	2	1	—	—	—	—	—	—	—	—

2

ΣΕΒ.ΠΡΩΤ.ΤΕΤΑΡ
Δ Υ Σ Ι Σ 5 λ. 47
ΑΝΑΤΟΛΗ 7 λ. 31
Η Β Ι Ο Υ
ΜΗΝ 2 ΕΒΔ. 5

Π Ε Μ Π Τ Η

[37]

Logik Kant VII
Log. 4. Mexl 37 55

Kritik

Six days. collected
 Mr. d. s. V. (from the museum. R
 y. 411 (from 414) - 417, 418 -

οἰαδήποτε κείμενα, ἐφ' ὅσον συγχρόνως ἀναφέρεται καὶ εἰς τὰ ἀρχαῖα ἰσχύοντα ἔτι ἔθιμα. Ἐκ τοῦ λόγου τούτου ὅθεν δὲν δύναται νὰ ἀποκλεισθῇ ἡ ἀναίρεσις διὰ ψευδῆ ἑρμηνείαν καὶ ἐσφαλμένην ἐφαρμογὴν κανόνος ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ δημιουργηθέντος.

Τὰ λεχθέντα ἰσχύουν διὰ τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ δημιουργούμενος κανὼν ἀποτελεῖ εἰδίκευσιν ἤδη τεθειμένου κανόνος. Εἰς ἣν περίπτωσιν ὅμως πρόκειται περὶ κανόνος δημιουργουμένου βάσει μὴ τεθειμένης ἀρχῆς ὡς ἐπὶ τῆς κατ' ἀναλογίαν ἐφαρμογῆς θέλει ἰσχύσῃ ὁ περιορισμὸς τοῦ ἄρθ. 810 § 1. Ἡ ἐσφαλμένη ἑρμηνεία τοιαύτης ἀρχῆς καὶ ἡ μὴ ἐπέκτασις τῆς ἐφαρμογῆς ταύτης ἐπὶ περιπτώσεων ἃς ἔδει νὰ καταλαμβάνῃ, δὲν ὑπόκειται εἰς ἀνάλρεσιν. — Τούναντίον ἡ ἐπέκτασις τῆς ἰσχύος τεθειμένου κανόνος πέραν τῶν πραγμάτων τῶν ὀρίων δίδει λαβὴν εἰς ἀνάλρεσιν διότι ἐνταῦθα πρόκειται περὶ ἐσφαλμένης ἐφαρμογῆς τοῦ τεθειμένου κανόνος καὶ οὐχὶ μίας μὴ τεθειμένης γενικωτέρας ἀρχῆς. Εἶναι προφανές ὅτι ὁ νομοθέτης εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δὲν ἐθεώρησε ἀναγκαίαν τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Ἀκυρωτικοῦ διότι ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν ἐνότητα τῶν λύσεων τῶν διδομένων ἐπὶ διαφορῶν μὴ καταλαμβανομένων ἀμέσως ὑπὸ τεθειμένων κανόνων οὐσιαστικῶς δικαίου. Δὲν ἔχουν κατ' ἀκολουθίαν ἐν προκειμένῳ γενικωτέρας περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ Ἀκυρωτικοῦ προηγουμένως διατυπωθεῖσαι οἰκείαι.

Ἡ τοιαύτη ἑρμηνεία τοῦ ἄρθ. 810 § 1 ἐνισχύει κατ' ἀντιδιαστολήν τὴν λύσιν τὴν δοθεῖσαν ὡς πρὸς τοὺς ἐντός τοῦ πλαισίου τεθειμένου κανόνος δημιουργουμένους κανόνας. Ἡ ψευδὴς ἑρμηνεία τούτων

Richard II - epaf. IV, 1 joy
to Bishop of Carlisle

Trampen and drappian

~~# 6/ opodas, dymop/ enayo lafuo~~
~~y ayppas amednos iopuos.~~

[39.27]

~~Hebanor pulingato~~

4000
1470

5470
498

4980
60

1000

66,3
144,3
59,3
48,7

Debya opo pychu

Manjib Die Prwatan loy o mico
 in Kufban d. Rechtsquellen
 Seelig (1935) S. 147.
 (R.I.F.D. 1936 - 450)

F. Kaufmann Methodenlehre d.
 Sozialwiss. (Wein) S. 331.

G. Krauss Der Rechtsbegriff
 d. Rechts (Hamburg) S. 107

Lois. Guaderi / Trapiori greci e
 l'estetica della giustizia
 Firenze 1877.

Eppimus

Oh dreyer der pappi 12 eppimus
 - eppimus. dale y ist eppimus
 vi eppimus rumpi eppimus eppimus
 gornu pynote la eppimus der eppimus
 mepus app eppimus

(Jahress 165 Mil. Geny D)